Skillingsviser


Gjæst Baardsen Sogndalsfjæren,

hans Elskov og Fængselsliv.

Forfattet af ham selv.

Antikvariat Bryggen
Katalog 149

Skillingstrykk

Skillingstrykk er små trykte viser, gjerne kun et enkelt falset ark. Visene kostet en skilling eller to og var en stor inntektskilde for boktrykkeriene i hovdstaden, så vel som for trykkeriene ute i provinsen. De kunne inneholde alt fra en opp til 8-10 viser, og var ofte utsmykket med et trykk på forsiden. Forlagsrettigheter eksisterte knapt, og mange av de samme visene ble trykt av mange ulike trykkerier, avhengig av hvor populære de var.

De første skillingstrykkene i Norge ble produsert av Tyge Nielssøn, som etablerte Norges første trykkeri i 1643. To av hans fem første trykksaker var skillingstrykk.

På 16-1700-tallet var skillingstrykkene hovedsakelig av mer åndelig karakter. Utover 1800-tallet utvides motivkretsen, og til slutt er det ingen grenser for hva som behandles i visene; nyheter, ulykker, fattigdom, emigrasjon, sjømannsliv, kjærlighet, urettferdighet, gledelige hendelser osv. Visene fungerer i mange tilfeller som nyhetsformidling, moralsk oppdragelse, politisk og samfunnsmessig kritikk eller som ren underholdning. Mange privatpersoner fikk besørget trykk, og solgte disse på gaten til egen inntekt. Foruten å bli solg på gaten, var markedsplassen og omreisende kramkarer gode salgskanaler.

Skillingstrykkene er en del av den folkelige sanghistorien og har en stor historisk verdi, samt at de utgjør en viktig del av bok- og trykkehistorien. (Kilde: NB og https://skillingsvisene.hf.ntnu.no/)

Visene var ofte trykt på dårlig avispapir, og var ikke ment til å tåle tidens tann. De er små og unnselige og har blitt krøllet og kastet i store mengder opp gjennom historien. Av den grunn er det å samle disse trykkene i større omfang en morsom utfordring for samleren.

I denne katalogen presenterer vi over 250 skillingsviser (inkludert noen få leilighetstrykk), ordnet etter trykkested. Visene kommer fra to samlinger, hvorav hoveddelen stammer fra Erik K. Bjerkes [1875-1964] samling. Han skriver selv i Bibliofilklubbens matrikkel for 1949: *"Sang- og visebøker samt originaltrykk av leilighetssanger har også min spesielle interesse. Av disse har jeg ikke så få".*

Med dette inviterer vi til et spennende samlerfelt!

Fredrik Delås

BERGEN



En meget morsom Vise
om
Fjeldboerne i Nordland,
forfattet af Peder Dass.

Mel.: Til Lykke Rasmus Jens med din Kofte.

1. Fjeld-Byggen agter paa Tiden, Om Vinter, naar Dagen er liden, Ta'er han Of paa Nakken, I Bakken, Gaaer i Hyben Sne, Op til Lænderne, Finder sig et Træ, Kroget til at se, Lugger deraf Meier, Som pleier, Bruges under Sleder paa Veier.

2. Sperringer, Otringer lange, Aarer og Oskarrer mange, Ved han vel at lage Og mage Tofter, Tiljer, Plit, Mast og andet Sligt, Som er brugeligt I Soelænders Stift; Sælger han til Smellen For Fellen; Blir betalt med Fisken paa Gellen.

3. Andet Slags Skovhugst og vanker, Rigdom som Græs man her sanker, Fanger sine Punge Heel tunge, Er dog Nidding ret, Som ei selver let Gider ædt sig mæt; Klæder sig kun slet; Gaar ubi i en Kofte, Tidt ofte, Som ei sjuler Lænd eller Hofte.

4. Bonder, som bo ind ved Fjorde, En Part har deilige Jorde, Eng og grønne Volde, Blandt Knolde, Frugtbart Koren-Land, Som vel nære kan Rundelig sin Mand,

1.

[Petter Dass] En meget morsom Vise om Fjeldboerne i Nordland, forfattet af Peder Dass.
Bergen: Tilkjøbs hos Th. Rose, uten år. 8vo. 4 sider.

350,-

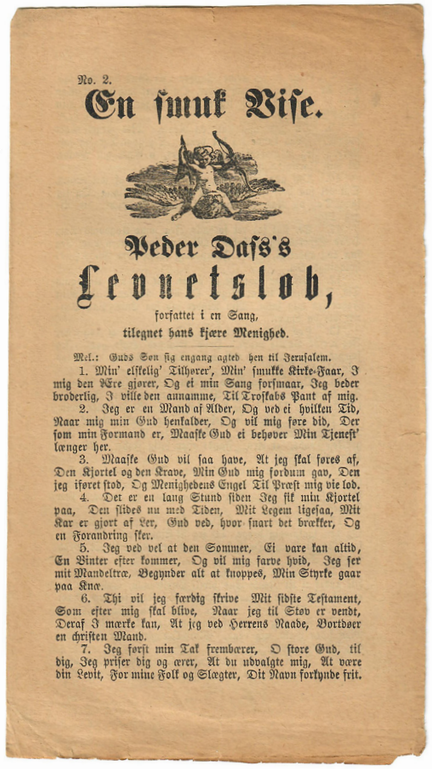

No. 2.
En smuk Vise.

Peder Dass's
Levnetsløb,
forfattet i en Sang,
tilegnet hans kjære Menighed.

Mel.: Guds Søn sig engang agted hen til Jerusalem.

1. Min' elskelig' Tilhører', Min' smukke Kirke-Faar, I mig den Ære gjører, Og ei min Sang forsmaar, Jeg beder broderlig, I ville den annamme, Til Trostabs Pant af mig.

2. Jeg er en Mand af Alder, Og ved ei hvilken Tid, Naar mig min Gud henkalder, Og vil mig føre bid, Der som min Formand er, Maatte Gud ei behøver Min Tjeneste længer her.

3. Maatte Gud vil saa have, At jeg skal føres af, Den Kjortel og den Krave, Min Gud mig forbum gav, Den jeg iføret stod, Og Menighedens Engel Til Præst mig vie lod.

4. Det er en lang Stund siden Jeg fik min Kjortel paa, Den slides nu med Tiden, Mit Legem tigetaa, Mit Kar er gjort af Ler, Gud ved, hvor snart det brækker, Og en Forandring sker.

5. Jeg ved vel at den Sommer, Ei vare kan altid, En Vinter efter kommer, Og vil mig farve hvid, Jeg ser mit Mandeltræ, Begynder allerede at knoppes, Min Styrke gaar paa Knæ.

6. Thi vil jeg færdig skrive Mit sidste Testament, Som efter mig skal blive, Naar jeg til Støv er vendt, Deraf I mærke kan, At jeg ved Herrens Naade, Bortbeer en christen Mand.

7. Jeg først min Tak frembærer, O store Gud, til dig, Jeg priser dig og ærer, At du udvalgte mig, At være din Levit, For mine Folk og Slægter, Dit Navn forkynde frit.

2.

[Petter Dass] En Smuk Vise. Peder Dass's Levnetsløb forfattet i en Sang tilegnet hans kjære Menighed.
Bergen: Tilkjøbs hos Th. Rose, uten år. 8vo. 4 sider.

350,-

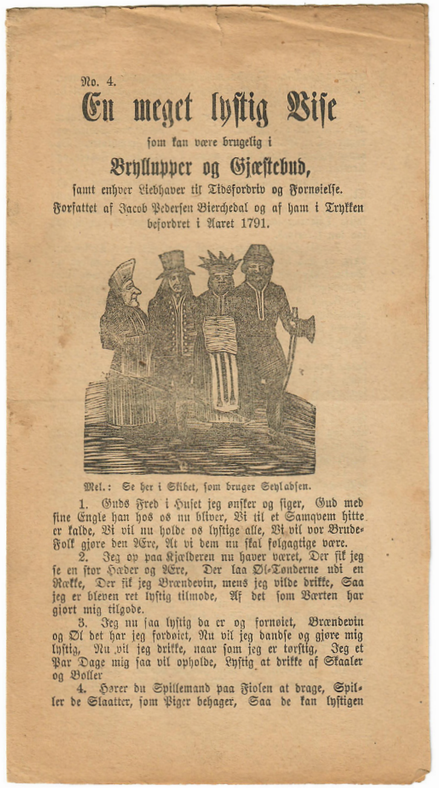

No. 4.
En meget lystig Vise
som kan være brugelig i
Bryllupper og Gjæstebud,
samt enhver Liebhaver til Tidsfordriv og Fornøielse.
Forfattet af Jacob Pedersen Bierchedal og af ham i Trykken befordret i Aaret 1791.

Mel.: Se her i Skibet, som bruger Seyladsen.

1. Guds Fred i Huset jeg ønsker og siger, Gud med sine Engle han hos os nu blíver, Vi til et Samqvem hitte er kalde, Vi vil nu holde os lystige alle, Vi vil vor Brude-Folk gjøre den Ære, At vi dem nu skal følgagtige være.

2. Jeg op paa Kjælderen nu haver været, Der sik jeg se en stor Hæder og Ære, Der laa Øl-Tønderne udi en Række, Der sik jeg Brændevin, mens jeg vilde drikke, Saa jeg er blevet ret lystig tilmode, Af det som Bønden har giort mig tilgode.

3. Jeg nu saa lystig da er og fornøiet, Brændevin og Øl det har jeg fordøiet, Nu vil jeg dandse og gjøre mig lystig, Nu vil jeg drikke, naar som jeg er torstig. Jeg et Par Dage mig saa vil opholde, Lystig at drikke af Skaaler og Boller.

4. Hører du Spillemand paa Fiolen at drage, Spiller de Slaatter, som Piger behager, Saa de kan lystigen

3.

En meget lystig Vise som kan være brugelig i Bryllupper og Gjæstebud. | Til en utro Pige.
Bergen: Tilkjøbs hos Th. Rose, uten år. 8vo. 4 sider.

150,-

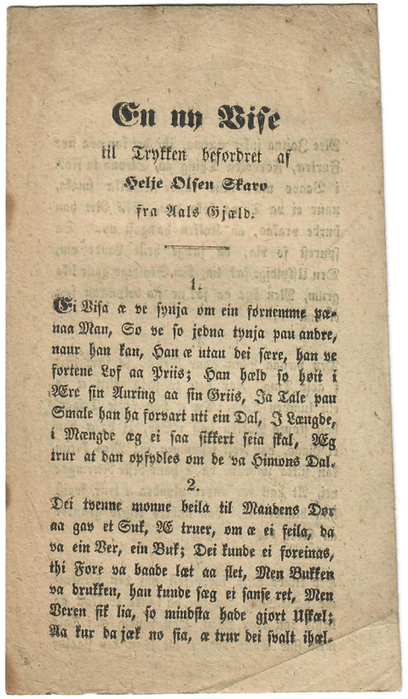

En ny Vise
til Trykken befordret af
Helje Olsen Skarv
fra Aals Gjæld.

1.

Ei Visa æ ve fynja om ein fornemme yænaa Man, So ve so jedna tynja paa andre, naar han kan, Han æ utan dei sære, han ve fortene Lof aa Priis; Han hæld so høit i Ære sin Auring aa sin Griis, Ja Tale paa Smale han ha forvart uti ein Dal, I Længde, i Mængde æg ei saa sikkert seia skal, Æg trur at dan opfydles om de va Himons Dal.

2.

Dei tvenne monne beila til Mandens Dør aa gav et Suk, Æ truer, om æ ei feila, da va ein Ber, ein Buk; Dei kunde ei foreinas, thi Fore va baade læt aa slet, Men Bukken va drukken, han kunde sæg ei sanse ret, Men Beren fik lia, so mindsta hade gjort Ufkel; Aa kur da jæk no sia, æ trur dei svalt ihæl.

4.

En ny Vise til Trykken befordret af Helje Olsen Skarv fra Aals Gjæld.
Bergen: Chr. Fr. Nilsen, 1846. 8vo. 4 sider.

250,-

BERGEN



No. 1.

En smuk Kjærlighedsvise

angaaende

to Elskende, som druknede

i Lesjeskovens Vand, da de som Brud og Brudgom vare paa Hjemveien fra Kirken, i Aaret 1879.

Forfattet af John Wangsnæs.

Mel.: Enhver som vil vide hvad Kjærlighed er.

O hør, mine Venner; jeg digte vil en Sang,
Dog vanskeligt det er, om den bliver dig for lang;
Men hele dens Indhold aldeles Sandhed er,
Og derfor kan den synges, af Alle og Enhver.

Høit ovve i Norden, tæt ved Lesjeskovens Vand,
Ligger der en Bondegaard ved skovklædte Strand;
En Bonde der boede, han var uhyre rig,
Han havde sig en Søn, og faa var denne sig.

Hans Øine vare blaa og hans Kinder som Rubin,
Hans hele Væsen var saa forunderlig sin;
Hans Tale var saa yndig som Nattergalens Sang,
Og hvor han var tilstede, faldt Tiden ei for lang.

5.

En smuk Kjærlighedsvise angaaende to elskende, som druknede i Lesjeskovens Vand, da de som Brud og Brudgom vare paa Hjemveien fra Kirken i Aaret 1879. Forfattet af John Wnagsnæs.
Bergen: Tilkjøbs hos Th. Rose, uten år. 8vo. 4 sider.

250,-



No. 3.

En smuk Kjærlighedsvise

forfattet af Jeremias S. Bykle,

(forhenværende Fange paa Bergenhuus Fæstning.)

Ludvig og Salima.

Mel.: Det var en Lørdags Aften.

1. Det var en Aften silde, Jeg til min Pige vilde,
Jeg mig paaklæde lod, Og som jeg ud Lunden monne komme,
Der traf jeg min Kjæreste, Hun grædende der stod.

2. Jeg hastig monne sige, Hvad feiler dig min Pige,
Og hvad kan fattes dig. Med hullende Stemme hun svarte,
At min kjære Ludvig, jeg er ulykkelig.

3. Ak Salima, min Søde, Mit Hjerte det maa blode,
Du maa forklare mig, Imens vi her i Lunden er alene,
Maafte at en Anden har alt forlokket dig.

4. Nei det er Far og Moder, Samt Søster og min
Broder, Dem vil forbyde mig, Dem lokker og dem truer
og dem siger, At aldrig i Verden jeg skal faa ægte dig.

5. Og da her En har været, Som haver mig begjæret,
Han rig og mægtig er, Ham vil de jeg endelig skal tage,
Men din er den Eneste, som jeg haver kjær.

6. Hvad vil du vi skal gjøre, Kan du mig ei bortføre,
Jeg reise vil med dig, For hele min Rigdom jeg siger, Den
agter jeg ringe, den vil ei glæde mig.

6.

En smuk Kjærlighedsvise forfattet af Jeremias S. Bykle (forhenværende Fange paa Bergenhuus Fæstning). Ludvig og Salima. Tydskernes Grusomhed i Frankrige.
Bergen: Tilkjøbs hos Th. Rose, uten år. 8vo. 4 sider.

250,-

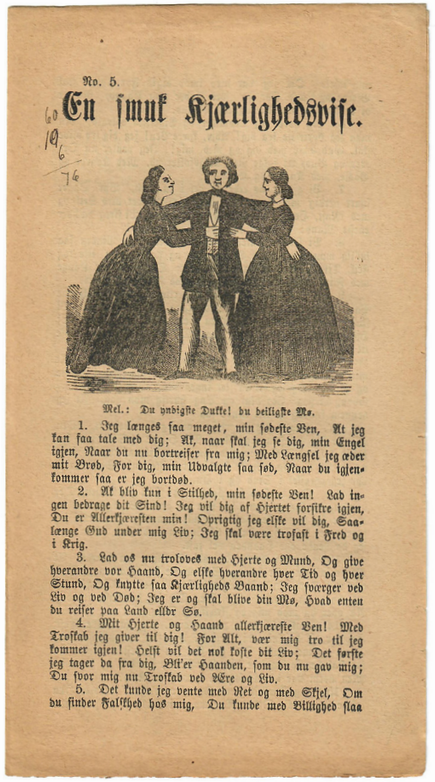

No. 5.

En smuk Kjærlighedsvise.

Mel.: Du yndigste Dukke! du deiligste Mø.

1. Jeg længes saa meget, min fødeste Ven, At jeg kan faa tale med dig; Ak, naar skal jeg se dig, min Engel igjen, Naar du nu bortreiser fra mig; Med Længsel jeg æder mit Brød, For dig, min Udvalgte saa sød, Naar du igjen kommer saa er jeg bortdød.

2. Ak bliv kun i Stilhed, min fødeste Ven! Lad ingen bedrage dit Sind! Jeg vil dig af Hjertet forsikre igjen, Du er Allerkjæreste min! Oprigtig jeg elske vil dig, Saalænge Gud under mig Liv; Jeg skal være trofast i Fred og i Krig.

3. Lad os nu trolovet med Hjerte og Mund, Og give hverandre vor Haand, Og elske hverandre hver Tid og hver Stund, Og knytte saa Kjærligheds Baand; Jeg svørger ved Liv og ved Død; Jeg er og skal blive din Mø, Hvad enten du reiser paa Land eldr Sø.

4. Mit Hjerte og Haand allerkjæreste Ven! Med Troskab jeg giver til dig! For Alt, vær mig tro til jeg kommer igjen! Hellst vil det mod koste dit Liv; Det første jeg tager da fra dig, Mit Haanden, som du nu gav mig; Du svor mig nu Troskab ved Ære og Liv.

5. Det kunde jeg vente med Vee og Skjel, Om du finder Falskhed hos mig, Du kunde med Billighed slaa

7.

En smuk Kjærlighedsvise. Jeg er en simpel Bondemand.
Bergen: Tilkjøbs hos Th. Rose, uten år. 8vo. 4 sider.

150,-

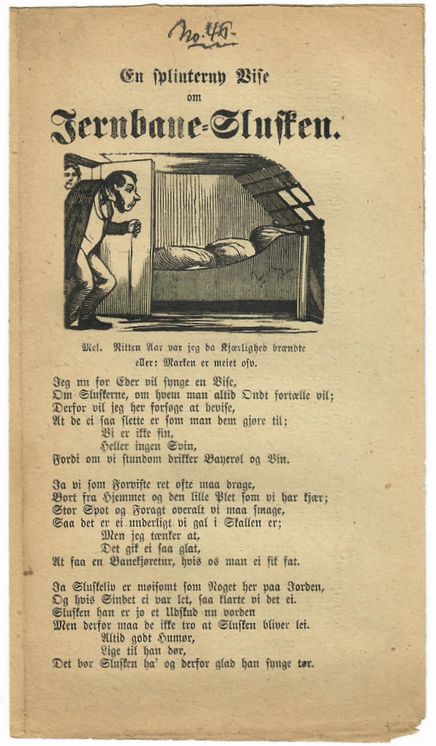

No. 48.

En splinterny Vise

om

Jernbane-Slusken.

Mel. Ritten Aar var jeg da Kjærlighed brændte

eller: Marken er meiet ofv.

Jeg nu for Eder vil synge en Vise,
Om Slusserne, om hvem man altid Ondt fortælle vil;
Derfor vil jeg her forlange at bevise,
At de ei saa slette er som man dem gjøre til;
Vi er ikke fin,
Heller ingen Svin,
Fordi om vi stundom drikker Bayerøl og Vin.

Ja vi som Forviste ret ofte maa bruge,
Bort fra Hjemmet og den lille Plet som vi har hjær;
Stor Spot og Foragt overalt vi maa smage,
Saa det er ei underligt vi gal i Skallen er;
Men jeg tænker at,
Det gik ei saa glat,
At faa en Banekjøretur, hvis os man ei fik fat.

Ja Sluskeliv er mosjomt som Noget her paa Jorden,
Og hvis Sindet ei var let, saa klarte vi det ei.
Slusken han er jo et Udskud nu vorden
Men derfor maa de ikke tro at Slusken bliver lei.
Altid godt Humør,
Lige til han dør,
Det bor Slusken ha' og derfor glad han synge tør.

8.

En Splinterny Vise om Jernbane-Slusken. | Peer og Maren.
Bergen: Tilkjøbs hos Theodor Rose, uten år. 8vo. 4 sider.

200,-

BERGEN



No. 6.

Hardanger-Visen.

En ny Kjærlighedsvise,

som handler om to Forlovede, forfattet af ham selv, som blev bedraget og udvandrede til Amerika. I Trykken befordret af Ole Tollefsen Rønsgaard fra Hols Præstegjeld i Hallingdal 1873.

Mel.: Rottens dømrende Taager.

Gud velsigne, Dig, Kjære, som var mig saa inderlig god,
Og dig jeg mindes med Ære, Og takker af Hjertens Grund,
For al den Glæde jeg gjenne, Ved din Side fik, O, du min
Ungdoms Stjerne, Som fra mig vendte dit Blik.

Utilfreds jeg maa blive, Da du dit Løfte brød,
Ei jeg kan det beskrive, Saa tungt som Taarerne flød;
Da du lod tilhjende, At Du nu ikke mer, Vilde til mig vende, Kjærlige Tanker sier.

Rinde gjør mine Taarer, Og Hjertet bløder hver Dag, O
hvor dette mig saarer, Og tynger mit Sindelag, At du
Kjære, du Hulde, Som før med mig tog Del, Dette og nu
du skulde, Men dette du ikke vil.

I dine Arme jeg hvilte, Saa mangen lykkelig Stund, Og
du til mig smilte, Saa venligt med din Mund, Og mig
tysted' saa fjærligt, Og trykked' mig til din Barm, Du sagde
det var saa herligt, At have en Ven saa varm.

Jeg er nu ikke da mere, Saa inderlig fjær for dig, Dette
jeg nu faar lære, I det du bedrager mig. Utro du vil

9.

Hardanger-Visen. En ny Kjærlighedsvise.
De Siamesiske Tvillinger.
Bergen: Tilkjøbs hos Theodor Rose, uten år. 8vo. 4 sider.

250,-



No. 12.

2 kjække Viser.

Ny bergensk Spadseersang.

Mel.: En Herremand saa rig og bold.

1. I Bergen, skjønne Norges Stad, Jeg synes godt at bo, Her lever jeg saa forskjel, glad, Fornøiet i god Ro; Naar blot min Hilse den er god, Saa synger jeg med freidigt Mod: Tralleralala! Tralleralala! Hurra! Hurra! Hurra!

2. Om jeg har travelt i mit Kald, Saa jeg er stundom kjed, Om mine uforsigtig' Fald, Gjør Overfatte vred. Det skal dog ei staa Modet ned, Jeg viser frem Taalmodighed.

3. Om Ugen langsomt svinder hen, Og tidt er møisefuld; Naar jeg erindrer Søndagen, Og Bennen min saa huld, Da vil det være altfor slemt, Som ikke da skal blive glemt.

4. Jeg Søndagsmorgen glad opstaar, Og ta'r min Klædning paa; Til Kirken hen, jeg ofte gaar, Og tænker da som saa: „Nu møder jeg min Hjertensskjær! Som før af os aftalet er.

5. Bi nikker da hinanden til, Som er paa Byens Vis, Og kjster saa et kjærligt Smil, Det er et godt Bevis: At Kjærligheden staar ved Magt, Skjønt om dens Lys er stundom svagt.

6. Med sagte Trin og Stemme lav, Bi gaar fra Kirken hjem,

10.

To kjække Viser.
Ny bergensk Spadseersang. Nordlands Bondestand.
Bergen: Tilkjøbs hos Theodor Rose, uten år. 8vo. 4 sider.

250,-

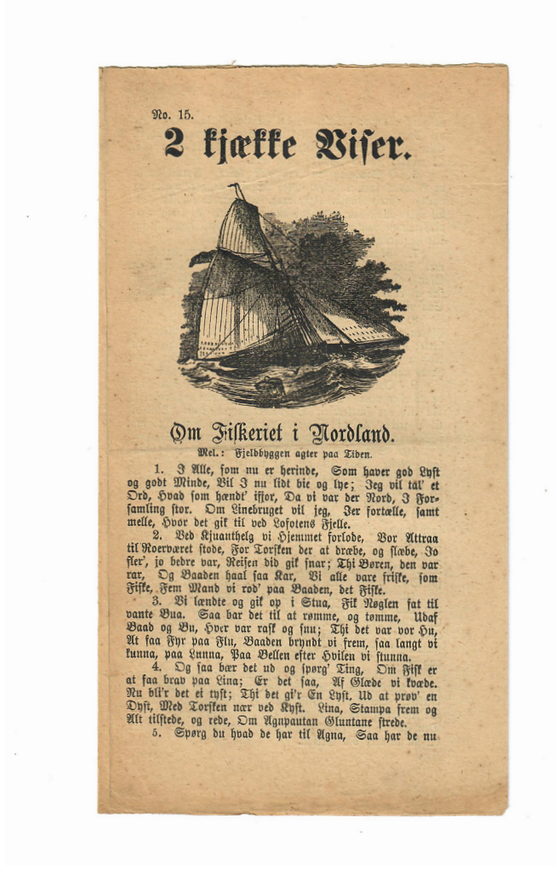

No. 15.

2 kjække Viser.

Om Fiskeriet i Nordland.

Mel.: Fjeldbyggen agter paa Tiden.

1. I Alle, som nu er herinde, Som haver god Lyst og godt Minde, Vil I nu lidt bie og lye; Jeg vil tal' et Ord, Hvad som hændt' ifjor, Da vi var der Nord, I Forsamling stor. Om Linebruget vil jeg, Jer fortælle, samt melle, Hvor det gik til ved Lofotens Fjelle.

2. Ved Kjuanthelg vi Hjemmet forlode, Vor Attraa til Roerværet stode, For Torsken der at bræbe, og slæbe, Jo fler', jo bedre var, Reisen did gik snar; Thi Boren, den var rar, Og Baaden haal saa Kar, Vi alle vare friske, som Fiske, Fem Mand vi rod' paa Baaden, det Fiske.

3. Vi lændte og gik op i Stua, Fik Nøglen sat til vante Bua. Saa bar det til at romme, og tomme, Udaf Baad og Bu, Hver var rask og snu; Thi det var vor Hu, At faa Fyr paa Flu, Baaden bryndt vi frem, saa langt vi kunna, paa Lunna, Paa Bellen efter Hollen vi stunna.

4. Og saa bær det ud og sporg' Ting, Om Fisk er at faa brav paa Lina; Er det saa, Af Glæde vi bæde. Nu blir det et tyst; Thi det gir Ein Lyst. Ud at prøv' en Dyst, Med Torsken nær ved Kyst. Lina, Stampa frem og Alt tilstede, og rede, Om Agnpautan Gluntane strede.

5. Sporg du hvad de har til Agna, Saa har de nu

11.

To kjække Viser.
Om Fiskeriet i Nordland. En Fader, der adskilte to Forlovede.
Bergen: Tilkjøbs hos Theodor Rose, uten år. 8vo. 4 sider.

350,-

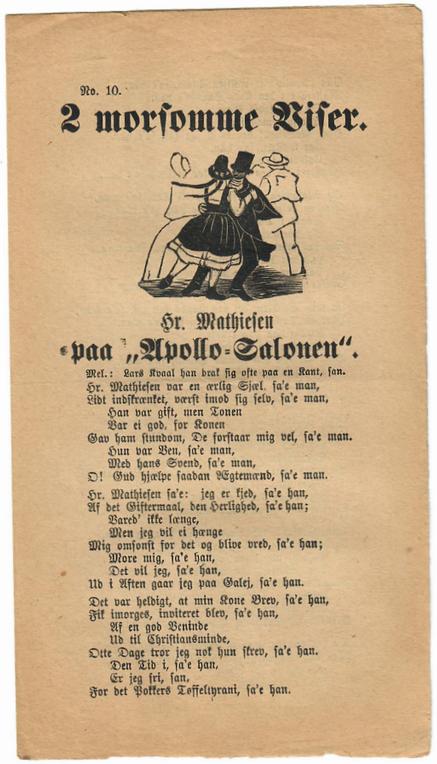

No. 10.

2 morsomme Viser.

Hr. Mathiesen paa „Apollo-Salonen".

Mel.: Lars Kvaal han brak sig ofte paa en Kant, san.

Hr. Mathiesen var en ærlig Sjæl, sa'e man,
Lidt indskrænket, først imod sig selv, sa'e man,
Han var gift, men Tonen
Var ei god for Konen
Gav ham stundom, De forstaar mig vel, sa'e man.
Hun var Ven, sa'e man,
Med hans Svend, sa'e man,
O! Gud hjælpe saadan Ægtemænd, sa'e man.

Hr. Mathiesen sa'e: jeg er fjed, sa'e han,
Af det Giftermaal, den Herlighed, sa'e han;
Vared' ikke længe,
Men jeg vil ei hænge
Mig omsonst for det og blive vred, sa'e han;
More mig, sa'e han,
Det vil jeg, sa'e han,
Ud i Aften gaar jeg paa Galej, sa'e han.

Det var heldigt, at min Kone Brev, sa'e han,
Fik imorges, inviteret blev, sa'e han,
Af en god Veninde
Ud til Christiansminde,
Otte Dage tror jeg nok hun strev, sa'e han.
Den Tid i, sa'e han,
Er jeg fri, san,
For det Pokkers Toffelvrant, sa'e han.

12.

To morsomme Viser.
Hr. Mathiesen paa «Apollo-Salonen». En fornuftig Bondepige.
Bergen: Tilkjøbs hos Theodor Rose, uten år. 8vo. 4 sider.

150,-

BERGEN



No. 16. Pris: 10 Ore.

2 muntre Viser.

En i sin Begyndelse gemytlig men i Slutningen bedrovelig Vise om

Ola Søndfjorings Kristianiareise.

Mel.: Bestmasvisen.

Ola fa'a Mor, nei veit du hva fan,
Ola bei blir det fgu intno a fa'n,
Du maa ind aa lære,
Haasdan du skal være
for aa være rigtig fin og bra fa'n.
Du har Ret fa'je
Ola Fet fa'je,
Han har inte Danel's, men har Vet fa'je.

13.

To muntre Viser.
Ola Søndfjorings Kristianiareise. | *De politiske Naboer paa Kvisten.*
Bergen: Tilkjøbs i Visehandelen paa Smørsalmendingen, uten år.
8vo. 4 sider.

250,-



2 muntre Viser.

Kragelunds-Visen.

Egen Melodi.

Den Kragelund, den Kragelund, den lyder stadig i alles Mund,
Og hvor man staar, og hvor man gaar
Bestandig Kragelunds Navn man faar.
Den Sag er klar, Han Fingre har
Som allesteds er paa Spil, min Fa'r;
Thi overalt og fjernt og nær
Bestandig Ouvrabet er som her:
Naa da! Kragelund, naa da! Kragelund,
Er Du der med Fingeren igjen.
Naa da! Kragelund, Naa da! Kragelund,
Er Du der igjen.

I en Butik jeg nylig fik
Mig tre for otte; men for jeg gik
En Pige saa jeg der at staa,
Hun hjelpte Sukker og Thé; men saa
Den sode Svend, han sa'e: „min Ven!
Dikkdik", og saa stak han med Fingeren
Paa hendes Kind, det stakkels Skind,
Hun udbrød inderlig slau i Sind,
„Naa da! Kragelund, osv."

14.

To muntre Viser.
Kragelunds-Visen. | *Snivetorps-Visen.*
Bergen: Tilkjøbs hos Theodor Rose, uten år. 8vo. 4 sider.

200,-



No. 48.

2 smukke Viser.

Pris: 10 Ore.

Kom følg mig til Stranden, jeg elsker blot dig.

Egen Melodi.

Der nede ved Stranden,
Ved surrende Bækken,
Min Elskning sig svinger fra Morgen til Kveld,
Hun plukker de Blomster som Kjærlighed gjemmer,
Og lever i Hytten saa lykkelig og vel;
Og Luften renser Skyerne de kolde
Og Regn paa vore Bindesnuder falder,
;,: Kom følg mig til Stranden jeg elsker blot dig og dig. ;,:

Min Kjærlighed forklarer
Jeg vil for denne Rose,
For hvilken mit Hjerte saa inderligt slaar,
Den Glød som mig varmer, mit Øie belyser,
Og Kjærlighed der viser; thi nu er det Vaar.
Hør Bækkens Sus og Vindens milde Suen;
Du er mit Alt, mit Liv og min Forelskning.
;,: Kom mod mig ved Stranden. ;,:

15.

To smukke Viser.
Kom følg mig til Stranden, jeg elsker blot dig.| *Eventyrlandet.*
Bergen: Tilkjøbs hos Theodor Rose, uten år. 8vo. 4 sider.

200,-

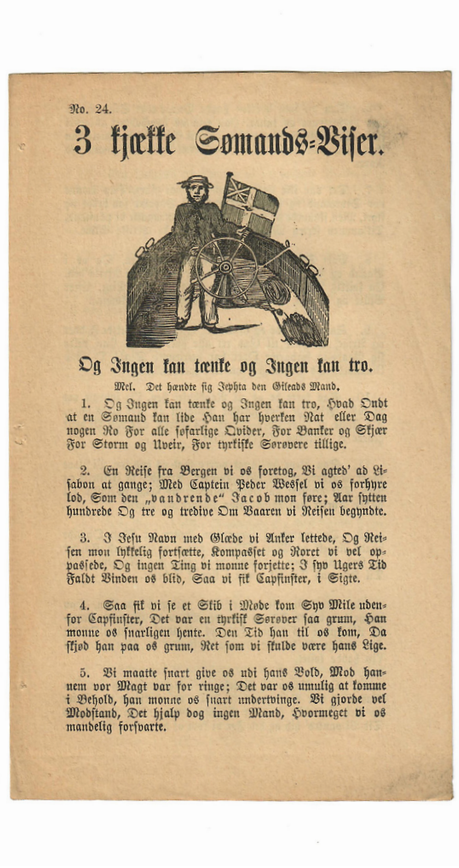

No. 24.

3 kjække Sømands-Viser.

Og Ingen kan tænke og Ingen kan tro.

Mel. Det hændte sig Jephta den Gileads Mand.

1. Og Ingen kan tænke og Ingen kan tro, Hvad Undt at en Sømand kan lide Han har hverken Nat eller Dag nogen Ro For alle sofarlige Øvder, For Banker og Stjær For Storm og Uveir, For tyrkiske Sørovere tillige.

2. En Reise fra Bergen vi os foretog, Vi agted' ad Visabon at gange; Med Captein Peder Wessel vi os forhyre lod, Som den „vandrende" Jacob mon føre; Aar flytten hundrede Og tre og tredive Om Baaren vi Reisen begyndte.

3. I Jesu Navn med Glæde vi Anker lettede, Og Reisen mon lykkelig fortsætte, Kompasset og Noret vi vel opasede, Og ingen Ting vi monne forjette; I syv Ugers Tid Faldt Vinden os blid, Saa vi fik Capfinster, i Sigte.

4. Saa fik vi se et Skib i Mode kom Syv Mile udenfor Capfinster, Det var en tyrkisk Sørover saa grum, Han monne os snarligen hente. Den Tid han til os kom, Da sjød han paa os grum, Ret som vi skulde være hans Lige.

5. Vi maatte snart give os udi hans Vold, Mod hannem vor Magt var for ringe; Det var os umulig at komme i Behold, han monne os snart undertvinge. Vi gjorde vel Modstand, Det hjalp dog ingen Mand, Hvormeget vi os mandelig forsvarte.

16.

Tre kjække Sømands-Viser.
Og Ingen kan tænke og Ingen kan tro. | *Hver Sømand elsker Munterhed. I Aaret Attenhundrede og fireti.*
Bergen: Tilkjøbs hos Th. Rose, uten år. 8vo 4 sider.

200,-

BERGEN



3 kjække Sømandsviser.

Tordenskiolds-Visen.

Egen Melodi.

1. Jeg vil sjunge om en Helt, Som var af den ægte Belt,
Om en Herre fiek og bold — Om vor tappre Tordenskiold.
2. Han som Torden var i Krig, Stridende saa tapperlig;
Imod Svenskens Magt og Vold Var han ret en Tordenskiold.
3. Han var ikke fejg og sly, Han var født i Trondhjems By,
Raadmand Johan Bessel var Den, som hannem avlet har.
4. Da han vorte og var ung, Var hans Sjæl saa meget tung,
Thi han lidt utrolig var, Hvilken Sjæle flere har.
5. Bogen han ei lære vil, Haandværk sættes han da til!
Dette dog anstod ham ei, Men han tog en anden Vei.
6. Kongen var i Trondhjems By, Der var Leilighed at sly;
Han da reiser usforsagt, Kjøbenhavn stod i hans Agt.
7. Første Gang blev han Lakei, Dette nyttede ham ei!
Han da Sted paa Holmen fik, For at lære Sømands Skik.
8. Siden til Ostindien, Gjorde han en Reise hen! Alle
ham da Prisen gav, At han stod sig meget brav.
9. Han til sin Forfremmelse Kom blandt Skadetterne;
Styrmandskunsten lærte han, Dette stod ham herlig an.
10. Han sig i Sorullen skrev, Og Secondlieutenant blev.
Tordenskiold han fik nu Mod, Thi hans Hu til Krigen stod.

17.

Tre kjække Sømands-Viser.
Tordenskiolds-Visen. | *Den gamle Skipper.* | *Til en utro Pige.*
Bergen: Tilkjøbs hos Th. Rose, uten år. 8vo. 4 sider.

200,-

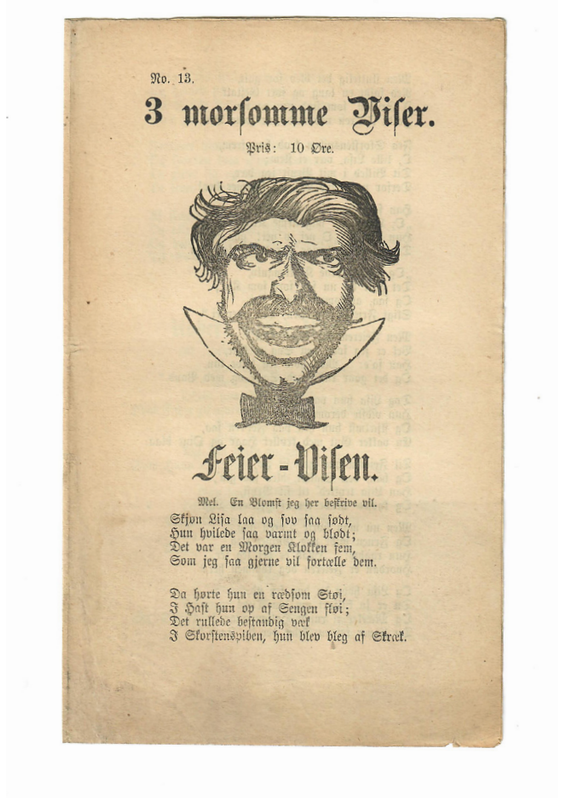

No. 13.

3 morsomme Viser.

Pris: 10 Øre.

Feier-Visen.

Mel. En Blomst jeg her beskrive vil.

Sfjon Lisa laa og sov saa sødt,
Hun hvilede saa varmt og blødt;
Det var en Morgen Klokken fem,
Som jeg saa gjerne vil fortælle dem.

Da hørte hun en ræbsom Støj,
I Hast hun op af Sengen fløj;
Det rullede bestandig ved
I Skorstensbiben, hun blev bleg af Skræk.

18.

Tre morsomme Viser.
Feier-Visen, Robert Bleis Vise. | *Herlig en Sommernat.*
Bergen: Tilkjøbs i Visehandelen paa Smørsalmendingen, uten år.
8vo. 4 sider.

150,-



3 smukke Kjærlighedsviser.

Ack Wärmeland, du sköna du herliga land,
du krona för Swea Rikes länder!
ja, om jag kommer midt i det färloswade land,
till Wärmland ändå jag återwänder.
Ja der will jag leswa, ja der will jag dö:
och en gång från Wärmeland jag tager mig en mö
så vet jag, tt aldrig jag mig ängrar.

När du engång skall och bort gifta dig, min wän!
Då skall du till Wärmeland fara:
der finnes nog Guds gåfwor med slickor qwar igen,
och alla å' de präktiga og rara,
Men friar du der, så war munter och glad
Ty muntra gosfar wilja Wärmlandsflickorne ha;
de sorgsna — dem ge de på båten.

19.

Tre smukke Kjærlighedsviser.
Bergen: Tilkjøbs hos Th. Rose, uten år. 8vo 4 sider.

150,-



No. 69.

No. 13.

3 smukke Viser.

En smuk Kjærlighedsvise,

forfattet af Gjest Baardsen.

Mel.: Solivet det er en fornielig Stand.

Jeg beiled' engang til en Pige saa sfjon,
Hun var mig saa god og hun hørte min Bøn,
Vi loved' gjensidig med Haand og med Mund,
Hinanden at elske til sildigste Stund.

Da blev jeg saa glad udi Hjerte og Hu,
De salige Timer jeg mindes endnu;
Sfjøndt Aar er henrundne i Evighedsstrøm,
Og jeg er opvaagnet af yndige Drøm.

Hun var jo i Livets det fagreste Vaar,
Bar nylig indtraadt i sit attende Aar,
Saa blid som en Engel, saa frist som en Hind,
Med Roser og Lilser paa blomstrende Kind.

Som venlige Stjerner paa Himmelen blaa,
Saa var hendes Øine naar til mig hun saa;
I Ord og i Tale, i hvert hendes Blik,
Forsikring jeg om hendes Kjærlighed fik.

Ja, elskede Tine, da var du saa huld,
Dit Hjerte var rent som det luttrede Guld,

20.

[Gjest Baardsen] Tre smukke Viser.
En smuk Kjærlighedsvise (forfatted af Gjest Baardsen). |
Kjærlighed med frit Mod. | *Den første Kjærlighed.*
Bergen: N. Nilssens Bogtrykkeri, uten år. 8vo 4 sider.

200,-

BERGEN

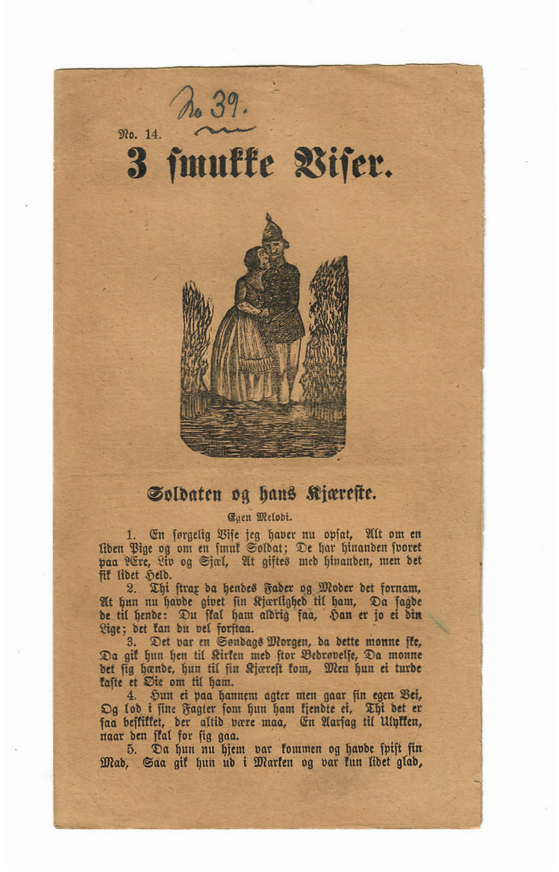

No. 14.

3 smukke Viser.

Soldaten og hans Kjæreste.

Egen Melodi.

1. En sørgelig Vise jeg haver nu opsat, Alt om en liden Pige og om en smuk Soldat; De har hinanden svoret paa Ære, Liv og Sjæl, At giftes med hinanden, men det fik lidet Held.

2. Thi strax da hendes Fader og Moder det fornam, At hun nu havde givet sin Kjærlighed til ham, Da sagde de til hende: Du skal ham aldrig faa, Han er jo ei din Lige; det kan du vel forstaa.

3. Det var en Søndags Morgen, da dette monne ske, Da gik hun hen til Kirken med stor Bedrøvelse, Da monne det sig hænde, hun til sin Kjærest kom, Men hun et turde kaste et Øie om til ham.

4. Hun ei paa hannem agter men gaar sin egen Vei, Og lod i fine Fagter som hun ham kjendte ei, Thi det er saa bestikket, der altid være maa, En Aarsag til Ulykken, naar den skal for sig gaa.

5. Da hun nu hjem var kommen og havde spist sin Mad, Saa gik hun ud i Marken og var kun lidet glad,

21.

Tre smukke Viser.
Soldaten og hans Kjæreste. | *Den tvivlsomme Beiler.* | *Soldaten som kom ifra Krigen hjem.*
Bergen: Tilkjøbs hos Th. Rose, uten år. 8vo 4 sider.

150,-

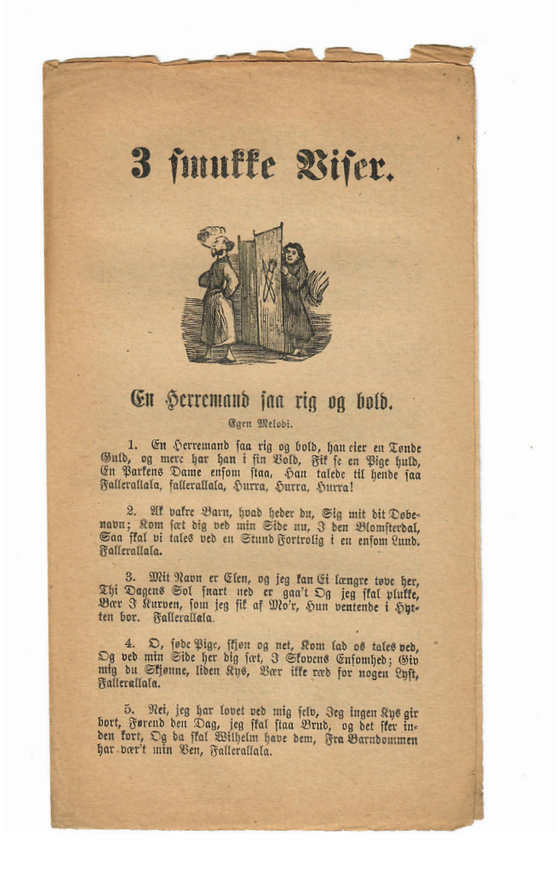

3 smukke Viser.

En Herremand saa rig og bold.

Egen Melodi.

1. En Herremand saa rig og bold, han eier en Tønde Guld, og mere har han i sin Bold, Fik se en Pige huld, En Parkens Dame ensom staa, Han talede til hende saa Fallerallala, fallerallala, Hurra, Hurra, Hurra!

2. Ak vakre Barn, hvad heder du, Sig mit dit Døbenavn; Kom sæt dig ved min Side nu, I den Blomsterdal, Saa skal vi tales ved en Stund Fortrolig i en enfom Lund. Fallerallala.

3. Mit Navn er Elen, og jeg kan Ei længre tøve her, Thi Dagens Sol snart ned er gaa't Og jeg skal plukke, Bær I Kurven, som jeg fik af Mo'r, Hun ventende i Hytten bor. Fallerallala.

4. O, søde Pige, skjøn og net, Kom lad os tales ved, Og ved min Side her dig sæt, I Skovens Ensomhed; Giv mig du Skjønne, liden Kys, Bær ikke ræd for nogen Lyst, Fallerallala.

5. Nei, jeg har lovet ved mig selv, Jeg ingen Kys gir bort, Førend den Dag, jeg skal staa Brud, og det sker inden kort, Og da skal Wilhelm have dem, Fra Barndommen har vært min Ben, Fallerallala.

22.

Tre smukke Viser.
En Herremand saa rig og bold. | *Skjøn Clara og Alfred.* | *En ny Opslags-Vise.*
Bergen: Tilkjøbs hos Th. Rose, uten år. 8vo 4 sider.

150,-



3 smukke Viser.

Fågelns Visa.

Egen Melodi.

Der sjöng en fågel på lindegvist,
på lindegvist, på lindegvist:
„En liten fågel är jag förvist,
som nog kan spela och sjunga.
Men borta dröjer mitt hjertas vän,
men borta dröjer mitt hjertas vän,
i lund och markar är han sjerran än,
och sjnger långt ut i sjogen.

Guds vackra engel med ögon blå,
med ögon blå, med ögon blå;
han satt i molnet och hörde på
och sjöng så fakta i qvällen:
„Du lilla fågel på lindegvist,
du lilla fågel på lindegvist,
Gud giv din älfkling åt dig så vist,
som du kan spela och sjunga.

Och fågeln sjunger ännu idag,
ännu i dag, ännu i dag,
om vännen kommit vet intet jag,
och intet engelen heller.
Och fågeln sjunger ännu idag,
och fågeln sjunger ännu idag;
om vännen kommit vet intet jag,
och intet engelen heller.

23.

Tre smukke Viser.
Fågelns Visa. | *O Sommer Skjøn.* | *Pelles Stockholms-Reise.*
Bergen: Tilkjøbs hos Th. Rose, uten år. 8vo 4 sider.

150,-

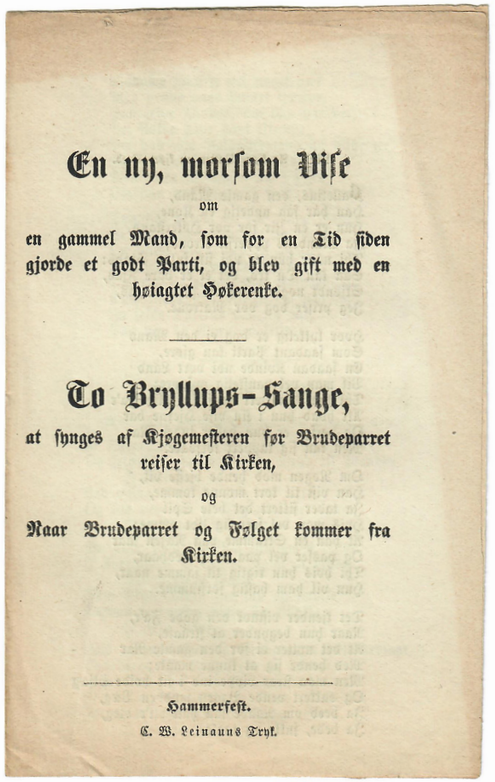

En ny, morsom Vise
om
en gammel Mand, som for en Tid siden gjorde et godt Parti, og blev gift med en høiagtet Høkerenke.

To Bryllups-Sange,
at synges af Kjøgemesteren før Brudeparret reiser til Kirken,
og
Naar Brudeparret og Følget kommer fra Kirken.

Hammerfest.
C. W. Leinanns Tryk.

24.

som Vise om en gammel Mand, som for en Tid siden gjorde et godt Parti, og blev gift med en høiagtet Høkerenke.
To Bryllups-Sange at synges af Kjøgemesteren før Brudeparret reiser til Kirken, og Naar Brudeparret og Følget kommer fra Kirken.
Hammerfest: C. W. Leinann, uten år [186?]. 4 sider.

300,-

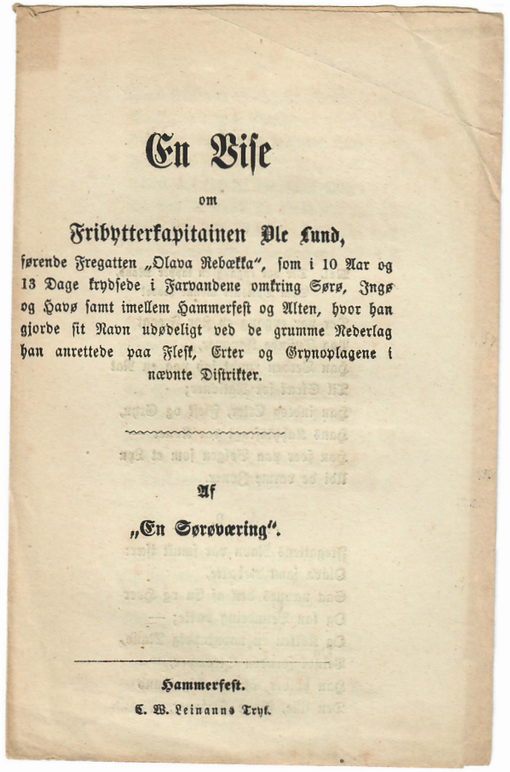

En Vise
om
Fribytterkapitainen Ole Lund,
førende Fregatten „Olava Rebækka", som i 10 Aar og 13 Dage krydsede i Farvandene omkring Sørø, Ingø og Havø samt imellem Hammerfest og Alten, hvor han gjorde sit Navn udødeligt ved de grumme Nederlag han anrettede paa Flesk, Erter og Grynoplagene i nævnte Distrikter.

Af
„En Sørøværing".

Hammerfest.
C. W. Leinanns Tryk.

25.

En vise om fribytterkapitainen Ole Lund : førende fregatten "Olava Rebækka", som i 10 aar og 13 dage krydsede i farvandene omkring Sørø, Ingø og Havø samt imellem Hammerfest og Alten, hvor han gjorde sin navn udødelig ved de grumme nederlag han anrettede paa flesk, erter og grynoplagene i nævnte distrikter. Af "En Sørøværing".
Bergen: Tilkjøbs hos Th. Rose, uten år. 8vo. 4 sider.

400,-

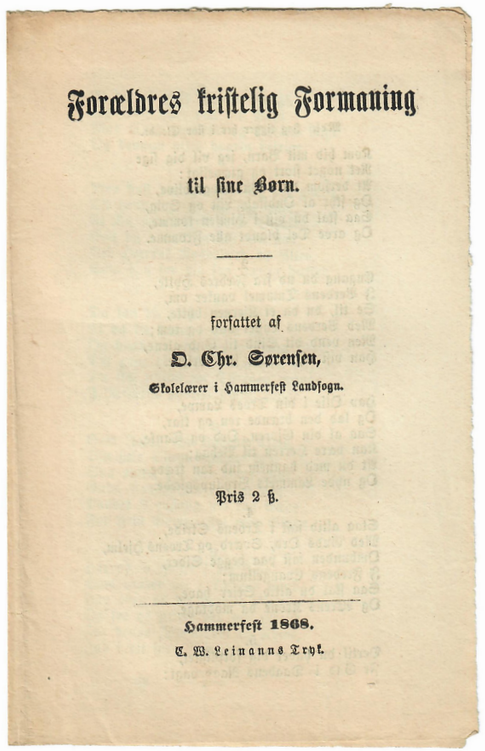

Forældres kristelig Formaning
til sine Børn.

forfattet af
O. Chr. Sørensen,
Skolelærer i Hammerfest Landsogn.

Pris 2 ß.

Hammerfest 1868.
C. W. Leinanns Tryk.

26.

Forældres kirkelig Formaning til sine Børn. Forfattet af O. Chr. Sørensen, Skolelærer i Hammerfest Landsogn.
Hammerfest: C. W. Leinann, 1868. 4 sider.

200,-

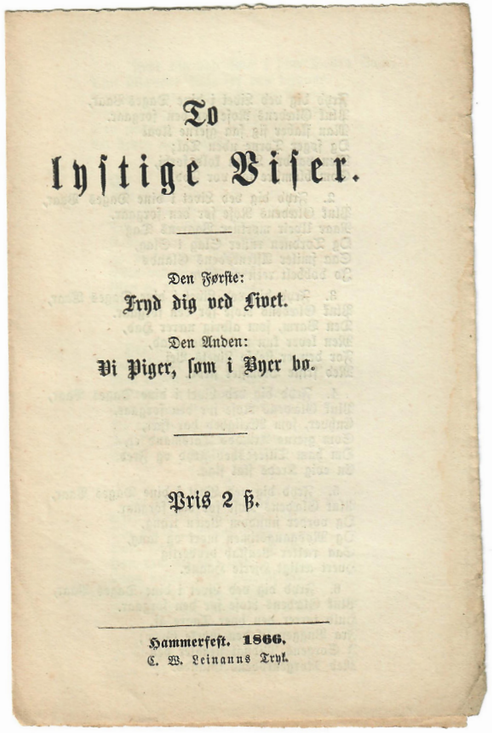

To
lystige Viser.

Den Første:
Fryd dig ved Livet.

Den Anden:
Vi Piger, som i Byer bo.

Pris 2 ß.

Hammerfest. 1866.
C. W. Leinanns Tryk.

27.

To lystige Viser. Den første: Fryd dig ved Livet. Den anden: Vi Piger, som i Byer bo.
Hammerfest: C. W. Leinann, 1866. 4 sider.

150,-

HAMMERFEST

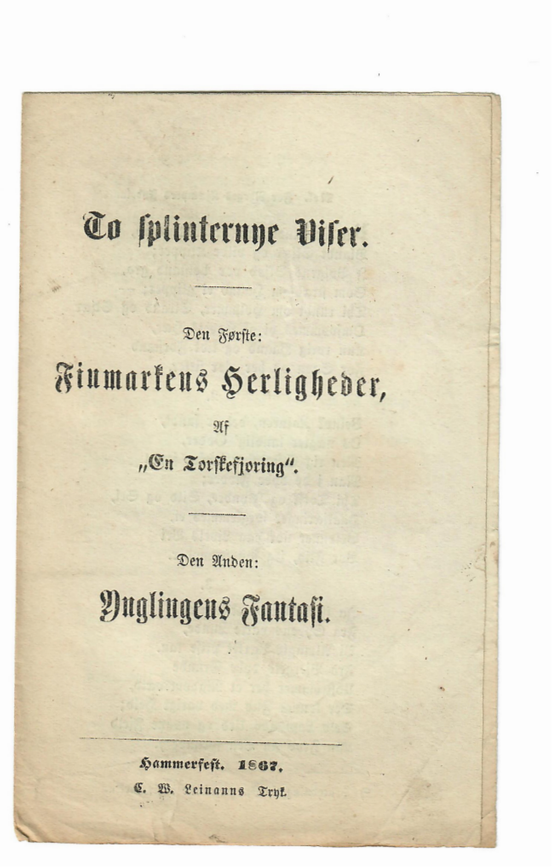

To splinternye Viser.

Den Første:

Finmarkens Herligheder,

Af

„En Torskefjoring".

Den Anden:

Ynglingens Fantasi.

Hammerfest. 1867.
C. W. Leinanns Tryk.

28.

To splinternye Viser. Den første: Finmarkens Herligheder, af «En Torskefjoring». Den anden: Ynglingens Fantasi.
Hammerfest: C. W. Leinann, 1867. 4 sider.

400,-

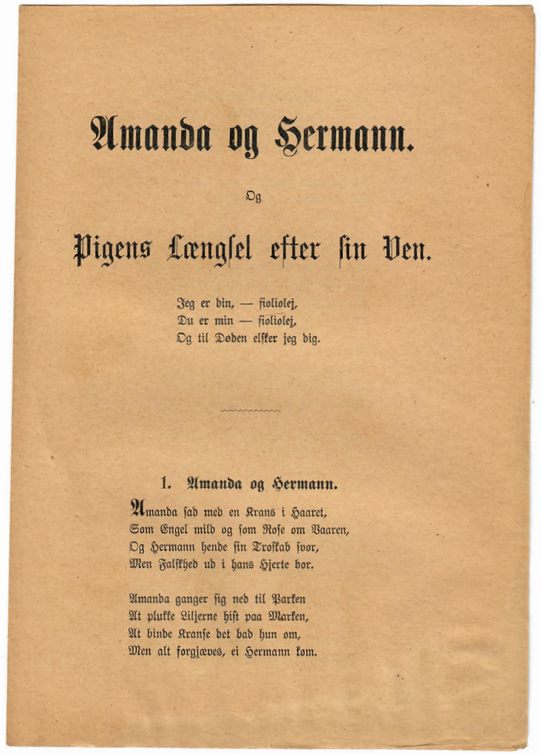

Amanda og Hermann.

Og

Pigens Længsel efter sin Ven.

Jeg er din, — fioliolej,
Du er min — fioliolej,
Og til Døden elsker jeg dig.

1. Amanda og Hermann.

Amanda sad med en Krans i Haaret,
Som Engel mild og som Rose om Vaaren,
Og Hermann hende sin Troskab svor,
Men Falskhed ud i hans Hjerte bor.

Amanda ganger sig ned til Parken
At plukke Liljerne hist paa Marken,
At binde Kranse det bad hun om,
Men alt forgjæves, ei Hermann kom.

29.

Amanda og Hermann. Og Pigens Længsel efter sin Ven.
Kristiania: Nikolai Olsens Bogtrykkeri, 1894. 8vo. 4 sider.
150,-

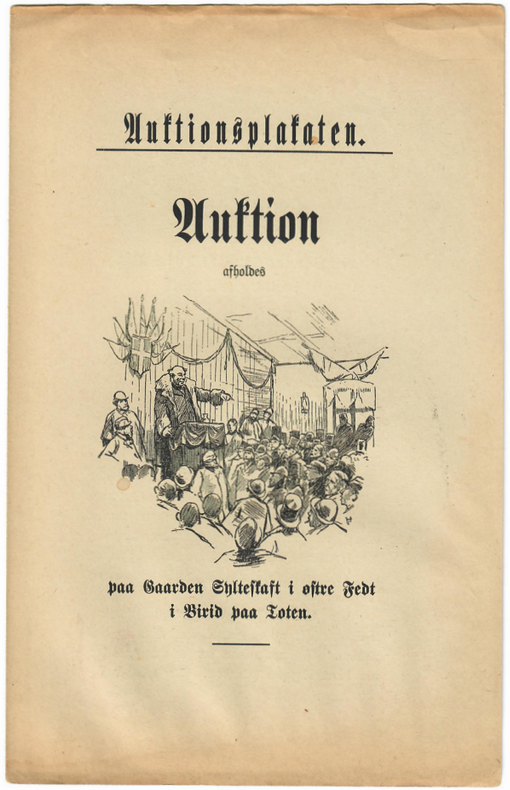

Auktionsplakaten.

Auktion

afholdes

paa Gaarden Sylteskaft i østre Fedt
i Birid paa Toten.

30.

[Auksjon] Auktion afholdes paa Gaarden Sylteskaft i Østre Fedt i Birid paa Toten.
Kristiania: Nikolai Olsens Bogtrykkeri, [uten år]. 8vo. 4 sider.

300,-

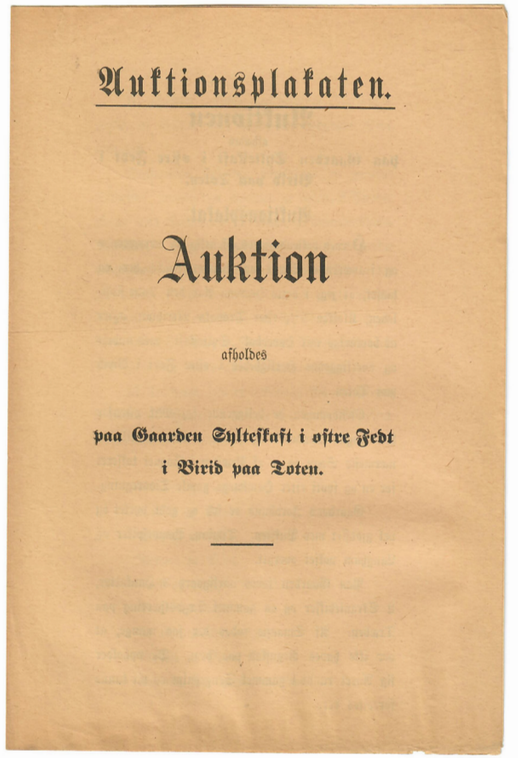

Auktionsplakaten.

Auktion

afholdes

paa Gaarden Sylteskaft i østre Fedt
i Birid paa Toten.

31

[Auksjon] Auktionsplakaten. Auktion afholdes paa Gaarden Sylteskaft i Østre Fedt i Birid paa Toten.
Kristiania: E. Walle & Co.s Bogtrykkeri, [uten år]. 8vo. 4 sider.

300,-



Den berømte Auktionsplakat.

Pastoren: „Nei, hvilket prægtig Svin du har der, Maren!"
Maren: „Ak ja, Herr Pastor, den som blot var saa beredt til at do!"

32.

[Auksjon] Den berømte Auktionsplakat. Auktionen afholdt paa Gaarden Sylteskaft i Østre Fedt i Birid paa Toten.
Kristiania: E. Walle & Co.s Bogtrykkeri, 1894. 8vo. 4 sider.

200,-



Bonden som skulde til Byen
efter Bryllupskost,
eller
Bondefangeriet i Kristiania.

Melodi: Ta i aa dra.

Han Ola i Bakken er no'e til Mand,
for ingen i Bygda er rige som han.
Han eier en Gaard ifra Øst og til Vest
og fo'er paa den nitten Naut og en Hest
Ta i aa dra
i Rigbommen da,
for den, skal du vide, er no'e aa ha.

33.

Bonden som skulde til Byen efter Bryllupskost, eller Bondefangeriet i Kristiania.
Kristiania: S. & Jul Sørensens Bogtrykkeri, uten år. 8vo. 4 sider.

200,-

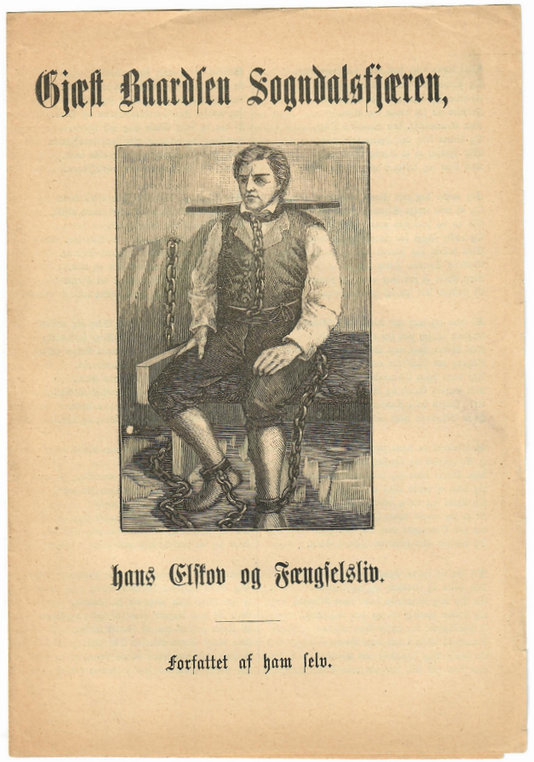

Gjæst Baardsen Sogndalsfjæren,

hans Elskov og Fængselsliv.

Forfattet af ham selv.

34.

Gjæst Baardsen Sogndalsfjæren, hans Elskov og Fængselsliv. Forfattet af ham selv.
Kristiania: S. & Jul Sørensens Bogtrykkeri, uten år. 8vo. 4 sider.

600,-



Hun sveg mig dog!
Ny Vise
forfattet af
Gjæst Baarsen Sogndalsfjærn.

Mel. Traurige Sømand kom, stil.

Grusomme Skjæbne, hvad har jeg forøvet! Hvi vil du stedse forfølge mig saa? Skal jeg da idelig være bedrøvet? Skal jeg i Livet ei Glæde meer faa? Jeg er af Verden fjed, og af dens Uselhed, Mismodig jeg vanker, vemodige Tanker Uror mit Sind og forstyrrer min Fred.

Jeg haver saamangen Gjenvordighed smaget, Og drukket saa ofte af Lidelsers Skaal! Og dog har jeg alt med

35.

[Gjæst Baardsen] Hun sveg mig dog! Ny vise forfattet af Gjæst Baardsen Sogndalsfjæren. Sebastopols Fald.
Kristiania: Tilkjøbs hos G. B. Strøm, uten år. 8vo. 4 sider.

600,-



Hun sveg mig dog!
Ny Vise
forfattet af
Gjæst Baardsen Sogndalsfjæren.

Mel. Traurige Sømand, kom stil.

Grusomme Skjæbne, hvad har jeg forøvet! Hvi vil du stedse forfølge mig saa? Skal jeg da idelig være bedrøvet? Skal jeg i Livet ei Glæde meer faa? Jeg er af Verden fjed, og af dens Uselhed, Mismodig jeg vanker, vemodige Tanker Uror mit Sind og forstyrrer min Fred.

Jeg haver saa mangen Gjenvordighed smaget, Og drukket saa ofte af Lidelsers Skaal; Og dog har jeg alt med Standhaftighed draget, Mit Mod har ei vaklet, jeg lidt har med Taal; Men da min Kjærest' sød sit Trostabelste brød, Da hun mig mon følge min elskede Pige, Da blev jeg mistrøstig, og Taarerne flød.

36.

[Gjæst Baardsen] Hun sveg mig dog! Ny vise forfattet af Gjæst Baardsen Sogndalsfjæren. Den næsvise Flue.
Kristiania: Tilkjøbs hos G. B. Strøm, uten år. 8vo. 4 sider.

600,-

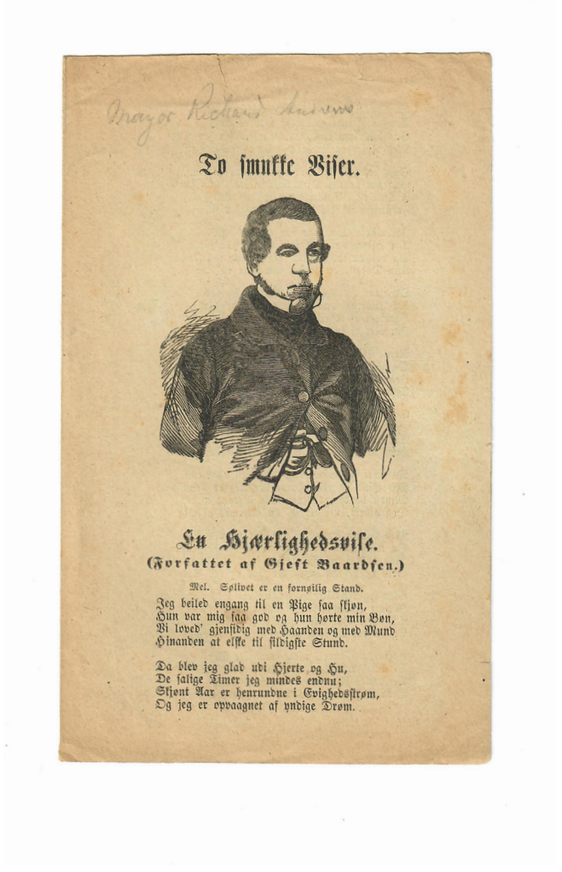

To smukke Viser.

En Kjærlighedsvise.
(Forfattet af Gjest Baardsen.)

Mel. Spliret er en fornylig Stand.

Jeg beiled engang til en Pige saa sfjon,
Hun var mig saa god og hun hørte min Bøn,
Vi loved' gjensidig med Haanden og med Mund
Hinanden at elske til sildigste Stund.

Da blev jeg glad udi Hjerte og Hu,
De salige Timer jeg mindes endnu;
Stjønt Aar er henrundne i Evighedsstrøm,
Og jeg er opvaagnet af yndige Drøm.

37.

[Gjæst Baardsen] To smukke Viser. En Kjærlighedsvise (Forfattet af Gjest Baardsen). | Sebastopols Fald.
Kristiania: Tilkjøbs hos G. B. Strøm, uten år. 8vo. 4 sider.

600,-



Kjærlighedsvisen
om
Gjertrine Carlsdatter
forfattet af
Gjest Baardsen Sogndalsfjæren.

38.

[Gjæst Baardsen] Kjærlighedsvisen om Gjertrine Carlsdatter. Forfattet af Gjest Baardsen Sogndalsfjæren.
Kristiania: S. & Jul Sørensens Bogtrykkeri, uten år. 8vo. 4 sider.

600,-



Visen om den smukke Hyrdinde.
Samt
Gjest Baardsens Kjærlighedsvise
„Jeg beiled engang til en Pige saa skjøn"

1. En smuk Hyrdindevise.

Jeg fandt mig en smuk Hyrdinde i Lunden, hvor hun sad,
Hendes Faar saa lystigen springe.
Hun har et Baand om Halsen, var flettet ud af Blomster smaa,
Blaa Øine og de rosenrøde Kinder.
O elskede Barm! O, laa jeg i din Favn,
Jeg mig frem af Buskene svinger.

39.

[Gjæst Baardsen] Visen om den smukke Hyrdinde samt Gjest Baardsens Kjærlighedsvise.
Kristiania: S. & Jul Sørensens Bogtrykkeri, uten år. 8vo. 4 sider.

600,-

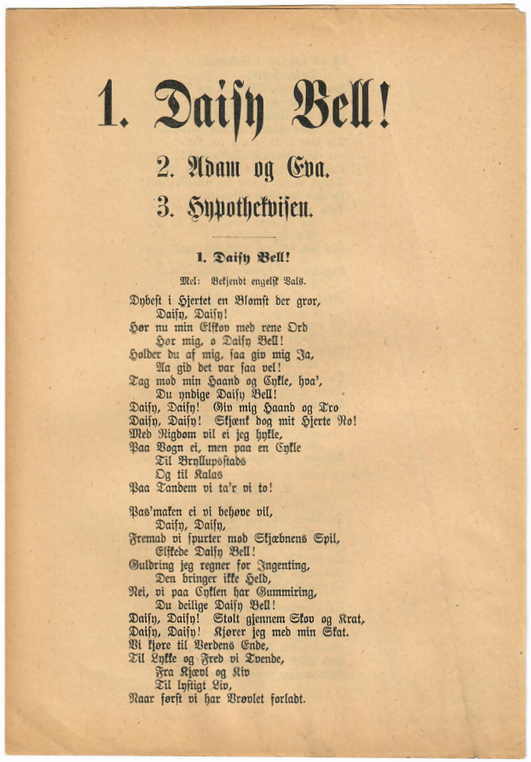

1. Daisy Bell!
2. Adam og Eva.
3. Hypothekvisen.

1. Daisy Bell!

Mel: Bekjendt engelsk Vals.

Dybest i Hjertet en Blomst der gror,
Daisy, Daisy!
Hør nu min Elskov med rene Ord
Hør mig, o Daisy Bell!
Holder du af mig, saa giv mig Ja,
Ak gid det var saa vel!
Tag mod min Haand og Cykle, hoa',
Du yndige Daisy Bell!
Daisy, Daisy! Giv mig Haand og Tro
Daisy, Daisy! Skjænk dog mit Hjerte Ro!
Med Rigdom vil ei jeg hykle,
Paa Vogn ei, men paa en Cykle
Til Bryllupsstads
Og til Kalas
Paa Tandem vi ta'r vi to!

Pas'maken ei vi behøve vil,
Daisy, Daisy,
Fremad vi spurter mod Sjæbnens Spil,
Elskede Daisy Bell!
Guldring jeg regner for Ingenting,
Den bringer ikke Held,
Nei, vi paa Cyklen har Gummiring,
Du deilige Daisy Bell!
Daisy, Daisy! Stolt gjennem Skov og Krat,
Daisy, Daisy! Kjører jeg med min Skat.
Vi fjøre til Verdens Ende,
Til Lykke og Fred vi Tvende,
Fra Kjævl og Kiv
Til lystigt Liv,
Naar først vi har Brevlet forladt.

40.

1. Daisy Bell. 2. Adam og Eva. Hypothekvisen.
Kristiania: S. & Jul Sørensens Bogtrykkeri, uten år. 8vo. 4 sider.

150,-

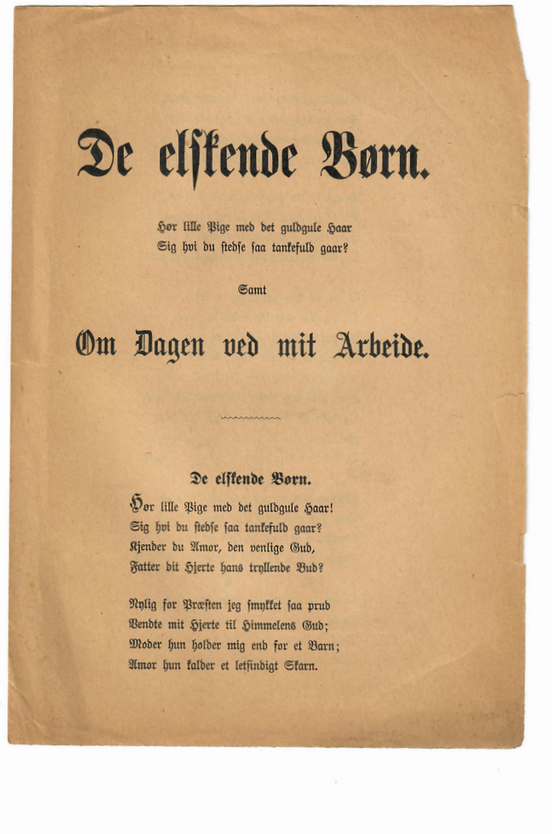

De elskende Børn.

Hør lille Pige med det guldgule Haar
Sig hvi du stedse saa tankefuld gaar?

Samt

Om Dagen ved mit Arbeide.

De elskende Børn.

Hør lille Pige med det guldgule Haar!
Sig hvi du stedse saa tankefuld gaar?
Kjender du Amor, den ventige Gud,
Fatter dit Hjerte hans tryllende Bud?

Nylig for Præsten jeg smykket saa prud
Vendte mit Hjerte til Himmelens Gud;
Moder hun holder mig end for et Barn;
Amor hun kalder et letfindigt Skarn.

41.

De elskende Børn. Hør lille Pige [...]. |
Om Dagen ved mit Arbeide.
Kristiania: Nikolai Olsens Bogtrykkeri, uten år. 8vo. 4 sider.

150,-



De smukke Sange
om
Prindsesse Dagmar
samt
Matrosens Afskedssang
og
Ved Solnedgang.

42.

De smukke Sange om Prindsesse Dagmar samt Matrosens Afskedssang og Ved Solnedgang
Kristiania: S. & Jul Sørensens Bogtrykkeri, [1897]. 8vo. 4 sider.

150,-

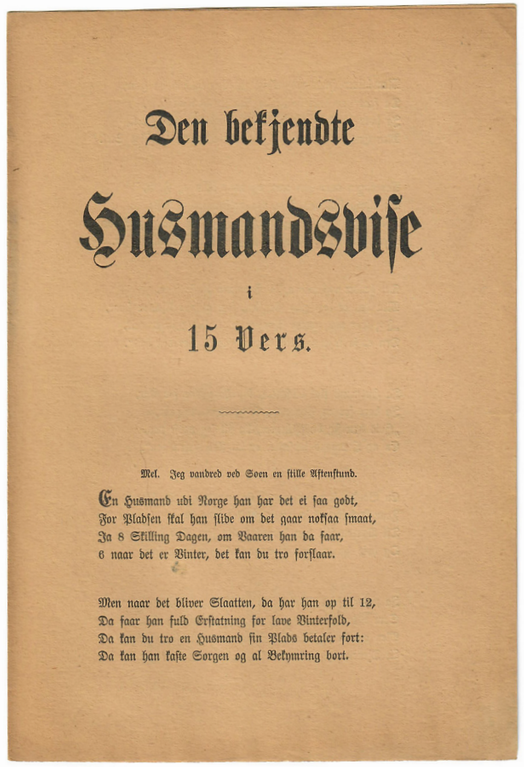

Den bekjendte
Husmandsvise
i
15 Vers.

Mel. Jeg vandred ved Soen en stille Aftenstund.

En Husmand udi Norge han har det ei saa godt,
For Pladsen skal han slide om det gaar nokfaa smaat,
Ja 8 Skilling Dagen, om Vaaren han da faar,
6 naar det er Vinter, det kan du tro forsaar.

Men naar det bliver Slaatten, da har han op til 12,
Da faar han fuld Erstatning for lave Vinterfold,
Da kan du tro en Husmand sin Plads betaler fort:
Da kan han kaste Sorgen og al Bekymring bort.

43.

Den bekjendte Husmandsvise i 15 Vers.
Kristiania: E. Walle & Co.s Bogtrykkeri, [uten år]. 8vo. 4 sider.

200,-



Den bekjendte
Husmandsvise
i
15 Vers.

Mel.: Jeg vandred ved Soen en stille Aftenstund.

En Husmand udi Norge, han har det ei
saa godt,
For Pladsen skal han slide, om det gaar
nok saa godt,
Ja 8 Skilling Dagen, om Vaaren han da
faar,
6 naar det er Vinter, det kan du tro forsaar.

44.

Den bekjendte Husmandsvise i 15 Vers.
Kristiania: Nikolai Olsens Bogtrykkeri, [uten år]. 8vo. 4 sider.

150,-



45.

Den bekjendte Husmandsvise i 15 Vers.
Kristiania: E. Walle & Co's Bogtryggeri, [uten år]. 8vo. 4 sider.

200,-

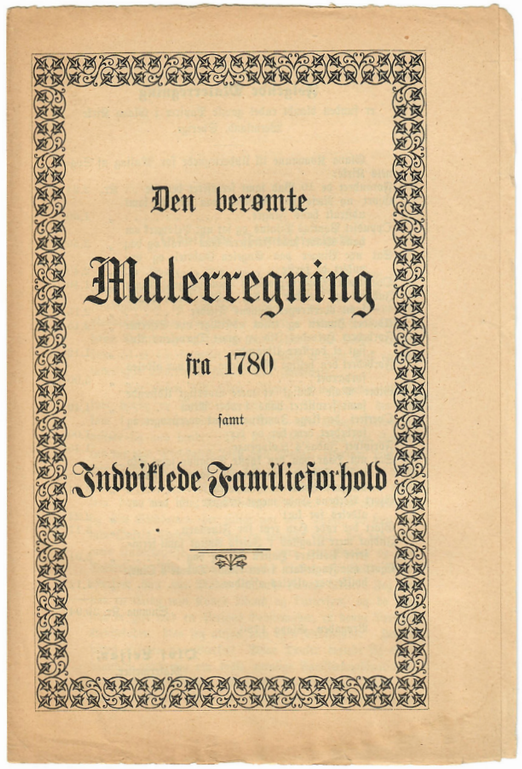

46.

Den berømte Malerregning fra 1780 samt Indviklede Familieforhold.
Kristiania: S. & Jul Sørensens Bogtrykkeri, uten år. 8vo. 4 sider.
Trykt på tynt papir.

200,-

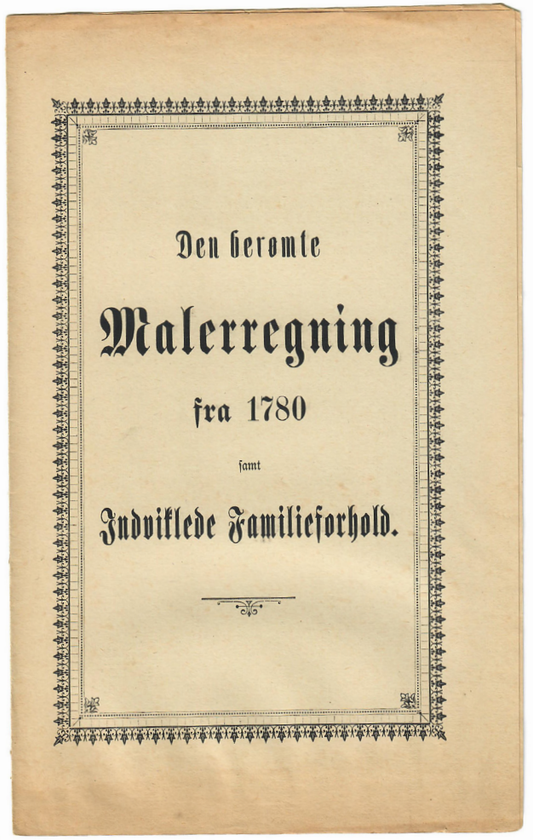

47.

Den berømte Malerregning fra 1780 samt Indviklede Familieforhold.
Kristiania: S. & Jul Sørensens Bogtrykkeri, uten år. 8vo. 4 sider.
Trykt på tykt papir.

200,-

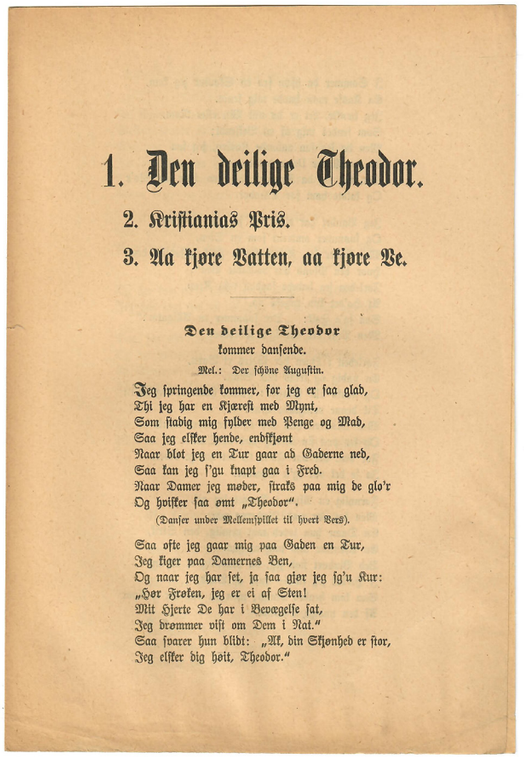

48.

1. Den deilige Theodor.
2. Kristianias Pris. 3. Aa kjøre Vatten, aa kjøre Ve.
Kristiania: S. & Jul Sørensens Bogtrykkeri, uten år. 8vo. 4 sider.

150,-

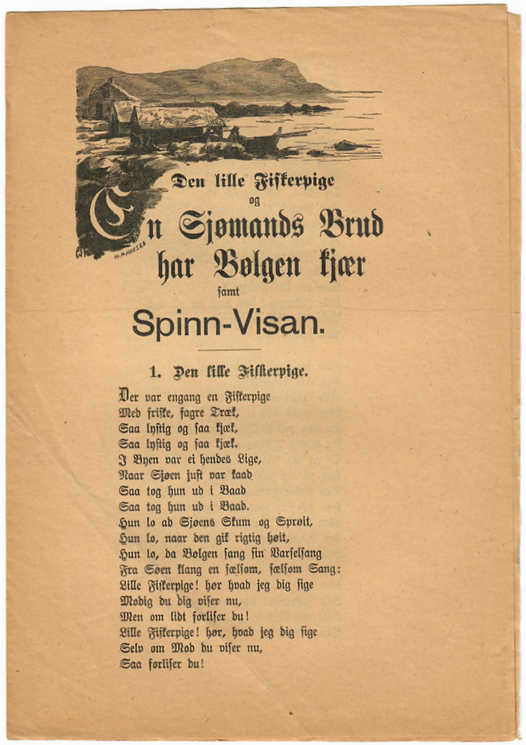

Den lille Fiskerpige
og
En Sjømands Brud
har Bølgen kjær
samt
Spinn-Visan.

1. Den lille Fiskerpige.

Der var engang en Fiskerpige
Med friske, fagre Træk,
Saa lystig og saa kjæk,
Saa lystig og saa kjæk.
I Byen var ei hendes Lige,
Naar Sjøen just var kaad
Saa tog hun ud i Baad
Saa tog hun ud i Baad.
Hun lo ad Sjøens Skum og Sprøit,
Hun lo, naar den gik rigtig høit,
Hun lo, da Bølgen sang sin Varselsang
Fra Søen klang en sælsom, sælsom Sang:
Lille Fiskerpige! hør hvad jeg dig sige
Modig du dig viser nu,
Men om lidt forliser du!
Lille Fiskerpige! hør, hvad jeg dig sige
Selv om Mod du viser nu,
Saa forliser du!

49.

Den lille Fiskerpige og En Sømands Brud har Bølgen kjær.
Kristiania: S. & Jul Sørensens Bogtrykkeri, uten år 8vo. 4 sider.

200,-

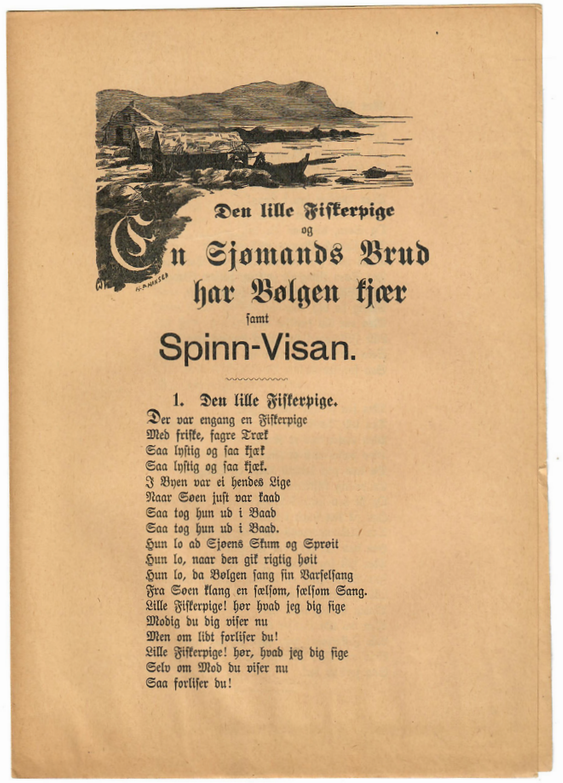

Den lille Fiskerpige
og
En Sjømands Brud
har Bølgen kjær
samt
Spinn-Visan.

1. Den lille Fiskerpige.

Der var engang en Fiskerpige
Med friske, fagre Træk
Saa lystig og saa kjæk
Saa lystig og saa kjæk.
I Byen var ei hendes Lige
Naar Søen just var kaad
Saa tog hun ud i Baad
Saa tog hun ud i Baad.
Hun lo ad Sjøens Skum og Sprøit
Hun lo, naar den gik rigtig høit
Hun lo, da Bølgen sang sin Varselsang
Fra Søen klang en sælsom, sælsom Sang.
Lille Fiskerpige! hør hvad jeg dig sige
Modig du dig viser nu
Men om lidt forliser du!
Lille Fiskerpige! hør, hvad jeg dig sige
Selv om Mod du viser nu
Saa forliser du!

50.

Den lille Fiskerpige og En Sømands Brud har Bølgen kjær.
Kristiania: Nikolai Olsens Bogtrykkeri, 1894. 8vo. 4 sider.

200,-

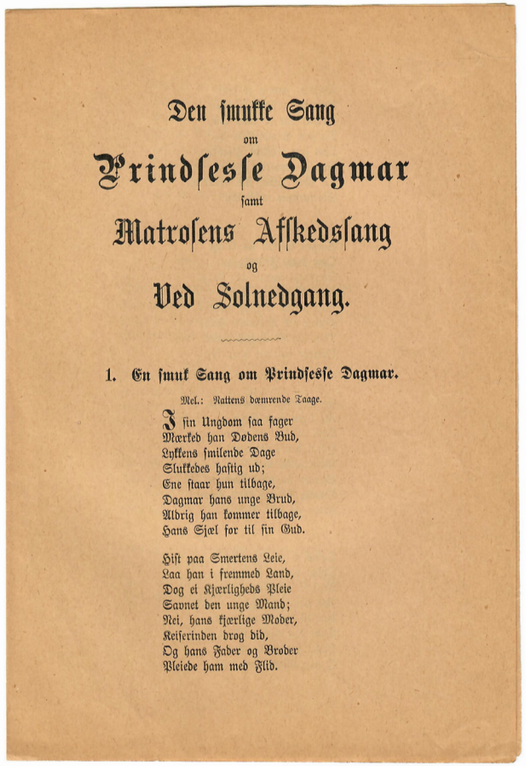

Den smukke Sang
om
Prindsesse Dagmar
samt
Matrosens Afskedssang
og
Ved Solnedgang.

1. En smuk Sang om Prindsesse Dagmar.

Mel.: Nattens dæmrende Taage.

I sin Ungdom saa fager
Mærked han Dødens Bud,
Lykkens smilende Dage
Slukkedes hastig ud;
Ene staar hun tilbage,
Dagmar hans unge Brud,
Aldrig han kommer tilbage,
Hans Sjæl for til sin Gud.

Hist paa Smertens Leie,
Laa han i fremmed Land,
Dog ei Kjærligheds Pleie
Savnet den unge Mand;
Nei, hans hjærlige Moder,
Keiserinden drog hid,
Og hans Fader og Broder
Pleiede ham med Flid.

51.

Den smukke Sang om Prindsesse Dagmar samt Matrosens Afskedssang og Ved Solnedgang.
Kristiania: Nikolai Olsens Bogtrykkeri, [1894]. 8vo. 4 sider.

150,-

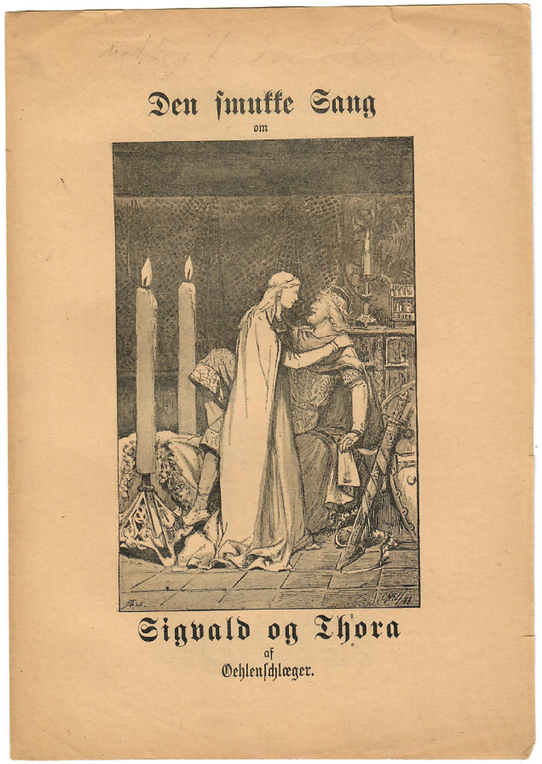

Den smukke Sang
om
Sigvald og Thora
af
Oehlenschläger.

52.

Den smukke Sang om Sigvald og Thora af Oehlenschläger.
Kristiania: Nikolai Olsens Bogtrykkeri, 1894. 8vo. 4 sider.

150,-


Den smukke Sang
om
Vilhelm og Lise
af
Oehlenschläger.

53.

Den smukke Sang om Vilhelm og Lise af Oehlenschläger.
Kristiania: Nikolai Olsens Bogtrykkeri, 1894. 8vo. 4 sider.

150,-

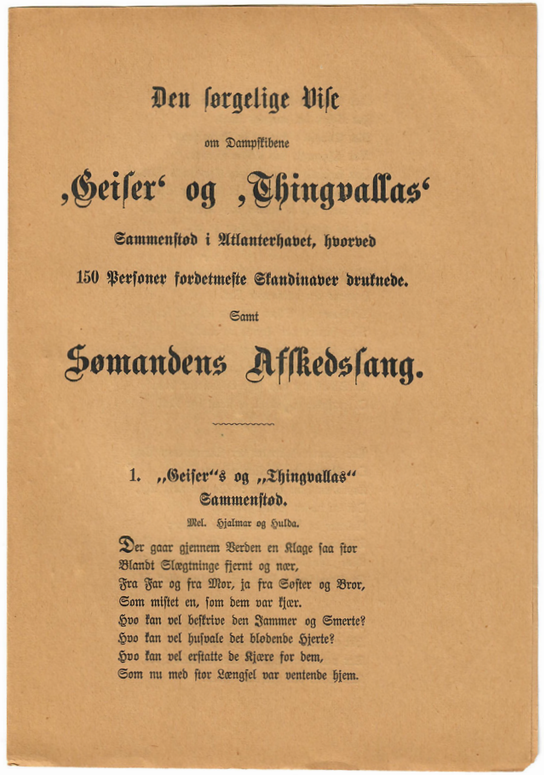
Den sørgelige Vise
om Dampskibene
„Geiser" og „Thingvallas"
Sammenstød i Atlanterhavet, hvorved
150 Personer fordetmeste Skandinaver druknede.
Samt
Sømandens Afskedssang.

1. „Geiser"s og „Thingvallas" Sammenstød.
Mel. Hjalmar og Hulda.

Der gaar gjennem Verden en Klage saa stor
Blandt Slægtninge fjernt og nær,
Fra Far og fra Mor, ja fra Søster og Bror,
Som mistet en, som dem var kjær.
Hvo kan vel beskrive den Jammer og Smerte?
Hvo kan vel husvale det blødende Hjerte?
Hvo kan vel erstatte de Kjære for dem,
Som nu med stor Længsel var ventende hjem.

54.

Den sørgelige Vise om Dampskibene "Geisers" og "Thingvallas" Sammenstød i Atlanterhavet, hvorved 150 Personer fordetmeste Skandinaver druknede. Samt Sømandens Afskedssang.
Kristiania: Nikolai Olsens Bogtrykkeri, [uten år]. 8vo. 4 sider.

250,-


Dreyfussangen Pris 10 Øre.
En vemodsfuld Sang
om
Fangen fra Djæveløen.
Kapt. Alfred Dreyfus
stiger iland paa fransk Grund.
Af
Jørgen Hattemaker.
Kra, Lunds Tryk. og Eneret.

55.

Dreyfussagen. En vemodsfuld Sang om Flugten fra Djæveløen. Af Jørgen Hattemaker.
Kristiania: Lunds Tryk, uten år. 8vo. 4 sider.
Smusset og med bretter.

150,-


1. Elfsborgvisen.
2. Pigen, som vilde gifte sig.
3. Der er saa stille i vor Gaard.

1. Den ægte Elfsborgvise.
Den blomsterklædte Gondolen gled
Henover Elfsborgs Bølger ned.
Det var saa tyst i den mørke Nat
En Pige stjøn ved Roret sad.

56.

1.Elfsborgvisen. 2. Pigen, som vilde gifte sig. 3. Der er saa stille i vor Gaard.
Kristiania: S. & Jul Sørensens Bogtrykkeri, [1897]. 8vo. 4 sider.

150,-

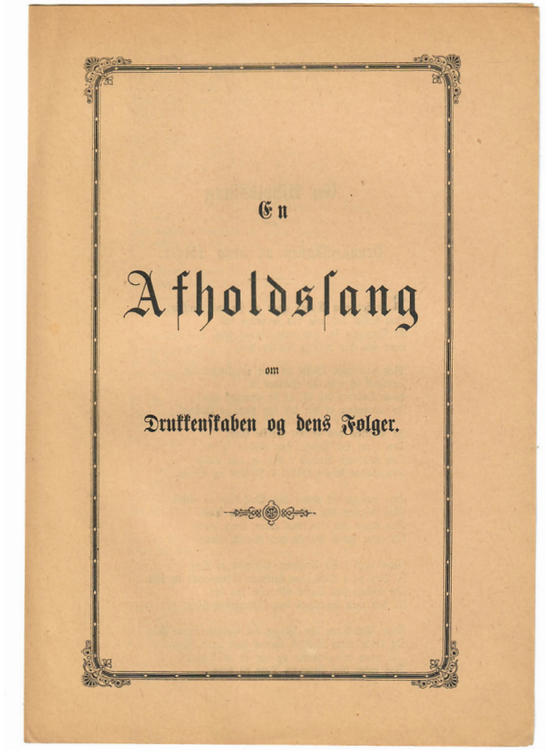

En

Afholdssang

om

Drukkenskaben og dens Følger.

57.

En Afholdssang om Drukkenskaben og dens Følger.
Kristiania: E. Walle & Co.s Bogtrykkeri, uten år. 8vo. 4 sider.

200,-



En fornøielig Vise

om

haassen Per Infanterist og Olea Kokkejente blei forlova en Kveld, da Olea skulde bæra him ei Kørj med Brød.

Af

en Studenterslask.

(Mel. Nu tror jeg, det kan vara tid.)

Per: „Ma skal je ta i Kørja med?"
Olea: „Ja Tak, vil du ta i a',
je bur forresten tæt herved,
i Huset her ved Sia. —
Saa, tak for Hjælpa."
Per: „Vente lidt!"
Olea: „Nei, hører du Madamen,
hu roper paa mig naa."
Per: „Aa Stidt!
kom lad os snakke sammen.

58.

En fornøyelig Vise om haassen Per Infanterist og Olea Kokkejente blei forlova en Kveld, da Olea skulde bæra him ei Kørj med Brød. Af en Studenterslask.
Kristiania: G. B. Strøm, uten år. 8vo. 4 sider.

200,-

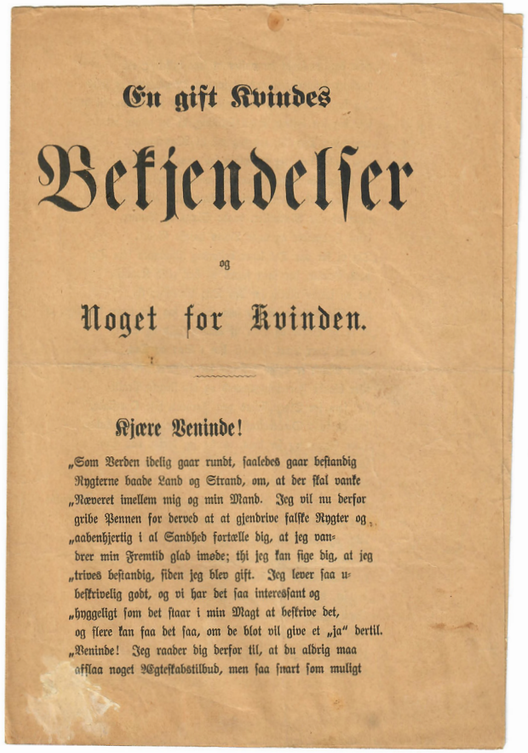

En gift Kvindes

Bekjendelser

og

Noget for Kvinden.

Kjære Veninde!

„Som Verden idelig gaar rundt, saaledes gaar bestandig
Nygterne baade Land og Strand, om, at der skal vanke
„Næveret imellem mig og min Mand. Jeg vil nu derfor
gribe Pennen for derved at gjendrive falske Nygter og
„aabenhjertig i al Sandhed fortælle dig, at jeg van-
drer min Fremtid glad imøde; thi jeg kan sige dig, at jeg
„trives bestandig, siden jeg blev gift. Jeg lever saa u-
beskrivelig godt, og vi har det saa interessant og
„hyggeligt som det staar i min Magt at beskrive det,
og flere kan faa det saa, om de blot vil give et „ja" dertil.
„Veninde! Jeg raader dig derfor til, at du aldrig maa
afslaa noget Ægteskabstilbud, men saa snart som muligt

59.

En gift Kvindes Bekjendelser og Noget for Kvinden.
Kristiania: E. Walle & Co's Bogtrykkeri, uten år. 8vo. 4 sider.

200,-

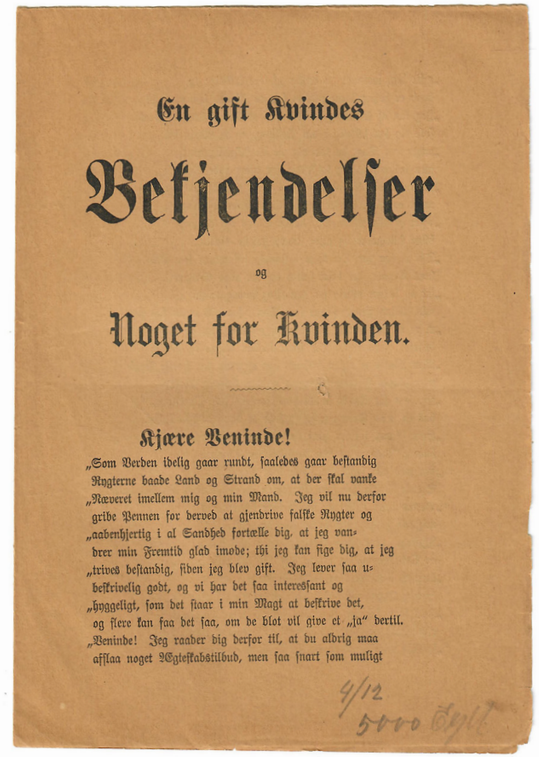

En gift Kvindes

Bekjendelser

og

Noget for Kvinden.

Kjære Veninde!

„Som Verden idelig gaar rundt, saaledes gaar bestandig
Nygterne baade Land og Strand om, at der skal vanke
„Næveret imellem mig og min Mand. Jeg vil nu derfor
gribe Pennen for derved at gjendrive falske Nygter og
„aabenhjertig i al Sandhed fortælle dig, at jeg van-
drer min Fremtid glad imøde; thi jeg kan sige dig, at jeg
„trives bestandig, siden jeg blev gift. Jeg lever saa u-
beskrivelig godt, og vi har det saa interessant og
„hyggeligt, som det staar i min Magt at beskrive det,
og flere kan faa det saa, om de blot vil give et „ja" dertil.
„Veninde! Jeg raader dig derfor til, at du aldrig maa
afslaa noget Ægteskabstilbud, men saa snart som muligt

4/12
5000 Expl

60.

En gift Kvindes Bekjendelser og Noget for Kvinden.Kristiania: Kristiania: Nikolai Olsens Bogtrykkeri, 1893. 8vo. 4 sider.

200,-

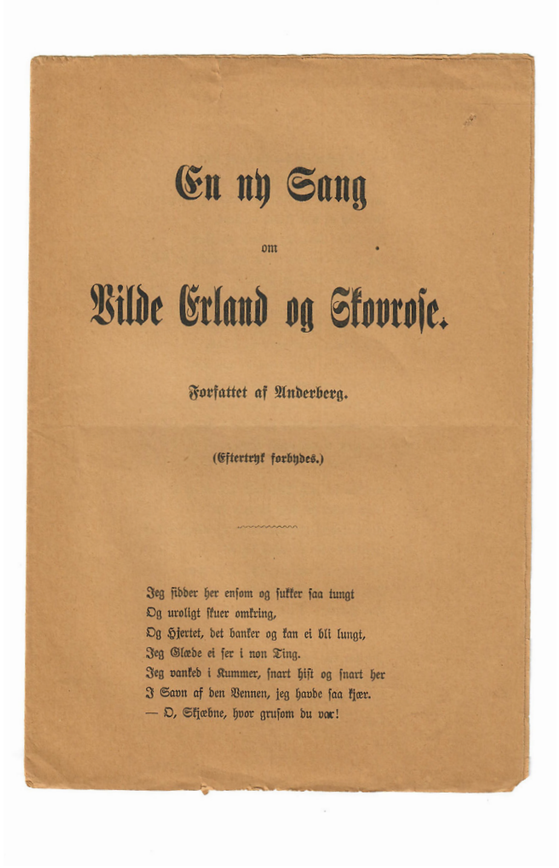

En ny Sang

om

Vilde Erland og Skovrose.

Forfattet af Anderberg.

(Eftertryk forbydes.)

Jeg sidder her ensom og sukker saa tungt
Og uroligt skuer omkring,
Og Hjertet, det banker og kan ei bli lungt,
Jeg Glæde ei ser i non Ting.
Jeg vanked i Kummer, snart hist og snart her
I Savn af den Vennen, jeg havde saa kjær.
— O, Sfærne, hvor grusom du var!

61.

En ny Sang om Vilde Erland og Skovrose.
Forfattet af Anderberg.
Kristiania: Nikolai Olsens Bogtrykkeri, 1893. 8vo. 4 sider.

150,-

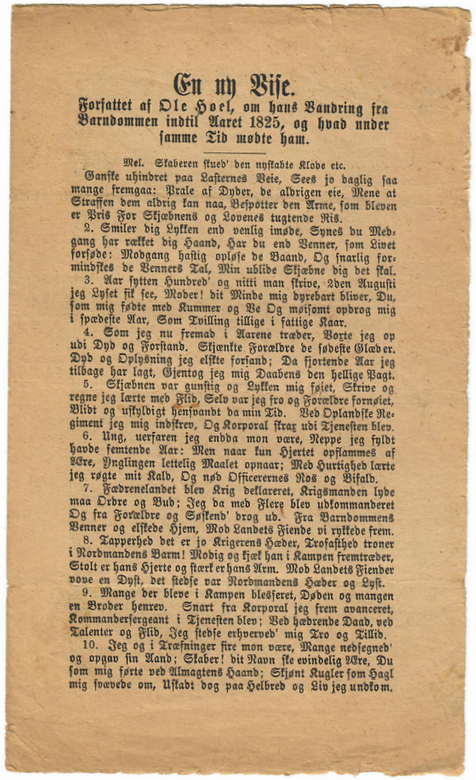

En ny Vise.

Forfattet af Ole Hoel, om hans Vandring fra Barndommen indtil Aaret 1825, og hvad under samme Tid mødte ham.

Mel. Skaberen stued' den nystabte Klode etc.

Ganske uhindret paa Lasternes Veie, Sees jo daglig saa mange fremgaa: Prale af Dyder, de aldrigen eie, Mene at Straffen dem aldrig kan naa, Bespotter den Arme, som bleven er Pris For Sfærnens og Lovenes tugtende Ris.

2. Smiler dig Lykken end venlig imøde, Synes du Medgang har rækket dig Haand, Har du end Venner, som Livet forsøde: Modgang hastig opløse de Baand, Og snarlig formindskes de Venners Tal, Min ublide Sfærne dig det skal.

3. Aar sytten Hundred' og nitti man skrive, 2den Augusti jeg Lyset fik see, Moder! dit Minde mig dyrebart bliver, Du, som mig fødte med Kummer og Pe Og mosjomt opbrod mig i spædeste Aar, Som Tvilling tillige i fattige Kaar.

4. Som jeg nu fremad i Aarene træder, Voxte jeg op udi Dyd og Forstand. Sfænkte Forældre de fødeste Glæder. Dyd og Oplysning jeg elskte forsand; Da fjortende Aar jeg tilbage har lagt, Gjentog jeg mig Daabens den hellige Pagt.

5. Sfærnen var gunstig og Lykken mig føiet, Skrive og regne jeg lærte med Flid, Selv var jeg fro og Forældre fornøiet, Blidt og uskyldigt hensvandt da min Tid. Ved Oplandske Regiment jeg mig indskrev, Og Korporal strax udi Tjenesten blev.

6. Ung, uerfaren jeg endda mon være, Neppe jeg fyldt havde femtende Aar: Men naar kun Hjertet opflammes af Ære, Ynglingen lettelig Maalet opnaar; Med Hurtighed lærte jeg regte mit Kald, Og nød Officerens Ros og Bifald.

7. Fædrenelandet blev Krig deklareret, Krigsmanden lydte maa Ordre og Bud; Jeg da med Flere blev udkommanderet Og fra Forældre og Søskend' drog ud. Fra Barndommens Venner og elskede Hjem, Mod Landets Fiende vi rykkede frem.

8. Tapperhed det er jo Krigerens Hæder, Troskabhed troner i Nordmandens Barm! Modig og hæk han i Kampen fremtræder, Stolt er hans Hjerte og stærk er hans Arm. Mod Landets Fiender pove en Dyst, det stedse var Nordmandens Hæder og Lyst.

9. Mange der bleve i Kampen bleskeret, Døden og mangen en Broder henrev. Snart fra Korporal jeg frem avanceret, Kommandersergeant i Tjenesten blev; Ved hædrende Daad, ved Talenter og Flid, Jeg stedse erhvervede' mig Tro og Tillid.

10. Jeg og i Trængsinger stre mon være, Mange nedsegnede og opgav sin Aand; Skaber! dit Navn sle evindelig Ære, Du som mig førte ved Almagtens Haand; Skjønt Kugler som Hagl mig forvede om, Ustadt dog paa Helbred og Liv jeg undkom.

62.

En ny Vise. Forfattet af Ole Hoel, om hans Vandring fra Barndommen indtil Aaret 1825, og hvad under samme Tid mødte ham.
Kristiania: Tilkjøbs hos G. B. Strøm, uten år. 8vo. 4 sider.

200,-

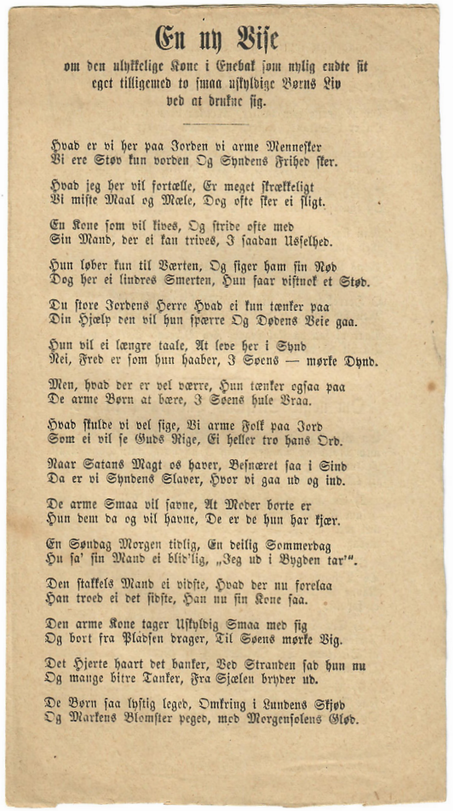

En ny Vise

om den ulykkelige Kone i Enebak som nylig endte sit eget tilligemed to smaa uskyldige Børns Liv ved at drukne sig.

Hvad er vi her paa Jorden vi arme Mennesker
Vi ere Støv kun vorden Og Syndens Fribed sker.

Hvad jeg her vil fortælle, Er meget skrækkeligt
Vi miste Maal og Mæle, Dog ofte sker ei sligt.

En Kone som vil lives, Og stride ofte med
Sin Mand, der ei kan trives, I saadan Ulselhed.

Hun løber kun til Værten, Og siger ham sin Nød
Dog her ei lindres Smerten, Hun saar vistnok et Stød.

Du store Jordens Herre Hvad ei kun tænker paa
Din Hjælp den vil hun spærre Og Dødens Veie gaa.

Hun vil ei længre taale, At leve her i Synd
Nei, Fred er som hun haaber, I Søens — mørke Dynd.

Men, hvad der er vel værre, Hun tænker ogsaa paa
De arme Børn at bære, I Søens hule Braa.

Hvad skulde vi vel sige, Vi arme Folk paa Jord
Som ei vil se Guds Nige, Ei heller tro hans Ord.

Naar Satans Magt os haver, Besnæret saa i Sind
Da er vi Syndens Slaver, Hvor vi gaa ud og ind.

De arme Smaa vil savne, At Moder borte er
Hun dem da og vil havne, De er de hun har kjær.

En Søndag Morgen tidlig, En deilig Sommerdag
Hu sa' sin Mand ei blid'lig, „Jeg ud i Bygden tar'".

Den stakkels Mand ei vidste, Hvad der nu forelaa
Han troed ei det sidste, Han nu sin Kone saa.

Den arme Kone tager Uskyldig Smaa med sig
Og bort fra Pladsen drager, Til Søens mørke Vig.

Det Hjerte haart det banker, Ved Stranden sad hun nu
Og mange bitre Tanker, Fra Sjælen bryder ud.

De Børn saa lystig leged, Omkring i Lundens Skjød
Og Markens Blomster peged, med Morgensolens Glød.

63.

En ny Vise om den ulykkelige Kone i enebak som nylig endte sit eget tilligemed to smaa uskyldige Børns Liv ved at drukne sig. Om nogle Skriftens Tal fra 1 til 2. Amanda og Herman.
Kristiania: Tilkjøbs hos G. B. Strøm, uten år. 8vo. 4 sider.

350,-



En ny Vise

om

en sørgelig Tildragelse med 2de Brødre ved et Militair-Regimente, som Begge maatte lide Dødsstraf.

Fra Jylland vi maatte marschere,
Til Holsteen stod vores Sind;
Vi kom til Rensborgs Porte,
Og alle bleve kvarterede ind.

En Aften jeg udspadserede
Alt ud paa den grønne Vold,
En Jomfru til mig monne komme,
Alt udi den samme Stund.

Og vil du min Kjæreste være
Oprigtig, ja huld og saa tro;
Slet Ingen skal os Jo adskille
Paa denne Verdens Jord.

64.

En ny Vise om en sørgelig Tildragelse med 2de Brødre ved et Militair-Regimente, som Begge maatte lide Dødsstraf.
Kristiania: Tilkjøbs hos G. B. Strøm, uten år. 8vo. 4 sider.

250,-

KRISTIANIA

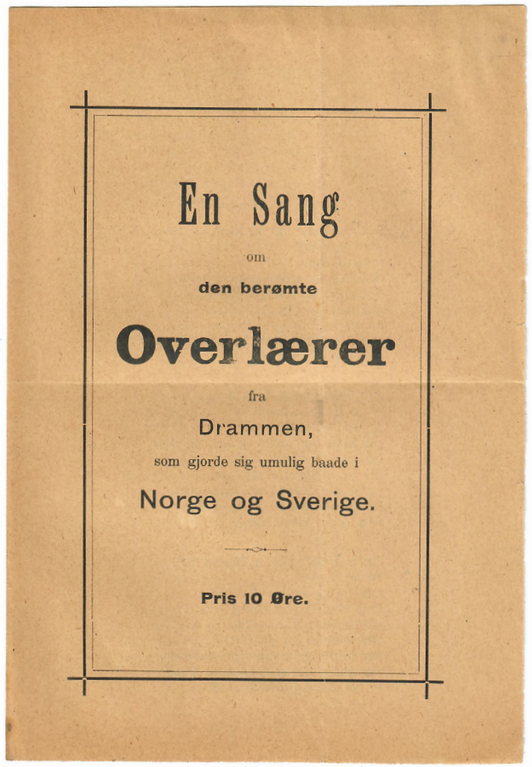

65.

En Sang om den berømte Overlærer fra Drammen, som gjorde sig umulig baade i Norge og sverige.
Kristiania: Helge Schultz, [uten år]. 8vo. 4 sider.

150,-

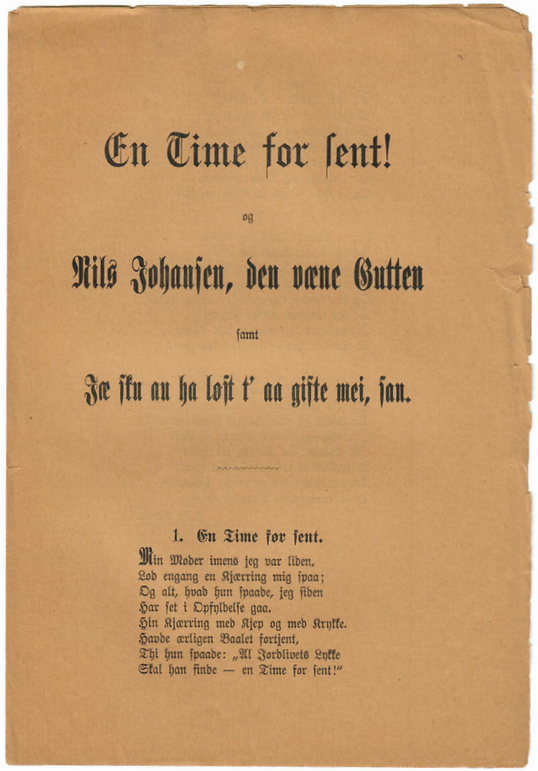

66.

En Time for sent! Og Nils Johansen, den væne Gutten og Jæ sku au ha løst t' gifte mei, fan.
Kristiania: Nikolai Olsens Bogtrykkeri, [uten år]. 8vo. 4 sider.

150,-

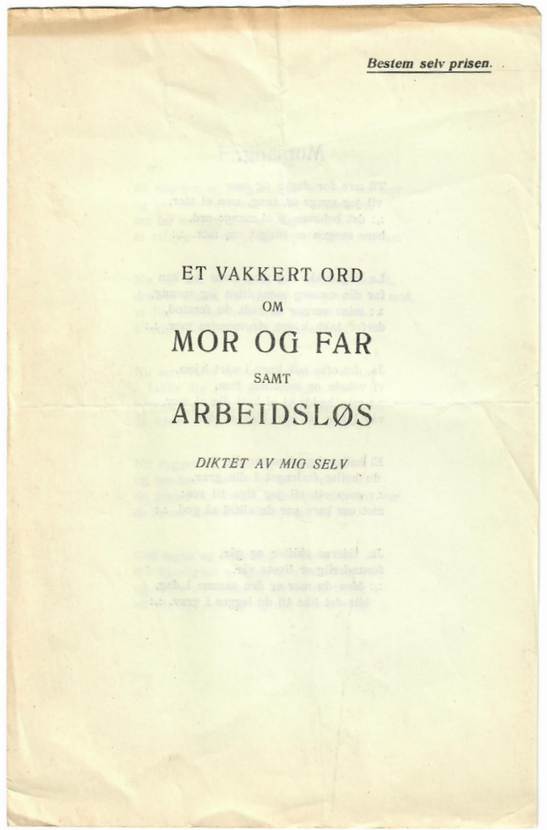

67.

Et vakkert ord om Mor og Far samt Arbeidsløs.
Digtet av mig selv. E. Karlsen
Oslo: Haakon Arnesens Boktrykkeri, [uten år]. 8vo. 4 sider.

150,-



68.

Finguttens Frieri | En ny, lystig Kjærlighedsvise. |
Kristiania: G. B. Strøm, uten år. 8vo. 4 sider.

200,-

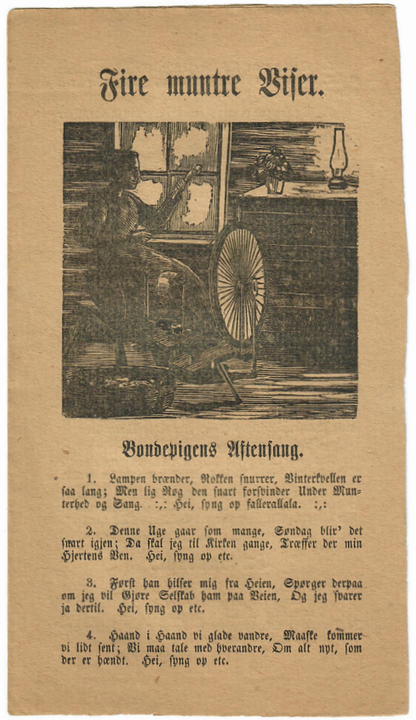

Fire muntre Viser.

Bondepigens Aftensang.

1. Lampen brænder, Rokken snurrer, Vinterkvellen er saa lang; Men lig Nog den snart forsvinder Under Munterhed og Sang. :,: Hei, syng op, fallerallala. :,:

2. Denne Uge gaar som mange, Søndag blir' det snart igjen; Da skal jeg til Kirken gange, Træffer der min Hjertens Ven. Hei, syng op etc.

3. Først han hilser mig fra Heien, Spørger derpaa om jeg vil Gjøre Selskab ham paa Veien, Og jeg svarer ja dertil. Hei, syng op etc.

4. Haand i Haand vi glade vandre, Maaske kommer vi lidt sent; Vi maa tale med hverandre, Om alt nyt, som der er hændt. Hei, syng op etc.

69.

Fire Muntre Viser. Bondepigens Aftensang | Trofast Kjærlighed | En vandkur | Den forladte Pige.
Kristiania: G. B. Strøm, uten år. 8vo. 4 sider.

150,-



Fire smukke Viser.

Bondepigens Aftensang.

1. Lampen brænder, Rokken snurrer, Vinterkvellen er saa lang; Men lig Nog den snart forsvinder Under Munterhed og Sang. :,: Hei, syng op, fallerallala. :,:

2. Denne Uge gaar som mange, Søndag blir' det snart igjen; Da skal jeg til Kirken gange, Træffer der min Hjertens Ven. Hei, syng op etc.

3. Først han hilser mig fra Heien, Spørger derpaa om jeg vil Gjøre Selskab ham paa Veien, Og jeg svarer ja dertil. :,: Hei, syng op etc.

4. Haand i Haand vi glade vandre, Maaske kommer vi lidt sent; Vi maa tale med hverandre, Om alt nyt, som der er hændt. Hei, syng op etc.

5. Og hvor det skal blive herligt, Naar saa Prækenen er slut, Kommer han til mig saa hjærligt, Ja jeg tæller hvert Minut. Hei, syng op etc.

70.

Fire Smukke Viser. Bondepigens Aftensang | Lille Karen | En Vandkur | Den forladte Pige.
Kristiania: G. B. Strøm, uten år. 8vo. 4 sider.

150,-

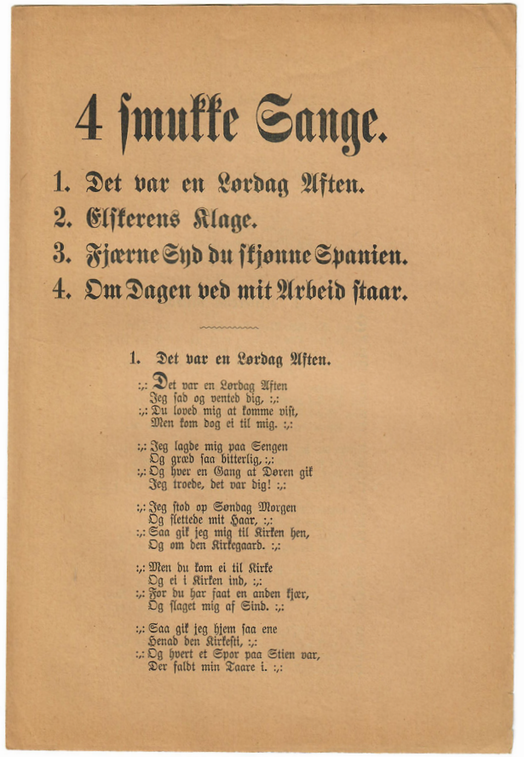

4 smukke Sange.

1. Det var en Lørdag Aften.
2. Elskerens Klage.
3. Fjærne Syd du skjønne Spanien.
4. Om Dagen ved mit Arbeid staar.

1. Det var en Lørdag Aften.

:,: Det var en Lørdag Aften
Jeg sad og ventet dig, :,:
:,: Du lovet mig at komme vist,
Men kom dog ei til mig. :,:

:,: Jeg lagde mig paa Sengen
Og græd saa bitterlig, :,:
:,: Og hver en Gang at Døren gik
Jeg troede, det var dig! :,:

:,: Jeg stod op Søndag Morgen
Og flettede mit Haar, :,:
:,: Saa gik jeg mig til Kirken hen,
Og om den Kirkegaard. :,:

:,: Men du kom ei til Kirke
Og ei i Kirken ind, :,:
:,: For du har faat en anden kjær,
Og slaget mig af Sind. :,:

:,: Saa gik jeg hjem saa ene
Henad den Kirkestil, :,:
:,: Og hvert et Spor paa Stien var,
Der faldt min Taare i. :,:

71.

Fire smukke Sange. 1. Det var en Lørdag Aften. 2 Elskerens Klage. 3. Fjærne Syd du skjønne Spanien. 4. Om Dagen ved mit Arbeid staar.
Kristiania: Nikolai Olsens Bogtrykkeri, uten år. 8vo. 4 sider.

150,-



4 smukke Sange.

1. Fjærne Syd, du skjønne Spanien.
2. Om Dagen ved mit Arbeid.
3. Elskerens Klage.
4. Det var en Lørdags Aften.

72.

Fire smuke Sange. 1. Fjærne Syd du skjønne Spanien. 2. Om Dagen ved mit Arbeid staar. 3. Elskerens Klage. 4. Det var en Lørdag Aften.
Kristiania: Nikolai Olsens Bogtrykkeri, 1894. 8vo. 4 sider.

150,-

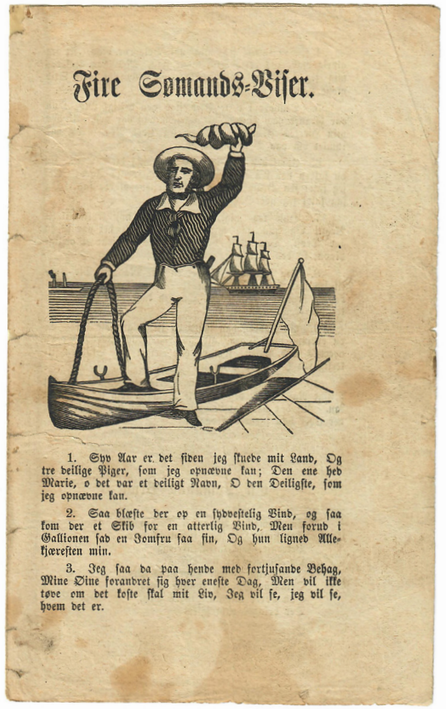

Fire Sømands-Viser.

1. Syv Aar er det siden jeg stuede mit Land, Og tre deilige Piger, som jeg opnævne kan; Den ene hed Marie, o det var et deiligt Navn, O den Deiligste, som jeg opnævne kan.

2. Saa blæste der op en sydvesteelig Vind, og saa kom der et Skib for en atterlig Vind, Men forud i Gallionen sad en Jomfru saa fin, Og hun ligned Alle-tjærestenen min.

3. Jeg saa da paa hende med fortjusende Behag, Mine Øine forandret sig hver eneste Dag, Men vil ikke tøve om det koste skal mit Liv, Jeg vil se, jeg vil se, hvem det er.

73.

Fire Sømands-Viser.
Kristiania: Tilkjøbs hos G. B. Strøm, uten år. 8vo. 4 sider.

300,-

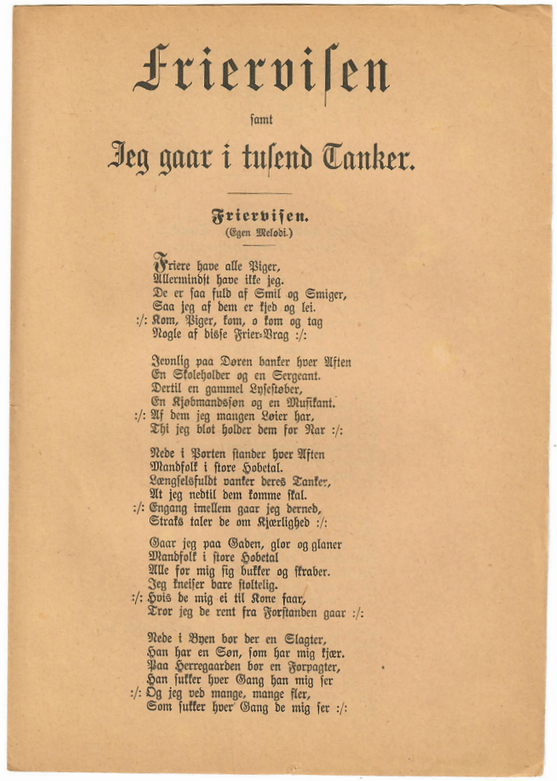

Friervisen

samt

Jeg gaar i tusend Tanker.

Friervisen.
(Egen Melodi.)

Friere have alle Piger,
Allermindst have ikke jeg.
De er saa fuld af Smil og Smiger,
Saa jeg af dem er kjed og lei.
:/: Kom, Piger, kom, o kom og tag
Nogle af disse Frier-Brag :/:

Jevnlig paa Døren banker hver Aften
En Skoleholder og en Sergeant.
Dertil en gammel Lysestøber,
En Kjøbmandsson og en Musikant.
:/: Af dem jeg mangen Løier har,
Thi jeg blot holder dem for Nar :/:

Nede i Porten stander hver Aften
Mandfolk i store Hobetal.
Længselsfuldt vanker deres Tanker,
At jeg nedtil dem komme skal.
:/: Engang imellem gaar jeg derned,
Straks taler de om Kjærlighed :/:

Gaar jeg paa Gaden, glor og glaner
Mandfolk i store Hobetal
Alle for mig sig bukker og skraber.
Jeg kneiser bare stolteelig.
:/: Hvis de mig ei til Kone faar,
Tror jeg de rent fra Forstanden gaar :/:

Nede i Byen bor der en Slagter,
Han har en Søn, som har mig kjær.
Paa Herregaarden bor en Forpagter,
Han sukker hver Gang han mig ser
:/: Og jeg ved mange, mange sker,
Som sukker hver Gang de mig ser :/:

74.

Friervisen samt Jeg gaar i tusend Tanker.
Kristiania: E. Walle & Co.s Bogtrykkeri, [uten år]. 8vo. 4 sider.

150,-

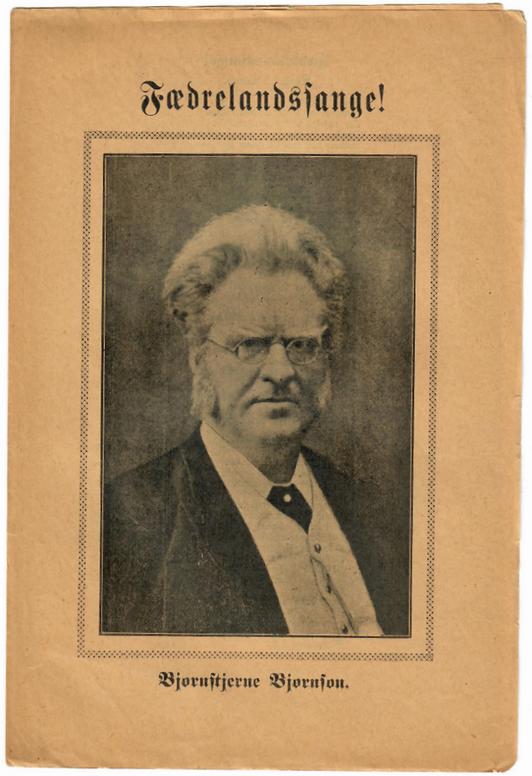

Fædrelandssange!

Bjørnstjerne Bjørnson.

75.

Fædrelandssange! Bjørnstjerne Bjørnson.
Kristiania: E. Walle & Co.s Bogtrykkeri, 1894. 8vo. 4 sider.

150,-

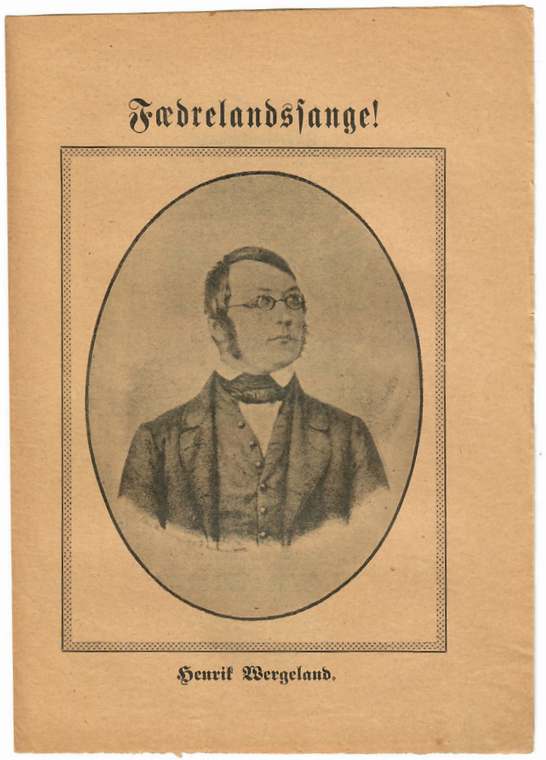

Fædrelandssange!

Henrik Wergeland.

76.

Fædrelandssange! Henrik Wergeland.
Kristiania: E. Walle & Co.s Bogtrykkeri, [uten år]. 8vo. 4 sider.

150,-


1. Gustav og Karoline.
2. Emor og Thora.
3. Skjærsommersangen.

1. Gustav og Karoline.

O, modtag her min dyrebare Dukke,
Sidste Hilsning fra mit Hjerte gaar,
Som i stille Londom for dig sukke,
:,: Og dig beundrer som en Helligdom. :,:

77.

1. Gustav og Karoline. 2. Emor og Thora. 3. Skjærsommersangen.
10 øre
Kristiania: S. & Jul Sørensens Bogtrykkeri, uten år. 8vo. 4 sider.

150,-


1. Gustav og Karoline.
2. Emor og Thora.
3. Skjærsommersangen.

1. Gustav og Karoline.

O, modtag her min dyrebare Dukke,
Sidste Hilsning fra mit Hjerte gaar,
Som i stille Londom for dig sukke,
:,: Og dig beundrer som en Helligdom. :,:

78.

1. Gustav og Karoline. 2. Emor og Thora. 3. Skjærsommersangen.
15 øre
Kristiania: E. Walle & Co's Bogtrykkeri, uten år. 8vo. 4 sider.

150,-

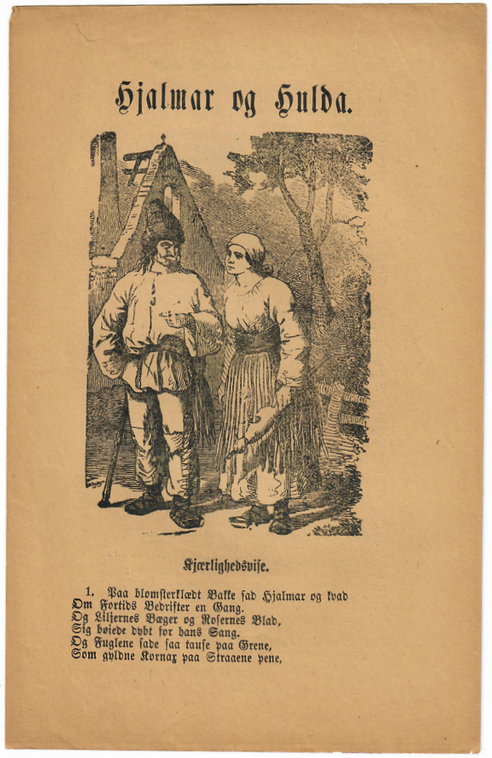
Hjalmar og Hulda.

Kjærlighedsvise.

1. Paa blomsterklædt Bakke sad Hjalmar og kvad
Om Fortids Bedrifter en Gang.
Og Liljernes Bager og Rosernes Blad,
Og bøiede dybt for hans Sang.
Og Fuglene sade saa tause paa Grene,
Som gyldne Kornax paa Straaene pene,

79.

Hjalmar og Hulda.
Kristiania: Forlagt og tilkjøbs i Kristiania Antikvarboghandel, uten år. 8vo. 4 sider.

150,-

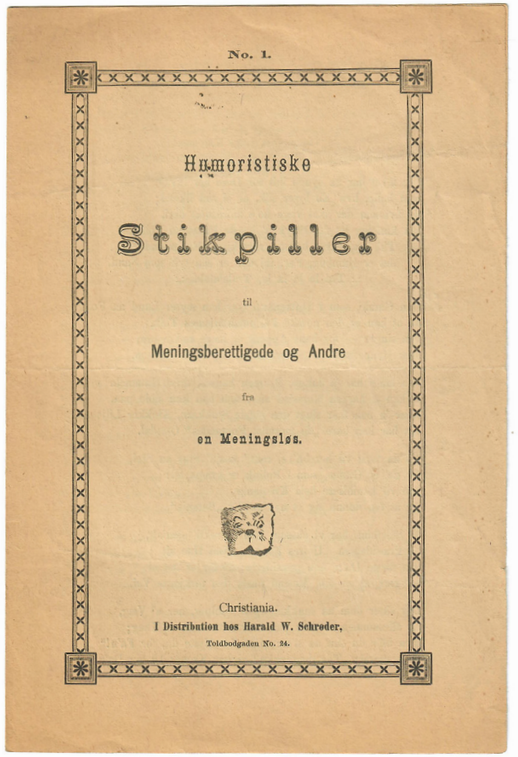
No. 1.

Humoristiske

Stikpiller

til

Meningsberettigede og Andre

fra

en Meningsløs.

Christiania.
I Distribution hos Harald W. Schrøder,
Toldbodgaden No. 24.

80.

Humoristiske Stikpiller til Meningsberettige og andre fra en Meningsløs. Svein Uræd [pseud.]
Kristiania: I Distribution hos Harald W. Schrøder, H. Hønsbergs Bogtrykkeri, [1889]. 8vo. 4 sider.

150,-


Drikkevise

ved

Kristiania Kathedralskoles

Gymnasiesamfunds

50-Aarsjubilæum

1896.

81.

[Kathedralskolen i Kristiania]
Festsang ved Kristiania Kathedralskoles Gymnasiesamfunds 50-Aarsjubilæum. Lørdag 12te December 1896.
Kristiania: Thronsen & Co's Bogtrykkeri, 1896. 8vo. 4 sider.

200,-

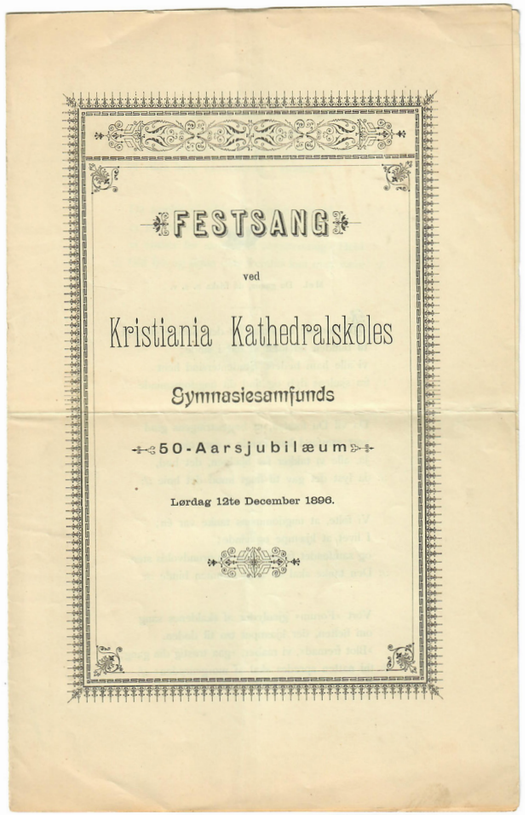
FESTSANG

ved

Kristiania Kathedralskoles

Gymnasiesamfunds

50-Aarsjubilæum

Lørdag 12te December 1896.

82.

[Kathedralskolen i Kristiania]
Drikkevise ved Kristiania Kathedralskoles Gymnasiesamfunds 50-Aarsjubilæum 1896.
Kristiania: Thronsen & Co's Bogtrykkeri, 1896. 8vo. 4 sider.

200,-

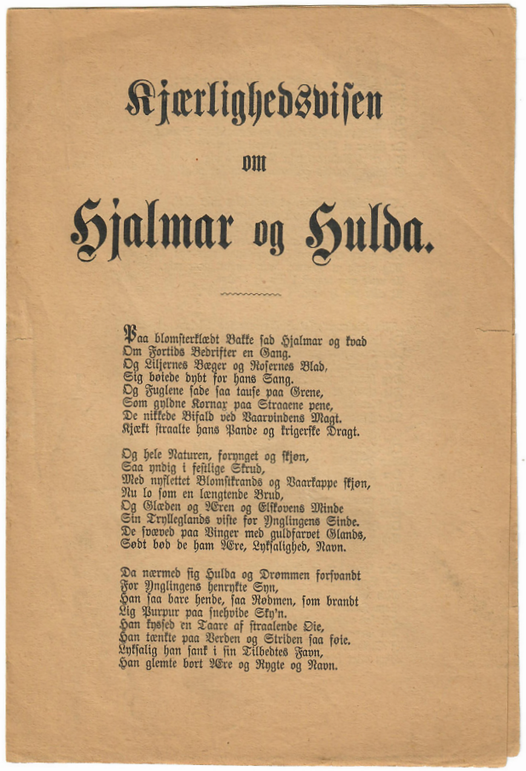
Kjærlighedsvisen

om

Hjalmar og Hulda.

Paa blomsterklædt Bakke sad Hjalmar og kvad
Om Fortids Bedrifter en Gang.
Og Liljernes Bæger og Rosernes Blad,
Sig bøiede bydt for hans Sang.
Og Fuglene sade saa tause paa Grene,
Som gyldne Kornax paa Straaene pene,
De nikkede Bifald ved Vaarvindens Magt.
Kjækt straalte hans Pande og krigerske Dragt.

Og hele Naturen, forynget og skjøn,
Saa yndig i festlige Skrud,
Med nysflettet Blomstkrands og Vaarkappe skjøn,
Nu lo som en længtende Brud,
Og Glæden og Ømen og Elskovens Minde
Sin Trylleglands viste for Ynglingens Sinde.
De svæved paa Vinger med guldfarvet Glands,
Sødt bød de ham Ære, Lyksalighed, Navn.

Da nærmed sig Hulda og Drømmen forsvandt
For Ynglingens henrykte Syn,
Han saa bare hende, saa Rødmen, som brandt
Lig Purpur paa snehvide Sky'n.
Han kysted en Taare af straalende Die,
Han tænkte paa Verden og Striden saa foie.
Lyksalig han sank i sin Tilbedtes Favn,
Han glemte bort Ære og Rygte og Navn.

83.

Kjærlighedsvisen om Hjalmar og Hulda.
Kristiania: Nikolai Olsens Bogtrykkeri, [uten år]. 8vo. 4 sider.

150,-

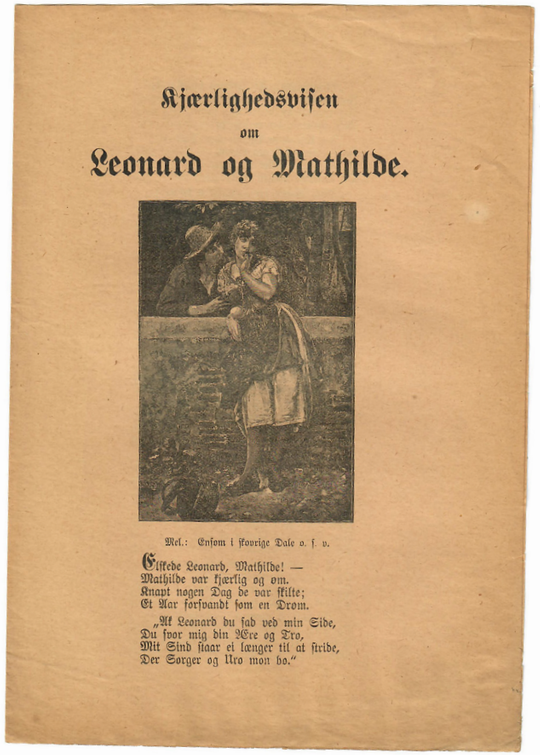
Kjærlighedsvisen

om

Leonard og Mathilde.

Mel.: Ensom i fjerige Dale o. s. v.

Elskede Leonard, Mathilde! —
Mathilde var hjærlig og øm.
Knapt nogen Dag de var skilte;
Et Aar forsvandt som en Drøm.

„Ak Leonard du sad ved min Side,
Du svor mig din Ære og Tro,
Mit Sind staar ei længer til at stride,
Der Sorger og Uro mon bo."

84.

Kjærlighedsvisen om Leonard og Mathilde.
Kristiania: Nikolai Olsens Bogtrykkeri, 1894. 8vo. 4 sider.

150,-

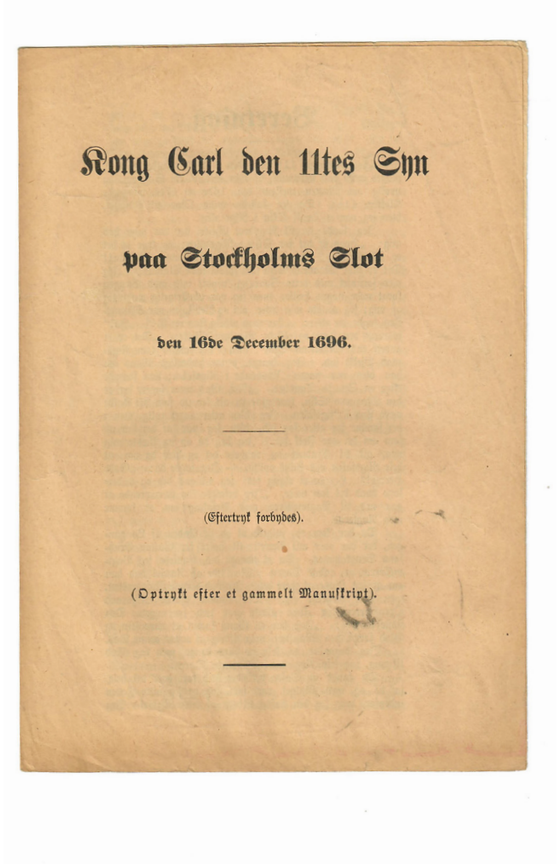

Kong Carl den 11tes Syn

paa Stockholms Slot

den 16de December 1696.

(Eftertryk forbydes).

(Optrykt efter et gammelt Manuskript).

85.

Kong Carl den 11tes Syn paa Stockholms slot den 16de December 1696.
Kristiania: E. Walle & Co's Bogtrykkeri, uten år. 8vo. 4 sider.

150,-



Lars Slingrestad,

om den politiske Situation.

Monolog med Sang

af

C. A. Sønberg.

86.

Lars Slingrestad om den politiske Situation.
Monolog med Sang af Sønberg.
Kristiania: Tilkjøbs hos G. B. Strøm, uten år. 8vo. 4 sider.

200,-

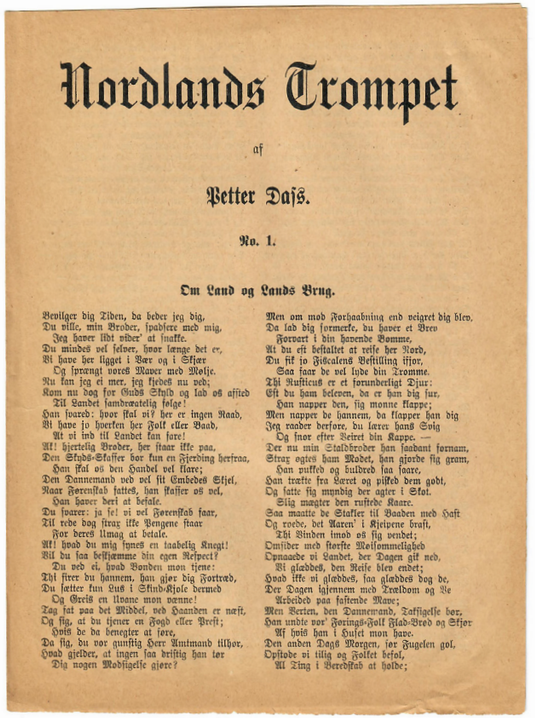

Nordlands Trompet

af

Petter Dass.

No. 1.

Om Land og Lands Brug.

Bevilger dig Tiden, da beder jeg dig,
Du ville, min Broder, spadsere med mig,
Jeg haver lidt vider' at snakke.
Du minded vel selver, hvor længe det er,
Vi have her ligget i Vær og i Sfjær
Og sprængt vores Maver med Mosje.
Nu kan jeg et mer, jeg kjeded nu ved;
Kom nu dog for Guds Skyld og lad os afsted
Til Landet samdrægtelig følge!
Han svared: hvor skal vi? her er ingen Raad,
Vi have jo hverken her Folk eller Baad,
At vi ind til Landet kan fare!
Ak! hjertelig Broder, her staar ikke paa.
Den Skyds-Skaffer bor kun en Fjerding herfraa,
Han skal os den Handel vel klare;
Den Dannemand ved vel sit Embedes Stjel,
Naar Førensfad lattes, han skaffer os vel,
Han haver dertil at befale.
Du svarer: ja sel vi vel Førensfad faar,
Til rede dog strax ikke Pengene staar
Stor deres Umag at betale.
Ak! hvad du mig spaer en taabelig Knegt!
Vil du saa bestjamme din egen Respect?
Du ved ei, hvad Bonden mon tjene:
Thi sfrer du hannem, han gjør dig Fortræd,
Du sætter kun Bus i Skuds-Sfsle dermed
Og Greis en Ulvane mon nanne!
Tag fat paa det Middel, ved Haanden er nærst,
Og sig, at du tjener en Fogd eller Præst;
Hvis de da benegter at føre,
Da sig, du vor gunstig Herr Amtmand tilhør,
Hvad gjælder, at ingen saa dristig han tør
Dig nogen Modsigelse gjøre?
Men om mod Forhaabning end veigret dig blev,
Da lad dig formerke, du haver et Brev
Forvart i din havende Bomme.
At du ei befalet at reise her Nord,
Du fik jo Fiscalens Bestilling ifjor,
Saa saar de vel lyde din Tromme.
Thi Auktions er et forunderligt Djur:
Sfl du ham beleven, de er han dig fur,
Han napper den, sig monne klappe;
Men napper de hannem, da klapper han dig
Jeg raader derfore, du lærer hans Sviig
Og snor efter Retret din Kappe. —
Der nu min Stalddreder han sandant fornam,
Straz ogtes ham Modet, han gjorde sig gram,
Han rukked og buldred saa saare,
Han trætte fra Bæret og piked dem godt,
Og latte sig mundig der agter i Slot.
Slig magter den ruffede Knarr.
Saa maatte de Stakker til Baaden med Haft
Og roede, det Aaren' i Kjeipene fraft,
Thi Vinden imod os sig vendet;
Omtider med skarfte Mosfommekighed
Opnaaede vi Landet, der Dagen gik ned,
Vi gladdes, den Reise blev endet;
Hvad ikke vi gladdes, saa glædes dog de,
Der Dagen igjennem med Trældom og Vo
Arbeidede paa fastende Mave;
Men Berten, den Dannemand, Taffigelse bor,
Han undte vor' Forings-Folk Flad-Bred og Sfjor
Af hvis han i Huset mon have.
Den anden Dagh Morgen, for Fugelen gol,
Opstode vi tilig og Folket befol,
Al Ting i Beredskab at holde;

87.

Nordlands Trompet af Petter Dass.
Kristiania: Tilkjøbs i Bogvennen, [uten år]. 8vo. 4 sider.

250,-

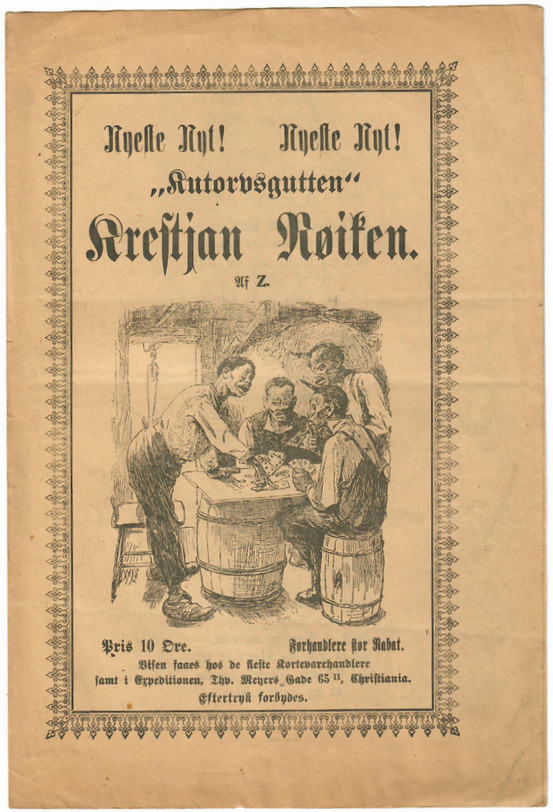

Nyeste Nyt! Nyeste Nyt!

„Kutorvsgutten"

Krestjan Røiken.

Af Z.

Pris 10 Øre. Forhandlere for Rabat.

Visen faaes hos de fleste Kortevarehandlere
samt i Expeditionen, Thv. Meyers Gade 65 II, Christiania.

Eftertryk forbydes.

88.

Nyeste Nyt! «Kutorvsgutten» Krestjan Røiken.
Kristiania: Nikolai Olsens Bogtrykkeri, 1899. 8vo. 4 sider.

200,-

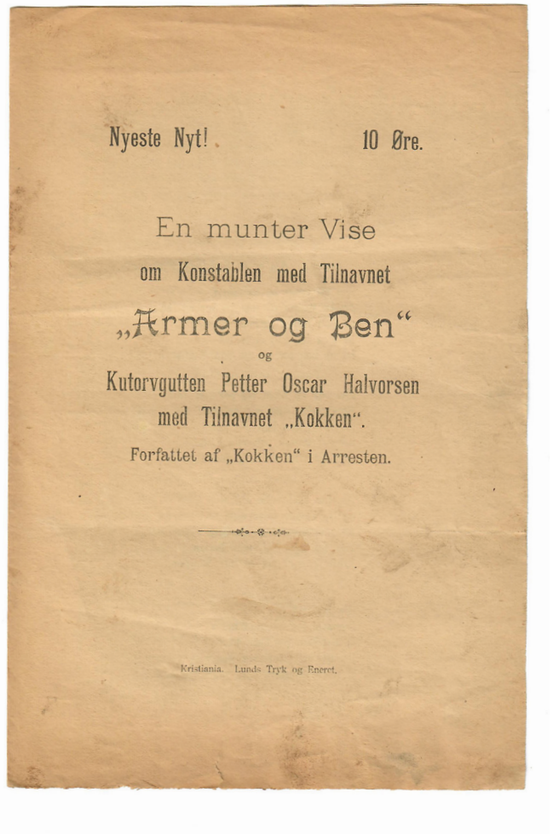

Nyeste Nyt! 10 Øre.

En munter Vise
om Konstablen med Tilnavnet
„Armer og Ben“
og
Kutorvgutten Petter Oscar Halvorsen
med Tilnavnet „Kokken“.
Forfattet af „Kokken“ i Arresten.

Kristiania. Lunds Tryk og Enerct.

89.

Nyeste Nyt! En munter Vise om Konstabelen med Tilnavnet «Armer og Ben» og Kutorvgutten Peter Oscar Halvorsen med tilnavnet «Kokken». Forfattet af «Kokken» i Arresten.
Kristiania: Lunds Tryk, Uten år. 8vo. 4 sider.

200,-



Ny Sømandssang.

Ak glade Ungdoms Dage.

Ak glade Ungdomsdage som svandt saa hastig hen; Jeg har ei mer tilbage End Tankerne om dem, Hvorover jeg ei klager, Skjøndt Tiden falder lang, Men heller Pennen tager Og skriver op en Sang.

Nu rinder Dagens Timer for mig saa langsomt hen, Medens jeg de korte Linier Udfører med min Pen, Om hvad der mig er hændet I Ungdoms glade Vaar, Da Skjæbnen til mig vender Med Korsets trange Kaar.

Da Daaben selv jeg havde bekræftet for min Gud, Og jeg jeg nu skal vandre Blandt Verdens Farer ud: Paa Havets vilde Bølger Jeg søgede mit Brød, Og vil ei det fordølge, Jeg tænkte ei paa Nød.

En Sommer hastig svinder, Mens Tanken svæver om, Og mange kjære Minder For Vinteren der kom, Og mangen Lyst og Glæde Med Slægt og Venner kjær, Om disse vil jeg kvæde, Som hensvunden er.

90.

Ny Sømandssang. Ak Glade Ungdoms Dage. Den Forladte Pige.
Kristiania: Tilkjøbs hos G. B. Strøm, uten år. 8vo. 4 sider.
Ulik sats og kolofon fra neste nummer.

200,-



Ny Sømandssang.

Ak glade Ungdoms Dage.

Ak glade Ungdomsdage som svandt saa hastig hen; Jeg har ei mer tilbage End Tankerne om dem, Hvorover jeg ei klager, Skjøndt Tiden falder lang, Men heller Pennen tager Og skriver op en Sang.

Nu rinder Dagens Timer for mig saa langsomt hen, Medens jeg de korte Linier Udfører med min Pen Om hvad der mig er hændet I Ungdoms glade Vaar, Da Skjæbnen til mig vender Med Korsets trange Kaar.

Da Daaben selv jeg havde bekræftet for min Gud, Og jeg jeg nu skulde vandre Blandt Verdens Farer ud: Paa Havets vilde Bølger Jeg søgede mit Brød, Og vil ei det fordølge, Jeg tænkte ei paa Nød.

En Sommer hastig svinder, Mens Tanken svæver om, Og mange kjære Minder For Vinteren der kom, Og mangen Lyst og Glæde Med Slægt og Venner kjær, Om disse vil jeg kvæde, Som hensvunden er.

91.

Ny Sømandssang. Ak Glade Ungdoms Dage. Den Forladte Pige.
Kristiania: Tilkjøbs hos G. B. Strøm, uten år. 8vo. 4 sider.
Ulik sats og kolofon fra forrige nummer.

200,-

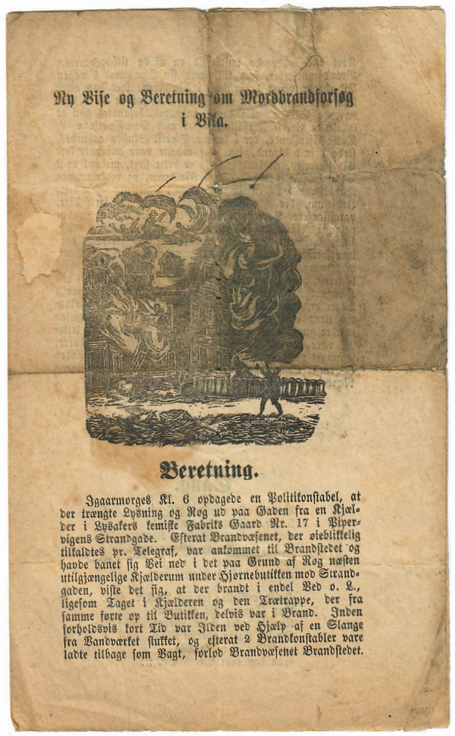

Ny Vise og Beretning om Mordbrandforsøg i Vika.

Beretning.

Iggaarmorges Kl. 6 opdagede en Politikonstabel, at der trængte Lysning og Røg ud paa Gaden fra en Kjælder i Lysakers temmelig Fabriks Gaard Nr. 17 i Pipervigens Strandgade. Efterat Brandvæsenet, der øieblikkelig tilkaldtes pr. Telegraf, var ankommet til Brandstedet og havde banet sig Vei ned i det paa Grund af Røg næsten utilgjængelige Kjælderum under Hjørnebutikken mod Strandgaden, viste det sig, at der brandt i endel Ved o. s. v., ligesom Taget i Kjælderen og den Trætrappe, der fra samme førte op til Butikken, delvis var i Brand. Inden forholdsvis kort Tid var Ilden ved Hjælp af en Slange fra Vandværket slukket, og efterat 2 Brandkonstabler vare ladte tilbage som Vagt, forlod Brandvæsenet Brandstedet.

92.

Ny Vise og Beretning om Mordbrandforsøg i Vika.
Kristiania: Tilkjøbs hos G. B. Strøm, uten år. 8vo. 4 sider.

600,-

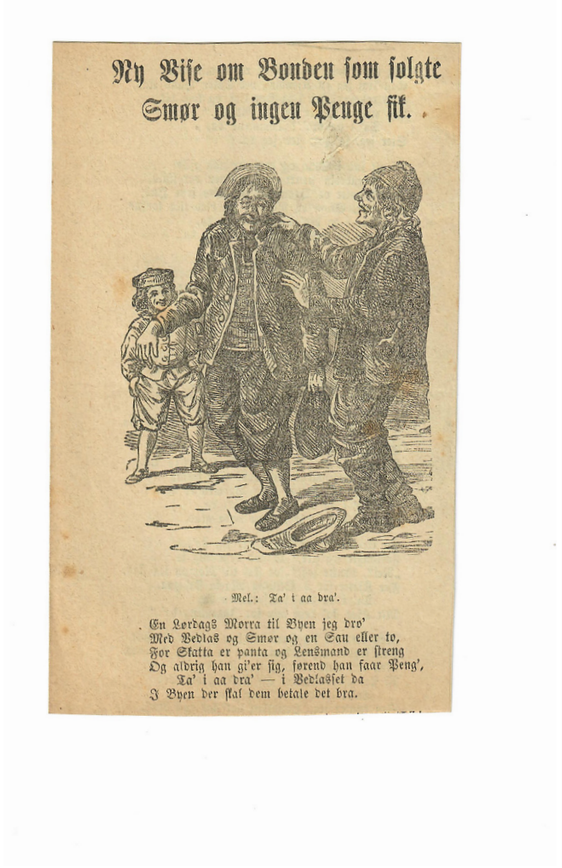

Ny Vise om Bonden som solgte Smør og ingen Penge fik.

Mel.: Ta' i aa bra'.

En Lørdags Morra til Byen jeg dro'
Med Bedlas og Smør og en Sau eller to,
For Skatta er panta og Lensmand er streng
Og aldrig han gi'er sig, førend han faar Peng',
Ta' i aa bra' — i Bedlasset da
I Byen der skal dem betale det bra.

93.

Ny Vise om Bonden som solgte Smør og ingen Penge fik.
Kristiania: Tilkjøbs hos G. B. Strøm, uten år. 8vo. 4 sider.

200,-

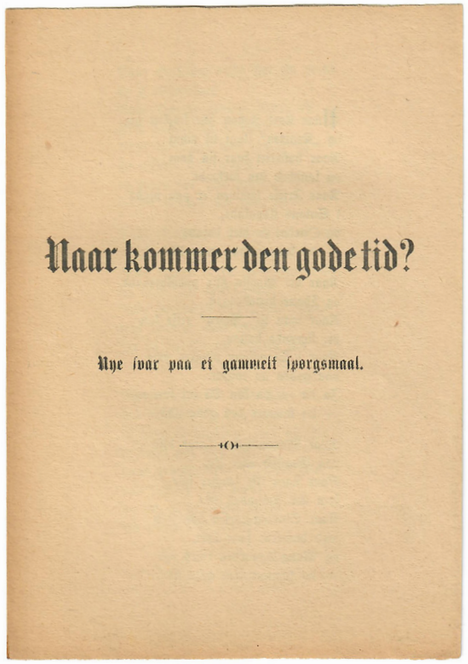

Naar kommer den gode tid?

Nye svar paa et gammelt spørgsmaal.

94.

Naar kommer den gode tid? Nye svar paa et gammelt spørgsmaal
Kristiania: Chr. Knudsen, 1891. Liten 8vo. 4 sider.

150,-

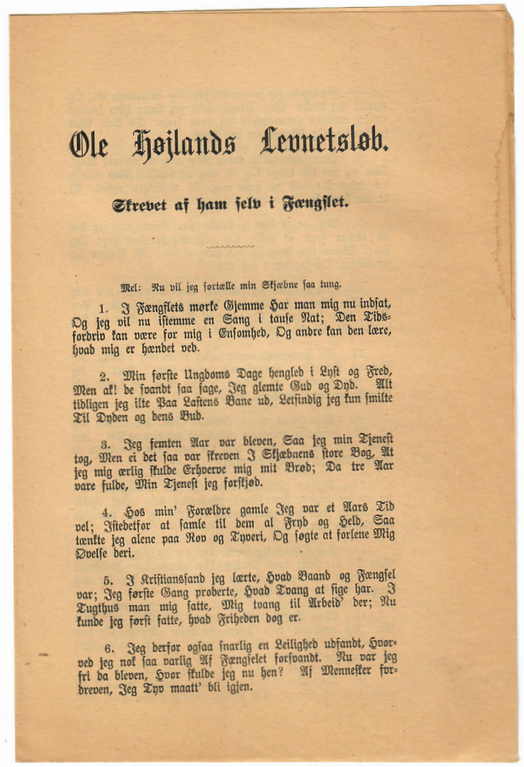

Ole Højlands Levnetsløb.

Skrevet af ham selv i Fængslet.

Mel: Nu vil jeg fortælle min Sjæbne saa tung.

1. I Fængslets mørke Gjemme Har man mig nu indsat, Og jeg vil nu iflemme en Sang i tause Nat; Den Tidsfordriv kan være for mig i Ensomhed, Og andre kan den lære, hvad mig er hændet ved.

2. Min første Ungdoms Dage hengled i Lyst og Fred, Men ak! de svandt saa sage, Jeg glemte Gud og Dyd. Alt tidligen jeg ikke Paa Lastens Bane ud, Letsindig jeg kun smilte Til Dyden og dens Bud.

3. Jeg femten Aar var bleven, Saa jeg min Tjeneſt tog, Men ei det saa var skreven I Skæbnens store Bog, At jeg mig ærlig skulde Erhverve mig mit Brød; Da tre Aar vare fulde, Min Tjeneſt jeg forskjød.

4. Hos min' Forældre gamle Jeg var et Aars Tid vel; Istedetfor at samle til dem al Frydˇog Held, Saa tænkte jeg alene paa Rov og Tyveri, Og søgte at forlene Mig Ovelse deri.

5. I Kristiansand jeg lærte, Hvad Baand og Fængsel var; Jeg første Gang proberte, Hvad Tvang at sige har. I Tugthus man mig satte, Mig tvang til Arbeid' der; Nu kunde jeg først fatte, hvad Friheden dog er.

6. Jeg derfor ogsaa snarlig en Leilighed udfandt, Hvorved jeg nok saa varlig Af Fængslet forsvandt. Nu var jeg fri da bleven, Hvor skulde jeg nu hen? Af Mennesker forbreven, Jeg Tyv maatt' bli igjen.

95.

Ole Højlands Levnetsløb. Skrevet af ham selv i Fængslet.
Kristiania: S. & Jul Sørensens Bogtrykkeri, [uten år]. 8vo. 4 sider.

350,-

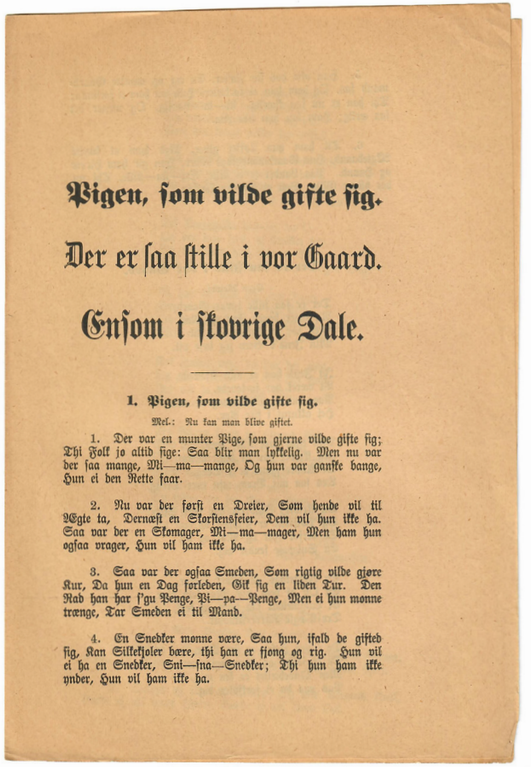

Pigen, som vilde gifte sig.

Der er saa stille i vor Gaard.

Ensom i skovrige Dale.

1. Pigen, som vilde gifte sig.

Mel.: Nu kan man blive gift.

1. Der var en munter Pige, som gjerne vilde gifte sig; Thi Folk jo altid sige: Saa blir man lykkelig. Men nu var der saa mange, Mi—ma—mange, Og hun var ganske bange, Hun ei den Rette faar.

2. Nu var der først en Dreier, Som hende vil til Ægte ta, Dernæst en Skorstensfeier, Dem vil hun ikke ha. Saa var der en Skomager, Mi—ma—mager, Men ham hun ogsaa vrager, Hun vil ham ikke ha.

3. Saa var der ogsaa Smeden, Som rigtig vilde gjøre Kur, Da hun en Dag forleden, Gik sig en liden Tur. Den Rad han har f'gu Penge, Pi—pa—Penge, Men ei hun monne trænge, Tar Smeden ei til Mand.

4. En Snedker monne være, Saa hun, ifald de gifted sig, Kan Silkeskoler bære, thi han er fjong og rig. Hun vil ei ha en Snedker, Sni—sna—Snedker; Thi hun ham ikke ynder, Hun vil ham ikke ha.

96.

Pigen, som vilde gifte sig. | Der er saa stille i vor Gaard. | Ensom i skovrige Dale.
Kristiania: E. Walle & Co's Bogtrykkeri, [uten år]. 8vo. 4 sider.

150,-

KRISTIANIA

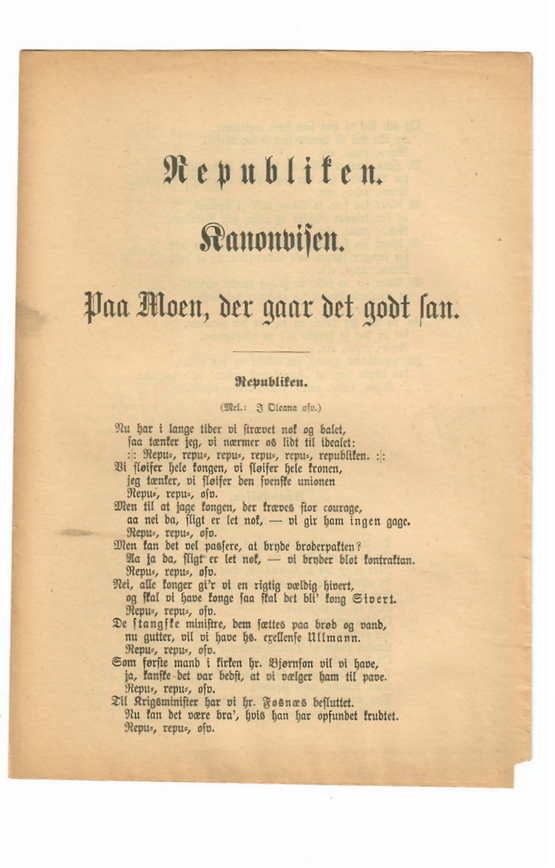

Republiken.

Kanonvisen.

Paa Moen, der gaar det godt san.

Republiken.

(Mel.: I Oleana osv.)

Nu har i lange tider vi strævet nok og halet,
saa tænker jeg, vi nærmer os lidt til Idealet:
:: Repu-, repu-, repu-, repu-, republiken. :|:
Vi sløifer hele kongen, vi sløifer hele kronen,
jeg tænker, vi sløifer den svenske unionen
Repu-, repu-, osv.
Men til at jage kongen, der kræves stor courage,
aa nei da, sligt er let nok, — vi gir ham ingen gage.
Repu-, repu-, osv.
Men kan det vel passere, at bryde broderpakten?
Aa ja da, sligt er let nok, — vi bryder blot kontraktan.
Repu-, repu-, osv.
Nei, alle konger gi'r vi en rigtig værdig hivert,
og skal vi have konge saa skal det bli' kong Sivert.
Repu-, repu-, osv.
De stangfte ministre, dem sættes paa brød og vand,
nu gutter, vil vi have hs. excellense Ullmann.
Repu-, repu-, osv.
Som første mand i kirken hr. Bjørnson vil vi have,
ja, kanske det var bedst, at vi vælger ham til pave.
Repu-, repu-, osv.
Til Krigsminister har vi hr. Fosnæs besluttet.
Nu kan det være bra', hvis han har opfundet krudtet.
Repu-, repu-, osv.

97.

Republiken. | Kanonvisen. |Paa Moen, der gaar det godt san.
Kristiania: S. & Jul Sørensens Bogtrykkeri, [uten år]. 8vo. 4 sider.

150,-

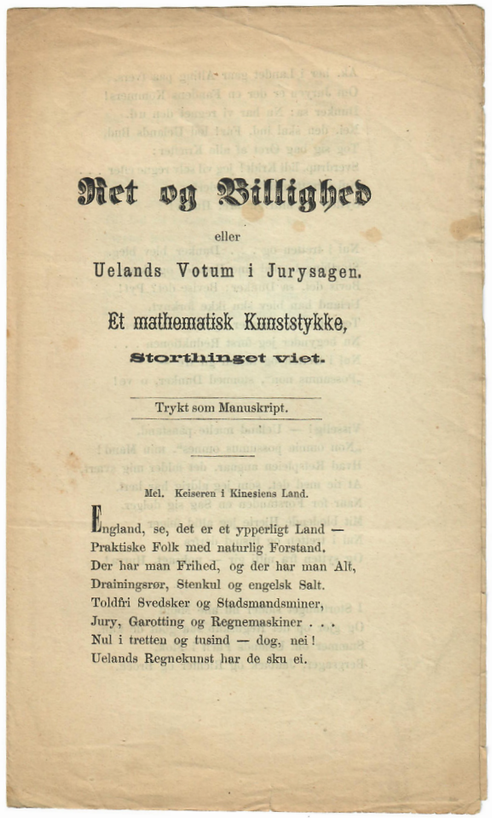

Ret og Billighed

eller

Uelands Votum i Jurysagen.

Et mathematisk Kunststykke,

Storthinget viet.

Trykt som Manuskript.

Mel. Keiseren i Kinesiens Land.

England, se, det er et ypperligt Land —
Praktiske Folk med naturlig Forstand.
Der har man Frihed, og der har man Alt,
Drainingsrør, Stenkul og engelsk Salt.
Toldfri Svedsker og Stadsmandsminer,
Jury, Garotting og Regnemaskiner . . .
Nul i tretten og tusind — dog, nei!
Uelands Regnekunst har de sku ei.

98.

Ret og Villighed eller Uelands Votum i Jurysagen.
Et mathematisk Kunststykke, Storthinget viet.
Kristiania: Tønsberg & Strøms Bogtrykkeri, [ca. 1860]. 8vo.
4 sider.

250,-

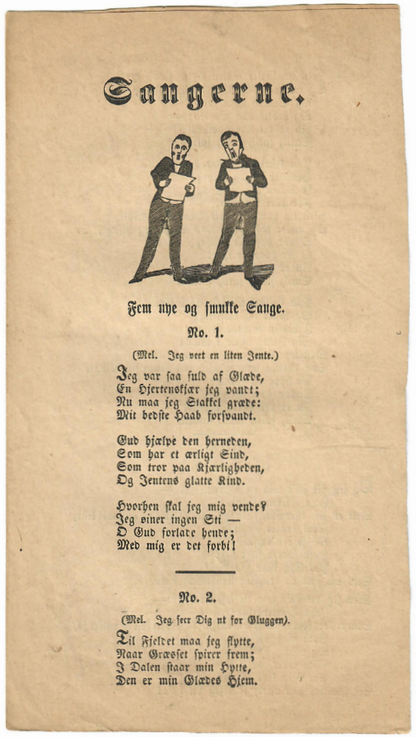

Sangerne.

Fem nye og smukke Sange.

No. 1.

(Mel. Jeg veet en liten Jente.)

Jeg var saa fuld af Glæde,
En Hjertensoffer jeg vandt;
Nu maa jeg Slaffel græde:
Mit bedste Haab forsvandt.

Gud hjælpe den herneden,
Som har et ærligt Sind,
Som tror paa Kjærligheden,
Og Jentens glatte Kind.

Hvorhen skal jeg mig vende?
Jeg siner ingen Sti —
O Gud forlare hende;
Med mig er det forbi!

No. 2.

(Mel. Jeg seer Dig nu for Øiuggen).

Til fjeldet maa jeg flytte,
Naar Græsset spirer frem;
I Dalen staar min Hytte,
Den er min Glædes Hjem.

99.

Sangerne. Fem nye og Smukke Sange.
Kristiania: G. B. Strøm, uten år. 8vo. 4 sider.

150,-

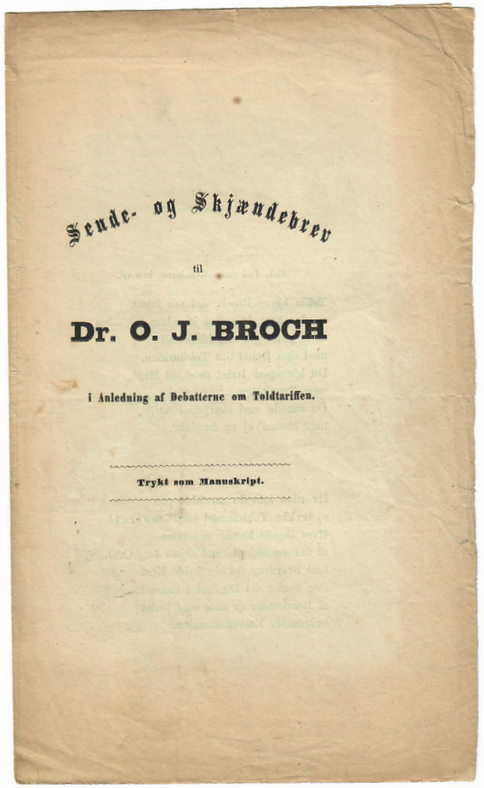

Sende- og Skjændebrev

til

Dr. O. J. BROCH

i Anledning af Debatterne om Toldtariffen.

Trykt som Manuskript.

100.

Sende- og Skjændebrev til Dr. O. J. Broch i Anledning af Debatterne om Toldtariffen
Kristiania: Tönsberg & Ströms Bogtrykkeri, [uten år]. 8vo. 4 sider.

200,-

KRISTIANIA



Sergenten fortæller.

Af

Kolbjørn.

Pris 10 øre.

Kristiania.
Hanches bogtrykkeri. (Johs. Hanche).
1898.

101.

Sergenten fortæller. Af Kolbjørn.
Kristiania: Hanches Bogtrykkeri, 1898. 8vo. 4 sider.

150,-



Sex Sange.

Den Første:
Haabet.
Mel. Da du var min, ꝛc.

Den Anden:
Eduard til Lina.
Mel. Stilhed herskede, ꝛc.

Den Tredie:
Den skuffede Elskov.
Mel. Dybt i Bjergets hule Bolig, ꝛc.

Den Fjerde:
Her ved Havets aabne Bredder.

Den Femte:
Lunden.
Mel. Langt meer end Guld er Druen værd, ꝛc.

Den Sjette:
Dødens Vuggevise.

Christiania 1825.
Trykt i Opfostringshusets Bogtrykkerie.

102.

Sex Sange.
Christiania: Trykt i Opfostringshusets Bogtrykkerie, 1825. 8vo.
8 sider. Smusset og løs.

400,-

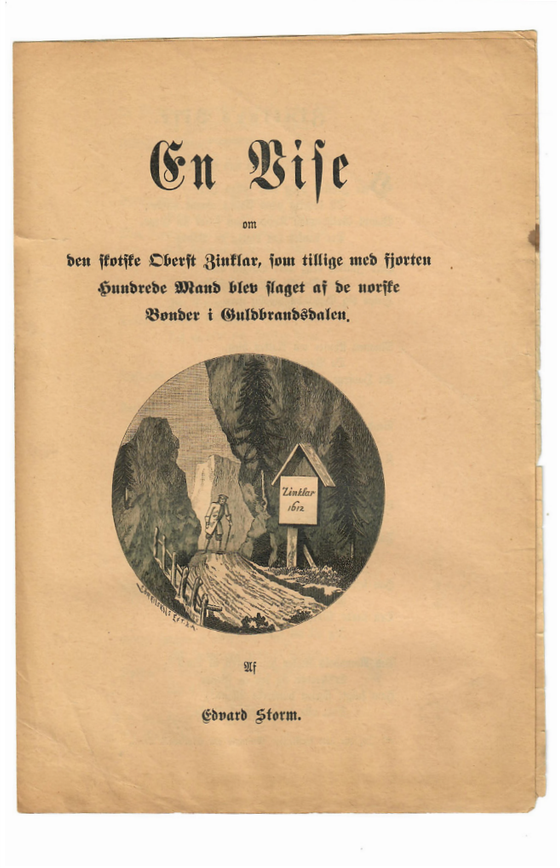

En Vise

om

den skotske Oberst Zinklar, som tillige med fjorten Hundrede Mand blev slaget af de norske Bønder i Guldbrandsdalen.

Af

Edvard Storm.

103.

[Sinklar] En Vise om den skotske Oberst Sinklar, som tillige med fjorten Hundrede Mand blev slaget af de norske Bønder i Gudbrandsdalen.
Kristiania: E. Walle & Co's Bogtrykkeri, [uten år]. 8vo. 4 sider.

300,-

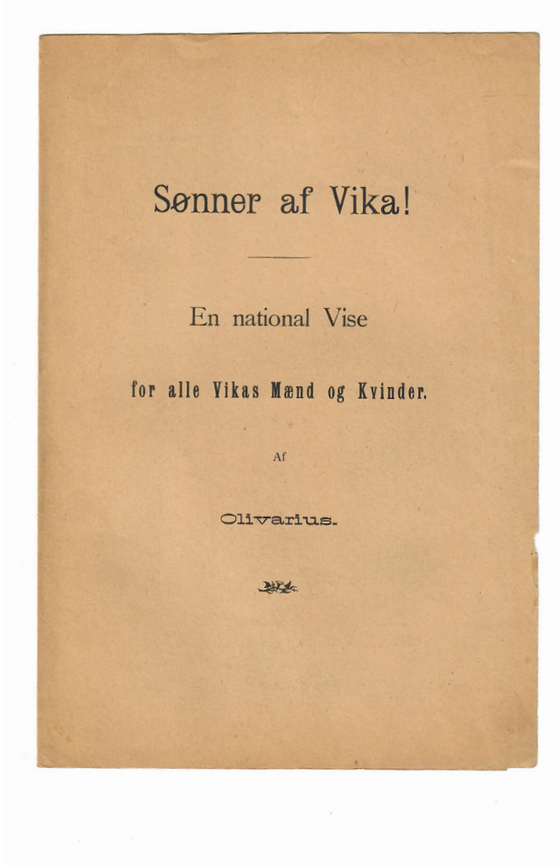

Sønner af Vika!

En national Vise

for alle Vikas Mænd og Kvinder.

Af

Olivarius.

104.

Sønner av Vika! En national Vise for alle Vikas Mænd og Kvinder. Af Olivarius.
Kristiania: O. S. Waalers Bogtrykkeri, uten år. 8vo. 4 sider.

350,-

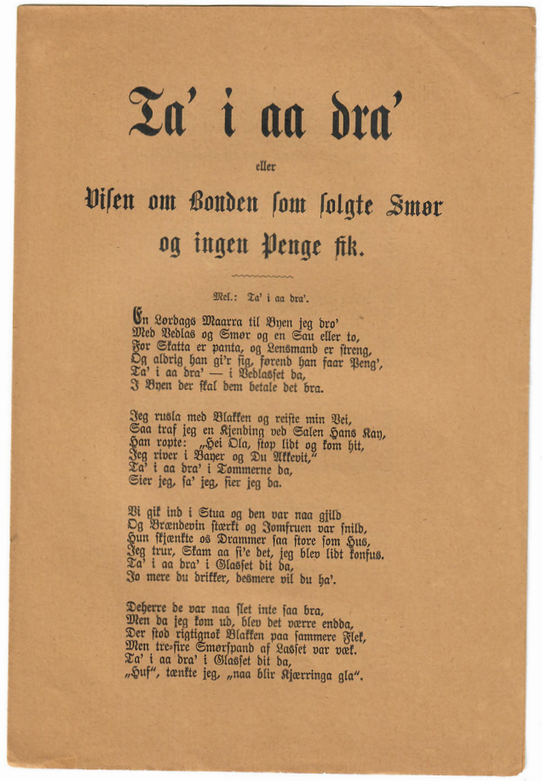

Ta' i aa dra'

eller

Visen om Bonden som solgte Smør og ingen Penge fik.

Mel.: Ta' i aa dra'.

En Lørdags Maarra til Byen jeg dro'
Med Vedlas og Smør og en Sau eller to,
For Skatta er panta, og Lensmand er streng,
Og aldrig han gi'r sig, førend han faar Peng',
Ta' i aa dra' — i Vedlasset da,
I Byen der skal dem betale det bra.

Jeg rusla med Blakken og reiste min Vei,
Saa traf jeg en Kjending ved Salen Hans Kay,
Han ropte: „Hei Ola, stop lidt og kom hit,
Jeg river i Bayer og Du Akkevit,"
Ta' i aa dra' i Tommerne da,
Sier jeg, ja' jeg, sier jeg da.

Vi gik ind i Stua og den var naa gjild
Og Brændevin stærkt og Jomfruen var snild,
Hun skjænkte os Drammer saa store som Hus,
Jeg trur, Skam aa si'e det, jeg blev lidt konfus.
Ta' i aa dra' i Glasset dit da,
Jo mere du drikker, desmere vil du ha'.

Deherre de var naa slet inte saa bra,
Men da jeg kom ud, blev det værre endda,
Der stod rigtignok Blakken paa sammere Flek,
Men trefire Smørspand af Lasset var væk.
Ta' i aa dra' i Glasset dit da,
„Huf", tænkte jeg, „naa blir Kjærringa gla".

105.

Ta' i aa dra' eller Visen om Bonden som solgte Smør og ingen Penge fik.
Kristiania: Nikolai Olsens Bogtrykkeri, uten år. 8vo. 4 sider.

200,-

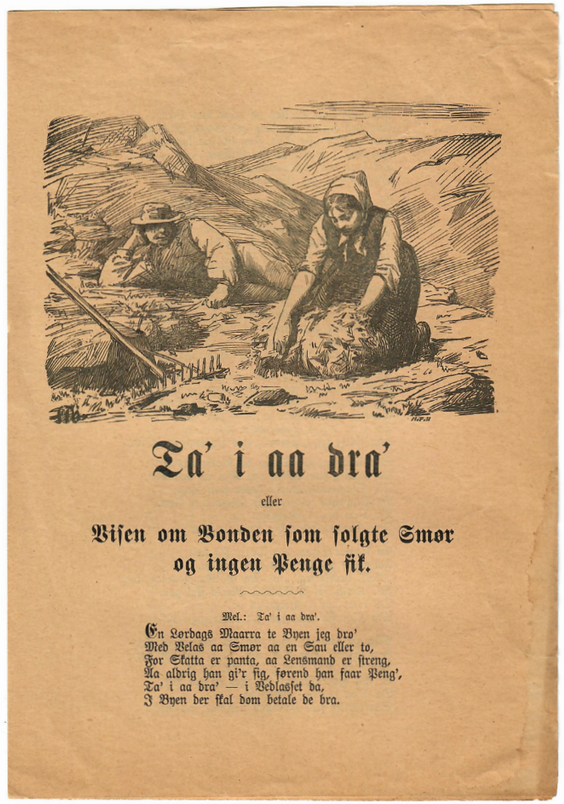

Ta' i aa dra'

eller

Visen om Bonden som solgte Smør og ingen Penge fik.

Mel.: Ta' i aa dra'.

En Lørdags Maarra te Byen jeg dro'
Med Velas aa Smør aa en Sau eller to,
For Skatta er panta, aa Lensmand er streng,
Aa aldrig han gi'r sig, førend han faar Peng',
Ta' i aa dra' — i Vedlasset da,
I Byen der skal dom betale de bra.

106.

Ta' i aa dra' eller Visen om Bonden som solgte Smør og ingen Penge fik.
Kristiania: Nikolai Olsens Bogtrykkeri, 1894. 8vo. 4 sider.

200,-

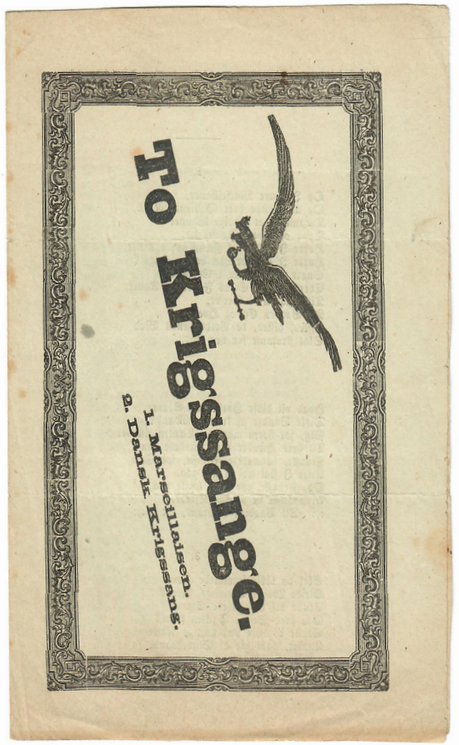

To Krigssange.

1. Marseillaisen.
2. Dansk Krigssang.

107.

To Krigssange. 1. Marseillasen. 2. Dansk Krigssang.
Kristiania: Tilkjøbs hos G. B. Strøm, uten år. 8vo. 4 sider.

200,-



To meget efterspurgte Viser.

Eftertryk forbydes.

Forlagt af Josef Janson — Fjerdingen 10 & 12
Christiania.

108.

To meget efterspurgte Viser. Erik og Anna. | Ny Elfsborgswisa.
Kristiania: Forlagt af Josef Janson, Christiania Bog & Accidenstrykkeri, uten år. 8vo. 4 sider.

200,-

KRISTIANIA

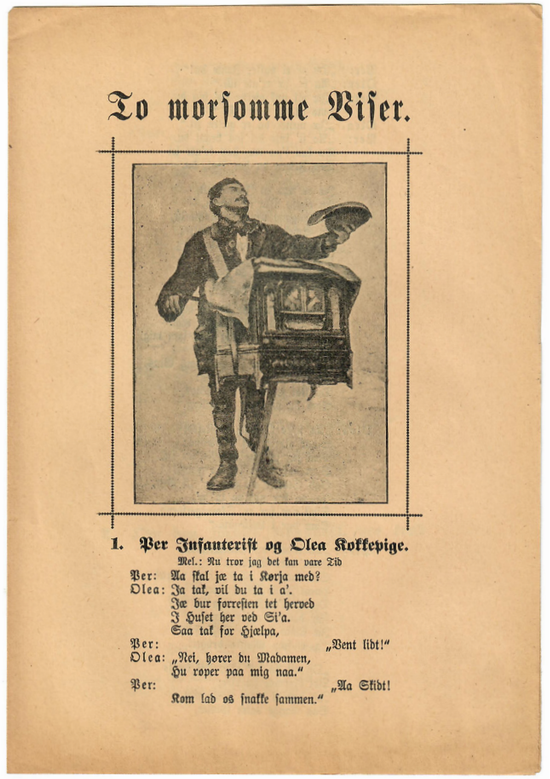

To morsomme Viser.

1. Per Infanterist og Olea Kokkepige.

Mel.: Nu tror jeg det kan vare Tid

Per: Aa skal jæ ta i Kørja med?
Olea: Ja tak, vil du ta i a'.
Jæ bur forresten tet herved
I Huset her ved Si'a.
Saa tak for Hjælpa,
Per: „Vent lidt!"
Olea: „Nei, hører du Madamen,
Hu roper paa mig naa."
Per: „Aa Skidt!
Kom lab os snakke sammen."

109.

To morsomme Viser. Per Infanterist og Olea Kokkepige. | Om den svenske Konstabel, der krøb ind i en Kanon.
Kristiania: S. & Jul Sørensens Bogtrykkeri, [uten år]. 8vo. 4 sider.

200,-

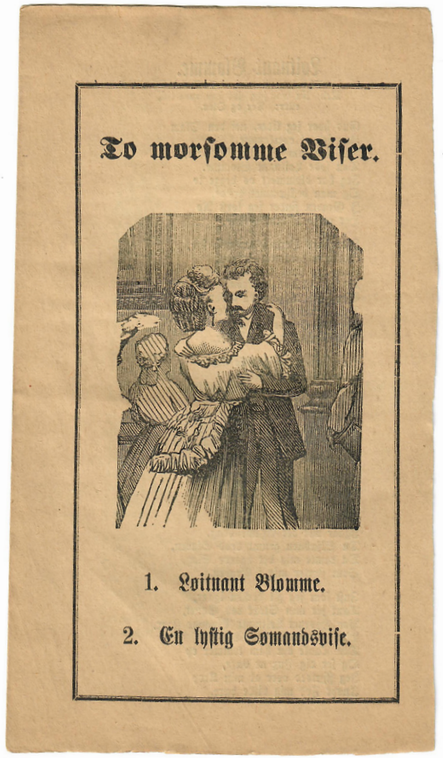

To morsomme Viser.

1. Løitnant Blomme.
2. En lystig Sømandsvise.

110.

To morsomme Viser. 1. Løintnant Blomme. 2. En lystig Sømandsvise.
Kristiania: G. B. Strøm, uten år. 8vo. 4 sider.

200,-



To nye smukke Viser.

1. Nattergal Visen.
2. Ved Glommens Bredder.

111.

To nye smukke Viser. Naggergal Visen | Ved Glommens Bredder.
Kristiania: G. B. Strøm, uten år. 8vo. 4 sider.

200,-



To nye Viser.

Den fromme Helene.

Den fromme Helene i Maanesskin sad,
Og skued de himmelske Stjerner;
De sorgfulde Tanker i Hjertet hun bar,
Krempresede Taarer paa Kinden saa klar,
Der glitred som rullende Perler.

I blodrøde Toner og skjærende Rost
Hun stemte sin Hals til at synge,
Fra Himlen hun venter sin eneste Trost,
Til hvilken hun sukker med haabfulde Bryst
Og klager sin Skjæbne paa Jorden.

Min Moder i Graven har gjemt hendes Ben,
Min Fader paa Havbunden hviler,
Og den, som mig rakte sin Haand som min Ven
I Krigen er falden, men jeg er igjen,
Forbrændt ødsf Sorgildens Luer.

112.

To nye Viser. Den fromme Helene. | Om Josef og hans Brødre.
Kristiania: G. B. Strøm, uten år. 8vo. 4 sider.

200,-



To nye Viser.

Emigrantens Farvel til Hjemmet.

Mel. Samlet her i en fortrolig Klynge.

Kjære Hjem, som har saa mange Minder
Om en glad, men svunden Ungdomstid; —
Nu, som Mand og Fader, jeg ei finder
Anden Løn end Armod, Slæb og Slid.

Jeg har sukket, bedet, stridt og strœbet
Her saa mange, tunge lange Aar;
Nu har Sorg og Kummer Hjertet grebet,
Thi jeg viner her ei bedre Kaar.

Naar jeg ser omkring i Børnevrimlen
Traus med taareflydte Øine staa,
Spørger jeg med Smerte: Gud i Himlen,
Hvor er Brød til alle disse Smaa?

113.

To nye Viser. Emigrantens Farvel til Hjemmet. | Kjære mi Randi, kom hi deg vil ha deg.
Kristiania: G. B. Strøm, uten år. 8vo. 4 sider.

300,-

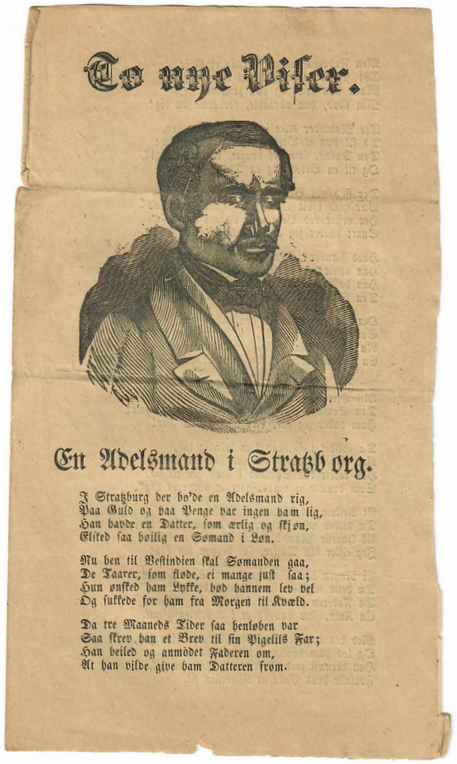

To nye Viser.

En Adelsmand i Stratzb org.

I Stratzburg der bo'de en Adelsmand rig,
Paa Guld og paa Penge var ingen ham lig,
Han havde en Datter, som ærlig og skjøn,
Eftled saa heilig en Sømand i Løn.

Nu hen til Vestindien skal Sømanden gaa,
De Taarer, som flode, ei mange just saa;
Hun ønsked ham Lykke, bad hannem lev vel
Og sukkede for ham fra Morgen til Kvæld.

Da tre Maaneds Tider saa henløben var
Saa skrev han et Brev til sin Pigelits Far;
Han beiled og anmodet Faderen om,
At han vilde give ham Datteren from.

114.

To nye Viser. En Adelsmand i Strasbourg. | Til Nordens Kvinde.
Kristiania: G. B. Strøm, uten år. 8vo. 4 sider.

200,-

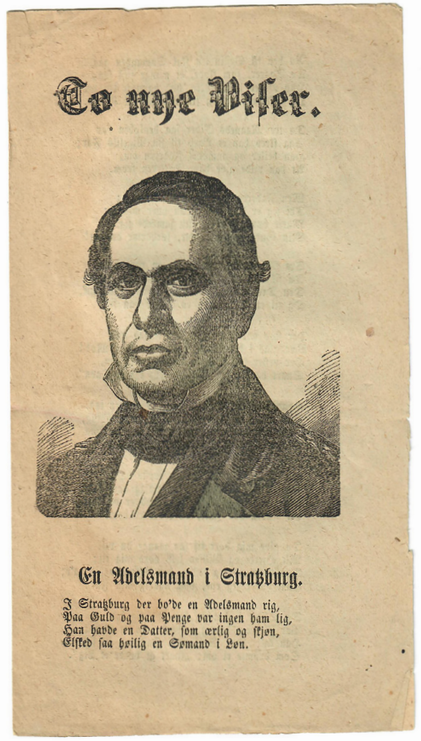

To nye Viser.

En Adelsmand i Stratzburg.

I Stratzburg der bo'de en Adelsmand rig,
Paa Guld og paa Penge var ingen ham lig,
Han havde en Datter, som ærlig og skjøn,
Eftled saa heilig en Sømand i Løn.

115.

To nye Viser. En Adelsmand i Strasbourg. | Til Nordens Kvinde.
Kristiania: G. B. Strøm, uten år. 8vo. 4 sider.

200,-



To nye Viser.

En ny og munter Vise om Jaabæk som blev afvist som Fadder.

Aasen sta' det gaa for Tia naa? san
Unga vore vi ei dobt kan saa, san,
For, hvor mu'e vi strœver,
Saa som Præsta krœver,
Ingen finn's det, som kan Fadder staa, san
Vore Smaa, san
Nok for gaa, san
Ubøbt om i Bœla; pas nu paa, san.

Ja, Di har vel hørt fra Listerland, san,
Atte Jaabæk maatte gaa med Skam, san
Bek fra Fadderpladsen,
Og at Præsten Aasen,
Kaldte ham for en „berygta Mand," san.
„Stig en Gant," sa'en,
„Aldrig kan," sa'en,
„Jeg i Kirkeboka føre an," sa'en.

116.

To nye Viser. En ny og munter Vise om Jaabæk som blev afvist som Fadder. | Sømands-Sang.
Kristiania: G. B. Strøm, uten år. 8vo. 4 sider.

300,-



To nye Viser.

En sørgelig Vise
om
Skjøn Clara og Alfred.
Et tro Billede fra Krigen.

Mel. Kong Ring sad glad i Hjelbænk.

Skjøn Clara sad alene Saa sorgfuld ud paa Kvæld,
Fra hendes Øine vene Der randt en Taarevæld.

De Kinder var saa blege, Ei mer som Rosen rød,
De hjelne Blikke lege Ei mer med Elfstovs Glød.

117.

To nye Viser. En Sørgelig Vise om Skjøn Clara og Alfred. | Carl og Emma.
Kristiania: G. B. Strøm, [uten år]. 8vo. 4 sider.
Ulik sats og kolofon fra neste nummer.

250,-



To nye Viser.

En sørgelig Vise
om
Skjøn Clara og Alfred.
Et tro Billede af Krigen.

Mel.: Kong Ring sad glad i Hjelbænk.

Skjøn Clara sad alene Saa sorgfuld ud paa Kvæld,
Fra hendes Øine vene Der randt en Taarevæld.

De Kinder var saa blege, Ei mer som Rosen rød,
De hjelne Blikke lege Ei mer med Elfstovs Glød.

118.

To nye Viser. En Sørgelig Vise om Skjøn Clara og Alfred. | Carl og Emma.
Kristiania: G. B. Strøm, [uten år]. 8vo. 4 sider.
Ulik sats og kolofon fra forrige nummer.

250,-



To nye Viser.

Finguttens Frieri.
(Gammel bekjendt Melodi.)

Nu er det kommen i mine Tanker
At ville lede mig op en Ven;
Ja ud paa Søen jeg mogne danke,
Der havde jeg mangen fornøilig Stund.
Alt hen til Bergen jeg vilde seile,
Der saa jeg Piger saa tykt som Sand;
Jeg ønsker at jeg var deres Lige,
Og at jeg var udaf samme Stand.

Jeg gik og skued' paa disse Piger,
Min Glæde den var usigelig.
Jeg til min Staldbroder monne sige
At disse Piger behager mig.
Der ser jeg En, som er over Alle,
Gid hun blev med mig til Finjans Land;
Jeg vilde gjerne med hende tale,
Men her paa Gaden gaar det ei an.

119.

To nye Viser. Finguttens Frieri. | En ny lystig Kjærlighedshistorie.
Kristiania: G. B. Strøm, [uten år]. 8vo. 4 sider.

250,-

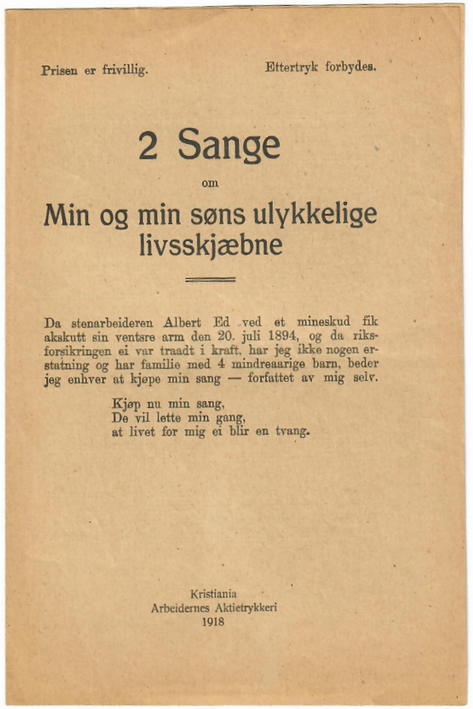

Prisen er frivillig. Ettertryk forbydes.

2 Sange
om
Min og min søns ulykkelige livsskjæbne

Da stenarbeideren Albert Ed ved et mineskud fik akskutt sin ventsre arm den 20. juli 1894, og da riksforsikringen ei var traadt i kraft, har jeg ikke nogen erstatning og har familie med 4 mindreaarige barn, beder jeg enhver at kjøpe min sang — forfattet av mig selv.

Kjøp nu min sang,
De vil lette min gang,
at livet for mig ei blir en tvang.

Kristiania
Arbeidernes Aktietrykkeri
1918

120.

To Sange om min og min søns ulykkelige livsskjæbne.
Kristiania: Arbeidernes Aktietrykkeri, 1918. 8vo. 4 sider.

150,-

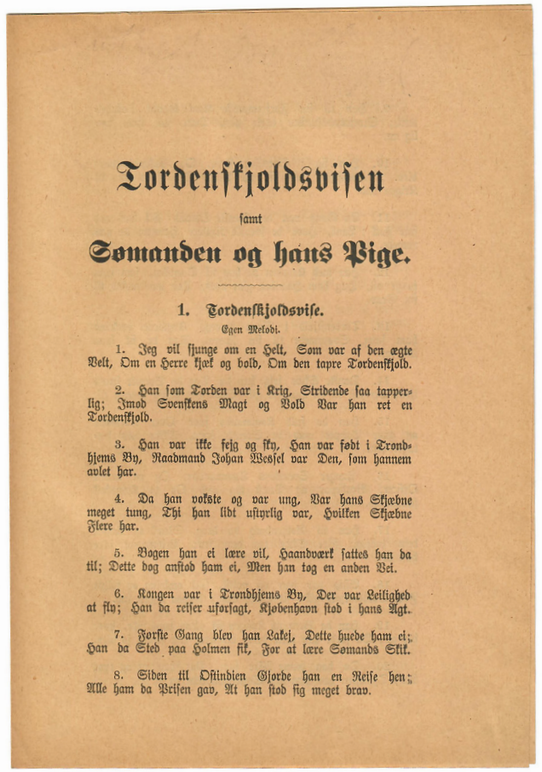

Tordenskjoldsvisen
samt
Sømanden og hans Pige.

1. Tordenskjoldsvise.
Egen Melodi.

1. Jeg vil sjunge om en Helt, Som var af den ægte Belt, Om en Herre kjæk og bold, Om den tapre Tordenskjold.

2. Han som Torden var i Krig, Stridende saa tapperlig; Imod Svenskens Magt og Vold Var han ret en Tordenskjold.

3. Han var ikke fejg og sky, Han var født i Trondhjems By, Raadmand Johan Wessel var Den, som hannem avlet har.

4. Da han vokste og var ung, Var hans Sjæbne meget tung, Thi han lidt ustyrlig var, Hvilken Sjæbne Flere har.

5. Vogen han ei lære vil, Haandværk sattes han da til; Dette dog anstod ham ei, Men han tog en anden Vei.

6. Kongen var i Trondhjems By, Der var Leilighed at fly; Han da reiser uforsagt, Kjøbenhavn stod i hans Agt.

7. Første Gang blev han Lakej, Dette huede ham ei; Han da Sted paa Holmen fik, For at lære Sømands Skik.

8. Siden til Ostindien Gjorde han en Reise hen; Alle ham da Prisen gav, At han stod sig meget brav.

121.

Tordenskkjoldsvisen samt Sømanden og hans Pige.
Kristiania: E. Walle & Co's Bogtrykkeri, [uten år]. 8vo. 4 sider.

200,-



Tre Kjærlighedsviser.

Elskerens Tanker.

Naar Solen tænder sine Straaler, Med Ømhed tænker jeg paa dig; Naar Maanens Aftenglands sig maler, :,: Da er min Tanke blot hos dig. :,:

Du var den første, som jeg elsked', Du var den første jeg tilbad; For din Skyld er mit Hjerte sangfuld! :,: Dit Billed i mit Bryst jeg bær. :,:

Jeg kan ei stilles fra din Side, Mit Hjerte svarer altid Nei, Al anden Smerte kan jeg lide, — :,: Forlade dig, det kan jeg ei. :,:

Vi skulde leve glade Dage, Vi skulde leve som et Par, Ja om du end for mig skrev Love, :,: Forlade dig det kan jeg ei. :,:

122.

Tre Kjærlighedsviser. Elskerens Tanker | Emor og Thora | Den første Kjærlighed.
Kristiania: G. B. Strøm, uten år. 8vo. 4 sider.

200,-



Tre lystige Sange.

1. En Time for sent.
2. Nils Johansen, den væne Guten.
3. Jæ sku au ha løst t'aa gifte mei, fan.

123.

Tre lystige Sange. 1. En Time for sent. 2.Nils Johansen, den væne Guten. 3. Jæ sku au ha løst t'aa gifte mei, fan.
Kristiania: S. & Jul Sørensens Bogtrykkeri, [uten år]. 8vo. 4 sider.

200,-

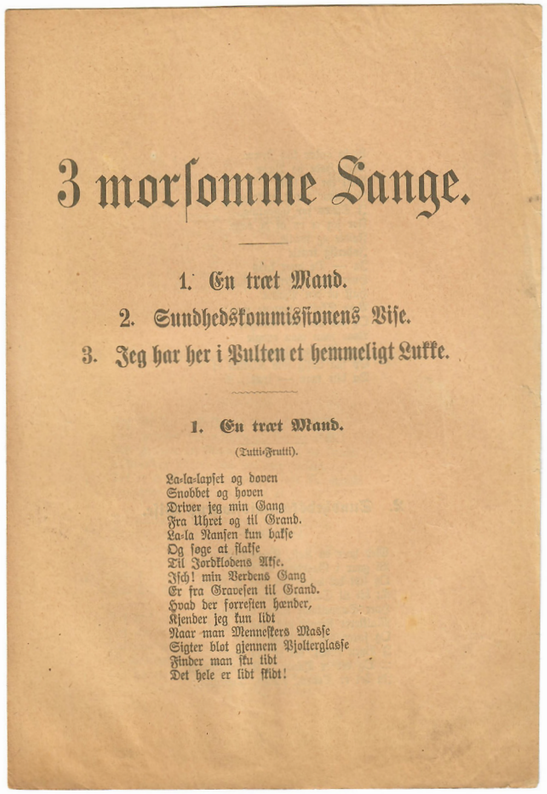

3 morsomme Sange.

1. En træt Mand.
2. Sundhedskommissionens Vise.
3. Jeg har her i Pulten et hemmeligt Lukke.

1. En træt Mand.
(Tutti-Frutti).

La-la-lapset og doven
Snobbet og hoven
Driver jeg min Gang
Fra Uhret og til Grand.
La-la Nansen kun halse
Og søge at slatse
Til Jordklodens Ase.
Isch! min Verdens Gang
Er fra Gravøsen til Grand.
Hvad der forresten hænder,
Kjender jeg kun lidt
Naar man Menneskets Masse
Sigter blot gjennem Pjolterglasse
Finder man sku tidt
Det hele er lidt flidt!

124.

Tre morsomme Sange. 1. En træt Mand. 2. Sundhedsmissionens Vise. 3. Jeg har her i Pulten et hemmeligt Lukke.
Kristiania: E. Walle & Co's Bogtrykkeri, uten år. 8vo. 4 sider.

150,-

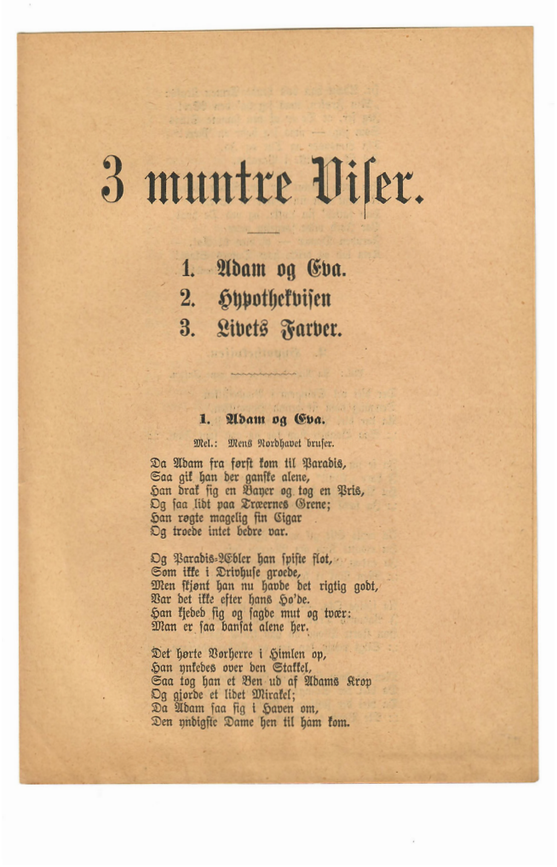

3 muntre Viser.

1. Adam og Eva.
2. Hypothekvisen
3. Livets Farver.

1. Adam og Eva.

Mel.: Mens Nordhavet bruser.

Da Adam fra først kom til Paradis,
Saa gik han der ganske alene,
Han drak sig en Bayer og tog en Pris,
Og saa lidt paa Træernes Grene;
Han røgte magelig sin Cigar
Og troede intet bedre var.

Og Paradis-Æbler han spiste flot,
Som ikke i Drivhuse groede,
Men skjønt han nu havde det rigtig godt,
Var det ikke efter hans Ho'de.
Han sjebed sig og sagde mut og tvær:
Man er saa bansat alene her.

Det hørte Vorherre i Himlen op,
Han ynkedes over den Stakkel,
Saa tog han et Ben ud af Adams Krop
Og gjorde et lidet Mirakel;
Da Adam saa sig i Haven om,
Den yndigste Dame hen til ham kom.

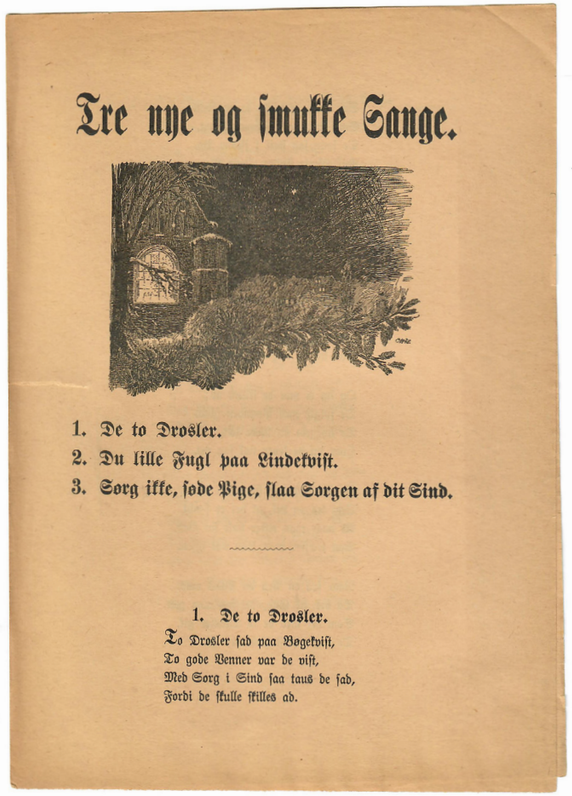

Tre nye og smukke Sange.

1. De to Drosler.
2. Du lille Fugl paa Lindekvist.
3. Sørg ikke, søde Pige, slaa Sorgen af dit Sind.

1. De to Drosler.

To Drosler sad paa Bøgekvist,
To gode Venner var de vist,
Med Sorg i Sind saa taus de sad,
Fordi de skulle skilles ad.



Tre nye
og
smukke Sange.

1. To Drosler sad paa Bøgekvist.
2. Du lille Fugl paa Lindekvist.
3. Sørg ikke søde Pige, slaa Sorgen af dit Sind.



Tre nye Viser.

Den forstyrrede Husefred
eller
Manden med Nathuen.

Manden og Konen satte sig ned,
Talte med Fryd og Gammen:
„Altid saa trodde jeg at du var rig,
Den Tid vi kom tilsammen."
„Var jeg ikke rig, saa var jeg som jeg kan,
Ligesaa god en Kone, som du er en Mand!"
Hu hei! for mig og dig, siger jeg,
Den Tid forglemmes aldrig.

Manden han tog sin Nathue af,
Slog Konen paa sit Øre;
„Saa gjør hver ærlig Odelsmand
Naar Konen ei vil høre,

125.

Tre muntre viser. 1. Adam og Eva. 2. Hypothekvisen.
3. Livets Farver.
Kristiania: E. Walle & Co's Bogtrykkeri, uten år. 8vo. 4 sider.

150,-

126.

Tre nye og smukke Sange. 1. De to Drosler. 2.Du lille Fugl paa Lindekvist. 3. Sørg ikke søde Pige, slaa Sorgen af dit Sind.
Kristiania: S. & Jul Sørensens Bogtrykkeri, [uten år]. 8vo. 4 sider.

200,-

127.

Tre nye og smukke Sange. 1. De to Drosler. 2.Du lille Fugl paa Lindekvist. 3. Sørg ikke søde Pige, slaa Sorgen af dit Sind.
Kristiania: Nikolai Olsens Bogtrykkeri, uten år. 8vo. 4 sider.

200,-

128.

Tre nye Viser. Den forstyrrede Husefred. | Kjærlighedsvise. | En simpel Sømandssang.
Kristiania: G. B. Strøm, uten år. 8vo. 4 sider.

200,-

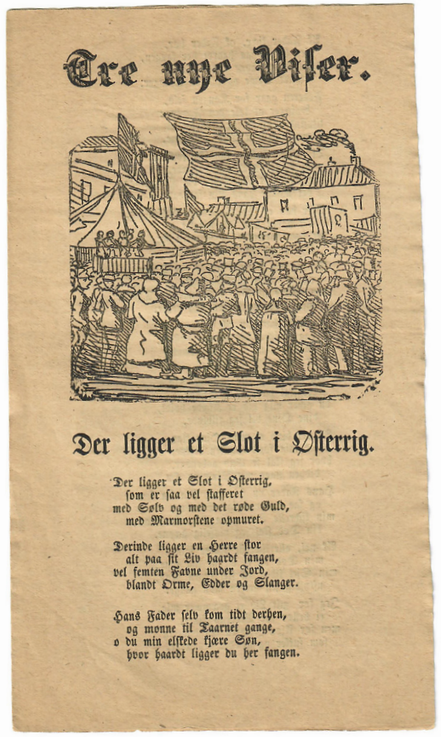

Tre nye Viser.

Der ligger et Slot i Østerrig.

Der ligger et Slot i Østerrig,
som er saa vel stafferet
med Sølv og med det røde Guld,
med Marmorstene opmuret.

Derinde ligger en Herre stor
alt paa sit Liv haardt fangen,
vel femten Favne under Jord,
blandt Orme, Ødder og Slanger.

Hans Fader selv kom tidt derhen,
og monne til Taarnet gange,
o du min elskede kjære Søn,
hvor haardt ligger du her fangen.

129.

Tre nye Viser. Der ligger et Slot i Østerrig. |
Den første Kjærlighed.
Kristiania: Tilkjøbs hos G. B. Strøm, uten år. 8vo. 4 sider.

200,-



Tre nye Viser.

Der sad en Fogel paa Lindekvist.

Der sad en Fogel paa Lindekvist,
:,: paa Lindekvist :,:
En liten Fogel er jag forvist,
Som og kan spela og sjunga;
Men borte drøjar min Hjertats Ven,
:,: min Hjertats Ven :,:
I Lund og Mark er han fjoran end,
Og flyver langt uti Skogen.

Guds vakre Engel med Øgon blaa
:,: med Øgon blaa :,:
Han sad i Mulmet og horte paa
Og sang saa sagte om Kvællen.
Du lilla Fogel paa Lindekvist
:,: paa Lindekvist :,:
Gud gir en Elsker til dig forvist
Som Du kan spela og sjunga.

130.

Tre nye Viser. Der sad en Fogel paa Lindekvist. |
En Ridder saa bold og Frøken saa grand. | Afskedsstunden.
Kristiania: Tilkjøbs hos G. B. Strøm, uten år. 8vo. 4 sider.

200,-



Tre nye Viser.

En Kjærlighedsvise.

Min hjære Marie, o luk mig dog ind,
Og lad mig ei udenfor staa!
Den kolde, den skarpe, den nordlige Vind
Mig fjoler fra Top indtil Taa.
Hoer Stabning rundt mig
Nu udhviler sig;
Jeg hører kun Natuglens hæslige Skrig,
O lad mig indlukkes til Dig!

Hvad er det for daarligt og underligt Snak
Du staar der og plager mig med?
Jeg beder Dig hastig paa Døren Dig pak
Og spild ei min natlige Fred!
Gaa andensteds hen
Du daarlige Svend!
Nu har jeg udkaaret en Anden til Ven.
Gaa, kom aldrig mere igjen!

131.

Tre nye Viser. En Kjærlighedsvise. | Den uheldige Latter. |
Det døende Barn.
Kristiania: G. B. Strøm, uten år. 8vo. 4 sider.

200,-



Tre smukke Viser.

En fatal Maskeradetour.

(Mel: Lad dadle Kvinderne, hvo vil, etc.)

Manden til sin Kone sa'e:
„Vi vil til Maskerade;
Men, hvor skal Penge komme fra?
Ak, det er Jammerskade! —
Dog paa Klingenberg, sandt for Gud,
Bli vi og glemme Sorgen:
Vi sætte Underbynen ud,
Og løser den imorgen.

132.

Tre smukke Viser. En fatal Maskeradetour. | Wermlands-Vidse. |
Fædrelandssang.
Kristiania: Tilkjøbs hos G. B. Strøm, uten år. 8vo. 4 sider.

200,-

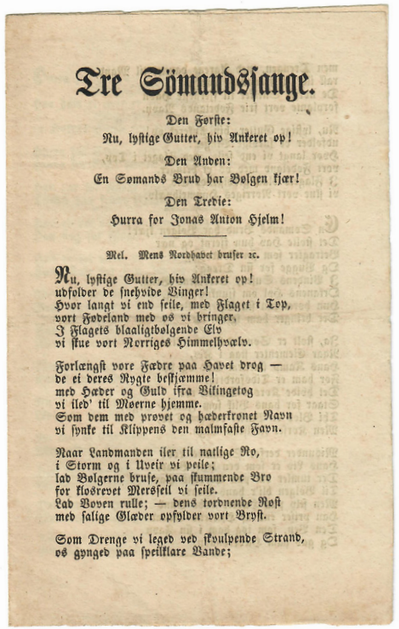

Tre Sömandssange.

Den Første:
Nu, lystige Gutter, hiv Ankeret op!
Den Anden:
En Sømands Brud har Bølgen kjær!
Den Tredie:
Hurra for Jonas Anton Hielm!

Mel. Mens Nordhavet bruser ꝛc.

Nu, lystige Gutter, hiv Ankeret op!
udfolder de snehvide Vinger!
Hvor langt vi end seile, med Flaget i Top,
vort Fædreland med os vi bringer.
I Flagets blaaligtbølgende Elv
vi skue vort Norriges Himmelhvælv.

Forlængst vore Fædre paa Havet drog —
de ei deres Rygte bestjæmme!
med Hæder og Guld ifra Vikingetog
vi iled' til Moerne hjemme.
Som dem med prøvet og hæderkronet Navn
vi synke til Klippens den malmfaste Favn.

Naar Landmanden iler til natlige Ro,
i Storm og i Ulveir vi seile;
lad Bølgerne bruse, paa skummende Bro
for klosrevet Merosseil vi seile.
Lad Bøyen rulle; — dens tordnende Røst
med salige Glæder opfylder vort Bryst.

Som Drenge vi leged ved skulpende Strand,
os gynged paa speilklare Bølge;

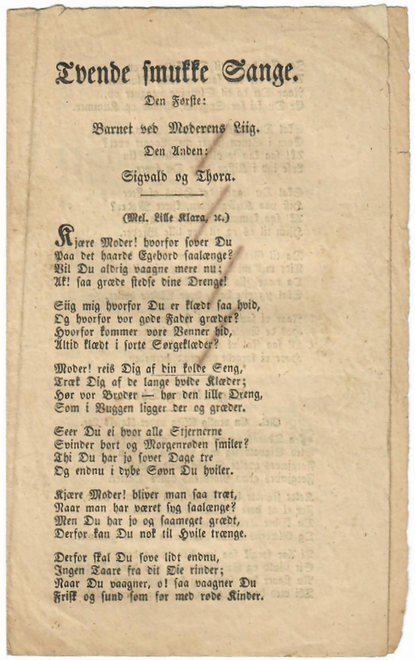

Tvende smukke Sange.

Den Første:
Barnet ved Moderens Liig.
Den Anden:
Sigvald og Thora.

(Mel. Lille Klara, ꝛc.)

Kjære Moder! hvorfor sover Du
Paa det haarde Egebord saalænge?
Vil Du aldrig vaagne mere nu;
Ak! saa græde stedse dine Drenge!

Siig mig hvorfor Du er klædt saa hvid,
Og hvorfor vor gode Fader græder?
Hvorfor kommer vore Venner lid,
Altid klædt i sorte Sorgeklæder?

Moder! reis Dig af din kolde Seng,
Træk Dig af de lange hvide Klæder;
Hør vor Bøder — hør den lille Dreng,
Som i Vuggen ligger der og græder.

Seer Du ei hvor alle Stjernerne
Svinder bort og Morgenrøden smiler?
Thi Du har jo sovet Dage tre
Og endnu i dybe Søvn Du hviler.

Kjære Moder! bliver man saa træt,
Naar man har været syg saalænge?
Men Du har jo og saameget grædt,
Derfor kan Du nok til Hvile trænge.

Derfor skal Du sove lidt endnu,
Ingen Taare fra dit Øie rinder;
Naar Du vaagner, o! saa vaagner Du
Frisk og sund som før med røde Kinder.

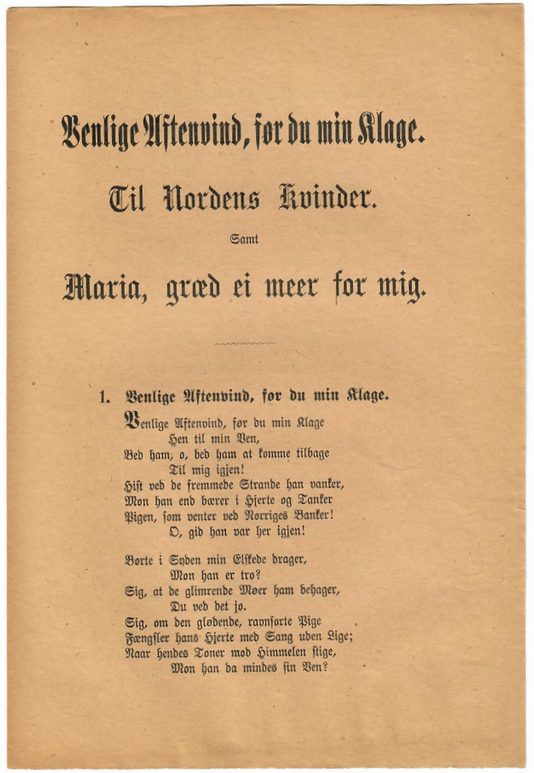

Venlige Aftenvind, før du min Klage.

Til Nordens Kvinder.

Samt

Maria, græd ei meer for mig.

1. **Venlige Aftenvind, for du min Klage.**

Venlige Aftenvind, for du min Klage
Hen til min Ven,
Bed ham, o, bed ham at komme tilbage
Til mig igjen!
Hist ved de fremmede Strande han vanker,
Mon han end bærer i Hjerte og Tanker
Pigen, som venter ved Norriges Banker!
O, gid han var her igjen!

Borte i Syden min Elskede drager,
Mon han er tro?
Sig, at de glimrende Møer ham behager,
Du ved det jo.
Sig, om den glødende, ravnsorte Pige
Fængsler hans Hjerte med Sang uden Lige;
Naar hendes Toner mod Himmelen stige,
Mon han da mindes sin Ven?



Visen

om

Brændevinskrigen.

133.

Tre Sömandssange. Nu, Lystige Gutterm hiv Ankeret op! | En Sømands Brud har Bølgen kjær! | Hurra for Jonas Anton Hielm!
Kristiania: Tilkjøbs hos J. P. Lorentzen, uten år. 8vo. 4 sider.

200,-

134.

Tvende smukke Sange. Barnet ved Moderens Liig. | Sigvald og Thora.
Kristiania: Tilkjøbs hos G. B. Strøm, uten år. 8vo. 4 sider.

200,-

135.

Venlige Aftenvind, før du min Klage. | Til Nordens Kvinder. | Maria, græd ei meer for mig.
Kristiania: Nikolai Olsens Bogtrykkeri, 1894. 8vo. 4 sider.

200,-

136.

Visen om Brændevinskrigen.
Kristiania: S. & Jul Sørensens Bogtrykkeri, [uten år]. 8vo. 4 sider.

350,-


Visen
om
Elskov og Lykke.
Eller
Kjærlighedens Varme.

137.

Visen om Elskov og Lykke . Eller Kjærlighedens Varme.
Kristiania: S. & Jul Sørensens Bogtrykkeri, [uten år]. 8vo. 4 sider.

150,-


8 smukke Kjærlighedssange.

1. Klaget haver du igjen.

Klaget haver du igjen
Grædt har du min lille Ven,
Efter den, du elske maa,
Efter den, du aldrig kan faa?

„Nei, det Duggen er, du ser
Som fra Løvet falder ned;
Løvet visner inden kort,
Da skal og Duggen tørke bort!“

138.

Åtte smukke Kjærlighedssange.
Kristiania: Nikolai Olsens Bogtrykkeri, 1894. 8vo. 4 sider.

150,-

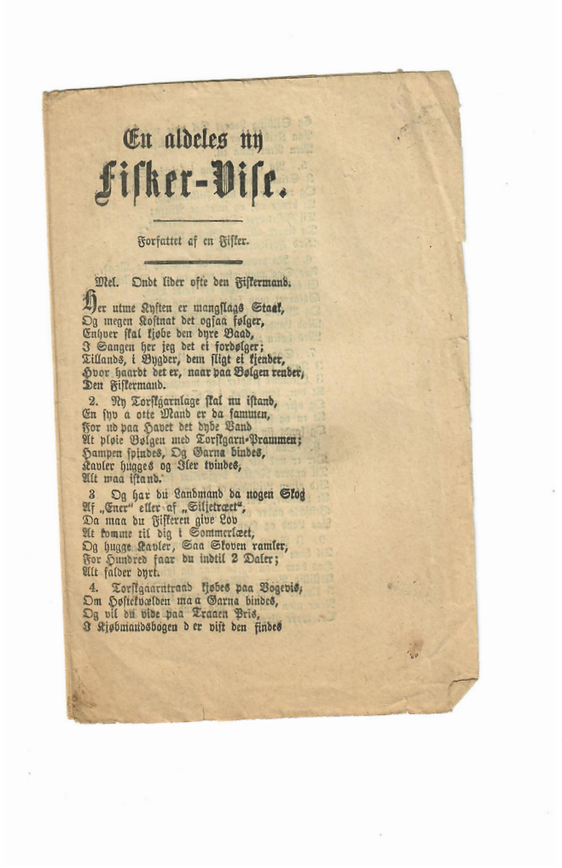

En aldeles ny
Fisker-Vise.

Forfattet af en Fisser.

Mel. Ondt lider ofte den Fiskermand.

Her utme Kysten er mangflags Snak,
Og megen Kostnat det ogsaa følger,
Enhver skal kjøbe den dyre Baad,
I Sangen her jeg det ei fordølger;
Tillands, i Bygder, dem sligt ei kjender,
Hvor haardt det er, naar paa Bølgen render,
Den Fiskermand.

2. Ny Torskjarnlage skal nu istand,
En hvy a otte Mand er da samsten,
For ud paa Havet det dybe Vand
At pleie Bølgen med Torskjarn-Prammen;
Hampen spindes, Og Garna bindes,
Kavler hugges og Ler tvindes,
Alt vaa istand.

3 Og har du Landmand da nogen Skog
Af „Ener" eller af „Siljetræet",
Da maa du Fisseren give Lov
At komme til dig i Sommerlæet,
Og hugge Kavler, Saa Skoven ramler,
For Hundred faar du indtil 2 Daler;
Alt falder dyrt.

4. Torskjaarntraad kjøbes paa Bogevis,
Om Høstebælden maa Garna bindes,
Og vil du vide paa Traaen Pris,
I Kjøbmandsbogen d er vist den findes

139.

En aldeles ny Fisker-Vise. Forfattet af en Fisker
Christiansund: Bogtrykker Berg, [ca. 1870]. 4 sider.

600,-

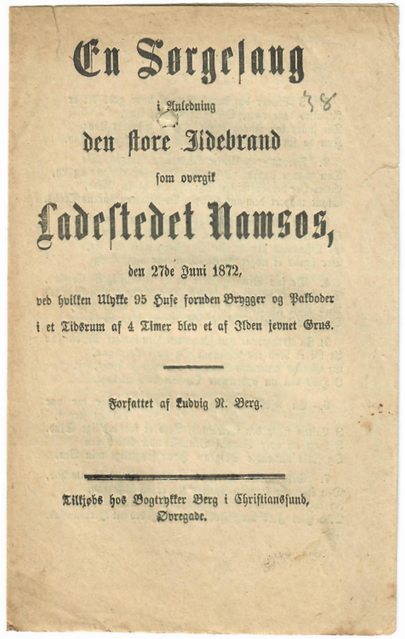

En Sorgesang
i Anledning
den store Ildebrand
som overgik
Ladestedet Namsos,
den 27de Juni 1872,
ved hvilken Ulykke 95 Huse foruden Brygger og Pakboder
i et Tidsrum af 4 Timer blev et af Ilden jevnet Grus.

Forfattet af Ludvig N. Berg.

Kjøbes hos Bogtrykker Berg i Christiansund,
Øvregade.

140.

En Sørgesang i Anledning den store Ildebrand som overgik Ladestedet Namsos, den 27de Juni 1872, ved hvilken Ulykke 95 Huse foruden Brygger og Pakboder i et Tidsrum af 4 Timer blevet af Ilden jevnet Grus. Forfattet af Ludvig N. Berg
Christiansund: Bogtrykker Berg, [1872]. 4 sider.

600,-

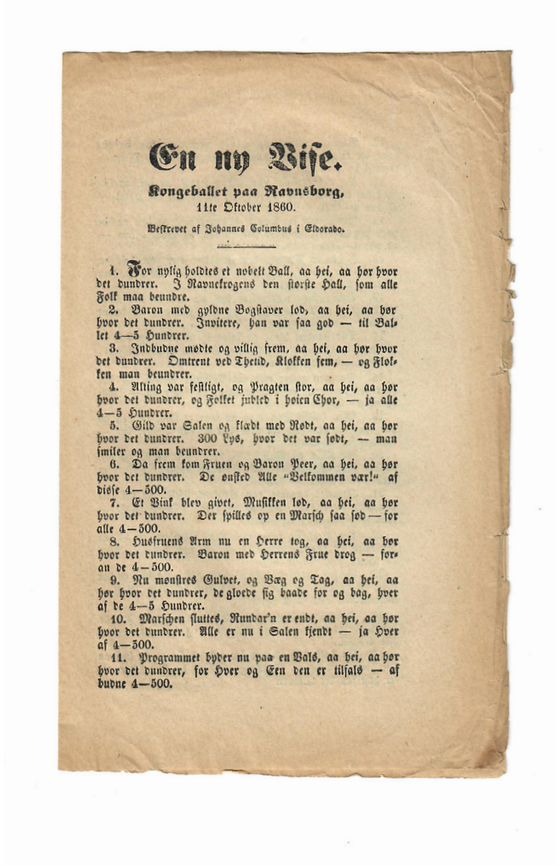

En ny Vise.

Kongeballet paa Ravnsborg,
11te Oktober 1860.

Bestrevet af Johannes Columbus i Eldorado.

1. For nylig holdtes et nobelt Ball, aa hei, aa hor hvor det dundrer. I Ravnekrogens den største Hall, som alle Folk maa beundre.
2. Baron med gyldne Bogstaver lod, aa hei, aa hor hvor det dundrer. Inviterе, han var saa god — til Ballet 4—5 Hundrer.
3. Indbudne mødte og villig frem, aa hei, aa hor hvor det dundrer. Omtrent ved Theind, Klokken fem, — og Flokken man beundrer.
4. Alting var festligt, og Pragten stor, aa hei, aa hor hvor det dundrer, og Folket jubled i høien Chor, — ja alle 4—5 Hundrer.
5. Gild var Salen og klædt med Rødt, aa hei, aa hor hvor det dundrer. 300 Lys, hvor det var sødt, — man smiler og man beundrer.
6. Da frem kom Fruen og Baron Peer, aa hei, aa hor hvor det dundrer. De ønsted Alle "Velkommen vær!" af disse 4—500.
7. Et Vink blev givet, Musikken lod, aa hei, aa hor hvor det dundrer. Der spilles op en Marsch saa sød — for alle 4—500.
8. Husfruens Arm nu en Herre tog, aa hei, aa hor hvor det dundrer. Baron med Herrens Frue drog — foran de 4—500.
9. Nu mønstres Gulvet, og Vax og Tag, aa hei, aa hor hvor det dundrer, de gloede sig baade for og bag, hver af de 4—5 Hundrer.
10. Marschen sluttes, Rundar'n er endt, aa hei, aa hor hvor det dundrer. Alle er nu i Salen fjendt — ja Hver af 4—500.
11. Programmet byder nu paa en Vals, aa hei, aa hor hvor det dundrer, for Hver og Een den er tilsats — af dybne 4—500.

141.

En ny Vise. Kongeballet paa Ravnsborg 11te October 1860.
Lillehammer: H. J. Selmer, [uten år]. 8vo. 4 sider.

200,-

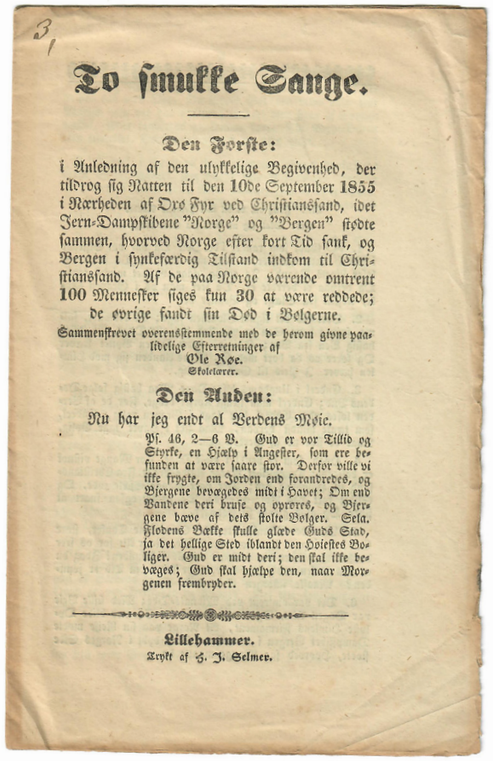

To smukke Sange.

Den Første:

i Anledning af den ulykkelige Begivenhed, der tildrog sig Natten til den 10de September 1855 i Nærheden af Orø Fyr ved Christianssand, idet Jern-Dampskibene "Norge" og "Bergen" stødte sammen, hvorved Norge efter kort Tid sank, og Bergen i synkefærdig Tilstand indkom til Christianssand. Af de paa Norge værende omtrent 100 Mennesker siges kun 30 at være reddede; de øvrige fandt sin Død i Bølgerne.

Sammenstrevet overensstemmende med de herom givne paalidelige Efterretninger af
Ole Røe.
Skolelærer.

Den Anden:

Nu har jeg endt al Verdens Møie.

Ps. 46, 2—6 V. Gud er vor Tillid og Styrke, en Hjælp i Angester, som ere befunden at være saare stor. Derfor ville vi ikke frygte, om Jorden end forandredes, og Bjergene bevægedes midt i Havet; Om end Vandene deri bruse og ophæves, og Bjergene bæve af deis stolte Bølger. Sela. Flodens Bække skulle glæde Guds Stad, ja det hellige Sted iblandt den Høiestes Boliger. Gud er midt deri; den skal ikke bevæges; Gud skal hjælpe den, naar Morgenen frembryder.

Lillehammer.
Trykt af H. J. Selmer.

142.

To smukke Sange. Den Første: i Anledning af den ulykkelige Begivenhed, der tildrog sig Natten den 10de September 1855 i Nærheden af Orø Fyr ved Christianssand, idet Jern-Dampskiberne «Norge» og «Bergen» stødte sammen [...]. af Ole Røe.
Den Anden: Nu har jeg endt al Verdens Møie.
Lillehammer: H. J. Selmer, [uten år]. 8vo. 8 sider (helt ark).

250,-

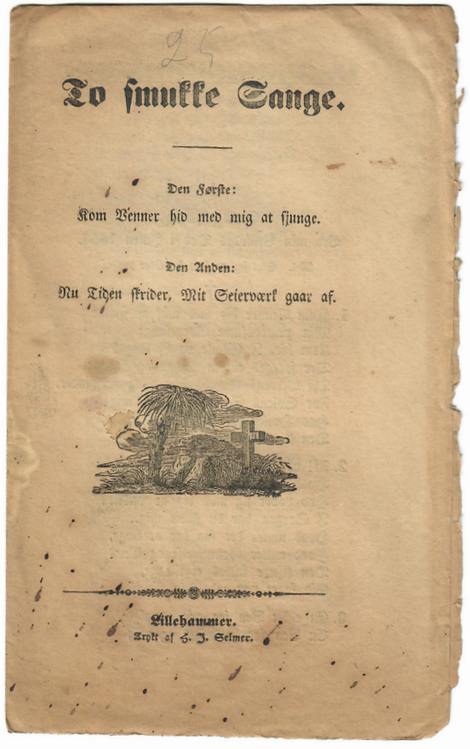

To smukke Sange.

Den Første:

Kom Venner hid med mig at synge.

Den Anden:

Nu Tiden frider, Mit Seiersværk gaar af.

Lillehammer.
Trykt af H. J. Selmer.

143.

To smukke Sange.
Den Første: Sørgesang. Den Anden: En Oldings Tilbageblik.
Lillehammer: H. J. Selmer, [uten år]. 8vo. 8 sider (helt ark).

250,-

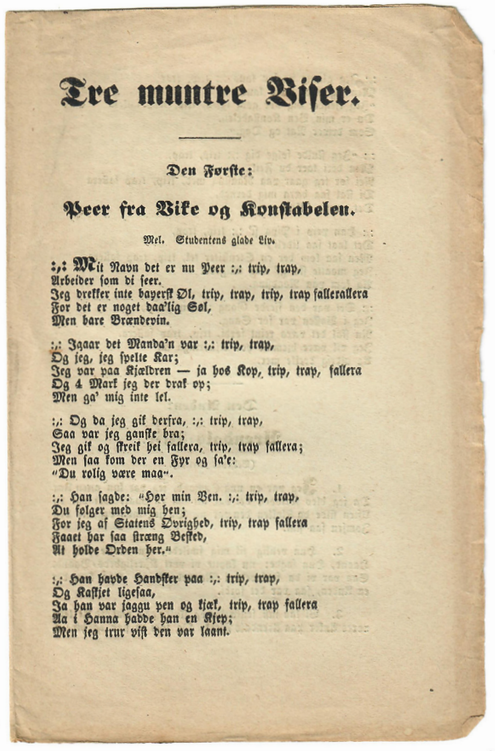

Tre muntre Viser.

Den Første:

Peer fra Vike og Konstabelen.

Mel. Studentens glade Liv.

:,: **Mi**t Navn det er nu Peer :,: trip, trap,
Arbeider som di seer.
Jeg drekker inte bayerst Øl, trip, trap, trip, trap sallerallera
For det er noget daa'lig Søl,
Men bare Brændevin.

:,: Igaar det Manda'n var :,: trip, trap,
Og jeg, jeg spelte Kar;
Jeg var paa Kjældren — ja hos Kop, trip, trap, sallera
Og 4 Mark jeg der drak op;
Men ga' mig inte lel.

:,: Og da jeg gik derfra, :,: trip, trap,
Saa var jeg ganske bra;
Jeg gik og strøk hei sallera, trip, trap sallera;
Men saa kom der en Fyr og sa'e:
"Du rolig være maa".

:,: Han sagde: "Her min Ven. :,: trip, trap,
Du følger med mig hen;
For jeg af Statens Øvrighed, trip, trap sallera
Faaet har saa strænge Befæd,
At holde Orden her."

:,: Han havde Handsker paa :,: trip, trap,
Og Kasket ligesaa,
Ja han var saagu pen og kjæk, trip, trap sallera
Aa i Hanna hadde han en Kjep;
Men jeg trur vist den var saant.

144.

Tre muntre Viser.
Lillehammer: H. J. Selmer, [uten år]. 8vo. 8 sider (helt ark).

250,-

STAVANGER

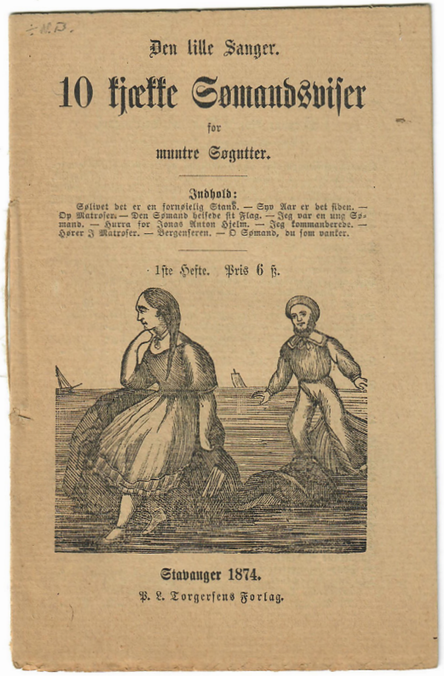
Den lille Sanger.

10 kjække Sømandsviser

for

muntre Søgutter.

Indhold:

Spitvet det er en fornøielig Stank. — Syv Aar er det siden. — Op Matroser. — Den Sømand helsede sit Flag. — Jeg var en ung Sømand. — Hurra for Jomas Anton Hjelm. — Jeg kommanderer. — Hører I Matroser. — Bergenseren. — O Sømand, du som vanker.

1ste Hefte. Pris 6 ß.

Stavanger 1874.

P. L. Torgersens Forlag.

145.

Den lille Sanger. 10 kjække Sømandsviser for muntre Søgutter.
Stavanger: P. L. Torgersens Forlag, 1874. 8vo. 16 sider.

300,-

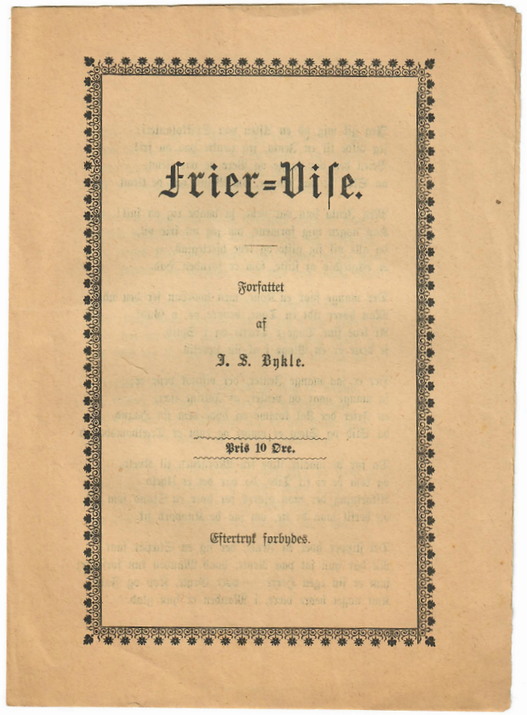
Frier=Vise.

Forfattet

af

J. S. Bykle.

Pris 10 Øre.

Eftertryk forbydes.

146.

Frier-Vise.Forfattet af J. S. Bykle.
Stavanger Trykkeri, [uten år]. 8vo. 4 sider.

200,-

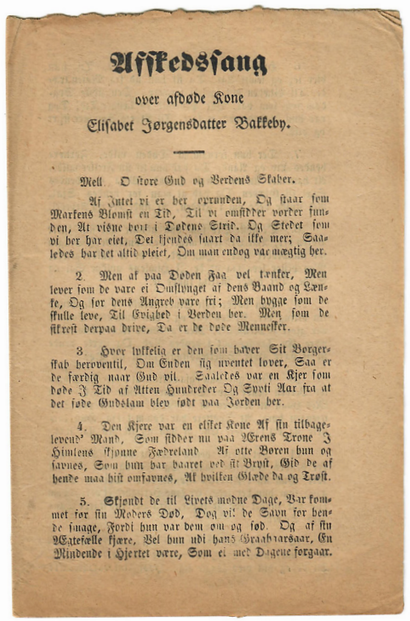

Afskedssang

over afdøde Kone

Elisabet Jørgensdatter Bakkeby.

Mell. O store Gud og Verdens Skaber.

Af Jntet vi er her omringden, Og staar som Markens Blomst en Tid, Til vi omsidder vorder funden, At visne bort i Dødens Strid. Og Stedet som vi her har eiet, Det sjendes snart da ikke mer; Saaledes har det altid vieiet, Om man endog var mægtig her.

2. Men af paa Døden Jo vel tænker, Men lever som de vare ei Dusslinget af dens Baand og Lænke, Og for dens Angreb vare fri; Men dygge som de skulle leve, Til Evighed i Verden her. Men som de skrest derpaa drive, Da er de døde Mennesker.

3. Hvor lykkelig er den som haver Sit Borgerskab herventil, Om Enden sig ventet lover, Saa er de færdig naar Gud vil. Saaledes var en Kjær som døde I Tid af Alten Hundreder Og Syvti Aar fra at det søde Gudslam blev født paa Jorden her.

4. Den Kjære var en elsket Kone Af sin tilbageleevne Mand, Som sidder nu paa Verens Trone I Himlens skjønne Fædreland. Af otte Børen hun og savnes, Som hun har baaret ved sit Bryst, Gid de af hende maa blit omfavnes, At hvilken Glæde da og Trøst.

5. Skjøndt de til Livets modne Dage, Var kommet for sin Moders Død, Dog vil de Savn for hende smage, Fordi hun var dem om og sød. Og af sin Ægtefælle fjære, Vel hun udi hans Graahaarsaar, En Mindende i Hjertet være, Som ei med Dagene forgaar.

147.

Afskedssang over afdøde Kone Elisabet Jørgensdatter Bakkeby. Forfattet af J. Jørgensen.
Tromsø: Forlaget af M. Urdal, G. Kjeldseths Bogtrykkeri, uten år.
8vo. 4 sider.

300,-



Afskeds-Sang

over

Jens Johan Johannesen Strømmen,

som faldt ud fra Dampskibet „Tordenskjold"
i April 1887.

Tromsø.
M. Urdals Forlag.
G. Kjeldseths Bogtr. — 1888.

148.

Afskedssang over Jens Johan Johannesen Strømmen, som faldt ud fra Dampskibet «Tordenskjold» i april 1887. J. M. J.
Tromsø: M. Urdals Forlag, G. Kjeldseths Bogtrykkeri, [1888].
8vo. 4 sider.

300,- -

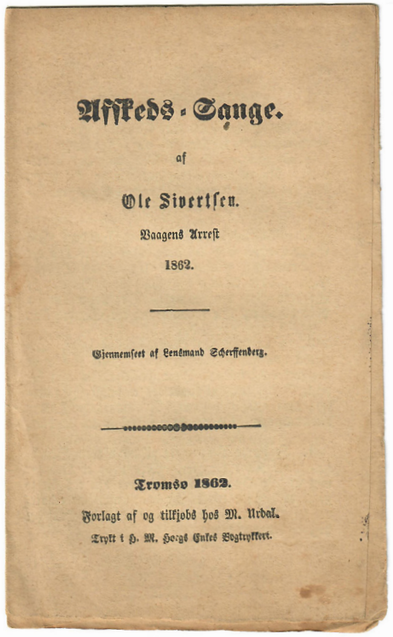

Afskeds-Sange.

af

Ole Sivertsen.

Vaagens Arrest

1862.

Gjennemseet af Lensmand Scherffenberg.

Tromsø 1862.

Forlagt af og tilkjøbs hos M. Urdal.
Trykt i H. M. Høegs Enkes Bogtrykkeri.

149.

Afskeds-Sange af Ole Sivertsen. Vaagens Arrest 1862. Gjennemseet af Lensmand Scherffenberg.
Tromsø: Forlagt og tilkjøbs hos M. Urdal, Trykt i H. M. Høegs Enkes Bogtrykkeri, 1862. 8vo. 8 sider, helt falset ark.

300,-



Den forstyrrede

Husfred,

eller:

Manden med Nathuen

Manden og Konen sadde dem ned,
Talte i Fryd og Gammen;
„Altid saa troede jeg Du var rig
Den Tid vi kom tilsammen."
„Var jeg ikke rig, saa var jeg som jeg kan,
Lissaa god en Kone, som Du er Mand!"
Hu hei! for mig og Dig, siger jeg,
Den Tid forglemmes aldrig.

Manden han tog sin Nathue af,
Slog Konen paa sit Øre:
„Saa gjør vær ærlig Dannemand,

150.

Den forstyrrede Husfred, eller Manden med Nathuen.
Tromsø: Paa Urdals Forlag, Trykt i H. M. Høegs Enkes Bogtrykkeri, 1857. 8vo. 4 sider.

200,-

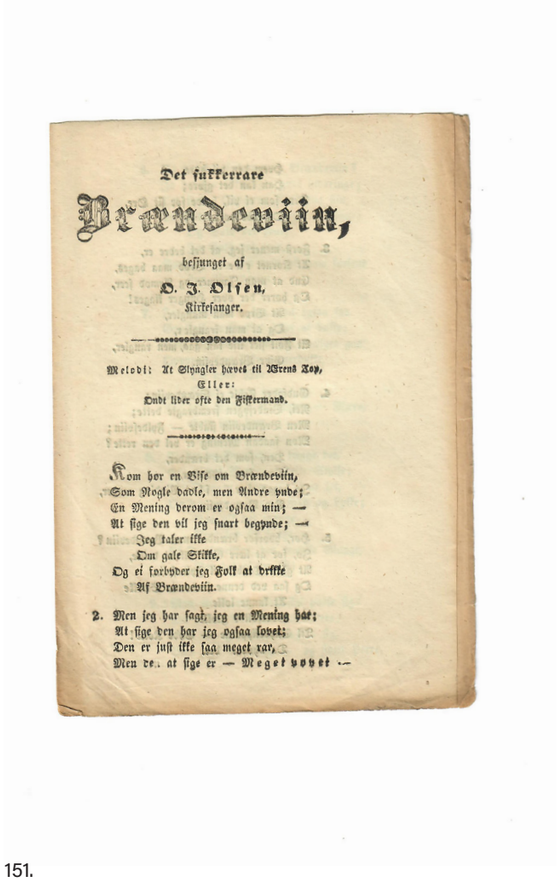

Det sukkerrare
Brændeviin,
besunget af
O. J. Olsen,
Kirkesanger.

Melodi: At Slynger hæves til Ærend Tøy,
Eller:
Dndt lider ofte den Fiskermand.

Kom hør en Vise om Brændevin,
Som Nogle dadle, men Andre ynde;
En Mening derom er ogsaa min; —
At sige den vil jeg snart begynde; —
Jeg taler ikke
Om gale Stikke,
Og ei forbyder jeg Folk at drikke
Af Brændevin.

2. Men jeg har sagt, jeg en Mening hat;
At sige den har jeg ogsaa lovet;
Den er just ikke saa meget rar,
Men de, at sige er — Meget vovet —

151.

Det sukkerrare Brændviin, besunget af O. J. Olsen, Kirkesanger.
Tromsø: Trykt og Forlagt af H. M. Høegs Enke, uten år. 8vo.
4 sider.

300,-



En aldeles ny og vakker og dertil
meget mærkværdig
Vise
om
den udkastede Skrædder.

Hun er stor og stærk, ja som en Gran — sa'n,
jeg er kun en liden Stump af Mand — sa'n.
Jeg ei tuvby muffe,
kunde bare sluffe,
medens brage Øine ved i Band — sa'n.

Tromsø. Forlagt af M. Urdal.

G. Kjeldseths Tryk.

152.

En aldeles ny og vakker og dertil meget mærkværdig Vise om den udkastede Skrædder.
Tromsø: Forlagt af M. Urdal, G. Kjeldseths Bogtrykkeri, uten år.
8vo. 4 sider.

250,-

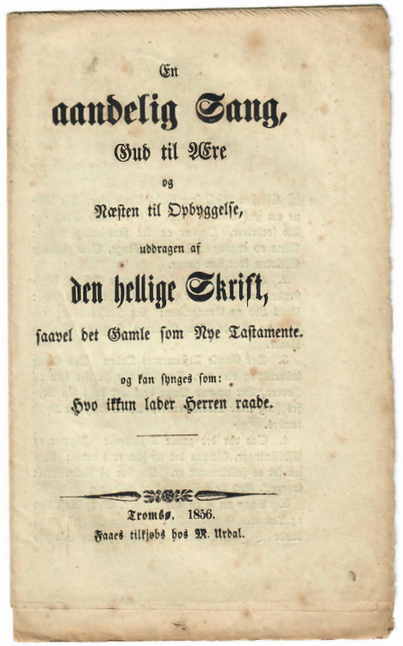

En
aandelig Sang,
Gud til Ære
og
Næsten til Opbyggelse,
uddragen af
den hellige Skrift,
saavel det Gamle som Nye Tastamente.
og kan synges som:
Hvo ikkun lader Herren raade.

Tromsø. 1856.
Faaes tilkjøbs hos M. Urdal.

153.

En aandelig Sang, Gud til Ære og Ræsten til Opbyggelse, uddragen af den hellige Skrift, saavel det Gamle som Nye Tastamente [!], og kan synges som: Hvo ikkun lader Herren raade.
Tromsø: Faaes tilkjøbs hos M. Urdal, 1856. 8vo. [8] sider, helt falset ark.

250,-

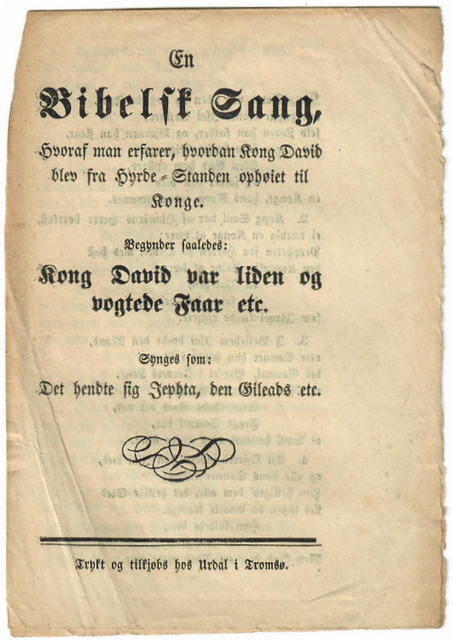

En
Bibelsk Sang,
Hvoraf man erfarer, hvordan Kong David
blev fra Hyrde-Standen ophøiet til
Konge.
Begynder saaledes:
Kong David var liden og vogtede Faar etc.
Synges som:
Det hendte sig Jephta, den Gileads etc.

Trykt og tilkjøbs hos Urdal i Tromsø.

154.

En Bibelsk Sang, hvoraf man erfarer, hvordan Kong David blev Hyrde-Standen ophøiet til Konge.
Tromsø: Trykt og tilkjøbs hos Urdal, [uten år]. 8vo. 4 sider.

250,-

TROMSØ

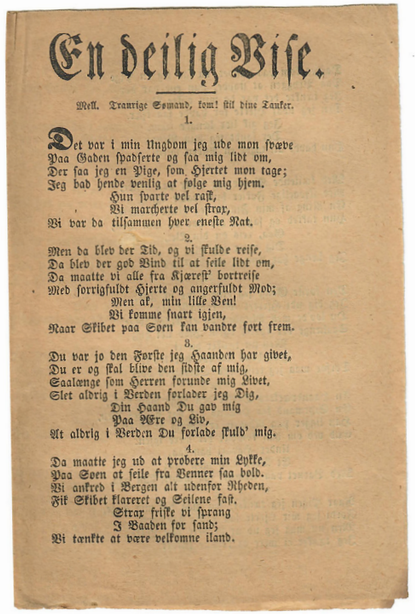

En deilig Vise.

Mell. Tvungne Sømand, kom! stil dine Tanker.

1.

Det var i min Ungdom jeg ude mon svære
Paa Gaden spadserte og saa mig lidt om,
Der saa jeg en Pige, som Hjertet mon tage;
Jeg bad hende venlig at følge mig hjem.
Hun svarte vel raft,
Vi marcherte vel stror,
Vi var da tilsammen hver eneste Nat.

2.

Men da blev der Tid, og vi skulde reise,
Da blev der god Vind til at seile lidt om,
Da maatte vi alle fra Kjæreste bortreise
Med sorrigfuldt Hjerte og angerfuldt Mod;
Men ak, min lille Ven!
Vi komme snart igjen,
Naar Skibet paa Søen kan vandre fort frem.

3.

Du var jo den Første jeg Haanden har givet,
Du er og skal blive den sidste af mig,
Saalænge som Herren forunde mig Livet,
Slet aldrig i Verden forlader jeg Dig,
Din Haand Du gav mig
Paa Ære og Liv,
At aldrig i Verden Du forlade skuld' mig.

4.

Da maatte jeg ud at probere min Lykke,
Paa Søen at seile fra Venner saa bold.
Vi ankred i Bergen alt udenfor Rheden,
Fik Skibet klareret og Seilene fast.
Strax friske vi sprang
I Baaden for sand;
Vi tænkte at være velkomne iland.

155.

En deilig Vise.
Tromsø: Tilkjøbs hos M. Urdal, G. Kjeldseths Officin, uten år.
8vo. 4 sider.

150,-

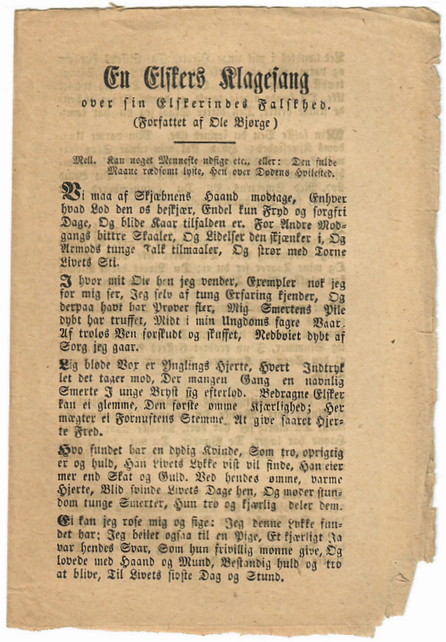

En Elskers Klagesang
over sin Elskerindes Falskhed.
(Forfattet af Ole Bjørge)

Mell. Kan noget Menneske udsige etc., eller: Den fulde Maane rædsomt lyste, Hen over Dødens Hvilested.

Vi maa af Skjæbnens Haand modtage, Enhver hvad Lod den os beskjær, Endel kun Frydt og sorgfri Dage, Og blide Kaar tilfalden er. For Andre Modgangs bittre Skaaler, Og Lidelser den skjænker i, Og Kræmods tunge Talk tilmaaler, Og strør med Torne Livets Sti.

I hvor mit Øie hen jeg vender, Exempler nok jeg for mig ser, Jeg selv af tung Erfaring kjender, Og derpaa havt har Prøver sier, Mig Smertens Pile dybt har truffet, Midt i min Ungdoms fagre Vaar, Af trolos Ven forskudt og skuffet, Nedbøiet dybt af Sorg jeg gaar.

Lig blode Vor er Yndlings Hjerte, Hvert Indtryk let det tager med, Der mangen Gang en navnlig Smerte I unge Bryst sig efterlod. Bedragne Elsker kan ei glemme, Den første omme Kjærlighed; Her mægter ei Fornuftens Stemme, At give saaret Hjerte Fred.

Hvo finder har en dydig Kvinde, Som tro, oprigtig er og huld, Han Livets Lykke vist vil finde, Han eier mer end Skat og Guld. Ved hendes omme, varme Hjerte, Blir svinde Livets Dage hen, Og moder stunsdom tunge Smerter, Hun tro og kjærlig deler dem.

Ei kan jeg rose mig og sige: Jeg denne lykke fundet har; Jeg bøiet også til en Pige, Et hjærligt Ja var hendes Svar, Som hun frivillig monne give, Og lovede med Haand og Mund, Bestandig huld og tro at blive, Til Livets sidste Dag og Stund.

156.

En Elskers Klagesang. Forfattet af Ole Bjørge.
Tromsø: Trykt i G. Kjeldsteths Officin, uten år. 8vo. 4 sider.

200,-

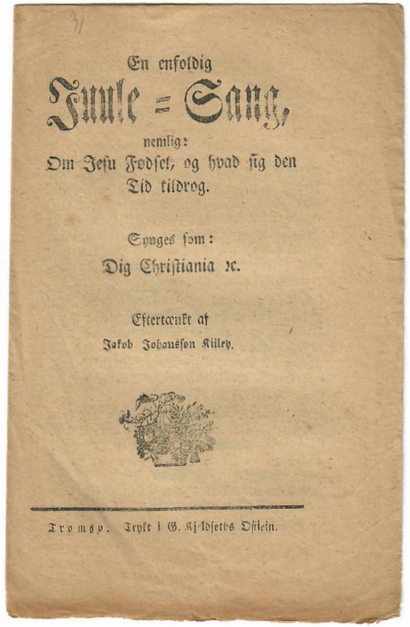

En enfoldig
Juule = Sang,
nemlig:
Om Jesu Fødsel, og hvad sig den Tid tildrog.

Synges som:
Dig Christiania ꝛc.

Eftertænkt af
Jakob Johannesøn Kiiley.

Tromsø. Trykt i G. Kjeldseths Officin.

157.

En enfoldig Juule-Sang, nemlig: Om Jesu fødsel, og hvad sig den Tid tildrog. Eftertænkt af Jakob Johanssøn Kiiley.
Tromsø: M. Urdal, uten år. 8vo. [8] sider, helt falset ark.

300,-

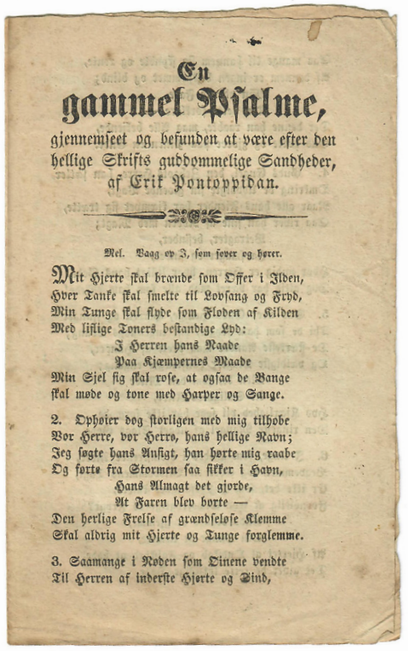

En
gammel Psalme,
gjennemseet og befunden at være efter den hellige Skrifts guddommelige Sandheder,
af Erik Pontoppidan.

Mel. Vaag op Ven, som sover og hører.

Mit Hjerte skal brænde som Offer i Ilden,
Hver Tanke skal smelte til Lovsang og Frydt,
Min Tunge skal flyde som Floden af Kilden
Med lystige Toners bestandige Lyd:
I Herren hans Naade
Paa Kjæmpernes Maade
Min Sjel sig skal rose, at ogsaa de Vange
Skal møde og tone med Harper og Sange.

2. Ophøier dog storligen med mig tilhobe
Vor Herre, vor Herre, hans hellige Navn;
Jeg søgte hans Ansigt, han hørte mig raabe
Og førte fra Stormen saa sikker i Havn,
Hans Almagt det gjorde,
At Faren blev borte —
Den herlige Frelse af grændselose Klemme
Skal aldrig mit Hjerte og Tunge forglemme.

3. Saamange i Noden som Øinene vendte
Til Herren af inderste Hjerte og Sind,

158.

En gammel Psalme, gjennemseet og befunden at være efter den hellige Skrifts guddommelige Sandheder,
af Erik Pontoppidan.
Tromsø: M. Urdal, uten år. 8vo. 4 sider.

250,-

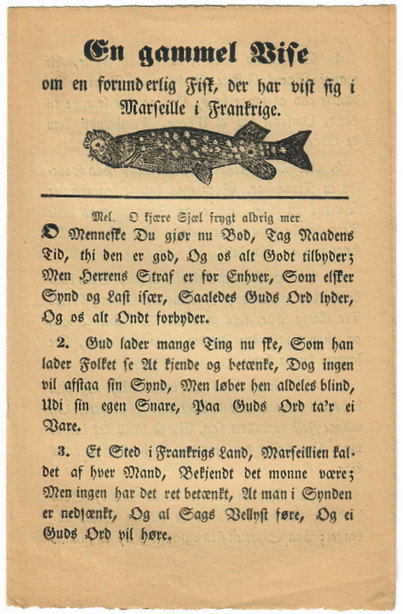

En gammel Vise
om en forunderlig Fisk, der har vist sig i Marseille i Frankrige.

Mel. O hjære Sjæl frygt aldrig mer.

O Menneske Du gjør nu Bod, Tag Naadens Tid, thi den er god, Og os alt Godt tilbyder; Men Herrens Straf er for Enhver, Som elsker Synd og Last især, Saaledes Guds Ord lyder, Og os alt Ondt forbyder.

2. Gud lader mange Ting nu ske, Som han lader Folket se At kjende og betænke, Dog ingen vil afstaa sin Synd, Men løber hen aldeles blind, Udi sin egen Snare, Paa Guds Ord ta'r ei Vare.

3. Et Sted i Frankrigs Land, Marseillien kaldet af hver Mand, Bekjendt det monne være; Men ingen har det ret betænkt, At man i Synden er nedsænkt, Og al Sags Vellyst føre, Og ei Guds Ord vil høre.

159.

En gammel Vise om en forunderlig Fisk, der har vist sig i Marseille i Frankrige.
Tromsø: Trykt i M. Urdals Bogtrykkeri af J. B. Foss, uten år. 8vo. 4 sider.

250,-

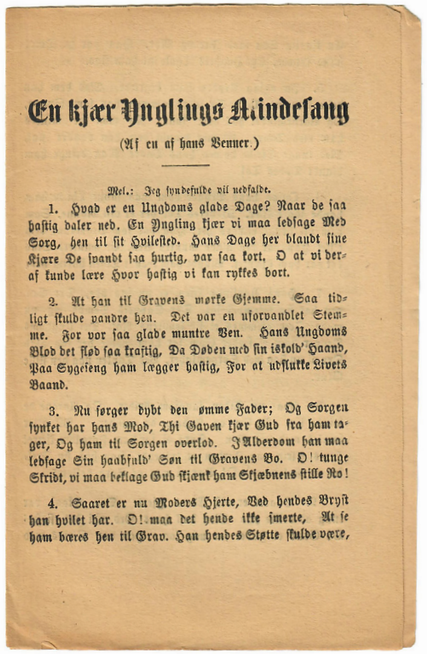

En kjær Ynglings Mindesang
(Af en af hans Venner.)

Mel.: Jeg fyndefulde vil nedfalde.

1. Hvad er en Ungdoms glade Dage? Naar de saa hastig daler ned. En Yngling kjær vi maa ledsage Med Sorg, hen til sit Hvilested. Hans Dage her blandt sine Kjære De svandt saa hurtig, var saa kort, O at vi deraf kunde lære Hvor hastig vi kan rykkes bort.

2. At han til Gravens mørke Gjemme. Saa tidligt skulde vandre hen. Det var en uforvandlet Stemme. For vor saa glade muntre Ven. Hans Ungdoms Blod det flød saa kraftig, Da Døden med sin iskold' Haand, Paa Sygeleng ham lægger hastig, For at udslukke Livets Baand.

3. Nu sørger dybt denømme Fader; Og Sorgen synket har hans Mod, Thi Gaven kjær Gud fra ham tager, Og ham til Sorgen overlod. I Alderdom han maa ledsage Sin haabfuld' Søn til Gravens Bo. O! tunge Strid, vi maa beklage Gud stjænk ham Stjærnens stille Ro!

4. Saaret er nu Moders Hjerte, Ved hendes Bryst han hvilet har. O! maa det hende ikke smerte, At se ham bæres hen til Grav. Han hendes Støtte skulde være,

160.

En kjær Ynglings Mindesang. (Af en af hans Venner)
Tromsø: M. Urdals Forlag, G. Kjeldseths Trykkeri, uten år. 8vo. 4 sider.

200,-

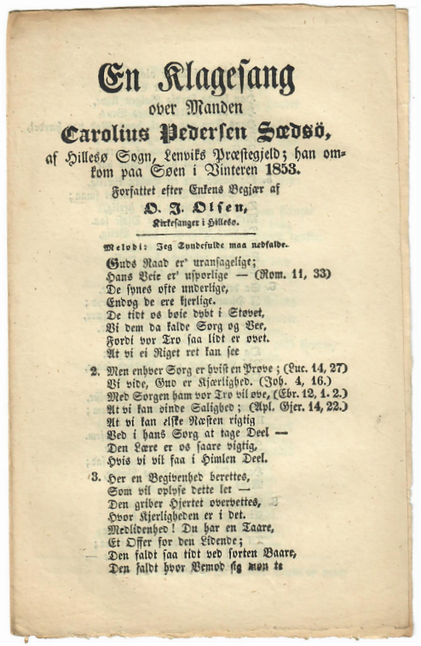

En Klagesang
over Manden
Carolius Pedersen Sædsö,
af Hillesø Sogn, Lenviks Præstegjeld; han omkom paa Søen i Vinteren 1853.
Forfattet efter Enkens Begjær af
O. J. Olsen,
Kirkesanger i Hillesø.

Melodi: Jeg fyndefulde maa nedfalde.

Guds Raad er' uransagelige;
Hans Veie er' uforlige — (Rom. 11, 33)
De synes ofte underlige,
Endog de ere hjerlige.
De tidt os boie dybt i Støvet,
Vi dem da kalde Sorg og Vee,
Fordi vor Tro saa lidt er øvet.
At vi ei Riget ret kan see

2. Men enhver Sorg er vist en Prøve; (Luc. 14, 27)
Vi vide, Gud er Kjærlighed. (Joh. 4, 16.)
Med Sorgen ham vor Tro vil øve, (Ebr. 12, 1. 2.)
At vi kan vinde Salighed; (Apl. Gjer. 14, 22.)
At vi kan elske Næsten rigtig
Ved i hans Sorg at tage Deel —
Den Lære er os saare vigtig,
Hvis vi vil faa i Himlen Deel.

3. Her en Begivenhed berettes,
Som vil oplyse dette let —
Den griber Hjertet overvættes,
Hvor Kjærligheden er i det.
Medlidenhed! Du har en Taare,
Et Offer for den Ulende;
Den faldt saa tidt ved sorten Baare,
Den faldt hver Gemod sig nær ts

161.

En Klagesang over Manden Carolius Pedersen Sædsö, af Hillesø Sogn, Lenviks Præstegjeld; han omkom paa Søen Vinteren 1853. Forfattet efter Enkens Begjær af O. J. Olsen, Kirkesanger i Hillesø.
Tromsø: Trykt og Forlagt af H. M. Høegs Enke, uten år. 8vo. 4 sider.

350,-

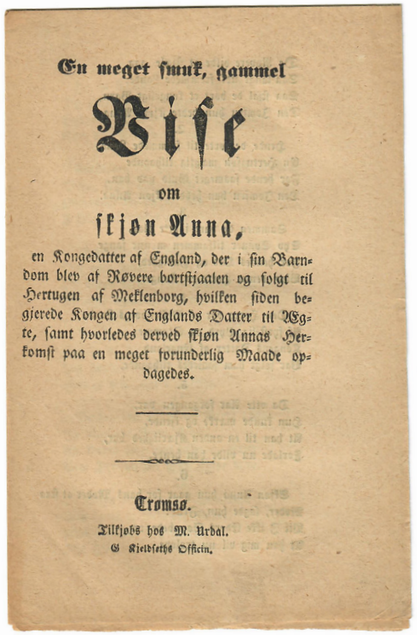

En meget smuk, gammel
Vise
om
skjøn Anna,
en Kongedatter af England, der i sin Barndom blev af Røvere bortstjaalen og solgt til Hertugen af Meklenborg, hvilken siden begjerede Kongen af Englands Datter til Ægte, samt hvorledes derved skjøn Annas Herkomst paa en meget forunderlig Maade opdagedes.

Tromsø.
Tilkjøbs hos M. Urdal.
G. Kjeldseths Officin.

162.

En meget smuk, gammel Vise om skjøn Anna, en Kongedatter af England, der i sin Barndom blev af Røvere bortstjaalen og solgt til Hertugen af Meklenborg, hvilken siden begjerede Kongen af Englands Datter til Ægte, samt hvorledes derved skjøn Annas Herkomst paa en meget forunderlig Maade opdagedes.
Tromsø: Tilkjøbs hos M. Urdal, G. Kjeldseths Officin, uten år. 8vo. [8] sider, helt falset ark.

150,-

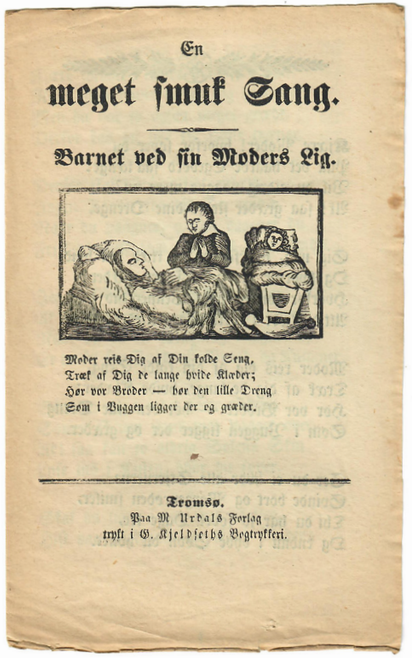

En
meget smuk Sang.

Barnet ved sin Moders Lig.

Moder reis Dig af Din kolde Seng,
Træk af Dig de lange hvide Klæder;
Hør vor Broder — hør den lille Dreng
Som i Buggen ligger der og græder.

Tromsø.
Paa M. Urdals Forlag
trykt i G. Kjeldseths Bogtrykkeri.

163.

En meget smuk Sang. Barnet ved sin Moders Lig.
Tromsø: Paa M. Urdals Forlag, trykt i G. Kjeldseths Bogtrykkeri, uten år. 8vo. 4 sider.

200,-

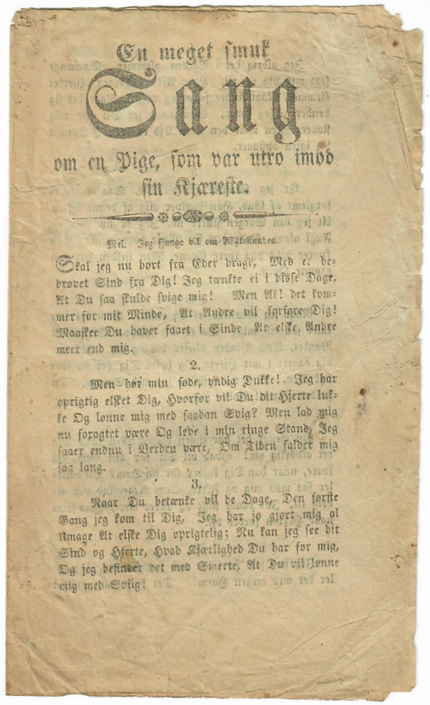

En meget smuk
Sang
om en Pige, som var utro imod sin Kjæreste.

Mel. Jeg sjunge vil om Wækkeren.

Skal jeg nu bort fra Eder dreyle, Med et bedrøvet Sind fra Dig! Jeg tænkte ei i disse Døge, At Du saa skulde svige mig! Men Alt! det kommer for mit Minde, At Andre vil forgjøre Dig! Maaskee Du haver faaet i Sinde At elske Andre meer end mig.

2.

Men hør min søde, yndig Dukke! Jeg har oprigtig elsket Dig, Hvorfor vil Du dit Hjerte lukke Og lønne mig med saadan Svig? Men lad mig nu foragtet være Og lede i min ringe Stand, Jeg haaer endnu i Verden bare, Om Tiden falder mig saa lang.

3.

Naar Du betænke vil de Dage, Den første Gang jeg kom til Dig, Jeg har jo gjort mig al Umage At elske Dig oprigtelig; Nu kan jeg see dit Sind og Hjerte, Hvad Kjærlighed Du bar for mig, Og jeg befinder det med Smerte, At Du vil lønne mig med Svig!

164.

En meget smuk Sang om en Pige, som var utro imod sin Kjæreste.
Tromsø: Paa M. Urdals Forlag, Trykt af J. B. Foss, uten år. 8vo. 4 sider.

200,-

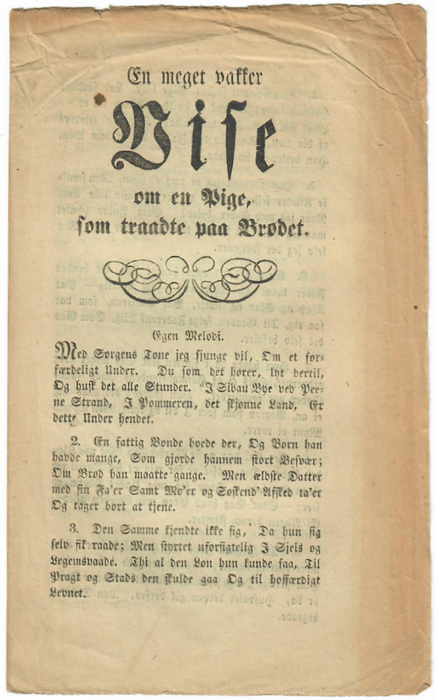

En meget vakker
Vise
om en Pige,
som traadte paa Brødet.

Egen Melodi.

Med Sorgens Tone jeg sjunge vil, Om et forfærdeligt Under. Du som det hører, lyt dertil, Og husk det alle Stunder. I Silvau Bye ved Pomerne Strand, I Pommeren, det fjerne Land, Er dette Under hendet.

2. En fattig Bonde boede der, Og Børn han havde mange, Som gjorde hannem stort Besvær; Om Brød han maatte gange. Men ældste Datter med sin Fa'er Samt Mo'er og Søskend' Afsked ta'er Og drager bort at tjene.

3. Den Samme tjendte ikke sig, Da hun sig selv fik raade; Men styrtet uforsigtelig I Sjels og Legemsvaade. Thi al den Lon hun kunde faa, Til Pragt og Stads den Fulde gaa Og til hoffærdigt Levnet.

165.

En meget smuk Vise om en Pige som traadte paa Brødet.
Tromsø: Paa M. Urdals Forlag, Trykt af J. B. Foss, uten år. 8vo. 4 sider.

200,-

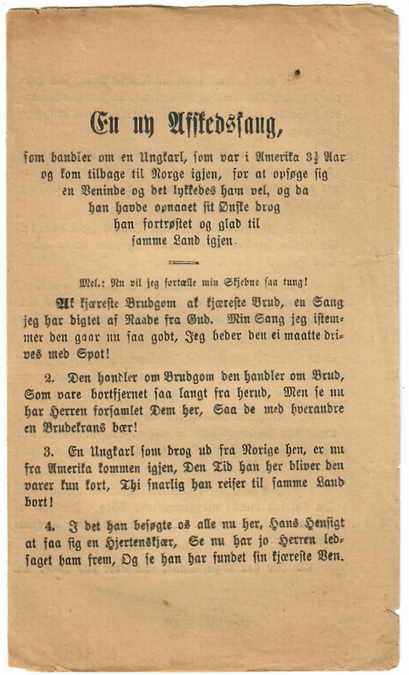

En ny Afskedssang,

som handler om en Ungkarl, som var i Amerika 3½ Aar og kom tilbage til Norge igjen, for at opsøge sig en Veninde og det lykkedes ham vel, og da han havde opnaaet sit Ønske drog han fortrøstet og glad til samme Land igjen.

Mel.: Nu vil jeg fortælle min Sjebne saa tung!

Alt kjæreste Brudgom alt kjæreste Brud, en Sang jeg har digtet af Raade fra Gud. Min Sang jeg istemmer den gaar nu saa godt, Jeg beder den ei maatte drives med Spot!

2. Den handler om Brudgom den handler om Brud, Som vare bortfjernet saa langt fra herud, Men se nu har Herren forsamlet Dem her, Saa de med hverandre en Brudekrans bær!

3. En Ungkarl som drog ud fra Norige hen, er nu fra Amerika kommen igjen, Den Tid han her bliver den varer kun kort, Thi snarlig han reiser til samme Land bort!

4. I det han besøgte os alle nu her, Hans Hensigt at faa sig en Hjertenskjær, Se nu har jo Herren ledsaget ham frem, Og se han har fundet sin kjæreste Ven.

166.

En ny Afskedssang, som handler om en Ungkarl, som var i Amerika i 3 ½ Aar og kom tilbage til Norge igjen, for at opsøge sig en Veninde og det lykkedes ham vel, og da han havde opnaaet sit Ønske, drog han fortrøstet og glad til samme Land igjen.
Tromsø: G. Kjeldseths Bogtrykkeri, uten år. 8vo. 4 sider.

350,-

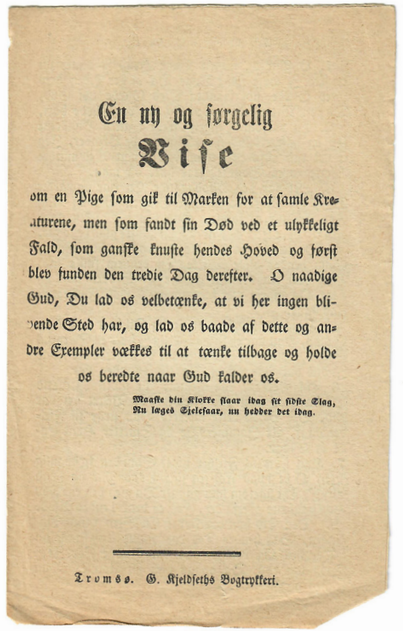

En ny og forgelig
Vise
om en Pige som gik til Marken for at samle Kreaturene, men som fandt sin Død ved et ulykkeligt Fald, som ganske knuste hendes Hoved og først blev funden den tredie Dag derefter. O naadige Gud, Du lad os velbetænke, at vi her ingen bliende Sted har, og lad os baade af dette og andre Exempler vækkes til at tænke tilbage og holde os beredte naar Gud kalder os.

Maaske din Klokke slaar idag sit sidste Slag,
Nu lages Sjelesaar, nu hedder det idag.

Tromsø. G. Kjeldseths Bogtrykkeri.

167.

En ny og sørgelig Vise om en Pige som gik til Marken for at samle Kreaturene, men som fandt sin Død ved et ulykkeligt Fald, som gandske knuste hendes Hoved og først blev funden den tredie Dag derefter. O naadige Gud, Du lad os velbetænke, at vi her ingen bliende Sted har, og lad os baade af dette og andre Exempler vækkes til at tænke tilbage og holde os beredte naar Gud kalder os.
Tromsø: G. Kjeldseths Bogtrykkeri, uten år. 8vo. 4 sider.

300,-

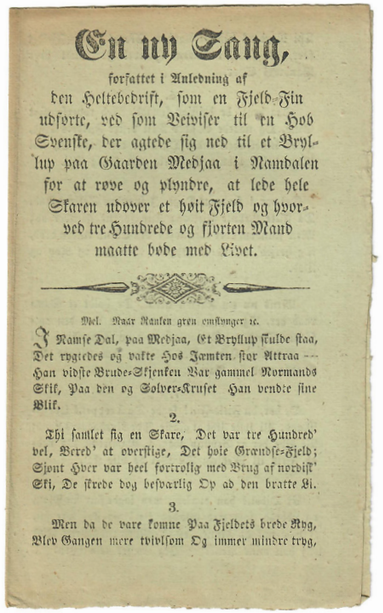

En ny Sang,
forfattet i Anledning af
den Heltebedrift, som en Fjeld-Fin udførte, ved som Veiviser til en Hob Svenske, der agtede sig ned til et Bryllup paa Gaarden Medjaa i Namdalen for at røve og plyndre, at lede hele Skaren udover et høit Fjeld og hvorved tre Hundrede og fjorten Mand maatte bøde med Livet.

Mel. Naar Ranken grøn omslynger ꝛc.

I Namse Dal, paa Medjaa, Et Bryllup fuldt saa,
Det rygtedes og vakte Hos Jæmten stor Attraa —
Han vidste Brude-Skjenken Var gammel Normands Skik, Paa den og Solvet-Kruset Han vendte sine Blik.

2.

Thi samlet sig en Skare, Det var tre Hundred' vel, Bered' at overfalde, Det høie Grændse-Fjeld; Skjønt Hver var heel forrolig med Brug af nordisk Ski, De strede dog besværlig Op ad den bratte Li.

3.

Men da de vare komne Paa Fjeldets brede Ryg, Blev Gangen mere tvivlsom Og immer mindre tryg,

168.

En ny Sang, forfattet i Anledning af den Heltebedrift, som Fjeld-Fin udførte, ved som Veiviser til en Hob Svenske, der agtede sig ned til et Bryllup paa Gaarden Medjaa i Namdalen for at røve og plyndre, at lede hele Skaren udover et høit Fjeld og hvorved tre Hundrede og fjorten Mand maate bøde med Livet.
Tromsø: Paa M. Urdals Forlag, Trykt af J. B. Foss, uten år. 8vo.
4 sider.

400,-

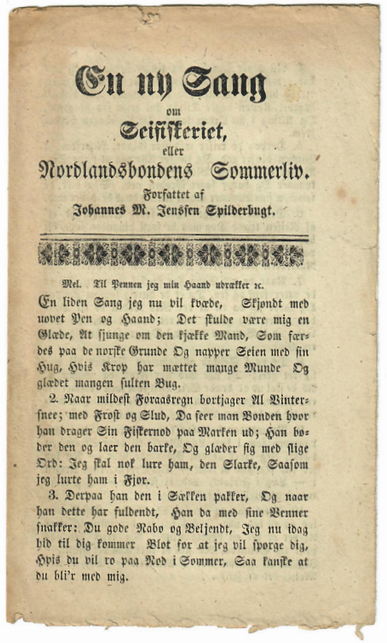

En ny Sang
om
Seifiskeriet,
eller
Nordlandsbondens Sommerliv.
Forfattet af
Johannes M. Jenssen Spilderbugt.

Mel. Til Pennen jeg min Haand udrækker ꝛc.

En liden Sang jeg nu vil kvæde, Skjøndt med uovet Pen og Haand; Det skulde være mig en Glæde, At sjunge om den tjække Mand, Som færdes paa de norske Grunde Og napper Seien med sin Hug, Hvis Krop har mættet mange Munde Og glædet mangen sulten Bug.

2. Naar mildest Foraasregn bortjager Al Vintersnee; med Frost og Slud, Da seer man Bonden hvor han drager Sin Fiskernod paa Marken ud; Han beder den og laer den barke, Og glæder sig med slige Ord: Jeg skal nok lure ham, den Slarke, Saasom jeg lurte ham i Fjor.

3. Derpaa han den i Sækken pakker, Og naar han dette har fuldendt, Han da med sine Venner snakker: Du gode Nabo og Bekjendt, Jeg nu idag bid til dig kommer Blot for at jeg vil spørge dig, Hvis du vil ro paa Nød i Sommer, Saa kanske at du bli'r med mig.

169.

En ny Sang om Seifiskeriet, eller Nordlansbondens Sommerliv.Forfattet af Johannes M. Jenssen Spilderbugt.
Tromsø: Paa M. Urdals Forlag, trykt af J. B. Foss, 1855. 8vo.
4 sider.

400,-

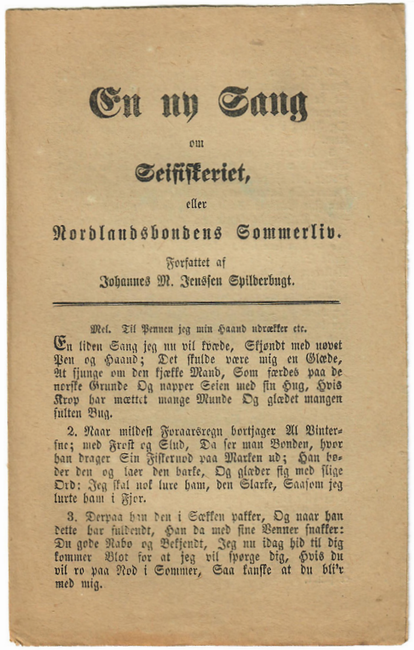

En ny Sang
om
Seifiskeriet,
eller
Nordlandsbondens Sommerliv.
Forfattet af
Johannes M. Jenssen Spilderbugt.

Mel. Til Pennen jeg min Haand udrækker etc.

En liden Sang jeg nu vil kvæde, Skjøndt med uovet Pen og Haand; Det skulde være mig en Glæde, At sjunge om den tjække Mand, Som færdes paa de norske Grunde Og napper Seien med sin Hug, Hvis Krop har mættet mange Munde Og glædet mangen sulten Bug.

2. Naar mildest Foraarsregn bortjager Al Vintersnee; med Frost og Slud, Da ser man Bonden, hvor han drager Sin Fiskernod paa Marken ud; Han beder den og laer den barke, Og glæder sig med slige Ord: Jeg skal nok lure ham, den Slarke, Saasom jeg lurte ham i Fjor.

3. Derpaa han den i Sækken pakker, Og naar han dette har fuldendt, Han da med sine Venner snakker: Du gode Nabo og Bekjendt, Jeg nu idag bid til dig kommer Blot for at jeg vil spørge dig, Hvis du vil ro paa Nød i Sommer, Saa kanske at du bli'r med mig.

170.

En ny Sang om Seifiskeriet, eller Nordlansbondens Sommerliv.Forfattet af Johannes M. Jenssen Spilderbugt.
Tromsø: Paa M. Urdals Forlag, G. Kjeldseths Bogtrykkeri, 1874.
8vo. 4 sider.

400,-

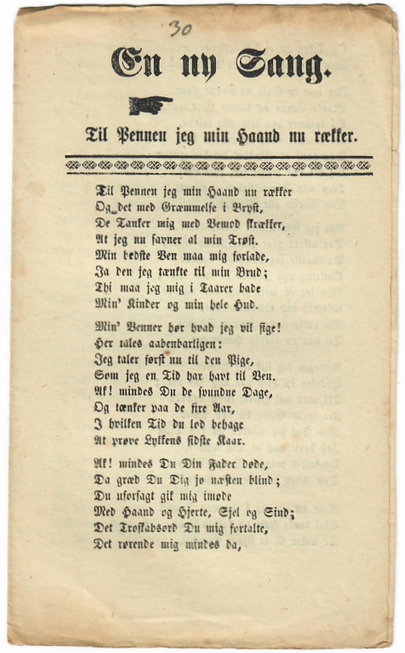

30

En ny Sang.

Til Pennen jeg min Haand nu rækker.

Til Pennen jeg min Haand nu rækker
Og det med Grædmelse i Bryst,
De Tanker mig med Vemod skrækker,
At jeg nu savner al min Trøst.
Min bedste Ven maa mig forlade,
Ja den jeg tænkte til min Brud;
Thi maa jeg mig i Taarer bade
Min' Kinder og min hele Hud.

Min' Venner hør hvad jeg vil sige!
Her tales aabenbartligen:
Jeg taler først nu til den Pige,
Som jeg en Tid har havt til Ven.
Ak! mindes Du de svundne Dage,
Og tænker paa de fire Aar,
I hvilken Tid du lod behage
At prøve Lykkens sidste Kaar.

Ak! mindes Du Din Fader døde,
Da græd Du Dig jo næsten blind;
Du ufortagt gik mig imøde
Med Haand og Hjerte, Sjel og Sind;
Det Trøstadsord Du mig fortalte,
Det rørende mig mindes da,

171.

En ny Sang. Til Pennen jeg min Haand nu rækker.
Tromsø: Trykt i G. Kjeldseths Bogtrykkeri, [-]. 8vo. 4 sider.

200,-

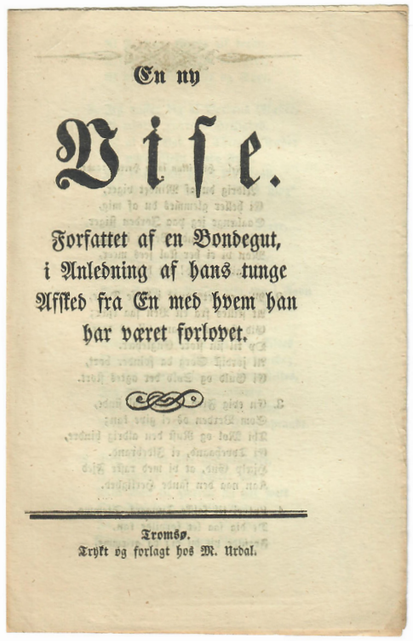

En ny

Vise.

Forfattet af en Bondegut, i Anledning af hans tunge Afsked fra En med hvem han har været forlovet.

Tromsø.
Trykt og forlagt hos M. Urdal.

172.

En ny Vise. Forfattet af en Bondegut, i anledning af hans tunge Afskjed fra En med hvem han har været forlovet.
Tromsø: Trykt og forlagt hos M. Urdal, uten år. 8vo. 4 sider.

250,-

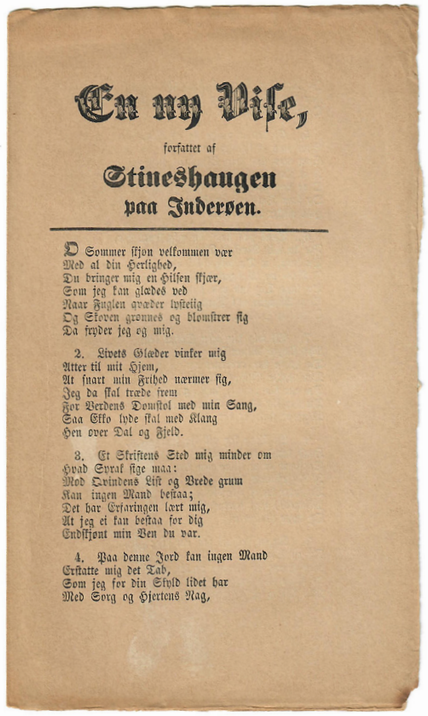

En ny Vise,

forfattet af

Stineshaugen paa Inderøen.

O Sommer fjon velkommen vær
Med al din Herlighed,
Du bringer mig en Hilsen fjær,
Som jeg kan glædes ved
Naar Fuglen græder lystelig
Og Skoven grønnes og blomstrer sig
Da fryder jeg og mig.

2. Livets Glæder vinker mig
Atter til mit Hjem,
At snart min Frihed nærmer sig,
Jeg da skal træde frem
For Verdens Domstol med min Sang,
Saa Ekko lyde skal med Klang
Hen over Dal og Fjeld.

3. Et Skriftens Sted mig minder om
Hvad Syral sige maa:
Med Dromdens Lyst og Vrede grum
Kan ingen Mand bestaa;
Det har Erfaringen lært mig,
At jeg ei kan bestaa for dig
Endskjønt min Ven du var.

4. Paa denne Jord kan ingen Mand
Erstatte mig det Tab,
Som jeg for din Skyld lidet har
Med Sorg og Hjertens Nag,

173.

En ny Vise. Forfattet af Stineshaugen paa Inderøen.
Tromsø: Tilkjøbs hos M. Urdal, 1870. 8vo. 4 sider.

350,-

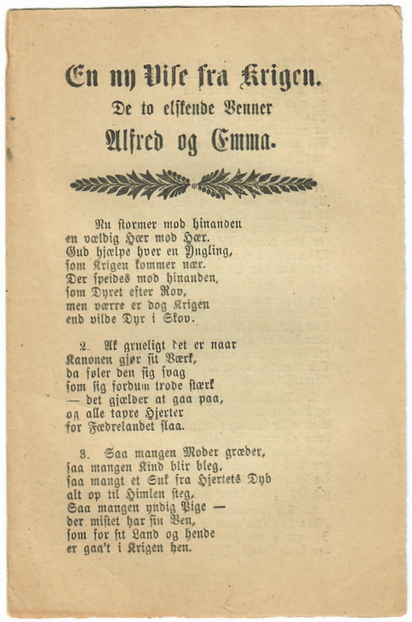

En ny Vise fra Krigen.

De to elskende Venner Alfred og Emma.

Nu stormer mod hinanden
en vældig Hær mod Hær.
Gud hjælpe hver en Yngling,
som Krigen kommer nær.
Der speides mod hinanden,
som Dyret efter Rov,
men værre er dog Krigen
end vilde Dyr i Skov.

2. Alt grueligt det er naar
Kanonen gjør sit Værk,
da føler den sig svag
som sig forbum trode stærk
— det gjælder at gaa paa,
og alle tapre Hjerter
for Fædrelandet slaa.

3. Saa mangen Moder græder,
saa mangen Kind blir bleg.
saa mangt et Suk fra Hjertets Dyb
alt op til Himlen steg.
Saa mangen yndig Pige —
der mistet har sin Ven,
som for sit Land og hende
er gaa't i Krigen hen.

174.

En ny Vise fra krigen. De to elskende Venner Alfred og Emma.
Tromsø: Tilkjøbs hos M. Urdal, G. Kjeldseths Trykkeri, uten år.
8vo. 4 sider.

200,-

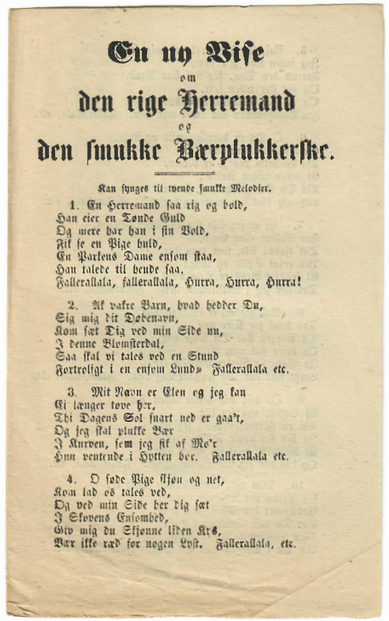

En ny Vise
om
den rige Herremand
og
den smukke Bærplukkerske.

Kan synges til tvende smukke Melodier.

1. En Herremand saa rig og bold,
Han eier en Tønde Guld
Og mere har han i sin Vold,
Fik se en Pige huld,
En Parkens Dame ensom staa,
Han talede til hende saa.
Fallerallala, fallerallala, Hurra, Hurra, Hurra!

2. Ak bakre Barn, hvad hedder Du,
Sig mig dit Døbenavn,
Kom sæt Dig ved min Side nu,
I denne Blomsterdal,
Saa skal vi tales ved en Stund
Fortroligt i en ensom Lund» Fallerallala etc.

3. Mit Navn er Elen og jeg kan
Ei længer tove hos,
Thi Dagens Sol snart ned er gaad,
Og jeg skal plukke Bær
I Kurven, som jeg fik af Mo'r
Hun ventende i Hytten bor. Fallerallala etc.

4. O sode Pige sjøn og net,
Kom lad os tales ved,
Og ved min Side her dig sæt
I Skovens Enlombed,
Giv mig du Sjønne liden Kys,
Var ikke ræd for nogen Lyst. Fallerallala, etc.

175.

En ny Vise om den rige Herremand og den smukke Bærplukkerske.
Tromsø: Tilkjøbs hos M. Urdal, Trykt i G. Kjeldseths Bogtrykkeri, 1875. 8vo. 4 sider.

250,-

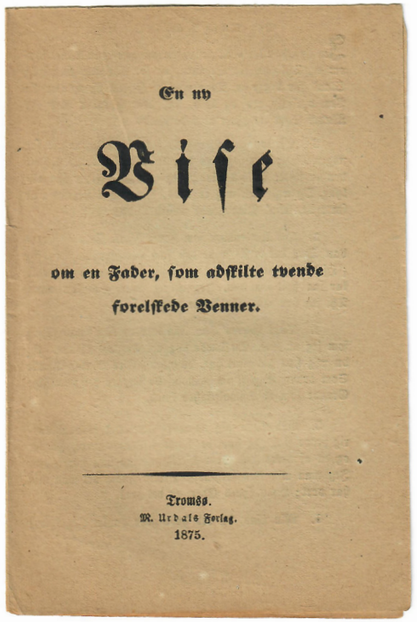

En ny

Vise

om en Fader, som adskilte tvende forelskede Venner.

Tromsø.
M. Urdals Forlag.
1875.

176.

En ny Vise om en Fader, som adskilte tvende forelskede Venner.
Tromsø: M. Urdals Forlag, G. Kjeldseths Bogtrykkeri, 1875. 8vo. 4 sider.

150,-

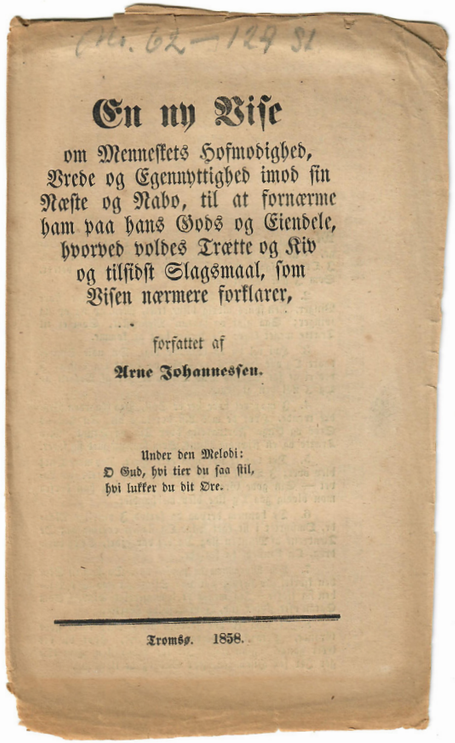

En ny Vise
om Menneskets Hofmodighed, Vrede og Egennyttighed imod sin Næste og Nabo, til at fornærme ham paa hans Gods og Eiendele, hvorved voldes Trætte og Kiv og tilsidst Slagsmaal, som Visen nærmere forklarer,

forfattet af
Arne Johannesen.

Under den Melodi:
O Gud, hvi tier du saa stil,
hvi lukker du dit Øre.

Tromsø. 1858.

177.

En ny Vise om Menneskets Hofmodighed, Vrede og Egennyttighed imod sin Næste og Nabo, til at fornærme ham paa hans Gods og Eiendele, hvorved voldes Trætte og Kiv og tilsidst Slagsmaal, som Visen nærmere forklarer. Forfattet af Arne Johannesen.
Tromsø: [trykkested ikke oppgitt], 1858. 8vo. 4 sider.

250,-

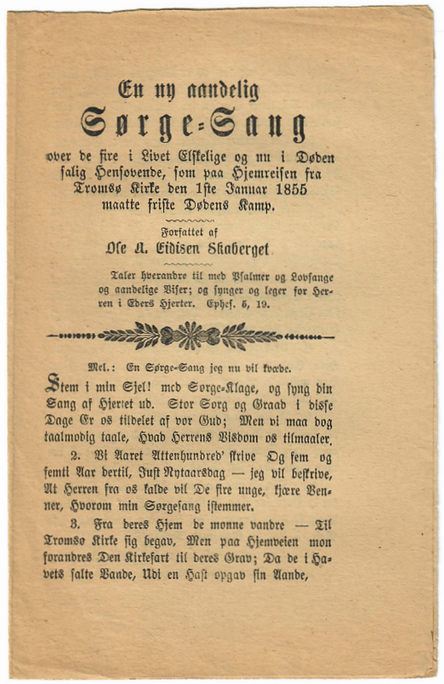

En ny aandelig
Sørge-Sang
over de fire i Livet Elskelige og nu i Døden salig Hensovende, som paa Hjemreisen fra Tromsø Kirke den 1ste Januar 1855 maatte friste Dødens Kamp.

Forfattet af
Ole A. Eidisen Skaberget

Taler hverandre til med Psalmer og Lovsange og aandelige Viser; og synger og leger for Herren i Eders Hjerter. Ephes. 5, 19.

Mel.: En Sørge-Sang jeg nu vil kvæde.

Stem i min Sjel! med Sorge-Klage, og syng din Sang af Hjertet ud. Stor Sorg og Graad i disse Dage Er os tildelet af vor Gud; Men vi maa dog taalmodig taale, Hvad Herrens Visdom os tilmaaler.

2. Vi Aaret Attenhundred' skrive Og fem og femti Aar dertil, Just Nytaarsdag — jeg vil beskrive, At Herren fra os kalde vil De fire unge, kjære Venner, Hvorom min Sørgesang istemmer.

3. Fra deres Hjem de monne vandre — Til Tromsø Kirke sig begav, Men paa Hjemveien mon forandres Den Kirkefart til deres Grav; Da de i Havets salte Bande, Udi en Hast opgav sin Aande,

178.

En ny aandelig Sørge-Sang over de fire i Livet Elskelige og nu i Døden salig Hensovende, som paa Hjemreisen fra Tromsø Kirke den 1ste Januar 1855 maatte friste Dødens Kamp. Forfattet af Ole A. Eidisen Skaberget.
Tromsø: M. Urdals Forlag, G. Kjeldseths Trykkeri, 1855. 8vo. 4 sider.

400,-

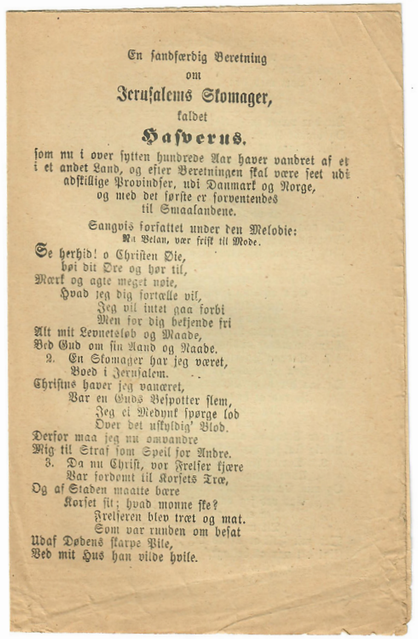

En sandfærdig Beretning
om
Jerusalems Skomager,
kaldet
Hasverus.
som nu i over sytten hundrede Aar haver vandret af et i et andet Land, og efter Beretningen skal være seet udi adskillige Provindser, udi Danmark og Norge, og med det første er forventendes til Smaalandene.
Sangvis forfattet under den Melodie:
Nu Belan, vor frist til Mode.

Se herhid! o Christen Øie,
bøi dit Øre og hør til,
Mærk og agte meget noie,
Hvad jeg dig fortælle vil,
Jeg vil intet gaa forbi
Men for dig bekjende fri
Alt mit Levnetsløb og Maade,
Bed Gud om sin Aand og Naade.

2. En Skomager har jeg været,
Boed i Jerusalem.
Christus haver jeg vanæret,
Var en Guds Bespotter slem,
Jeg ei Mednyk spørge lod
Over det uskyldig' Blod.
Derfor maa jeg nu omvandre
Mig til Straf som Speil for Andre.

3. Da nu Christ, vor Frelser kjære
Var fordømt til Korsets Træ,
Og af Staden maatte bære
Korset sit; hvad monne ske?
Frelseren blev træt og mat.
Som var runden om besat
Udaf Dødens skarpe Pile,
Bed mit Hus han vilde hvile.

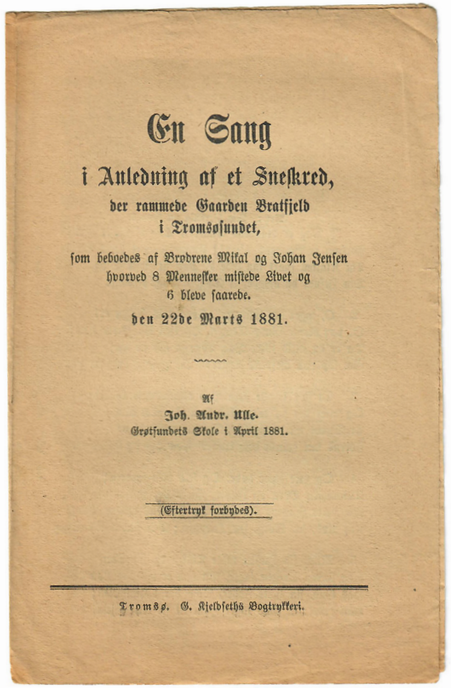

En Sang

i Anledning af et Sneskred,

der rammede Gaarden Bratfjeld i Tromsøsundet,

som beboedes af Brødrene Mikal og Johan Jensen hvorved 8 Mennesker mistede Livet og 6 bleve saarede.

den 22de Marts 1881.

Af
Joh. Andr. Ulle.
Grøtsundets Skole i April 1881.

(Eftertryk forbydes).

Tromsø. G. Kjeldseths Bogtrykkeri.

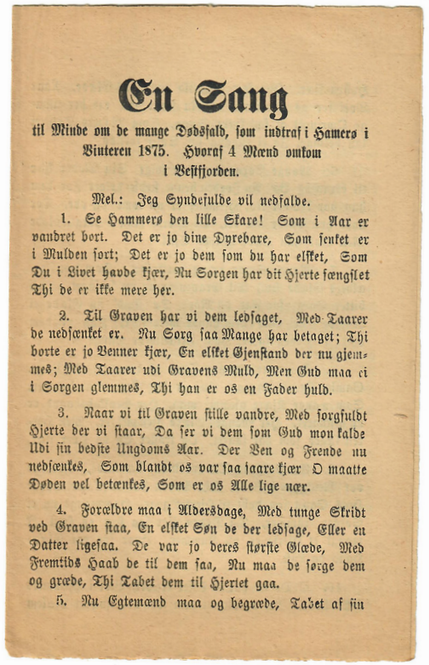

En Sang

til Minde om de mange Dødsfald, som indtraf i Hamerø i Vinteren 1875. Hvoraf 4 Mænd omkom i Vestfjorden.

Mel.: Jeg Syndefulde vil nedfalde.

1. Se Hammerø den lille Skare! Som i Aar er vandret bort. Det er jo dine Dyrebare, Som senket er i Mulden sort; Det er jo dem som du har elsket, Som Du i Livet havde kjær, Nu Sorgen har dit Hjerte fængslet Thi de er ikke mere her.

2. Til Graven har vi dem ledsaget, Med Taarer de nedsænket er. Nu Sorg saa Mange har betaget; Thi borte er jo Venner kjær, En elsket Gjenstand der nu gjennemes; Med Taarer udi Gravens Muld, Men Gud maa ei i Sorgen glemmes, Thi han er os en Fader huld.

3. Naar vi til Graven stille vandre, Med sorgfuldt Hjerte der vi staar, Da ser vi dem som Gud mon kalde Udi sin bedste Ungdoms Aar. Der Ven og Frende nu nedsænkes, Som blandt os var saa saare kjær O maatte Døden vel betænkes, Som er os Alle lige nær.

4. Forældre maa i Aldersdage, Med tunge Skridt ved Graven staa, En elsket Søn de der ledsage, Eller en Datter ligesaa. De var jo deres største Glæde, Med Fremtids Haab de til dem saa, Nu maa de sørge dem og græde, Thi Tabet dem til Hjertet gaa.

5. Nu Egtemænd maa og begræde, Tabet af sin

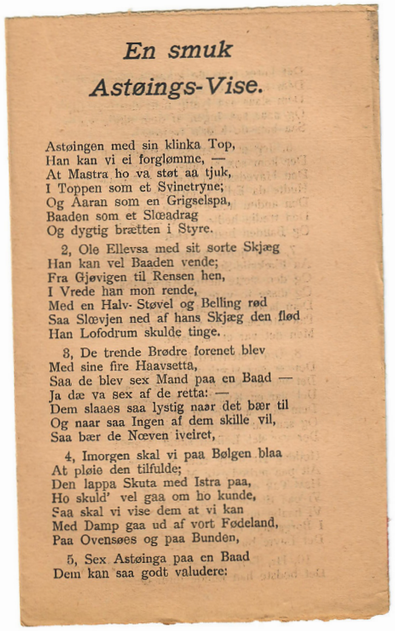

En smuk Astøings-Vise.

Astøingen med sin klinka Top,
Han kan vi ei forglømme, —
At Mastra ho va stot aa tjuk,
I Toppen som et Svinetryne;
Og Aaran som en Grigselspa,
Baaden som et Slœadrag
Og dygtig bretten i Styre.

2, Ole Ellevsa med sit sorte Skjæg
Han kan vel Baaden vende;
Fra Gjøvigen til Rensen hen,
I Vrede han mon rende,
Med en Halv- Støvel og Belling rød
Saa Slœvjen ned af hans Skjæg den flød
Han Lofodrum skulde tinge.

3, De trende Brødre forenet blev
Med sine fire Haavsetta,
Saa de blev sex Mand paa en Baad —
Ja dæ va sex af de rettaː —
Dem slaaes saa lystig naar det bær til
Og naar saa Ingen af dem skille vil,
Saa bær de Nœven iveiret,

4, Imorgen skal vi paa Bølgen blaa
At pløie den tilfulde;
Den lappa Skuta med Istra paa,
Ho skuld' vel gaa om ho kunde,
Saa skal vi vise dem at vi kan
Med Damp gaa ud af vort Fødeland,
Paa Ovensøes og paa Bunden,

5, Sex Astøinga paa en Baad
Dem kan saa godt valudere:

179.

En sandfærdig Beretning om Jerusalems Skomager, kaldet Hasverus. som nu i over sytten hundrede Aaar haver vandret af et i et andet land, og efter Beretningen skal være seet udi adskillige Provindser, udi Danmark og Norge, og med det første er forventendes til Smaalandene.
Tromsø: G. Kjeldseths Bogtrykkeri, Grødtsundets skole i April 1881. 8vo. 4 sider.

150,-

180.

En Sang i Anledning af et Sneskred, der rammede Gaarden Bratfjeld i Tromsøsundet, som beboedes af Brødrene Mikal og Johan Jensen hvorved 8 Mennesker mistede Livet og 6 bleve saarede. den 22de Marts 1881. Af Joh. and. Ulle.
Tromsø: G. Kjeldseths Bogtrykkeri, uten år. 8vo. 4 sider.

450,-

181.

En Sang til Minde om de mange Dødsfald, som indtraf i Hamerø i Vinteren 1875. Hvoraf 4 Mænd omkom i Vestfjorden.
Tromsø: M. Urdals Forlag, G. Kjeldseths Bogtrykkeri, [1875].
8vo. 4 sider.

450,-

182.

En smuk Astøings-Vise.
Tromsø: Trykt og forlagt hos M. Urdal, uten år. 8vo. 4 sider.

150,-

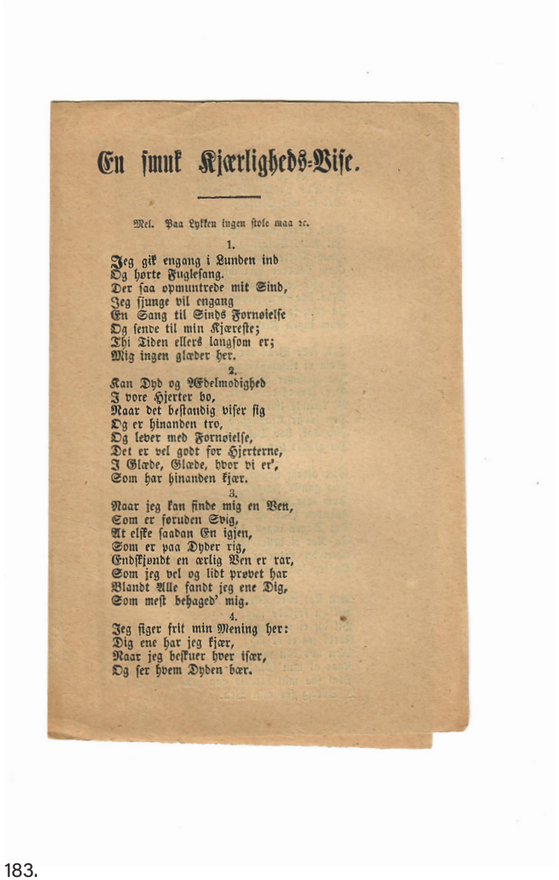

En smuk Kjærligheds-Vise.

Mel. Paa Lykken ingen stole maa ꝛc.

1.
Jeg gik engang i Lunden ind
Og hørte Fuglesang.
Der saa ymuntrede mit Sind,
Jeg sjunge vil engang
En Sang til Sinds Fornøielse
Og sende til min Kjæreste;
Thi Tiden ellers langsom er;
Mig ingen glæder her.

2.
Kan Dyd og Ædelmodighed
I vore Hjerter bo,
Naar det bestandig viser sig
Og er hinanden tro,
Og lever med Fornøielse,
Det er vel godt for Hjerterne,
I Glæde, Glæde, hvor vi er',
Som har hinanden kjær.

3.
Naar jeg kan finde mig en Ven,
Som er foruden Svig,
At elske saadan En igjen,
Som er paa Dyder rig,
Endskjøndt en ærlig Ven er rar,
Som jeg vel og lidt prøvet har
Blandt Alle fandt jeg ene Dig,
Som mest behaged' mig.

4.
Jeg siger frit min Mening her:
Dig ene har jeg kjær,
Naar jeg beskuer hver især,
Og ser hvem Dyden bær.

183.

En smuk Kjærligheds-Vise.
Tromsø: Trykt i Kjeldseths Officin, uten år. 8vo. 4 sider.

200,-

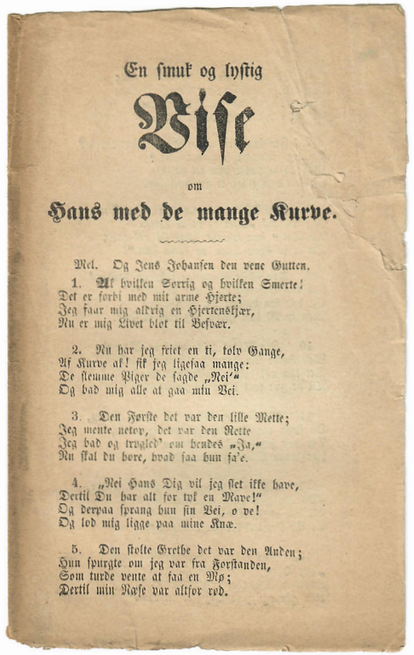

En smuk og lystig

Vise

om

Hans med de mange Kurve.

Mel. Og Jens Johansen den vene Gutten.

1. Af hvilken Sorrig og hvilken Smerte!
Det er forbi med mit arme Hjerte;
Jeg faar mig aldrig en Hjertenskjær,
Nu er mig Livet blot til Besvær.

2. Nu har jeg friet en ti, tolv Gange,
Af Kurve af! fik jeg ligesaa mange:
De flemme Piger de sagde „Nei"
Og bad mig alle at gaa min Vei.

3. Den Første det var den lille Mette;
Jeg mente netop, det var den Rette
Jeg bad og trygled' om hendes „Ja,"
Nu skal du høre, hvad saa hun sa'e.

4. „Nei Hans Dig vil jeg slet ikke have,
Dertil Du har alt for tyk en Mave!"
Og derpaa sprang hun sin Vei, o ve!
Og lod mig ligge paa mine Knæ.

5. Den stolte Grethe det var den Anden;
Hun spurgte om jeg var fra Forstanden,
Som turde vente at faa en Mø;
Dertil min Næse var altfor rød.

184.

En smuk og lystig Vise om Hans med de mange Kurve.
Tromsø: Kjeldseths Bogtrykkeri, uten år. 8vo. 4 sider.
Rift i øvre hjørner, intet papirtap.

200,-

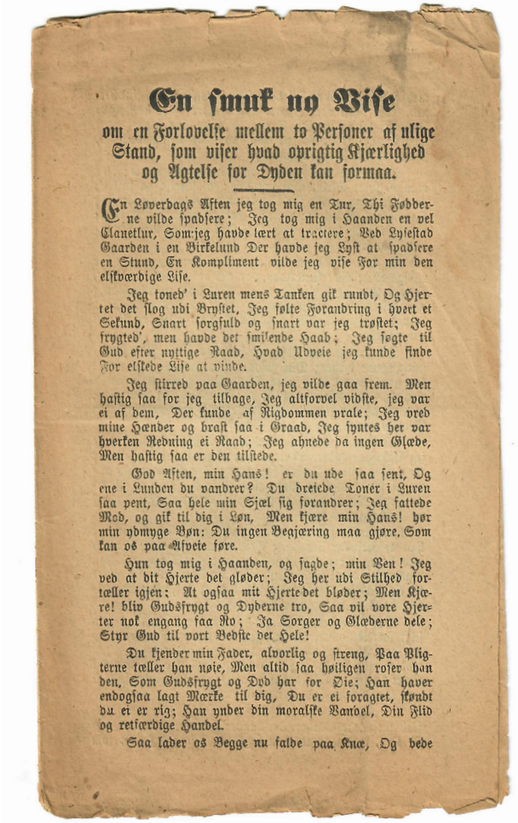

En smuk ny Vise

om en Forlovelse mellem to Personer af ulige Stand, som viser hvad oprigtig Kjærlighed og Agtelse for Dyden kan formaa.

En Løverdags Aften jeg tog mig en Tur, Thi Fødderne vilde spadsere; Jeg tog mig i Haanden en vel Clanetkur, Som jeg havde lært at traciere; Ved Lysestad Gaarden i en Birkelund Der havde jeg Lyst at spadsere en Stund, En Kompliment vilde jeg vise For min den elskværdige Lise.

Jeg tonede i Luren mens Tanken gik rundt, Og Hjertet det slog udi Brystet, Jeg følte Forandring i hvert et Sekund, Snart sorgfuld og snart jeg trøstet; Jeg frygted', men havde det smilende Haab; Jeg søgte til Gud efter nyttige Raad, Hvad Udveie jeg kunde finde For elskede Lise at vinde.

Jeg stirred paa Gaarden, jeg vilde gaa frem. Men hastig saa for jeg tilbage, Jeg altforvel vidste, jeg var ei af dem, Der kunde af Rigdommen prale; Jeg vred mine Hænder og brast saa i Graad, Jeg syntes her var hverken Redning ei Raad; Jeg ahnede da ingen Glæde, Men hastig saa er den tilstede.

God Aften, min Hans! er du ude saa sent, Og ene i Lunden du vandrer? Du dreiede Toner i Luren saa pent, Saa hele min Sjæl sig forandrer; Jeg fattede Mod, og gik til dig i Løn, Men kjære min Hans! hør min ydmyge Bøn: Du ingen Begjæring maa gjøre, Som kan os paa Afveie føre.

Hun tog mig i Haanden, og sagde; min Ven! Jeg ved at dit Hjerte det gløder; Jeg her udi Stilhed fortæller igjen; At ogsaa mit Hjerte det bløder; Men Kjære! bliv Gudsfrygt og Dyderne tro, Saa vil vore Hjerter nok engang faa Ro; Ja Sorger og Glæderne dele; Styr Gud til vort Bedste det Hele!

Du kjender min Fader, alvorlig og streng, Paa Pligterne tæller han nøie, Men altid saa smilligen roser hvn den, Som Gudsfrygt og Dyd har for Øie; Han haver endogsaa lagt Mærke til dig, Du er ei foragtet, skjøndt du ei er rig; Han ynder din moralske Vandel, Din Flid og retfærdige Handel.

Saa lader os Begge nu falde paa Knæ, Og bede

185.

En smuk ny Vise om en Forlovelse mellem to Personer af ulige Stand, som viser hvad oprigtig Kjærlighed og Agtelse for Dyden kan formaa.
Tromsø: Tilkjøbs hos M. Urdal, G. Kjeldseths Trykkeri, uten år. 8vo. 4 sider.

200,-

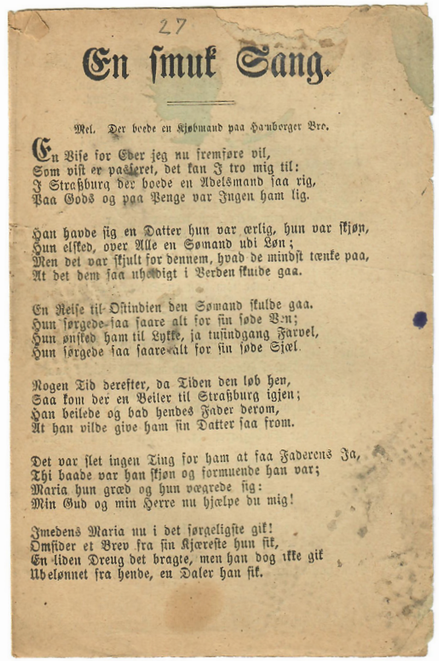

27

En smuk Sang.

Mel. Der bede en Kjøbmand paa Hamberger Bro.

En Vise for Eder jeg nu fremføre vil,
Som vist er passeret, det kan I tro mig til:
I Straßburg der boede en Adelsmand saa rig,
Paa Gods og paa Penge var Ingen ham lig.

Han havde sig en Datter hun var ærlig, hun var skjøn,
Hun elsked, over Alle en Sømand udi Løn;
Men det var skjult for dennem, hvad de mindst tænke paa,
At det dem saa uhedigt i Verden skulde gaa.

En Reise til Ostindien den Sømand skulde gaa.
Hun sørgede saa saare alt for sin søde Ven;
Hun ønsted ham til Lykke, ja tusindgang Farvel,
Hun sørgede saa saare alt for sin søde Sjæl.

Nogen Tid derefter, da Tiden den løb hen,
Saa kom der en Beiler til Straßburg igjen;
Han beilede og bad hendes Fader derom,
At han vilde give ham sin Datter saa from.

Det var slet ingen Ting for ham at faa Faderens Ja,
Thi baade var han skjøn og formuende han var;
Maria hun græd og hun vægrede sig:
Min Gud og min Herre nu hjælpe du mig!

Imedens Maria nu i det sørgeligste gik!
Omsider et Brev fra sin Kjæreste hun fik,
En liden Dreng det bragte, men han dog ikke gik
Ubelønnet fra hende, en Daler han fik.

186.

En smuk Sang.
Tromsø: G. Kjeldseths Trykkeri, uten år. 8vo. 4 sider.

200,-

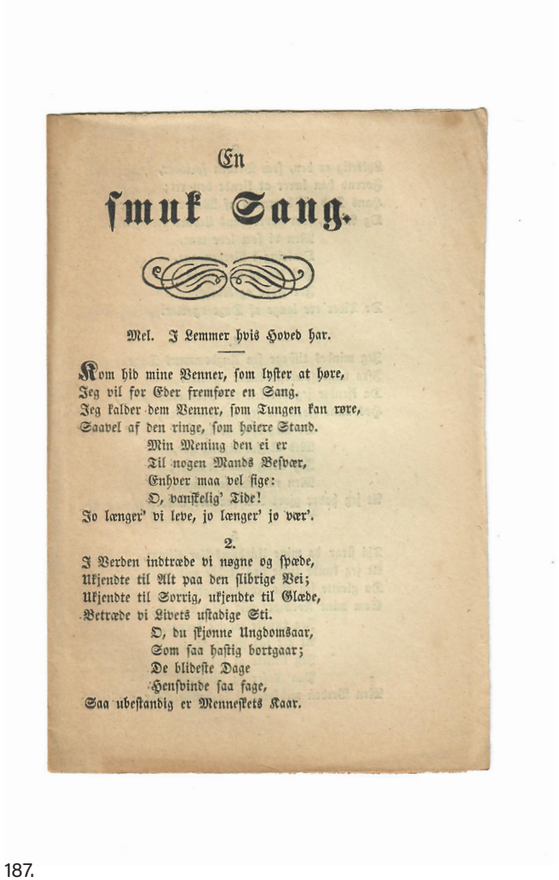

En
smuk Sang.

Mel. I Lemmer hvis Hoved har.

Kom hid mine Venner, som lyster at høre,
Jeg vil for Eder fremføre en Sang.
Jeg kalder dem Venner, som Tungen kan røre,
Saavel af den ringe, som høiere Stand.
Min Mening den ei er
Til nogen Mands Besvær,
Enhver maa vel sige:
O, vankelig' Tide!
Jo længer' vi leve, jo længer' jo vær'.

2.

I Verden indtræde vi nogne og spæde,
Ufjendte til Alt paa den slibrige Vei;
Ufjendte til Sorrig, ufjendte til Glæde,
Betræde vi Livets ustadige Sti.
O, du fjonne Ungdomsaar,
Som saa hastig bortgaar;
De blideste Dage
Hensvinde saa fage,
Saa ubestandig er Menneskets Kaar.

187.

En Smuk Sang.
Tromsø: Forlagt af M. Urdal, uten år. 8vo. 4 sider.

200,-

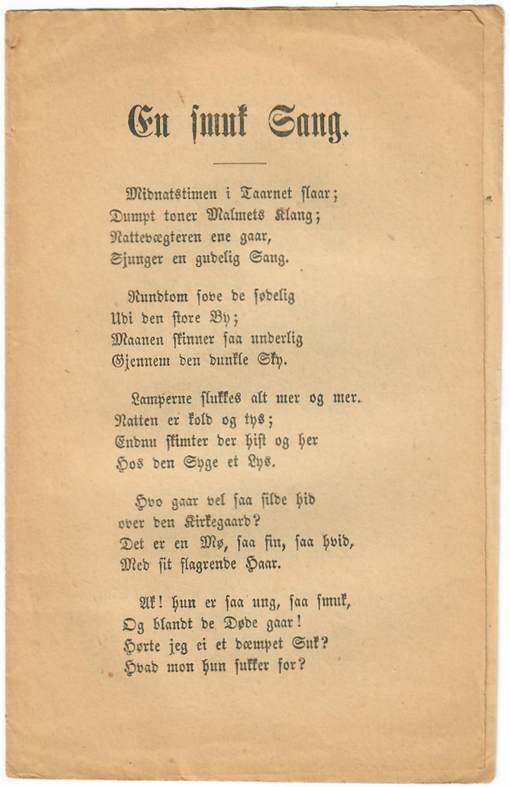

En smuk Sang.

Midnatstimen i Taarnet slaar;
Dumpt toner Malmets Klang;
Natteværgteren ene gaar,
Sjunger en gudelig Sang.

Rundtom sove de sødelig
Ubi den store By;
Maanen skinner saa underlig
Gjennem den dunkle Sky.

Lamperne slukkes alt mer og mer.
Natten er kold og tys;
Endnu skimter der hist og her
Hos den Syge et Lys.

Hvo gaar vel saa silde hid
over den Kirkegaard?
Det er en Mø, saa fin, saa hvid,
Med sit flagrende Haar.

Ak! hun er saa ung, saa smuk,
Og blandt de Døde gaar!
Hørte jeg ei et dæmpet Suk?
Hvad mon hun sukker for?

188.

En Smuk Sang.
Tromsø: Forlagt af M. Urdal, G. Kjeldseths Bogtrykkeri,, uten år.
8vo. 4 sider.

200,-

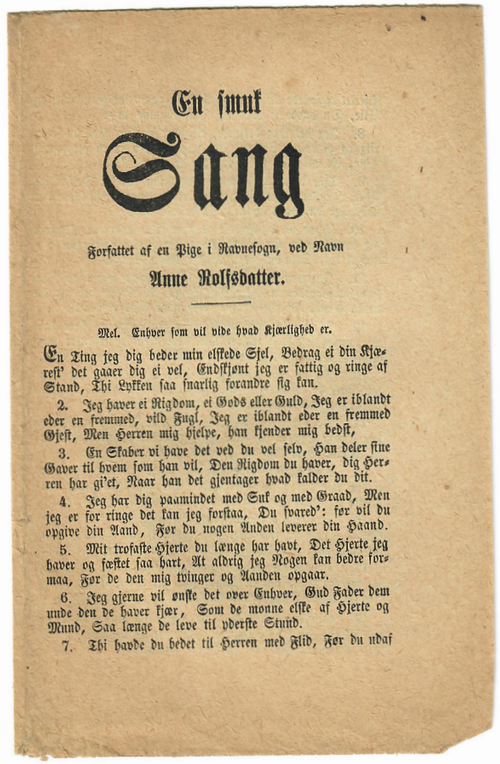

En smuk
Sang

Forfattet af en Pige i Ravnesogn, ved Navn
Anne Rolfsdatter.

Mel. Enhver som vil vide hvad Kjærlighed er.

En Ting jeg dig beder min elskede Sjel, Bedrag ei din Kjæreste det gaaer dig ei vel, Endskjønt jeg er fattig og ringe af Stand, Thi Lykken saa snarlig forandre sig kan.

2. Jeg haver ei Rigdom, ei Gods eller Guld, Jeg er iblandt eder en fremmed, vild Fugl, Jeg er iblandt eder en fremmed Gjest, Men Herren mig hjelpe, han kjender mig bedst,

3. En Skaber vi have det ved du vel selv, Han deler sine Gaver til hvem som han vil, Den Rigdom du haver, dig Herren har giv't, Naar han det gjentager hvad kalder du dit.

4. Jeg har dig paamindet med Suk og med Graad, Men jeg er for ringe det kan jeg forstaa, Du svared': før vil du opgive din Aand, Før du nogen Anden leverer din Haand.

5. Mit trofaste Hjerte du længe har havt, Det Hjerte jeg haver og fæstet saa hart, At aldrig jeg Nogen kan bedre formaa, Før de den mig tvinger og Aanden opgaar.

6. Jeg gjerne vil unde det over Enhver, Gud Fader dem unde den de haver kjær, Som de monne elske af Hjerte og Mund, Saa længe de leve til yderste Stund.

7. Thi havde du bedet til Herren med Flid, Før du udaf

189.

En Smuk Sang. Forfatted af en Pige i Ravnesogn ved Navn Anne Rolfsdatter.
Tromsø: Tilkjøbs hos M. Urdal, Trykt af J. B. Foss, 1864. 8vo.
4 sider.

300,-

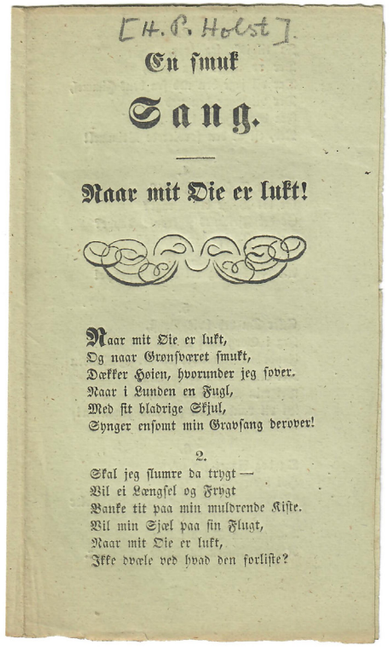

[H. P. Holst]
En smuk
Sang.

Naar mit Øie er lukt!

Naar mit Øie er lukt,
Og naar Gronsværet smukt,
Dækker Høien, hvorunder jeg sover.
Naar i Lunden en Fugl,
Med sit bladrige Skjul,
Synger ensomt min Gravsang derover!

2.

Skal jeg slumre da trygt —
Vil ei Længsel og Frygt
Banke tit paa min muldrende Kiste.
Vil min Sjæl paa sin Flugt,
Naar mit Øie er lukt,
Ikke dvæle ved hvad den forliste?

190.

En Smuk Sang. Naar mit Øie er lukt!
Tromsø: M. Urdals Forlag, Trykt af J. B. Foss, uten år. 8vo.
4 sider.

200,-

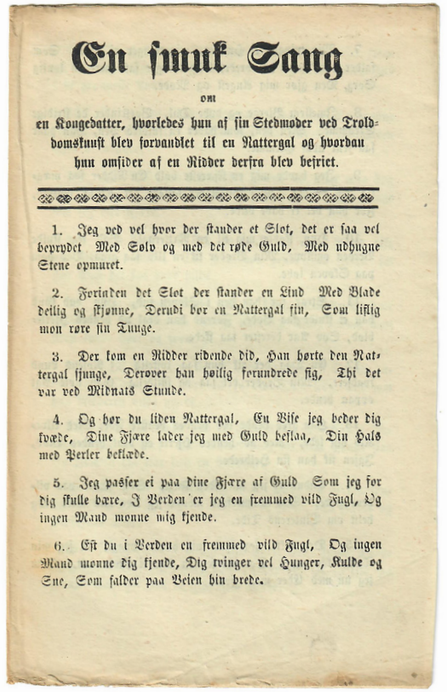

En smuk Sang

om

en Kongedatter, hvorledes hun af sin Stedmoder ved Trolddomskunst blev forvandlet til en Nattergal og hvordan hun omsider af en Ridder derfra blev befriet.

1. Jeg ved vel hvor der stander et Slot, det er saa vel beprydet Med Solv og med det røde Guld, Med udhugne Stene opmuret.

2. Forinden det Slot der stander en Lind Med Blade dellig og fjønne, Derudi bor en Nattergal fin, Som liflig mon røre sin Tunge.

3. Der kom en Ridder ridende did, Han hørte den Nattergal sjunge, Derover han høilig forundrede sig, Thi det var ved Midnats Stunde.

4. Og hør du liden Nattergal, En Vise jeg beder dig kvæde, Dine Fjære lader jeg med Guld beslaa, Din Hals med Perler beklæde.

5. Jeg passer ei paa dine Fjære af Guld Som jeg for dig skulle bære, I Verden er jeg en fremmed vild Fugl, Og ingen Mand monne mig kjende.

6. Est du i Verden en fremmed vild Fugl, Og ingen Mand monne dig kjende, Dig kringer vel Hunger, Kulde og Sne, Som falder paa Veien bin brede.

191.

En smuk Sang om en Kongedatter, hvorledes hun af sin Stedmoder ved Trolddomskunst blev forvandlet til en Nattergal og hvordan hun omsider af en Ridder derfra blev befriet.
Tromsø: Trykt i G. Kjeldseths Bogtrykkeri, uten år. 8vo. 4 sider.

200,-

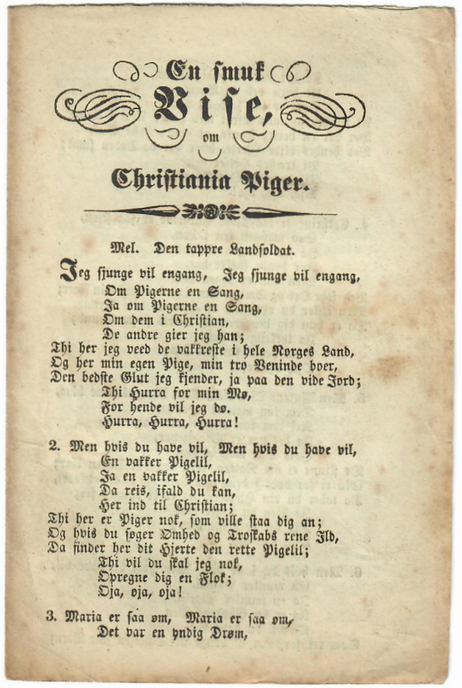

En smuk Vise,

om

Christiania Piger.

Mel. Den tappre Landsoldat.

Jeg sjunge vil engang, Jeg sjunge vil engang,
Om Pigerne en Sang,
Ja om Pigerne en Sang,
Om dem i Christian,
De andre gier jeg han;
Thi her jeg veed de vakreste i hele Norges Land,
Og her min egen Pige, min tro Veninde boer,
Den bedste Glut jeg kjender, ja paa den vide Jord;
Thi Hurra for min Mø,
For hende vil jeg dø.
Hurra, Hurra, Hurra!

2. Men hvis du have vil, Men hvis du have vil,
En vakker Pigelil,
Ja en vakker Pigelil,
Da reis, ifald du kan,
Her ind til Christian;
Thi her er Piger nok, som ville staa dig an;
Og hvis du søger Ømhed og Troskabs rene Ild,
Da finder her dit Hjerte den rette Pigelil;
Thi vil du skal jeg nok,
Opregne dig en Flok;
Oja, oja, oja!

3. Maria er saa øm, Maria er saa øm,
Det var en yndig Drøm,

192.

En smuk Vise, om Christiania Piger.
Tromsø: Paa M. Urdals Forlag, trykt af J. B. Foss, uten år. 8vo. 4 sider.

300,-

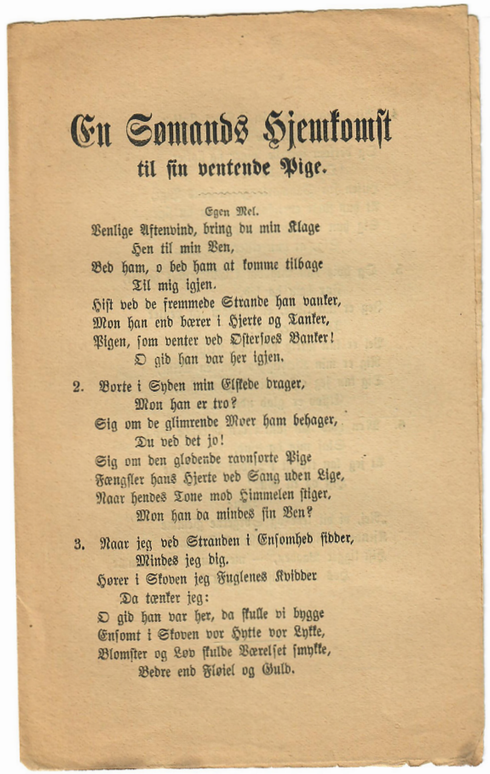

En Sømands Hjemkomst

til sin ventende Pige.

Egen Mel.

Venlige Aftenvind, bring du min Klage
Hen til min Ven,
Bed ham, o bed ham at komme tilbage
Til mig igjen.
Hist ved de fremmede Strande han vanker,
Mon han end bærer i Hjerte og Tanker,
Pigen, som venter ved Østersøes Banker!
O gid han var her igjen.

2. Borte i Syden min Elskede drager,
Mon han er tro?
Sig om de glimrende Møer ham behager,
Du ved det jo!
Sig om den glødende ravnsorte Pige
Fængsler hans Hjerte ved Sang uden Lige,
Naar hendes Tone mod Himmelen stiger,
Mon han da mindes sin Ven?

3. Naar jeg ved Stranden i Ensomhed sidder,
Mindes jeg dig.
Hører i Skoven jeg Fuglenes Kvidder
Da tænker jeg:
O gid han var her, da skulle vi bygge
Ensomt i Skoven vor Hytte vor Lykke,
Blomster og Løv skulde Værelset smykke,
Bedre end Fløiel og Guld.

193.

En Sømands Hjemkomst til sin ventende Pige.
Tromsø: M. Urdals Forlag, G. Kjeldseths Bogtrykkeri, uten år. 8vo. 4 sider.

250,-

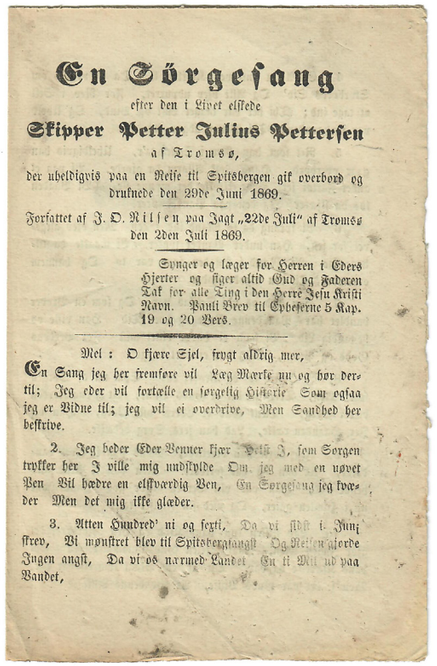

En Sörgesang

efter den i Livet elskede

Skipper Petter Julius Pettersen

af Tromsø,

der uheldigvis paa en Reise til Spitsbergen gik overbord og druknede den 29de Juni 1869.

Forfattet af J. O. Nilsen paa Jagt „22de Juli" af Tromsø den 2den Juli 1869.

Synger og læger for Herren i Eders Hjerter og siger altid Gud og Faderen Tak for alle Ting i den Herre Jesu Kristi Navn. Pauli Brev til Ephesierne 5 Kap. 19 og 20 Vers.

Mel: O hjære Sjel, frygt aldrig mer,

En Sang jeg her fremføre vil Læg Mærke nu og hør dertil; Jeg eder vil fortælle en sørgelig Historie Som ogsaa jeg er Vidne til; jeg vil ei overdrive, Men Sandhed her beskrive.

2. Jeg beder Eder Venner hjær Dette I, som Sorgen trykker her I ville mig undskylde Om jeg med en usvet Pen Vil hædre en elskværdig Ven, En Sørgesang jeg kvæder Men det mig ikke glæder.

3. Atten Hundred' ni og sexti, Da vi fikk i Juni frev, Vi mønstret blev til Spitsbergenfangst Og Reisen skjerde Ingen angst, Da vi os nærmed Landet En lil Mil ud paa Vandet,

194.

En Sørgesang efter den i Livet elskede Skipper Petter Julius Pettersen af Tromsø, der uheldigvis paa en Reise til Spitsbergen gik overbord og druknede den 29de Juni 1869. Forfattet af J. O. Nilsen paa Jagt "22de Juli" af Tromsø den 2den Juli 1869.
Tromsø: Tilkjøbs hos M. Urdal, G. Kjeldseths Bogtrykkeri, [1869]. 8vo. 4 sider.

450,-

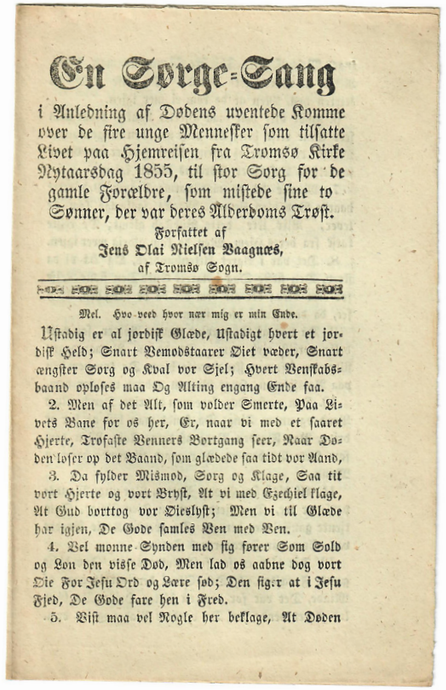

En Sorge-Sang

i Anledning af Dødens uventede Komme over de fire unge Mennesker som tilsatte Livet paa Hjemreisen fra Tromsø Kirke Nytaarsdag 1855, til stor Sorg for de gamle Forældre, som mistede sine to Sønner, der var deres Alderdoms Trøst.

Forfattet af
Jens Olai Nielsen Vaagnæs,
af Tromsø Sogn.

Mel. Hvo veed hvor nær mig er min Ende.

Ustadig er al jordisk Glæde, Ustadigt hvert et jordisk Held; Snart Vemodstaarer Øiet væder, Snart ængster Sorg og Kval vor Sjel; Hvert Venskabsbaand opløses maa Og Alting engang Ende faa.

2. Men af det Alt, som volder Smerte, Paa Livets Bane for os her, Er, naar vi med et saaret Hjerte, Trofaste Venners Bortgang seer, Naar Døden løser op det Baand, som glædede saa tidt vor Aand,

3. Da fylder Mismod, Sorg og Klage, Saa tit vort Hjerte og vort Bryst, At vi med Ezechiel klage, At Gud borttog vor Øieslyst; Men vi til Glæde har igjen, De Gode samles Ven med Ven.

4. Vel monne Synden med sig fører Som Sold og Løn den visse Død, Men lad os aabne dog vort Øie For Jesu Ord og Lære sød; Den sig:r at i Jesu Fjed, De Gode fare hen i Fred.

5. Vist maa vel Nogle her beklage, At Døden

195.

En Sørge-Sang i Anledning af Dødens uventede komme over de fire unge Mennesker som tilsatte Livet paa hjemreisen fra Tromsø Kirke Nytaarsdag 1855, til stor Sorg for de gamle Forældre, der var deres Alderdoms Trøst.Forfattet af Ole Chr. Jens Olai Nielsen Vaagenæs.
Tromsø: Paa M. Urdals Forlag, trykt af Foss, [1855]. 8vo. 4 sider.

450,-

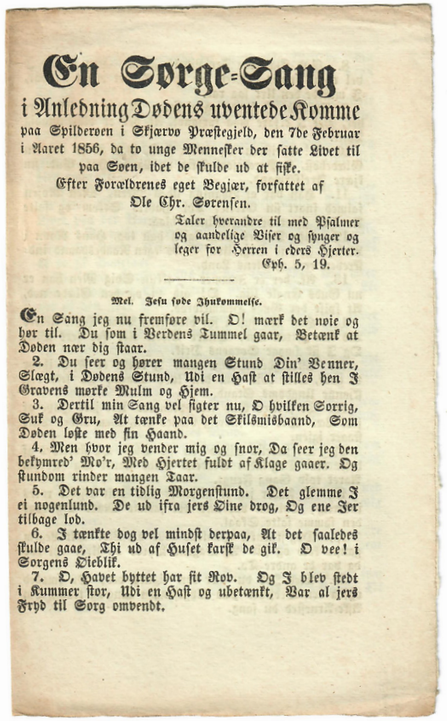

En Sørge-Sang

i Anledning Dødens uventede Komme

paa Spilderøen i Skjærvø Præstegjeld, den 7de Februar i Aaret 1856, da to unge Mennesker der satte Livet til paa Søen, idet de skulde ud at fiske.

Efter Forældrenes eget Begjær, forfattet af
Ole Chr. Sørensen.

Taler hverandre til med Psalmer og aandelige Viser og synger og leger for Herren i eders Hjerter. Eph. 5, 19.

Mel. Jesu fode Ihukommelse.

En Sang jeg nu fremføre vil. O! mærk det noie og hør til. Du som i Verdens Tummel gaar, Betænk at Døden nær dig staar.

2. Du seer og hører mangen Stund Din' Venner, Slægt, i Dødens Stund, Udi en Hast at stilles hen I Gravens mørke Mulm og Hjem.

3. Dertil min Sang vel sigter nu, O hvilken Sorrig, Suk og Gru, At tænke paa det Skilsmisbaand, Som Døden løste med sin Haand.

4. Men hvor jeg vender mig og snor, Da seer jeg den bekymred' Mo'r, Med Hjertet fuldt af Klage gaaer. Og stundom rinder mangen Taar.

5. Det var en tidlig Morgenstund. Det glemme I ei nogenlund. De ud ifra jers Øine drog, Og ene Jer tilbage lod.

6. I tænkte dog vel mindst derpaa, At det saaledes skulde gaae, Thi ud af Huset karst de gik. O vee! i Sorgens Øieblik.

7. O, Havet byttet har sit Rov. Og I blev stedt i Kummer stor, Udi en Hast og ubetænkt, Var al jers Fryd til Sorg omvendt.

196.

En Sørge-Sang i Anledning Dødens uventede Komme paa Spilderøen i Skjærvø Præstegjeld, den 7de Februar i Aaret 1856, da to unge Mennesker der satte Livet til paa Søen, idet de skulde ud at fiske. Efter Forældrenes eget Begjær, forfattet af Ole Chr. Sørensen.
Uten trykkested og trykkeri [Tromsø?], [1856]. 8vo. 4 sider.

450,-

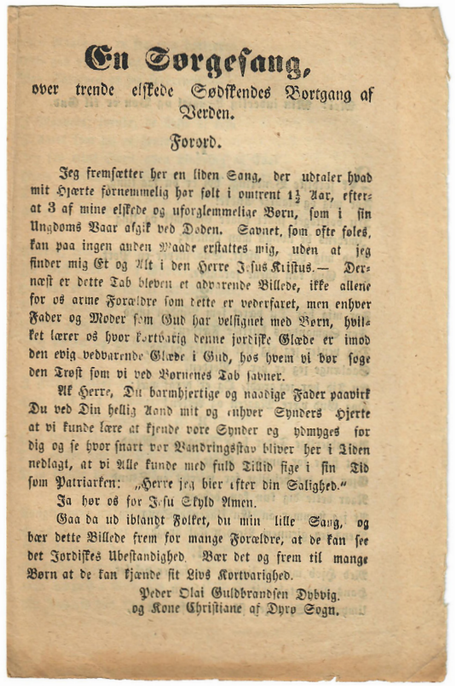

En Sorgesang,

over trende elskede Sødskendes Bortgang af Verden.

Forord.

Jeg fremsætter her en liden Sang, der udtaler hvad mit Hjerte fornemmelig har følt i omtrent 1½ Aar, efter at 3 af mine elskede og uforglemmelige Børn, som i sin Ungdoms Vaar afgik ved Døden. Savnet, som ofte føles, kan paa ingen anden Maade erstattes mig, uden at jeg finder mig Ét og Alt i den Herre Jesus Kristus.— Dernæst er dette Tab bleven et advarende Billede, ikke allene for os arme Forældre som dette er vedfaret, men enhver Fader og Moder som Gud har velsignet med Børn, hvilket lærer os hvor kortvarig denne jordiske Glæde er imod den evig vedvarende Glæde i Gud, hos hvem vi bør søge den Trøst som vi ved Børnenes Tab savner.

Ak Herre, Du barmhjertige og naadige Fader paavirk Du ved Din hellig Aand mit og enhver Synders Hjerte at vi kunde lære at kjende vore Synder og ydmyges for dig og se hvor snart vor Vandringsstav bliver her i Tiden nedlagt, at vi Alle kunde med fuld Tillid sige i sin Tid som Patriarken: „Herre jeg bier efter din Salighed."

Ja hør os for Jesu Skyld Amen.

Gaa da ud iblandt Folket, du min lille Sang, og bær dette Billede frem for mange Forældre, at de kan see det Jordiskes Ubestandighed. Vær det og frem til mange Børn at de kan kjende sit Livs Kortvarighed.

Peder Olai Guldbrandsen Dybvig.
og Kone Christiane af Dyrø Sogn.

197.

En Sørgesang ved trende elskede Sødskendes Bortgang af Verden. Peder Olai Guldbrandsen Dybvig og Kone Christiane af Dyrø Søgn.
Uten trykkested og trykkeri [Tromsø?]. 8vo. 4 sider.

450,-

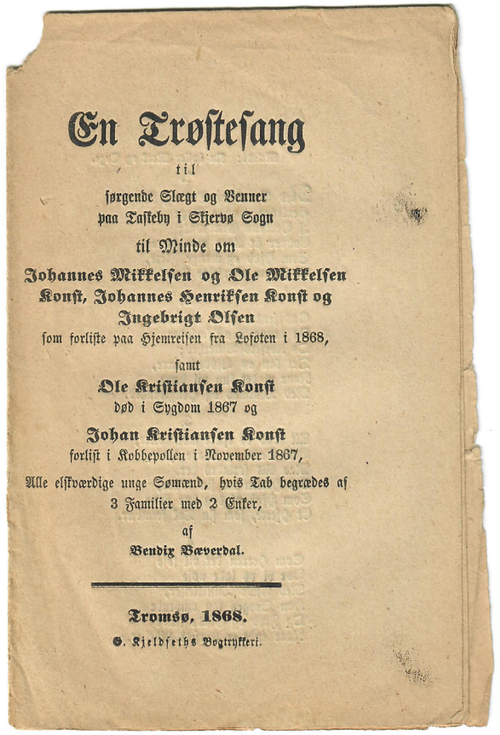

En Trøstesang

til

sørgende Slægt og Venner
paa Taskeby i Skjervø Sogn

til Minde om

Johannes Mikkelsen og Ole Mikkelsen Konst, Johannes Henriksen Konst og Ingebrigt Olsen

som forliste paa Hjemreisen fra Lofoten i 1868,

samt

Ole Kristiansen Konst
død i Sygdom 1867 og

Johan Kristiansen Konst
forlist i Kobbepollen i November 1867,

Alle elskværdige unge Sømænd, hvis Tab begrædes af 3 Familier med 2 Enker,

af
Bendix Bæverdal.

Tromsø, 1868.
G. Kjeldseths Bogtrykkeri.

198.

En Trøstesang til sørgende Slægt og Venner paa Taskeby i Skjervø Sogn til Minde om Johannes Mikkelsen og Ole Mikkelsen Konst, Johannes Henriksen Konst og Ingebrigt Olsen som forliste paa Hjemreisen fra Lofoten i 1868, samt Ole Kristiansen Konst død i Sygdom 1867 og Johan Kristiansen Konst forlist i Kobbepollen i November 1867, Alle elskværdige unge Sømænd, hvis Tab begrædes af 3 Familier med 2 Enker, af Bendix Bæverdal.
Tromsø: G. Kjeldseths Bogtrykkeri, 1868. 8vo. 8 sider, falset ark. Papirtap i øvre hjørne, intet teksttap.

450,-

TROMSØ

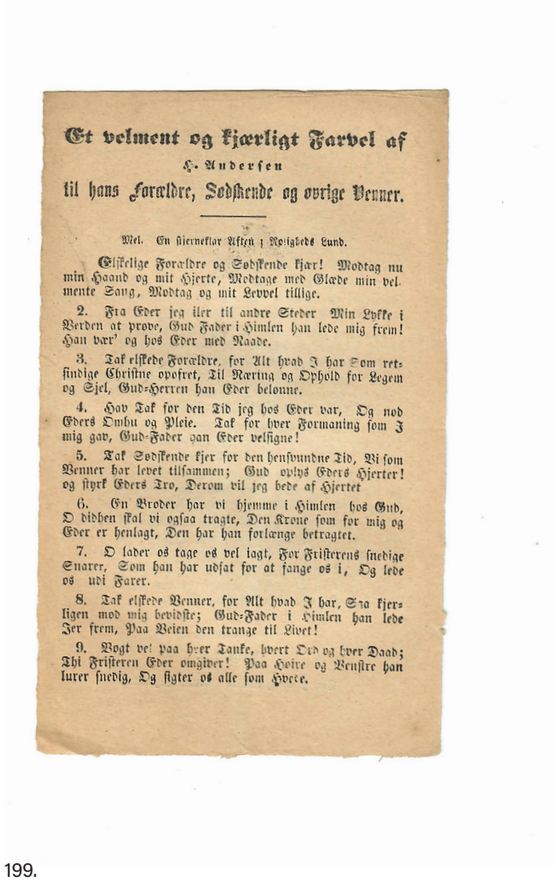

Et velment og kjærligt Farvel af

H. Andersen

til hans Forældre, Søskende og øvrige Venner.

Mel. En stierneklar Aften i Nøiagtigheds Lund.

Elskelige Forældre og Søskende kjær! Modtag nu
min Haand og mit Hjerte, Modtage med Glæde min vel-
mente Sang, Modtag og mit Levvel tillige.

2. Fra Eder jeg iler til andre Steder Min Lykke i
Verden at prøve, Gud Fader i Himlen han lede mig frem!
Han vær' og hos Eder med Naade.

3. Tak elskede Forældre, for Alt hvad I har Som ret-
sindige Christne opofret, Til Næring og Ophold for Legem
og Sjel, Gud-Herren han Eder belønne.

4. Hav Tak for den Tid jeg hos Eder var, Og nod
Eders Omhu og Pleie. Tak for hver Formaning som I
mig gav, Gud-Fader gan Eder velsigne!

5. Tak Søskende kjer for den hensvundne Tid, Vi som
Venner har levet tilsammen; Gud ophys Eders Hjerter!
og styrk Eders Tro, Derom vil jeg bede af Hjerter

6. En Broder har vi hjemme i Himlen hos Gud,
O dibben skal vi ogsaa tragte, Den Krone som for mig og
Eder er henlagt, Den har han forlænge betragtet.

7. O lader os tage os vel iagt, For Fristerens snedige
Snarer, Som han har udsat for at fange os i, Og lede
os udi Farer.

8. Tak elskede Venner, for Alt hvad I har, Sna kjer-
ligen mod mig bevidste; Gud-Fader i Himlen han lede
Jer frem, Paa Veien den trange til Livet!

9. Vogt vel paa hver Tanke, hvert Ord og hver Daad;
Thi Fristeren Eder omgiver! Paa Høire og Venstre han
lurer snedig, Og sigter os alle som Hvede.

199.

Et velment og kjærligt Farvel af H. Andersen til hans Forældre, Søskende og Øvrige Venner. H. Andersen.
Tromsø: Forlag og tilkjøbs i Urdals Boghandel, uten år. 8vo.
2 sider.

350,-

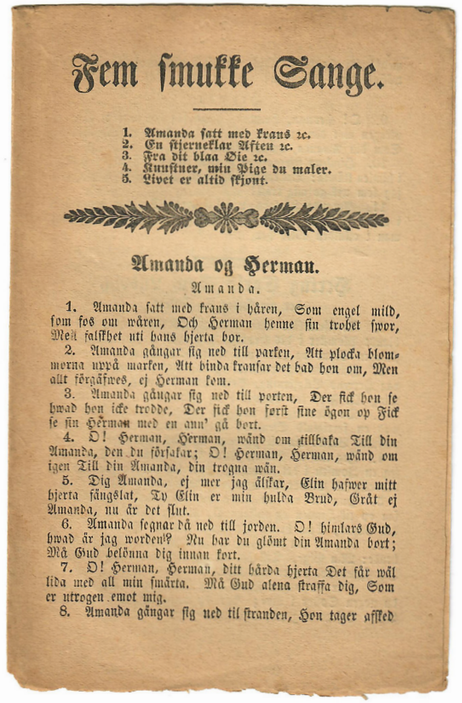

Fem smukke Sange.

1. Amanda satt med kraus 2c.
2. En stjerneklar Aften 2c.
3. Fra dit blaa Øie 2c.
4. Kunstner, min Pige du maler.
5. Livet er altid skjønt.

Amanda og Herman.

Amanda.

1. Amanda satt med kraus i håren, Som engel mild,
som fos om nåren, Och Herman henne sin trohet svor,
Med falskhet uti hans hjerta bor.
2. Amanda gångar sig ned till parken, Att plocka blom-
merna uppå marken, Att binda kransar det bad hon om, Men
allt förgäfves, ej Herman kom.
3. Amanda gångar sig ned till porten, Der fick hon se
hvad hon icke trodde, Der fick hon først sine ögon op Fick
se sin Herman med en ann' gå bort.
4. O! Herman, Herman, vänd om tillbaka Till din
Amanda, den du försakar; O! Herman, Herman, vänd om
igen Till din Amanda, din trogna vän.
5. Dig Amanda, ej mer jag älskar, Elin hafwer mitt
hjerta fängslat, Ty Elin er min hulda Brud, Gråt ej
Amanda, nu är det slut.
6. Amanda segnar då ned till jorden. O! himlars Gud,
hwad är jag worden? Nu har du glömt din Amanda bort;
Må Gud belönna dig innan kort.
7. O! Herman, Herman, ditt hårda hjerta Det får wäl
lida med all min smärta. Må Gud alena straffa dig, Som
er utrogen emot mig.
8. Amanda gångar sig ned til stranden, Hon tager affled

200.

Fem smukke Sange. Amanda satt med Krans. | En stjerneklar Aften. | Fra dit blaa Øie. | Kunstner, min Pige du maler. | Livet er altid skjønt.
Tromsø: G. Kjeldseths Bogtrykkeri, uten år. 8vo. 4 sider.

150,-

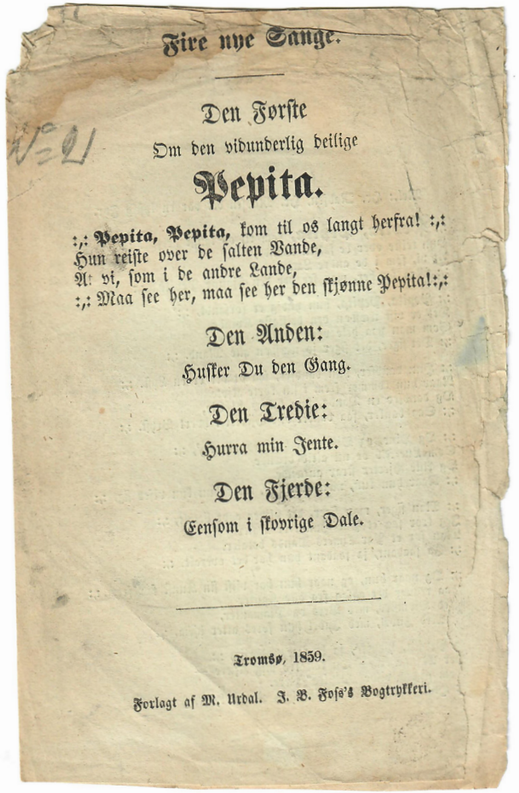

Fire nye Sange.

Den Første

Om den vidunderlig deilige

Pepita.

:,: **Pepita, Pepita,** kom til os langt herfra! :,:
Hun reiste over de salten Vande,
Af vi, som i de andre Lande,
:,: Maa see her, maa see her den skjønne Pepita!:,:

Den Anden:

Husker Du den Gang.

Den Tredie:

Hurra min Jente.

Den Fjerde:

Eensom i skovrige Dale.

Tromsø, 1859.

Forlagt af M. Urdal. J. B. Foss's Bogtrykkeri.

201.

Fire nye Sange. Pepita. | Husker Du den Gang. | | Hurra min Jente. Z| Ensom i skovrige Dale.
Tromsø: Forlagt af M. Urdal, J. B. Foss's Bogtrykkeri, 1859. 8vo.
4 sider. Noe frynset i ytterkant, dog intet teksttap.

250,-

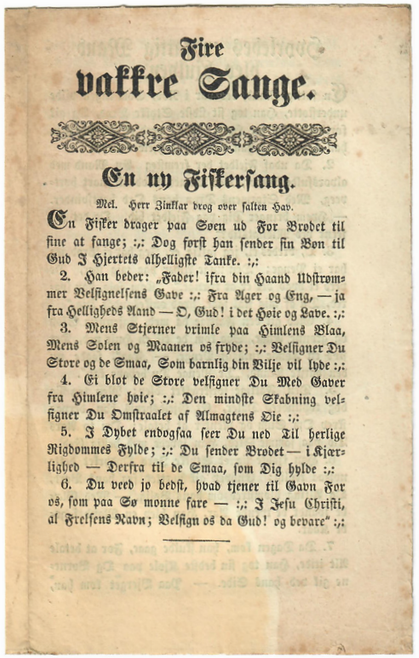

Fire vakre Sange.

En ny Fiskersang.

Mel. Herr Zinklar drog over salten Hav.

En Fisker drager paa Soen ud For Brødet til
sine at fange; :,: Dog først han sender sin Bøn til
Gud I Hjertets allerligste Tanke. :,:
2. Han beder: „Fader! ifra din Haand Udstrøm-
mer Velsignelsens Gave :,: Fra Ager og Eng, — ja
fra Helligheds Aand — O, Gud! i det Høie og Lave. :,:
3. Mens Stjerner vrimle paa Himlens Blaa,
Mens Solen og Maanen os fryde; :,: Velsigner Du
Store og de Smaa, Som barnlig din Vilje vil lyde :,:
4. Ei blot de Store velsigner Du Med Gaver
fra Himlene høie; :,: Den mindste Skabning vel-
signer Du Omstraalet af Almagtens Øie :,:
5. I Dybet endogsaa seer Du ned Til herlige
Rigdommes Fylde; :,: Du sender Brødet — i Kjær-
lighed — Derfra til de Smaa, som Dig hylde :,:
6. Du ved jo bedst, hvad tjener til Gavn For
os, som paa Sø monne fare — :,: I Jesu Christi,
al Frelsens Navn; Velsign os da Gud! og bevare" :,:

202.

Fire vakre Sange. En ny Fiskersang. | Hvorledes en fattig Mand blev hjulpen. | Californie-Sang. | Adels-Frøkenen.
Tromsø: Tilkjøbs hos M. Urdal, Trykt i G. Kjeldseths Bogtrykkeri, uten år. 8vo. 4 sider.

300,-

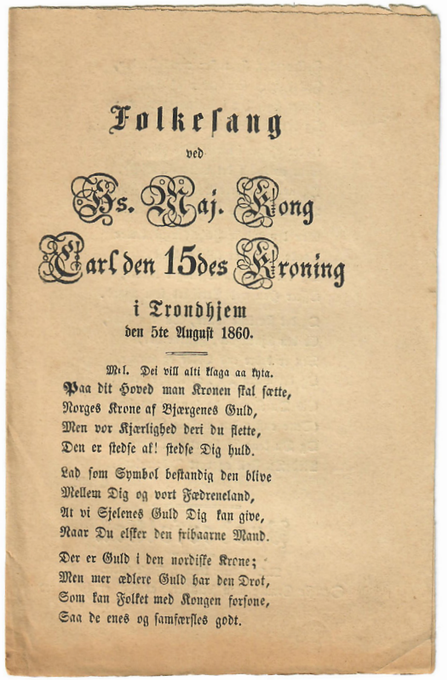

Folkesang
ved
Hs. Maj. Kong
Carl den 15des Kroning
i Trondhjem
den 5te August 1860.

Mel. Dei vill alti klaga aa kyta.

Paa dit Hoved man Kronen skal sætte,
Norges Krone af Bjærgenes Guld,
Men vor Kjærlighed deri du flette,
Den er stedse ak! stedse Dig huld.

Lad som Symbol bestandig den blive
Mellem Dig og vort Fædreneland,
At vi Sjelenes Guld Dig kan give,
Naar Du elsker den frihaarne Mand.

Der er Guld i den nordiske Krone;
Men mer ædlere Guld har den Drot,
Som kan Folket med Kongen forsone,
Saa de enes og samfærdes godt.

203.

Folkesang ved Hs. Maj. Kong Carl den 15des Kroning i Trondhjem den 5te August 1860.
Tromsø: Tilkjøbs hos M. Urdal, 1860. 8vo. 4 sider.

250,-

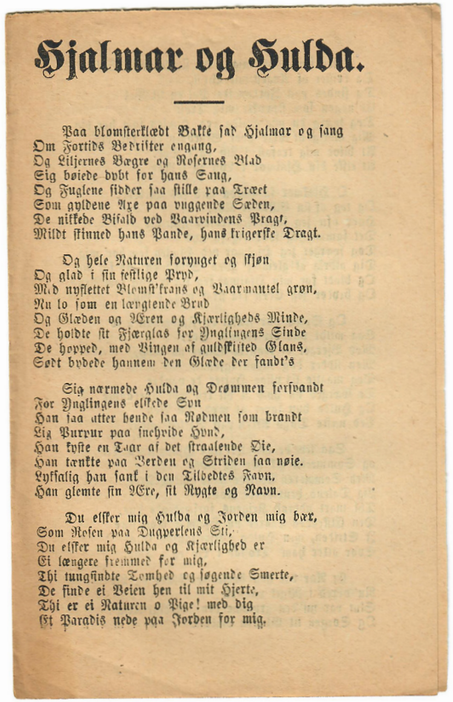

Hjalmar og Hulda.

Paa blomsterklædt Bakke sad Hjalmar og sang
Om Fortids Bedrifter engang,
Og Liljernes Bægre og Rosernes Blad
Sig bøiede dybt for hans Sang,
Og Fuglene sidder saa stille paa Træet
Som gyldene Axe paa vuggende Sæden,
De nikkede Bifald ved Vaarvindens Pragt,
Mildt strømmed hans Pande, hans krigerske Dragt.

Og hele Naturen forynget og skjøn
Og glad i sin festlige Pryd,
Med nyflettet Blomst'krans og Vaarmantel grøn,
Nu lo som en lægtende Brud
Og Glæden og Våren og Kjærligheds Minde,
De holdte sit Fjærglas for Ynglingens Sinde
De hvpped, med Vingen af guldskisted Glans,
Sødt bydede hannem den Glæde der fandt's

Sig nærmede Hulda og Drømmen forsvandt
For Ynglingens elskede Syn
Han laa atter bende saa Rødmen som brandt
Lig Purrur paa snehvide Hynd,
Han lyste en Taar af det straalende Øie,
Han tænkte paa Verden og Striden saa høie.
Lyksalig han sank i den Tilbedtes Favn,
Han glemte sin Ære, sit Rygte og Navn.

Du elsker mig Hulda og Jorden mig bær,
Som Rosen paa Dugperlens Sti,
Du elsker mig Hulda og Kjærlighed er
Ei længere fremmed for mig,
Thi rungfindte Tomhed og sogende Smerte,
De finde ei Veien hen til mit Hjerte,
Thi er ei Naturen o Pige! med dig
Et Paradis nede paa Jorden for mig.

204.

Hjalmar og Hulda.
Tromsø: Tilkjøbs hos Boghandler Urdal, G. Kjeldseths Trykkeri, uten år. 8vo. 4 sider.

150,-

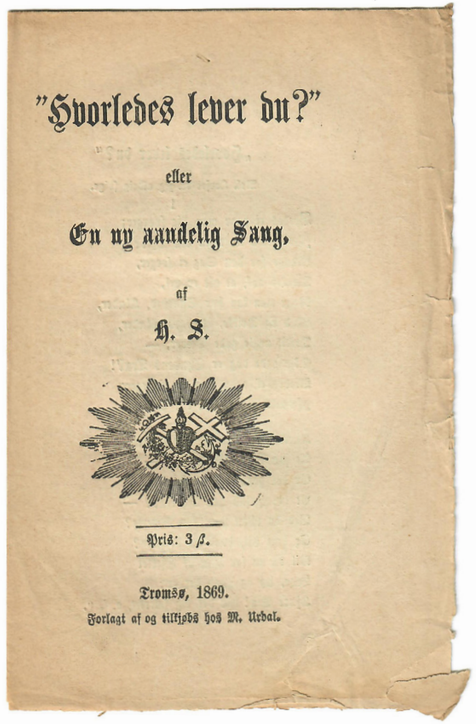

"Hvorledes lever du?"

eller

En ny aandelig Sang,

af

H. S.

Pris: 3 ß.

Tromsø, 1869.

Forlagt af og tilkjøbs hos M. Urdal.

205.

«Hvorledes lever du?» eller En ny aandelig Sang af H. S.
Tromsø: Forlagt og tilkjøbs hos M. Urdal, Trykt af J. B. Foss, 1869. 8vo. 8 sider, falset ark.

150,-

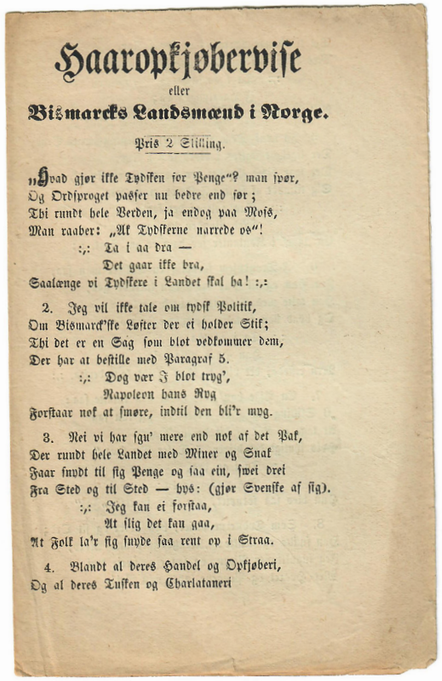

Haaropkjøbervise
eller
Bismarcks Landsmænd i Norge.

Pris 2 Skilling.

„Hvad gjør ikke Tydsken for Penge"? man svor,
Og Ordsproget passer nu bedre end før;
Thi rundt hele Verden, ja endog paa Mors,
Man raaber: „At Tydskerne narrede os"!
:,: Ta i aa dra —
Det gaar ikke bra,
Saalænge vi Tydskere i Landet skal ha! :,:

2. Jeg vil ikke tale om tydsk Politik,
Om Bismarck'ske Løfter der ei holder Stik;
Thi det er en Sag som blot vedkommer dem,
Der har at bestille med Paragraf 5.
:,: Dog vær I blot trygʼ,
Napoleon hans Rygg
Forstaar nok at smøre, indtil den bliʼr myg.

3. Nei vi har sgu' mere end nok af det Pak,
Der rundt hele Landet med Miner og Snak
Faar snydt til sig Penge og saa eitt, twei drei
Fra Sted og til Sted — bys: (gjør Svenske af sig).
:,: Jeg kan ei forstaa,
At slig det kan gaa,
At Folk laʼr sig snyde saa rent op i Straa.

4. Blandt al deres Handel og Opkjøberi,
Og al deres Tusken og Charlataneri

206.

Haaropkjøbervise eller Bismarcks Landsmænd i Norge.
Tromsø: G. Kjeldseths Bogtrykkeri, uten år. 8vo. 4 sider.

200,-



Lise Tjenestepiges Svar til Krino=
lineskriverne.

(Naar jeg Student er bleven)

Mit Navn det er nu Lise,
Med Ære jeg det bær.
Jeg skriver for at vise,
I lyver En og hver.
Hvad nytter Eders Skriveri,
Naar vi har vores Villie fri.
:,: Vi bærer :,:
Dog vores Krinolin.

Hvor hopped Eders Hjerte,
Da Krinolinen kom.
Den dæmpet Eders Smerte,
Alt for I ved derom.
Saamangen Pige bliver gift,
Som før I styede som Gift;
:,: Det Krino- :,:
Det Krinolinen gjør.

207.

Lise Tjenestepiges Svar til Krinolineskriverne.
Tromsø: Trykt i H. M. Høegs Enkes Bogtrykkeri, 1864. 8vo. 4 sider.

200,-

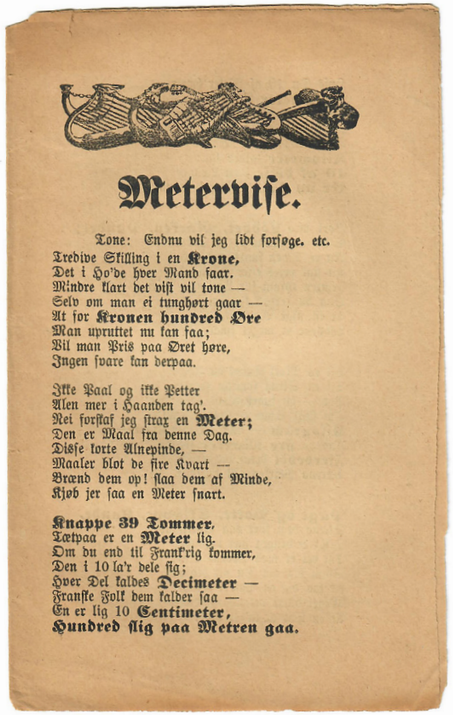

Meterviſe.

Tone: Endnu vil jeg lidt forſøge. etc.

Tredive Skilling i en **Krone,**
Det i Ho'de hver Mand faar.
Mindre klart det vist vil tone —
Selv om man ei tunghørt gaar —
Alt for **Kronen hundred Øre**
Man uprutted nu kan faa;
Vil man Pris paa Øret høre,
Ingen svare kan derpaa.

Ikke Paal og ikke Petter
Alen mer i Haanden tag'.
Net forstaf jeg strax en **Meter;**
Den er Maal fra denne Dag.
Disse torte Alnepinde, —
Maaler blot de fire Kvart —
Brænd dem op! slaa dem af Minde,
Kjøb jer saa en Meter snart.

Knappe 39 Tommer,
Tætpaa er en **Meter** lig.
Om du end til Frankrig kommer,
Den i 10 la'r dele sig;
Hver Del kaldes **Decimeter** —
Franske Folk dem kalder saa —
En er lig 10 **Centimeter,**
Hundred slig paa Metren gaa.

208.

Metervise.
Tromsø: Tilkjøbs hos M. Urdal, G. Kjeldseths Trykkeri, M. Urdal, uten år. 8vo. 4 sider.

200,-

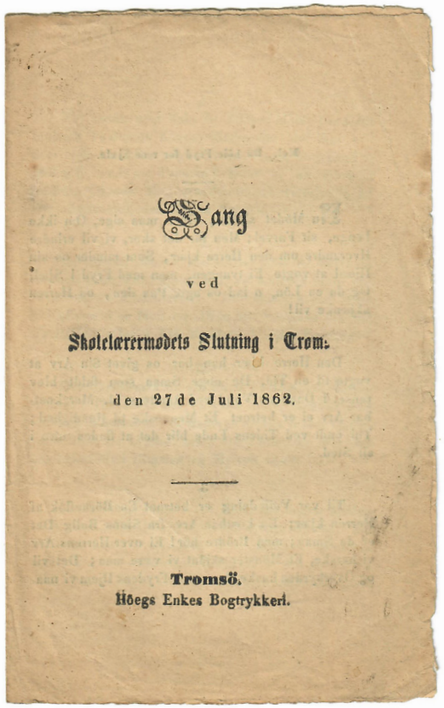

Sang

ved

Skolelærermødets Slutning i Trom.

den 27de Juli 1862.

Tromsö.
Höegs Enkes Bogtrykkeri.

209.

Sang ved Skolelærermødets Slutning i Troms den 27de Juli 1862.
Tromsø: Höegs Enkes Bogtrykkeri, uten år. 8vo. 4 sider.

250,-

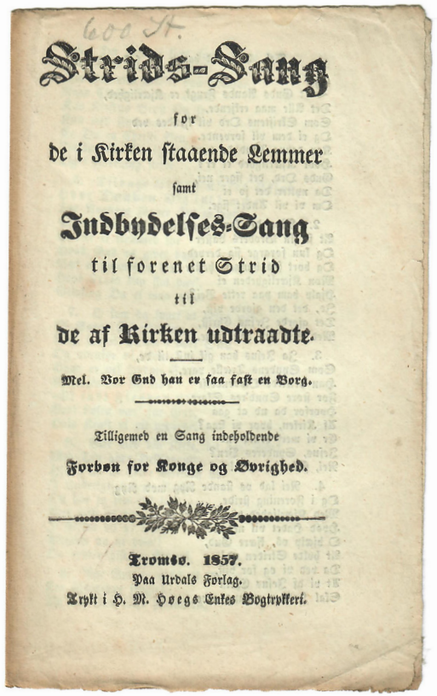

Strids-Sang

for

de i Kirken staaende Lemmer

samt

Indbydelses-Sang

til forenet Strid

til

de af Kirken udtraadte.

Mel. Vor Gud han er saa fast en Borg.

Tilligemed en Sang indeholdende

Forbon for Konge og Øvrighed.

Tromsø. 1857.
Paa Urdals Forlag.
Trykt i H. M. Høegs Enkes Bogtrykkeri.

210.

Strids-Sang for de i Kirken staaende Lemmer samt Indbydelses-Sang til forenet Strid til de af Kirken udtraadte.
Tromsø: Paa Urdals Forlag. Trykt i Höegs Enkes Bogtrykkeri, 1857. 8vo. 4 sider.

400,-

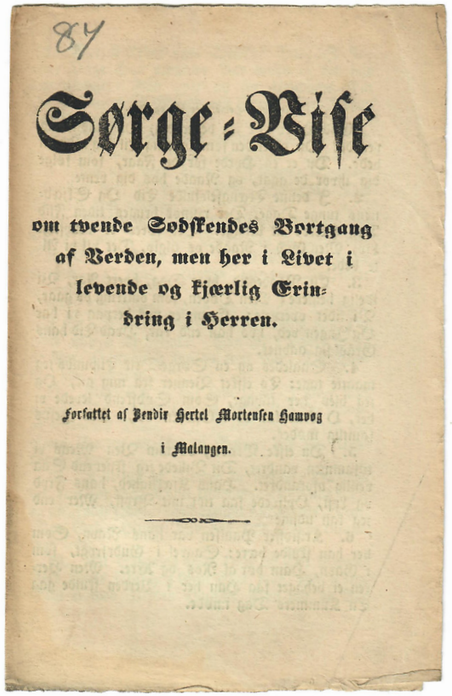

84

Sørge-Vise

om tvende Sødskendes Bortgang af Verden, men her i Livet i levende og kjærlig Erindring i Herren.

Forfattet af Bendix Hertel Mortensen Hamvog i Malangen.

211.

Sørge-Vise om tvende Sødskendes Bortgang af Verden, men her i Livet i levende og kjærlig Erindring i Herren. Forfattet af Bendix Hertel Mortensen Hamvog i Malangen.
Tromsø: Faaes tilkjøbs hos M. Urdal, uten år. 8vo. 4 sider.

400,-



Thelemark-Visen

Helene og samt Roverne paa Sæteren.

Einar

Pris 10 Øre.

I Thelemarken en Sæter stod
ved Fjeldet som dannede Gaustads Fod,
en hyggelig Sommer-Bolig
som opbygget blev af Guldbrand Bo,
der sad hans Datter den venlige Mo.
Alene, men tryg og rolig.

2. En Sommeraften Helene sad
og mælkede Kjørenes lange Rad,
mens Bjælderne lystig klinge;
hun mælkede dem med et muntert Sind,
hun stjæle Mælken og satte den ind
i hvide stinnende Ringe.

3. Da Solen endte sin lange Vei,
da var hun færdig men vilde dog ei
endnu til Hvile sig stikke;
saa tager hun frem bag Skorstens-Mur,
en smuk og kunstig udstaaren Lur,
med glade kindrende Blikke.

4. Det havde den stakkels Einar bragt;
tag denne Helene, saa havde han sagt

212.

Thelemark-Visen. Helene og Einar samt Røverne paa Sæteren.
Tromsø: M. Urdals Forlag, G. Kjeldseths Trykkeri, uten år. 8vo.
4 sider.

200,-

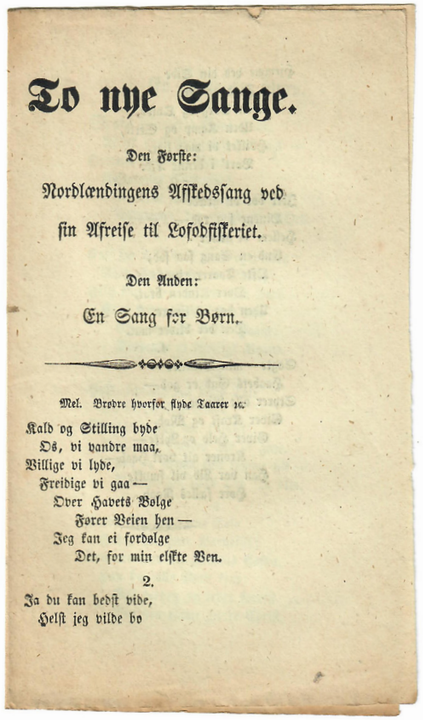

To nye Sange.

Den Første:

Nordlændingens Afskedssang ved sin Afreise til Lofodfiskeriet.

Den Anden:

En Sang for Børn.

Mel. Brødre hvorfor flyde Taarer 2c.

Kald og Stilling bydе
Os, vi vandre maa,
Villige vi lyde,
Freidige vi gaa —
Over Havets Bølge
Fører Veien hen —
Jeg kan ei fordølge
Det, for min elskte Ven.

2.

Ja du kan bedst vide,
Helst jeg vilde bo

213.

To nye Sange. Nordlændingens Afskedssang ved sin Afreise til Lofodfiskeriet. | En Sang for Børn. H. S.
Tromsø: Trykt af J. Foss, 1855. 8vo. 4 sider.

400,-

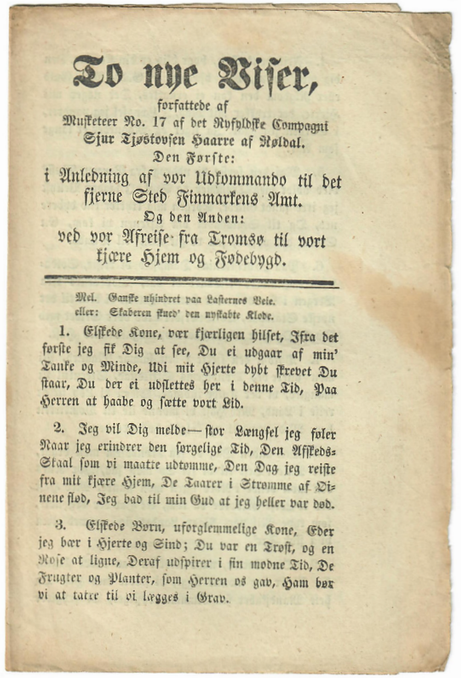

To nye Viser,

forfattede af
Musketeer No. 17 af det Ryfyldske Compagni
Sjur Tjøstovsen Haarre af Røldal.

Den Første:
i Anledning af vor Udkommando til det fjerne Sted Finmarkens Amt.

Og den Anden:
ved vor Afreise fra Tromsø til vort kjære Hjem og Fødebygd.

Mel. Ganske uhindret paa Lasernes Veie.
eller: Skaberen fred' den uskabte Klode.

1. Elskede Kone, vær hjærligen hilset, Ifra det første jeg fik Dig at see, Du ei udgaar af min' Tanke og Minde, Idi mit Hjerte dybt skrevet Du staar, Du der ei udslettes her i denne Tid, Paa Herren at haabe og sætte vort Lid.

2. Jeg vil Dig melde— stor Længsel jeg føler Naar jeg erindrer den sorgelige Tid, Den Afskeds-Skaal som vi maatte udtomme, Den Dag jeg reiste fra mit kjære Hjem, De Taarer i Strømme af Øinene flød, Jeg bad til min Gud at jeg heller var død.

3. Elskede Børn, uforglemmelige Kone, Eder jeg bær i Hjerte og Sind; Du var en Trøst, og en Rose at ligne, Deraf udspirer i sin modne Tid, De Frugter og Planter, som Herren os gav, Ham bør vi at takke til vi lægges i Grav.

214.

To nye Viser, forfattede af Musketeer No. 17 af det Ryfyldske Compagni Sjur Tjøstovsen Haarre af Røldal. Den første: I anledning af vor Udkommando til det fjerne Sted Finmarkens Amt. Og den Anden: Ved vor Afreise fra Tromsø til vort kjære hjem og Fødebygd.
[Tromsø?] Uten trykkested og år. 8vo. 4 sider.

400,-

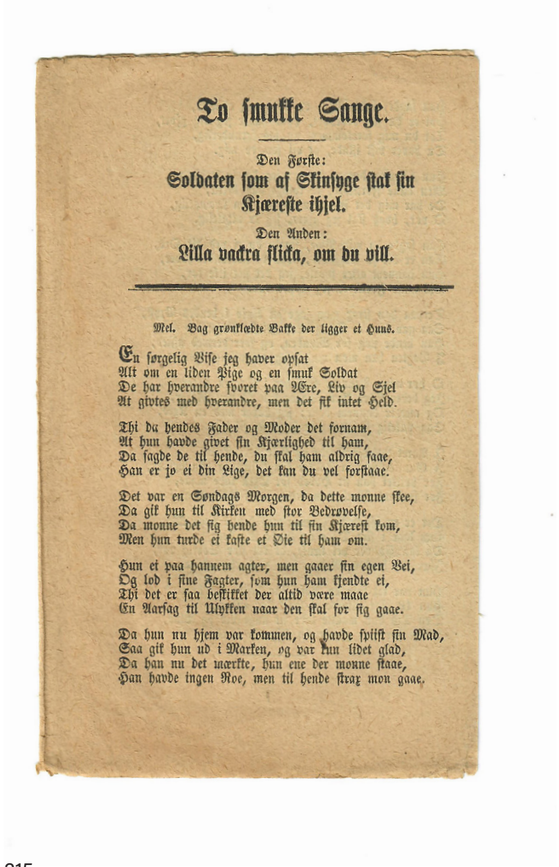

To smukke Sange.

Den Første:
Soldaten som af Skinsyge stak sin Kjæreste ihjel.

Den Anden:
Lilla vackra flicka, om du vill.

Mel. Bag grønkledte Bakke der ligger et Hus.

En sørgelig Vise jeg haver opsat
Alt om en liden Pige og en smuk Soldat
De har hverandre svoret paa Ære, Liv og Sjel
At givtes med hverandre, men det fik intet Held.

Thi da hendes Fader og Moder det fornam,
At hun havde givet sin Kjærlighed til ham,
Da sagde de til hende, du skal ham aldrig faae,
Han er jo ei din Lige, det kan du vel forstaae.

Det var en Søndags Morgen, da dette monne skee,
Da gik hun til Kirken med stor Bedrøvelse,
Da monne det sig hende hun til sin Kjærest kom,
Men hun turde ei kaste et Øie til ham om.

Hun ei paa hannem agter, men gaaer sin egen Vei,
Og lod i sine Fagter, som hun ham hendte ei,
Thi det er saa bestikket der altid være maae
En Aarsag til Ulykken naar den skal for sig gaae.

Da hun nu hjem var kommen, og havde hvilet sin Mad,
Saa gik hun ud i Marken, og var kun lidet glad,
Da han nu det mærkte, hun ene der monne staae,
Han havde ingen Roe, men til hende strax mon gaae.

215.

To smukke Sange. Den første: Soldaten som af Skinsyge stak sin Kjæreste ihjel. Den Anden: Lilla vackra flicka, om du vill.
Tromsø: Forlagt af og tilkjøbs hos M. Urdal, Trykt af J. B. Foss, 1864. 8vo. 4 sider.

150,-

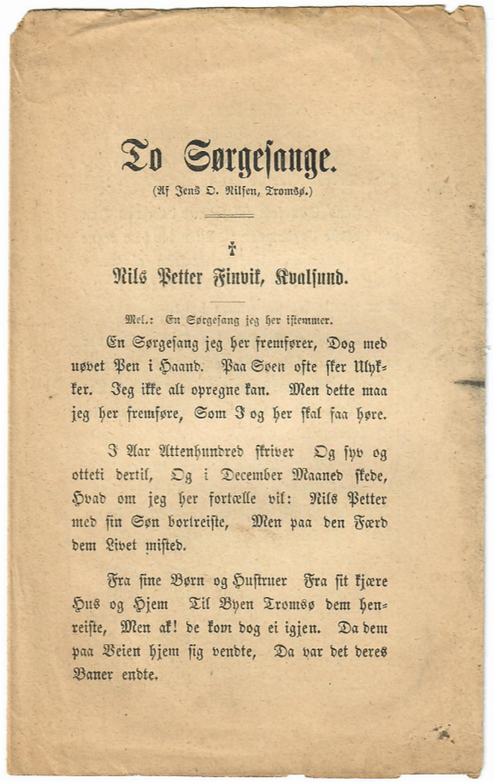

To Sørgesange.

(Af Jens O. Nilsen, Tromsø.)

†

Nils Petter Finvik, Kvalsund.

Mel.: En Sørgesang jeg her iștemmer.

En Sørgesang jeg her fremfører, Dog med usvet Pen i Haand. Paa Soen ofte sker Ulykker. Jeg ikke alt opregne kan. Men dette maa jeg her fremføre, Som I og her skal faa høre.

I Aar Attenhundred skriver Og syv og otteti dertil, Og i December Maaned skede, Hvad om jeg her fortælle vil: Nils Petter med sin Søn bortreiste, Men paa den Færd dem Livet misted.

Fra sine Børn og Hustruer Fra sit kjære Hus og Hjem Til Byen Tromsø dem henreiste, Men ak! de kom dog ei igjen. Da dem paa Veien hjem sig vendte, Da var det deres Baner endte.

216.

To Sørgesange af Jens O. Nilsen, Tromsø. Nils Petter Finvik, Kvalsund. | Marinnus og Olai, Stulgammen.
Tromsø: M. Urdals Forlag, G. Kjeldseths Bogtrykkeri, 1888. 8vo. 4 sider.

250,-

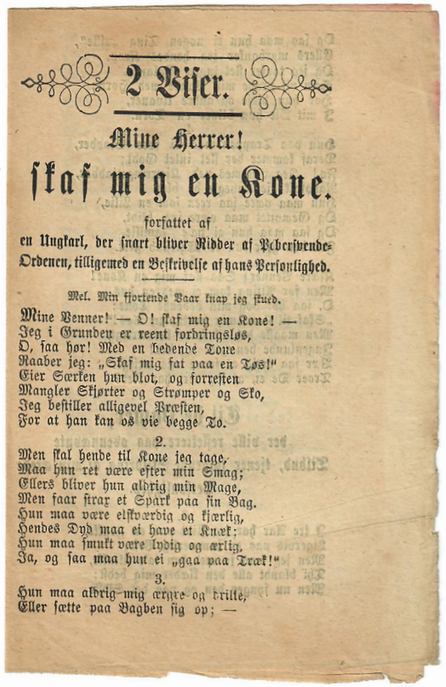

2 Viser.

Mine Herrer!

Skaf mig en Kone.

forfattet af
en Ungkarl, der snart bliver Ridder af Pebersvende-Ordenen, tilligemed en Beskrivelse af hans Personlighed.

Mel. Min fjortende Baar knap jeg stued.

Mine Venner! — O! skaf mig en Kone! —
Jeg i Grunden er reent fordringsløs,
O, saa hør! Med en bedende Tone
Raaber jeg: „Skaf mig fat paa en Tøs!"
Eier Sørken hun blot, og forresten
Mangler Skjørter og Strømper og Sko,
Jeg bestiller alligevel Præsten,
For at han kan os vie begge To.

2.
Men skal hende til Kone jeg tage,
Maa hun tet være efter min Smag;
Ellers bliver hun aldrig min Mage,
Men faar strax et Spark paa sin Bag.
Hun maa være elskværdig og hjærtlig,
Hendes Dyd maa ei have et Knæk;
Hun maa smukt være lydig og ærlig,
Ja, og saa maa hun ei „gaa paa Træk!"

3.
Hun maa aldrig mig ærgre og trille,
Eller sætte paa Bagben sig op; —

217.

To Viser. Mine Herrer! Skaf mig en Kone. Forfatted af en Ungkarl, der snart bliver Ridder af Pebersvende Ordenen, tilligemed en Beskrivelse af hans Personlighed.
Tromsø: Forlagt af og tilkjøbs hos M. Urdal, Trykt af J. B. Foss, uten år. 8vo. 4 sider.

200,-

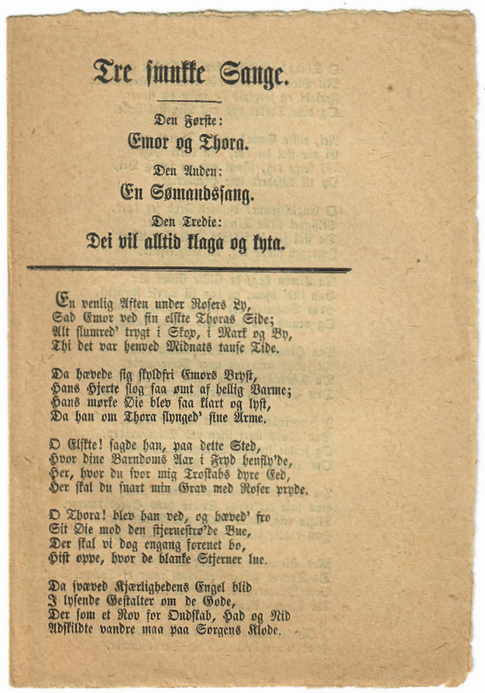

Tre smukke Sange.

Den Første:
Emor og Thora.

Den Anden:
En Sømandssang.

Den Tredie:
Dei vil alltid klaga og tyta.

En venlig Aften under Rosers Ly,
Sad Emor ved sin elskte Thoras Side;
Alt slumred' trygt i Skov, i Mark og By,
Thi det var henved Midnats tause Tide.

Da hævede sig skyldfri Emors Bryst,
Hans Hjerte slog saa sønt af hellig Varme;
Hans mørke Øie blev saa klart og lyst,
Da han om Thora slynged' sine Arme.

O Elskte! sagde han, paa dette Sted,
Hvor dine Barndoms Aar i Fryd hensly'de,
Her, hvor du svor mig Troskabs dyre Eed,
Her skal du snart min Grav med Roser pryde.

O Thora! blev han ved, og hæved' fro
Sit Øie med den stjernestrø'de Bue,
Der skal vi dog engang forenet bo,
Hist oppe, hvor de blanke Stjerner lue.

Da svæved Kjærlighedens Engel blid
I lysende Gestalter om de Gode,
Der som et Rov for Ondskab, Had og Nid
Adskildte vandre maa paa Sorgens Klode.

218.

To nye Viser, forfattede af Musketeer No. 17 af det Ryfyldske Compagni Sjur Tjøstovsen Haarre af Røldal. Den første: I anledning af vor Udkommando til det fjerne Sted Finmarkens Amt. Og den Anden: Ved vor Afreise fra Tromsø til vort kjære hjem og Fødebygd.
Tromsø: Forlagt af og tilkjøbs hos M. Urdal, Trykt af J. B. Foss, uten år. 8vo. 4 sider.

350,-

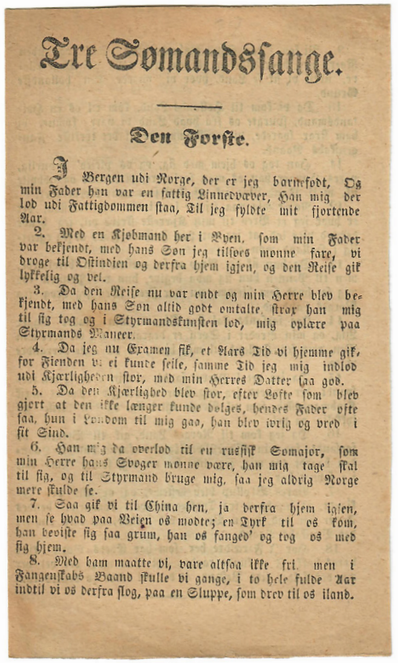

Tre Sømandssange.

Den Første.

I Bergen udi Norge, der er jeg barnefødt, Og min Fader han var en fattig Linnedvæver, Han mig der lod udi Fattigdommen staa, Til jeg fyldte mit fjortende Aar.

2. Med en Kjøbmand her i Byen, som min Fader var bekjendt, med hans Søn jeg tilsøs monne fare, vi droge til Ostindien og derfra hjem igjen, og den Reise gik lykkelig og vel.

3. Da den Reise nu var endt og min Herre blev bekjendt, med hans Søn altid godt omtalte stræv han mig til sig tog og i Styrmandskunsten lod, mig oplære paa Styrmands Maneer.

4. Da jeg nu Examen fik, et Aars Tid vi hjemme gik, for Fienden vi ei kunne seile, samme Tid jeg mig indlod udi Kjærligheden stor, med min Herres Datter saa god.

5. Da den Kjærlighed blev stor, efter Løfte som blev gjort at den ikke længer kunde dølges, hendes Fader ofte saa, hun i Ungdom til mig gaa, han blev ivrig og vred i sit Sind.

6. Han mig da overlod til en russisk Somajor, som min Herre hans Svoger monne være, han mig tage skal til sig, og til Styrmand bruge mig, saa jeg aldrig Norge mere skulde se.

7. Saa gik vi til China hen, ja derfra hjem igjen, men se hvad paa Veien os mødte; en Tyrk til os kom, han beviste sig saa grum, han os fangede og tog os med sig hjem.

8. Med ham maatte vi, vare altsaa ikke fri, men i Fangenskabs Baand skulle vi gange, i to hele fulde Aar indtil vi os derfra slog, paa en Sluppe, som drev til os iland.

219.

Tre Sømandsange.
Tromsø: G. Kjeldseths Bogtrykkeri, 1866. 8vo. 4 sider.

250,-

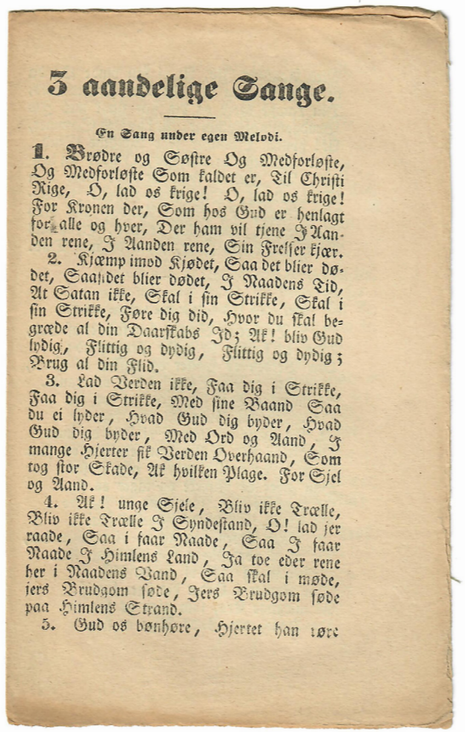

3 aandelige Sange.

En Sang under egen Melodi.

1. Brødre og Søstre Og Medforløste, Og Medforløste Som kaldet er, Til Christi Rige, O, lad os krige! O, lad os krige! For Kronen der, Som hos Gud er henlagt for alle og hver, Der ham vil tjene I Aanden rene, I Aanden rene, Sin Frelser kjær.

2. Kjæmp imod Kjødet, Saa det blier dødet, Saa det blier dødet, I Naadens Tid, At Satan ikke, Skal i sin Strikke, Skal i sin Strikke, Føre dig did, Hvor du skal begræde al din Daarskabs Id; Ak! bliv Gud lydig, Flittig og dydig, Flittig og dydig; Brug al din Flid.

3. Lad Verden ikke, Faa dig i Strikke, Faa dig i Strikke, Med sine Baand Saa du ei lyder, Hvad Gud dig byder, Hvad Gud dig byder, Med Ord og Aand, I mange Hjerter sit Verden Overhaand, Som tog stor Skade, Ak hvilken Plage. For Sjel og Aand.

4. Ak! unge Siele, Bliv ikke Trælle, Bliv ikke Trælle I Syndestand, O! lad jer raade, Saa i faar Naade, Saa I faar Naade I Himlens Land, Ja toe eder rene her i Naadens Vand, Saa skal i møde, Jers Brudgom søde, Jers Brudgom søde paa Himlens Strand.

5. Gud os bønhøre, Hjertet han røre

220.

Tre aandelige Sange.
Tromsø: Tilkjøbs hos M. Urdal, uten år. 8vo. 4 sider.

200,-

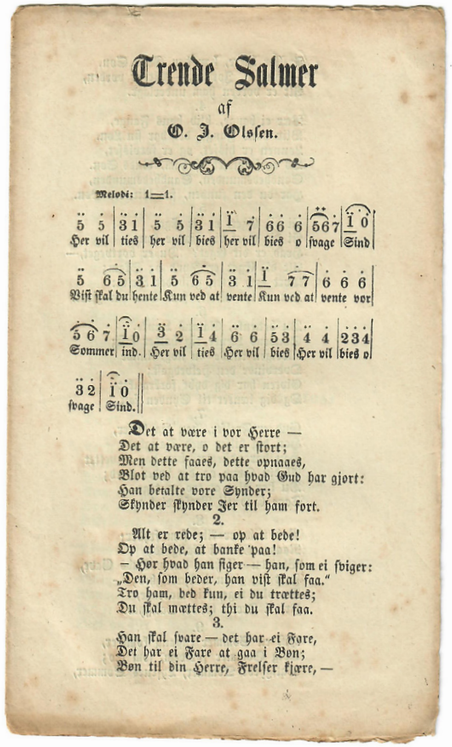

Trende Salmer

af

O. J. Olsen.

Melodi: 1=1.

5 5 31 | 5 5 31 | 1 7 66 6 | 567 10
Her vil ties | her vil bies | her vil bies o | svage Sind

5 65 31 | 5 65 | 31 1 77 | 666
Vist skal du hente | Kun ved at vente | Kun ved at vente vor

567 10 | 32 14 | 66 53 | 44 234
Sommer ind. | Her vil ties | Her vil bies | Her vil bies o

32 10
svage Sind.

Det at være i vor Herre —
Det at være, o det er stort;
Men dette faaes, dette opnaaes,
Blot ved at tro paa hvad Gud har gjort:
Han betalte vore Synder;
Skynder skynder Jer til ham fort.

2.

Alt er rede; — op at bede!
Op at bede, at banke paa!
— Hør hvad han siger — han, som ei sviger:
„Den, som beder, han vist skal faa."
Tro ham, bed kun, ei du trættes;
Du skal mættes; thi du skal faa.

3.

Han skal svare — det har ei Fare,
Det har ei Fare at gaa i Bøn;
Bøn til din Herre, Frelser kjære, —

221.

Trende Salmer af O. J. Olsen.
Tromsø: Trykt hos J. B. Foss, 1860. 8vo. 8 sider, falset ark.

250,-

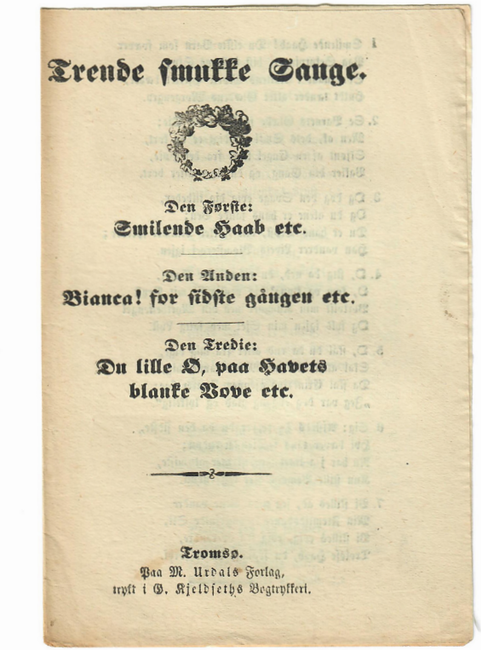

Trende smukke Sange.

Den Første:
Smilende Haab etc.

Den Anden:
Bianca! for sidste gången etc.

Den Tredie:
Du lille Ø, paa Havets blanke Vove etc.

Tromsø.
Paa M. Urdals Forlag,
trykt i G. Kjeldseths Bogtrykkeri.

222.

Trende smukke Sange.
Tromsø: Paa M. Urdals Forlag, trykt i G. Kjeldseths Bogtrykkeri, uten år. 8vo. 4 sider.

250,-

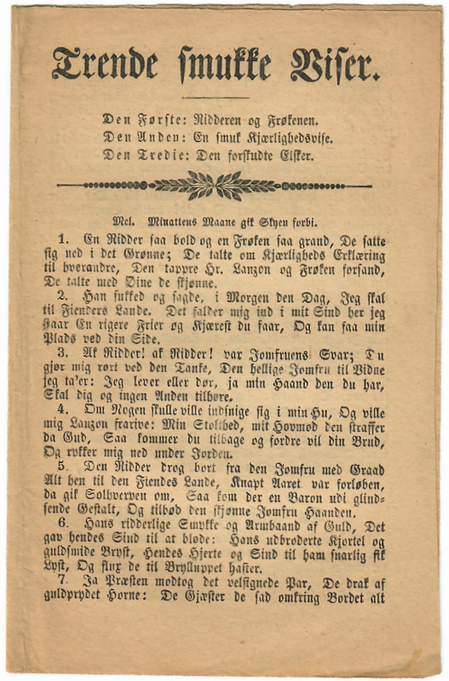

Trende smukke Viser.

Den Første: Ridderen og Frøkenen.
Den Anden: En smuk Kjærlighedsvise.
Den Tredie: Den forbudte Elsker.

Mel. Minattens Maane gik Skyen forbi.

1. En Ridder saa bold og en Frøken saa grand, De satte sig ned i det Grønne; De talte om Kjærligheds Erklæring til hverandre, Den tappre Hr. Lauzen og Frøken forsand, De talte med Dine de fjonne.
2. Han sukked og sagde, i Morgen den Dag, Jeg skal til Fienders Lande. Det falder mig ind i mit Sind her jeg Gaar En rigere Frier og Kjæreste du faar, Og kan faa min Plads ved din Side.
3. Af Ridder! af Ridder! var Jomfruens Svar; Du gjør mig vort ved den Tanke, Den hellige Jomfru til Vidne jeg tar: Jeg lever eller dør, ja min Haand den du har, Skal dig og ingen Anden tilhøre.
4. Om Nogen skulle ville indsnige sig i min Hu, Og ville mig Lauzen fratrive: Min Skelibed, mit Hovmod den straffer da Gud, Saa kommer du tilbage og fordre vil din Brud, Og rykker mig ned under Jorden.
5. Den Ridder drog bort fra den Jomfru med Graad Alt hen til den Fiendes Lande, Knapt Aaret var forløben, da gik Solhverven om, Saa kom der en Baron udi glindsende Gestalt, Og tilbød den skjønne Jomfru Haanden.
6. Hans ridderlige Smykke og Armbaand af Guld, Det gav hendes Sind til at blode: Hans udbroderte Kjortel og guldsmidt Bryst, Hendes Hjerte og Sind til ham snarlig skt Lyst, Og sluy de til Bryllyppet hastet.
7. Ja Præsten modtog det velsignede Par, De drak af guldprydet Horne: De Gjæster de sad omkring Bordet alt

223

Trende smukke Viser. Den Første: Ridderen og Frøkenen. Den Anden: En smuk Kjærlighedsvise. Den Tredie: Den forbudte Officer.
Tromsø: G. Kjeldseths Bogtrykkeri, uten år. 8vo. 4 sider.

150,-

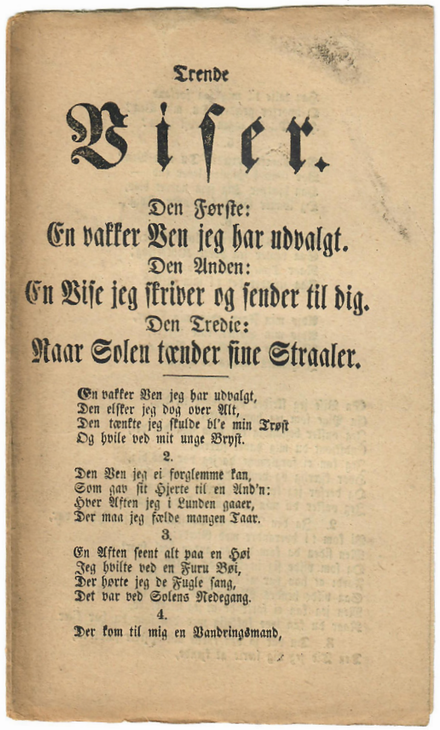

Trende

Viser.

Den Første:
En vakker Ven jeg har udvalgt.
Den Anden:
En Vise jeg skriver og sender til dig.
Den Tredie:
Naar Solen tænder sine Straaler.

En vakker Ven jeg har udvalgt,
Den elsker jeg dog over Alt,
Den tænkte jeg skulde bl'e min Trøst
Og hvile ved mit unge Bryst.

2.

Den Ven jeg ei forglemme kan,
Som gav sit Hjerte til en And'n:
Hver Aften jeg i Lunden gaaer,
Der maa jeg fælde mangen Taar.

3.

En Aften sent alt paa en Høi
Jeg hvilte ved en Furu Bøi,
Der hørte jeg de Fugle sang,
Det var ved Solens Nedegang.

4.

Der kom til mig en Vandringsmand,

224.

Trende Viser. Den Første: En vakker Ven jeg har udvalgt. Den Anden: En Vise jeg skriver og sender dig. Den Trdie: Naar Solen tænder sine Straaler.
Tromsø: Forlagt af M. Urdal, uten år. 8vo. 4 sider.

150,-

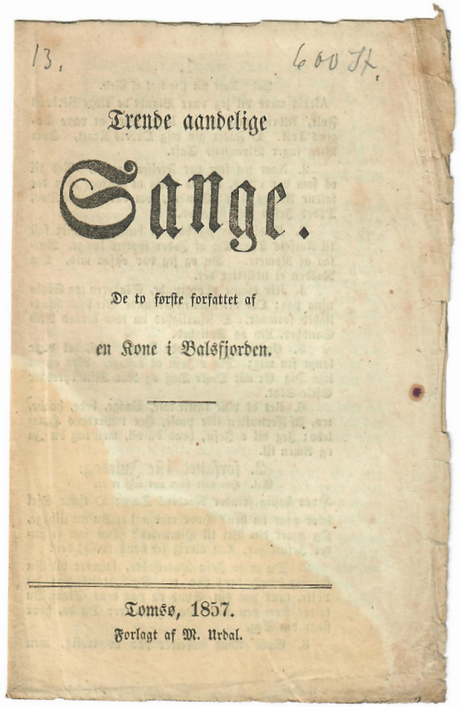

13. 600 Kr.

Trende aandelige

Sange.

De to første forfattet af

en Kone i Balsfjorden.

Tromsø, 1857.
Forlagt af M. Urdal.

225.

Trende aandelige Sange. De to første forfatted af en Kone i Balsfjorden.
Tromsø: Forlagt af M. Urdal, 1857. 8vo. 4 sider.

350,-

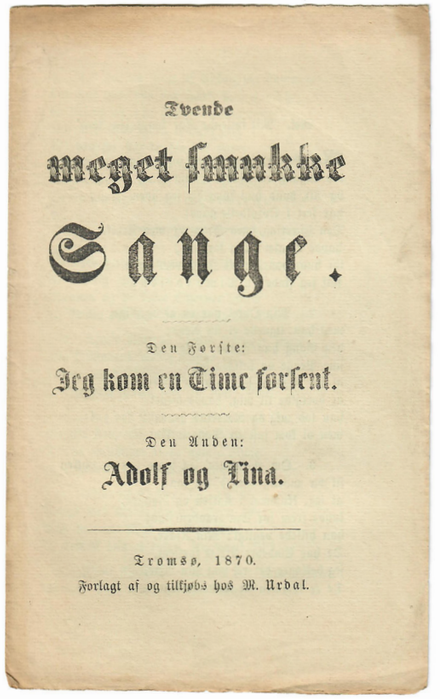

Tvende

meget smukke

Sange.

Den Første:

Jeg kom en Time forsent.

Den Anden:

Adolf og Tina.

Tromsø, 1870.
Forlagt af og tilkjøbs hos M. Urdal.

226.

Tvende meget smukke Sange.
Tromsø: Forlagt og tilkjøbs hos M. Urdal, 1870. 8vo. 4 sider.

150,-

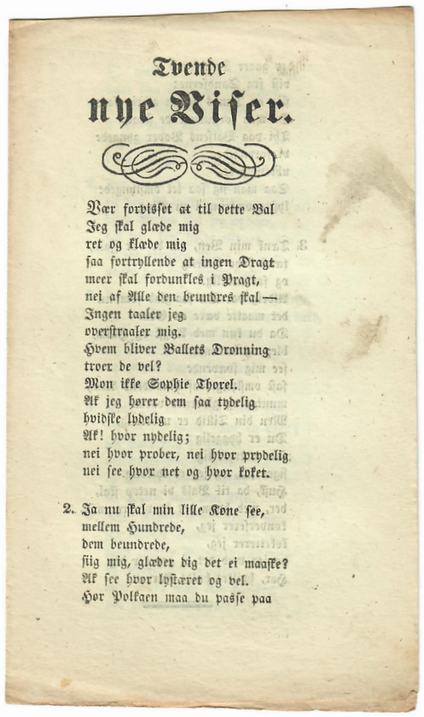

Tvende
nye Viser.

Vær forvisset at til dette Bal
Jeg skal glæde mig
ret og klæde mig
saa fortryllende at ingen Dragt
meer skal forduukles i Pragt,
nei af Alle den beundres skal —
Ingen taaler jeg
overstraaler mig.
Hvem bliver Ballets Dronning
troer de vel?
Men ikke Sophie Thorel.
Ak jeg hører dem saa tydelig
hvidske lydelig
Ak! hvor nydelig;
nei hvor prober, nei hvor prydelig
nei see hvor net og hvor koket.

2. Ja nu skal min lille Kone see,
mellem Hundrede,
dem beundrede,
siig mig, glæder dig det ei maaske?
Ak see hvor lyslæret og vel.
Hør Polkaen maa du passe paa

227

Tvende nye Viser.
Tromsø: Trykt og forlagt hos M. Urdal, uten år. 8vo. 4 sider.

200,-

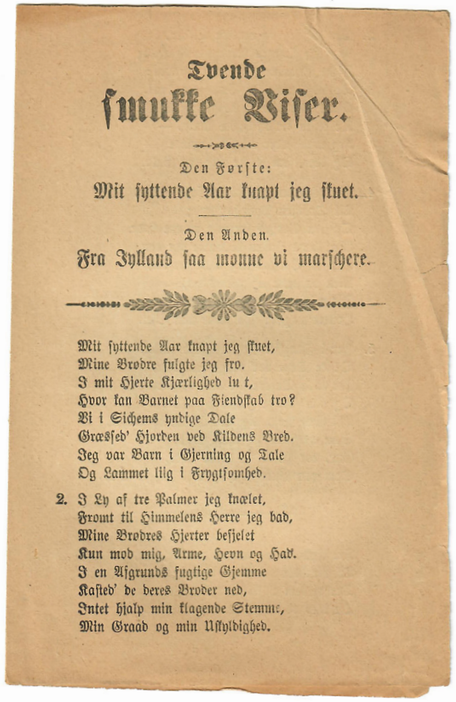

Tvende
smukke Viser.

Den Første:
Mit syttende Aar knapt jeg stuet.

Den Anden.
Fra Jylland saa monne vi marschere.

Mit syttende Aar knapt jeg stuet,
Mine Brødre fulgte jeg fro.
I mit Hjerte Kjærlighed lu t,
Hvor kan Barnet paa Fiendskab tro?
Vi i Sichems yndige Dale
Græsfed' Hjorden ved Kildens Bred.
Jeg var Barn i Gjerning og Tale
Og Lammet lig i Frygtsomhed.

2. I Ly af tre Palmer jeg knælet,
Fromt til Himmelens Herre jeg bad,
Mine Brødres Hjerter besjelet
Kun mod mig, Arme, Hevn og Had.
I en Afgrunds sugtige Gjemme
Kasted' de deres Broder ned,
Intet hjalp min klagende Stemme,
Min Graad og min Ustyldighed.

228.

Tvende smukke Viser.
Tromsø: M. Urdals Forlag, G. Kjeldseths Trykkeri, uten år. 8vo. 4 sider.

150,-

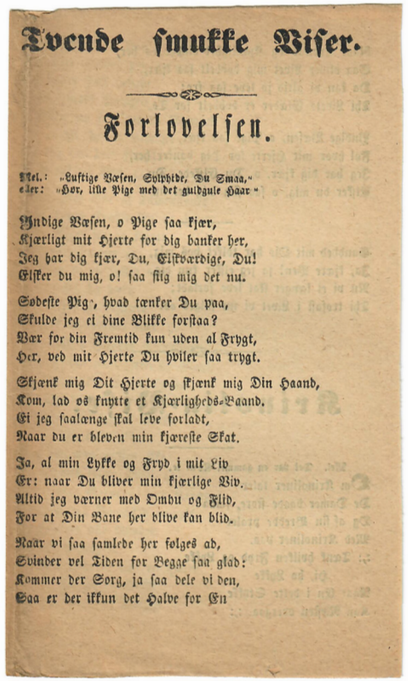

Tvende smukke Viser.

Forlovelsen.

Mel.: „Luftige Væsen, Sylphide, Du Smaa,"
eller: „Hør, lille Pige med det guldgule Haar"

Yndige Væsen, o Pige saa fjær,
Kjærligt mit Hjerte for dig banker her,
Jeg har dig fjær, Du, Elskværdige, Du!
Elsker du mig, o! saa sig mig det nu.

Sødeste Pig', hvad tænker Du paa,
Skulde jeg ei dine Blikke forstaa?
Vær for din Fremtid kun uden al Frygt,
Hør, ved mit Hjerte Du hviler saa trygt.

Skjænk mig Dit Hjerte og skjænk mig Din Haand,
Kom, lad os knytte et Kjærligheds-Baand.
Ei jeg saalænge skal leve forladt,
Naar du er bleven min fjæreste Skat.

Ja, al min Lykke og Fryd i mit Liv
Er: naar Du bliver min kjærlige Viv.
Alltid jeg værner med Omhu og Flid,
For at Din Vane her blive kan blid.

Naar vi saa samlede her følges ad,
Svinder vel Tiden for Begge saa glad:
Kommer der Sorg, ja saa dele vi den,
Saa er der ikkun det Halve for En

229.

Tvende smukke Viser.
Tromsø: G. Kjeldseths Officin, uten år. 8vo. 4 sider.

150,-

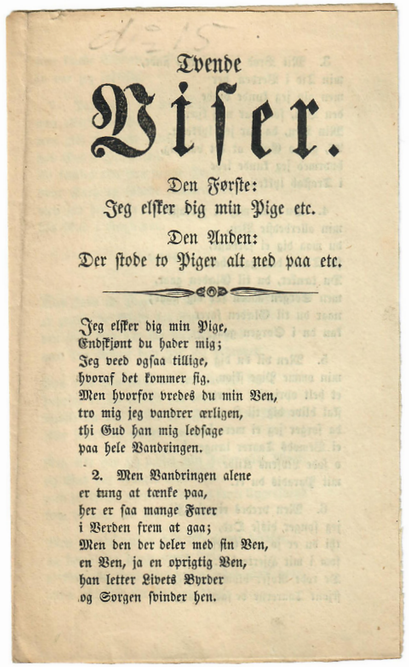

Tvende
Viser.

Den Første:
Jeg elsker dig min Pige etc.

Den Anden:
Der stode to Piger alt ned paa etc.

Jeg elsker dig min Pige,
Endskjønt du hader mig;
Jeg ved ogsaa tillige,
hvoraf det kommer sig.
Men hvorfor vredes du min Ven,
tro mig jeg vandrer ærligen,
thi Gud han mig ledsage
paa hele Vandringen.

2. Men Vandringen alene
er tung at tænke paa,
her er saa mange Farer
i Verden frem at gaa;
Men den der deler med sin Ven,
en Ven, ja en oprigtig Ven,
han letter Livets Byrder
og Sorgen svinder hen.

230.

Tvende Viser.
Tromsø: Trykt og tilkjøbs hos M. Urdal, uten år. 8vo. 4 sider.

200,-

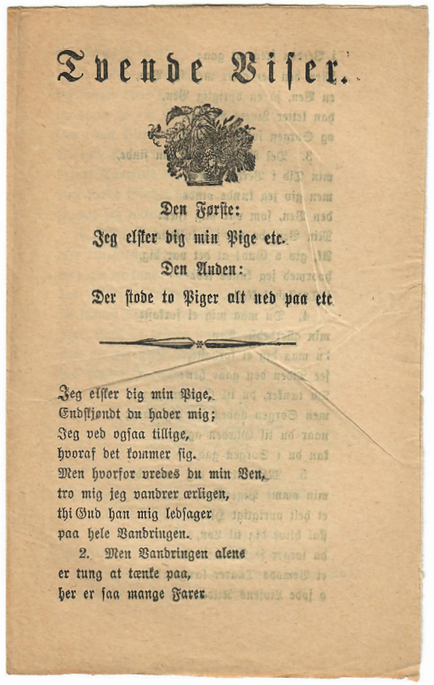

Tvende Viser.

Den Første:

Jeg elsker dig min Pige ete.

Den Anden:

Der stode to Piger alt ned paa ete

Jeg elsker dig min Pige,
Endskjøndt du hader mig;
Jeg ved ogsaa tillige,
hvoraf det kommer sig.
Men hvorfor vredes du min Ven,
tro mig jeg vandrer ærligen,
thi Gud han mig ledsager
paa hele Vandringen.

2. Men Vandringen alene
er tung at tænke paa,
her er saa mange Farer

231

Tvende Viser.
Tromsø: Paa M. Urdals Forlag, Trykt af J. B. Foss, uten år. 8vo. 4 sider.
Samme som foregående, men nyere.

150,-

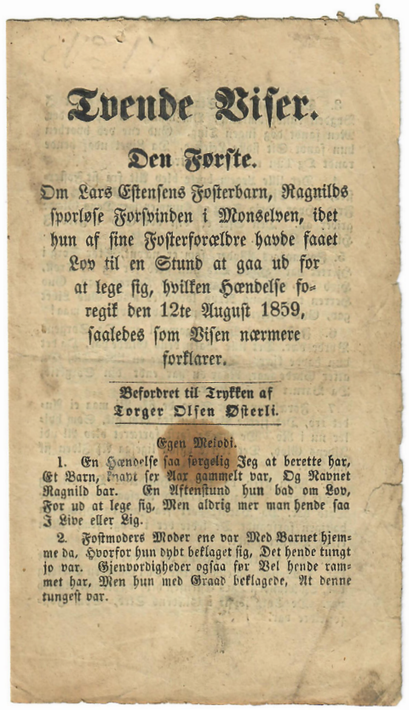

Tvende Viser.

Den Første.

Om Lars Estensens Fosterbarn, Ragnilds sporløse Forsvinden i Monselven, idet hun af sine Fosterforældre havde faaet Lov til en Stund at gaa ud for at lege sig, hvilken Hændelse foregik den 12te August 1859, saaledes som Visen nærmere forklarer.

Befordret til Trykken af
Torger Olsen Østerli.

Egen Melodi.

1. En Hændelse saa sørgelig Jeg at berette har,
Et Barn, knapt ser Aar gammelt var, Og Navnet Ragnild bar. En Aftenstund hun bad om Lov,
For ud at lege sig, Men aldrig mer man hende saa
I Live eller Lig.

2. Fostmoders Moder ene var Med Barnet hjemme da, Hvorfor hun ypbt beklaget sig, Det hende tungt jo var. Gjenvordigheder ogsaa før Vel hende rammet har, Men hun med Graad beklagede, At denne tungest var.

232.

Tvende Viser. Den Første. Om Lars Estensens Fosterbarn, Ragnilds sporløse Forsvinden i Monselven, idet hun af sine Fosterforældre havde faaet Lov til en Stund at gaa ud for at lege sig, hvilken Hændelse foregik 12te August 1859, saaledes som Visen nærmere forklarer.
Befordret til Trykken af Torger Olsen Østerli.
Tromsø: M. Urdals Forlag, J. B. Foss's Bogtrykkeri, uten år. 8vo. 4 sider.

450,-

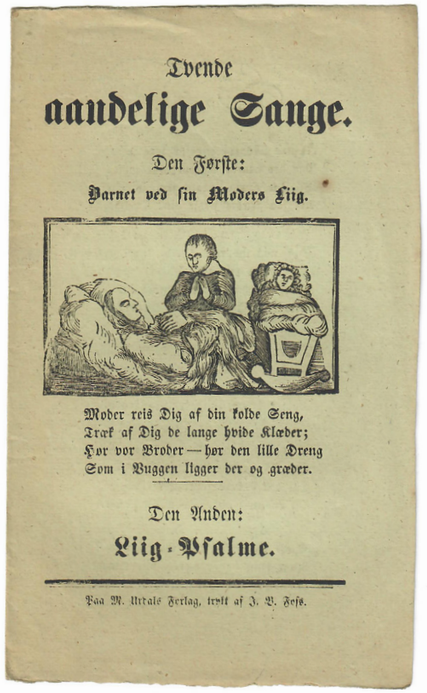

Tvende

aandelige Sange.

Den Første:

Barnet ved sin Moders Lig.

Moder reis Dig af din kolde Seng,
Træk af Dig de lange hvide Klæder;
Hør vor Broder — hør den lille Dreng
Som i Buggen ligger der og græder.

Den Anden:

Lig-Psalme.

Paa M. Urdals Forlag, trykt af J. B. Foss.

233.

Tvende aandelige Sange.
Tromsø: Paa M. Urdals Forlag, trykt af J. B. Foss, uten år. 8vo. 4 sider.

250,-

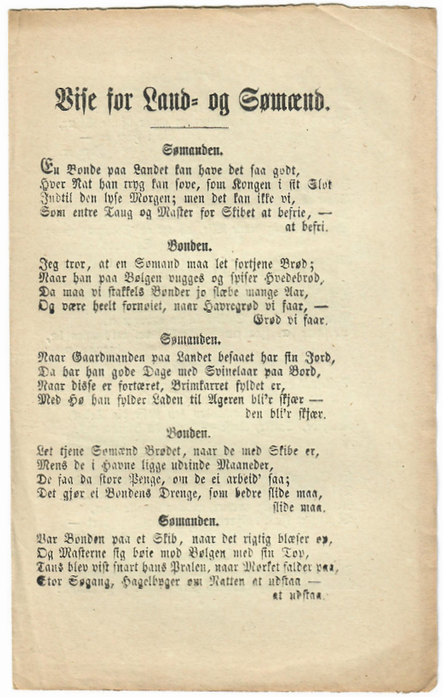

Vise for Land- og Sømænd.

Sømanden.

En Bonde paa Landet kan have det saa godt,
Hver Nat han tryg kan sove, som Kongen i sit Slot
Indtil den lyse Morgen; men det kan ikke vi,
Som entre Taug og Master for Skibet at befrie, —
at befri.

Bonden.

Jeg tror, at en Sømand maa let fortjene Brød;
Naar han paa Bølgen vugges og spiser Hvedebrød,
Da maa vi stakkels Bønder jo slæbe mange Aar,
Og være heelt fornøiet, naar Havregrød vi faar, —
Grød vi faar.

Sømanden.

Naar Gaardmanden paa Landet befaaet har sin Jord,
Da har han gode Dage med Svinekaar paa Bord,
Naar dette er fortæret, Brimkarret fyldet er,
Med Hø han fylder Laden til Ageren bli'r fjær —
den bli'r fjær.

Bonden.

Let tjene Sømand Brødet, naar de med Skibe er,
Mens de i Havne ligge udinde Maaneder,
De faa da store Penge, om de ei arbeid' saa;
Det gjør et Bondens Drenge, som bedre slide maa,
slide maa.

Sømanden.

Var Bonden paa et Skib, naar det rigtig blæser op,
Og Masterne sig bøie mod Bølgen med sin Top,
Tans blev vist snart hans Pralen, naar Mærket falder paa,
Etor Sogang, Hagelbyger om Natten at udstaa —
at udstaa.

234.

Vise for Land- og Sømænd.
Tromsø: Tilkjøbs hos M. Urdal, uten år. 8vo. 4 sider.

200,-

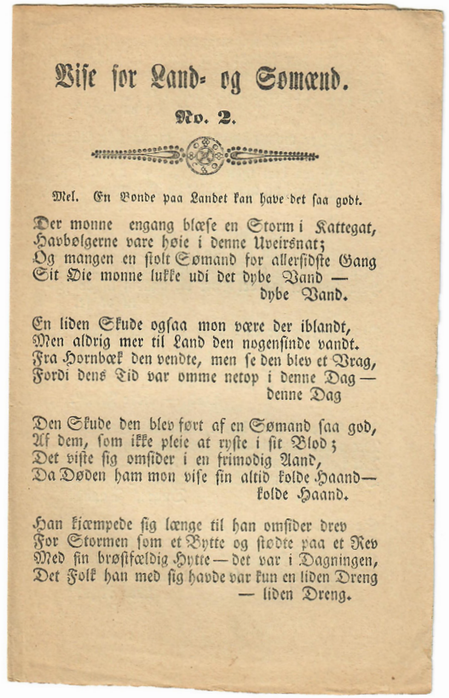

Vise for Land- og Sømænd.

No. 2.

Mel. En Bonde paa Landet kan have det saa godt.

Der monne engang blæse en Storm i Kattegat,
Havbølgerne vare høie i denne Uveirsnat;
Og mangen en stolt Sømand for allersidste Gang
Sit Øie monne lukke udi det dybe Vand —
dybe Vand.

En liden Skude ogsaa mon være der iblandt,
Men aldrig mer til Land den nogensinde vandt.
Fra Hornbæk den vendte, men se den blev et Vrag,
Fordi dens Tid var omme netop i denne Dag —
denne Dag

Den Skude den blev ført af en Sømand saa god,
Af dem, som ikke pleie at ryste i sit Blod;
Det viste sig omsider i en frimodig Aand,
Da Døden ham mon vise sin altid kolde Haand —
kolde Haand.

Han kiæmpede sig længe til han omsider drev
For Stormen som et Bytte og stødte paa et Rev
Med sin brøstfældig Hytte — det var i Dagningen,
Det Folk han med sig havde var kun en liden Dreng
— liden Dreng.

235

Vise for Land- og Sømænd. No. 2.
Tromsø: Tilkjøbs hos M. Urdal, G. Kjeldseths Bogtrykkeri, uten år. 8vo. 4 sider.

200,-

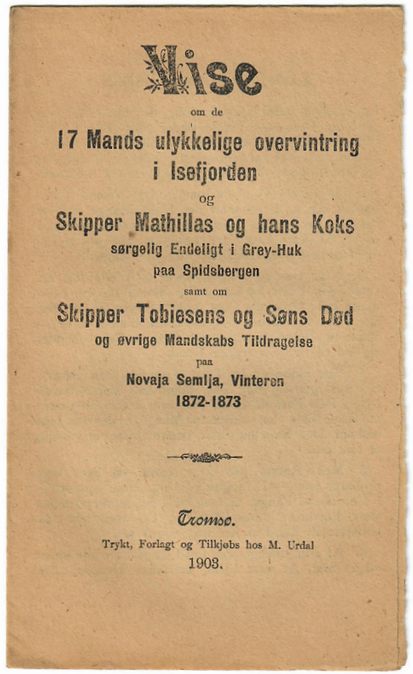

Vise

om de

17 Mands ulykkelige overvintring i Isefjorden

og

Skipper Mathillas og hans Koks

sørgelig Endeligt i Grey-Huk paa Spidsbergen

samt om

Skipper Tobiesens og Søns Død

og øvrige Mandskabs Tildragelse

paa

Novaja Semlja, Vinteren 1872-1873

Tromsø.

Trykt, Forlagt og Tilkjøbs hos M. Urdal
1903.

236.

Vise om de 17 Mands ulykkelige overvintring i Isefjorden og Skipper Mathillas og hans Koks sørgelig Endeligt i Grey-Huk paa Spidsbergen samt om Skipper Tobiesens og Søns Død og øvrige Mandskabs Tildragelse paa Novaja Semlja, Vinteren 1872-1873.
Tromsø: Tilkjøbs hos M. Urdal, 1903. 8vo. 8 sider, falset ark.

150,-

TRONDHEIM

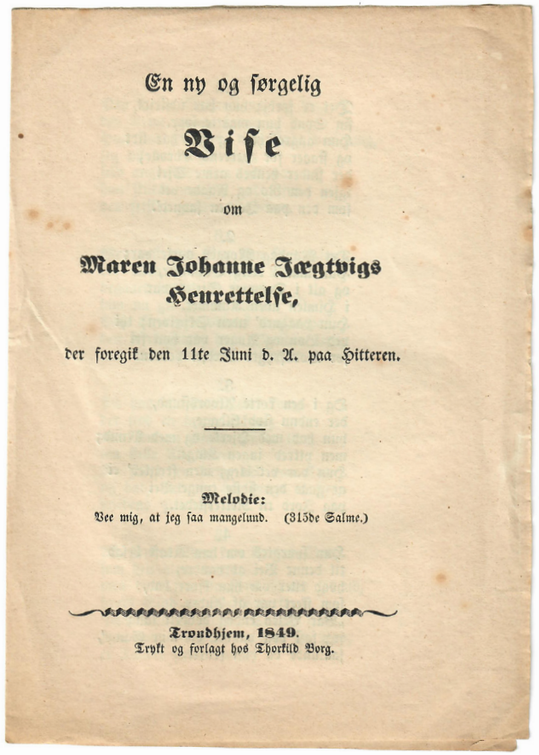

En ny og sørgelig

Vise

om

Maren Johanne Jægtvigs Henrettelse,

der foregik den 11te Juni d. A. paa Hitteren.

Melodie:
Vee mig, at jeg saa mangelund. (315de Salme.)

Trondhjem, 1849.
Trykt og forlagt hos Thorkild Borg.

237

En ny og sørgelig Vise om Maren Johanne Jægtvigs Henrettelse, der foregik den 11te Juni d. A. paa Hitteren.
Throndhjem: Trykt og forlagt hos Thorkild Borg, 1849. 4 sider.

Maren Johanne Olsdotter Jektvik [1811-1849] ble henrettet ved halshugging etter å ha forgiftet sin mann med arsenikk. Motivet skal ha vært at hun hadde en yngre elsker.

750,-



En ny Sang
om Lofotfiskeriet.

Skaal for godt Fiske!!! — „Og syng af Hjerters Grund Hurra! Hurra! Hurra!"

238.

En ny Sang om Lofotfiskeriet. Skaal for godt Fiske!!!
«Og syng af Hjerters Grund Hurra! Hurra! Hurra!»
Trondhjem: Forlagt af Bogbinder Sellander, [ca. 1840-50]. 4 sider.

Visen er tolket av Kari og Ola Bremnes på plateutgivelse 1983. Platens tittel «Nu vil vi lægge ud!» er hentet fra visens første linje.

600,-

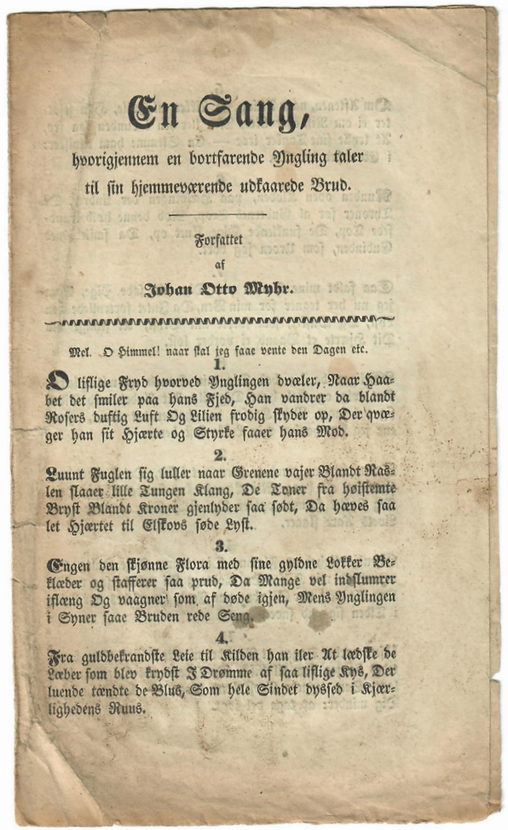

En Sang,

hvorigjennem en bortfarende Yngling taler til sin hjemmeværende udkaarede Brud.

Forfattet
af
Johan Otto Myhr.

Mel. O Himmel! naar skal jeg faae vente den Dagen etc.

1.
O liflige Fryd hvorved Ynglingen dvæler, Naar Haabet det smiler paa hans Fjed, Han vandrer da blandt Rosers duftig Luft Og Lilien frodig skyder op, Der qvæger han sit Hjærte og Styrke faaer hans Mod.

2.
Lunt Fuglen sig tuller naar Grenene vajer Blandt Raslen slaaer lille Tungen Klang, De Toner fra hoistemte Bryst Blandt Kroner gjenlyder saa sødt, Da hæves saa let Hjærtet til Elskovs søde Lyst.

3.
Engen den skjønne Flora med sine gyldne Lokker Beklæder og skafferer saa prud, Da Mange vel indslumrer iflæng Og vaagner som af døde igjen, Mens Ynglingen i Syner saae Bruden rede Seng.

4.
Fra guldbekrandske Leie til Kilden han iler At tørske de Læber som blev krydst I Drømme af saa liflige Kys, Der luende tændte de Blus, Som hele Sindet dysséd i Kjærlighedens Ruus.

239.

En Sang, hvorigjennem en bortfarende Yngling taler til sin hjemmeværende udkaarede Brud. Forfattet af Johan Otto Myhr.
Throndhjem: Kirkgaard, 1850. 4 sider.

250,-



En splinter ny

Vise

om

Eenskillingen.

Forlagt og tilkjøbs hos Chr. Høysager.

240.

En splinter ny Vise om Eenskillingen.
[Trondhjem]: Forlagt og Tilkjøbs hos Chr Høysager, uten år. 4 sider.

250,-

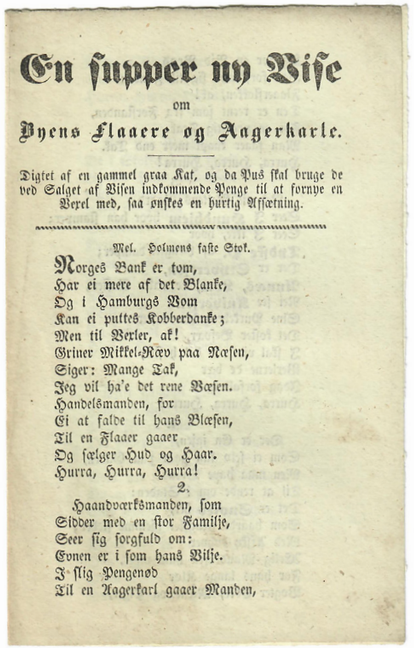

En supper ny Vise
om
Byens Flaaere og Aagerkarle.

Digtet af en gammel graa Kat, og da Pus skal bruge de ved Salget af Visen indkommende Penge til at fornye en Vexel med, saa ønskes en hurtig Afsætning.

Mel. Holmens faste Stok.

Norges Bank er tom,
Har ei mere af det Blanke,
Og i Hamburgs Vom
Kan ei puttes Kobberdanke;
Men til Værker, ak!
Griner Mikkel-Ræv paa Næsen,
Siger: Mange Tak,
Jeg vil ha'e det rene Væsen.
Handelsmanden, for
Ei at falde til hans Blæsen,
Til en Flaaer gaaer
Og sælger Hud og Haar.
Hurra, Hurra, Hurra!

2.

Haandværksmanden, som
Sidder med en stor Familje,
Seer sig sorgfuld om:
Evnen er i som hans Vilje.
I slig Vengenød
Til en Aagerkarl gaaer Manden,

241

En supper ny Vise om Byens Flaaere og Aagerkarle. Digtet af en gammel graa Kat, og da Pus skal bruge de ved Salget af Visen indkommende Penge til at fornye en Vexel med, saa ønskes en hurtig Afsætning
Trondhjem: W. Kirkgaard, uten år. 4 sider.

300,-

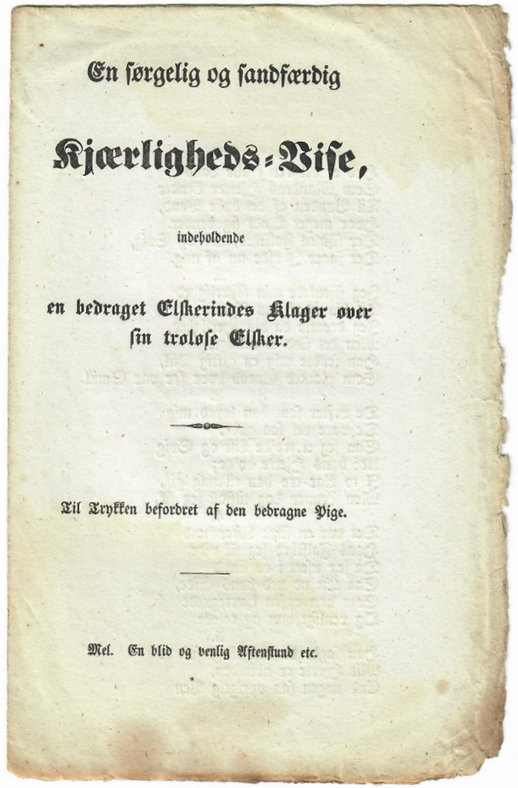

En sørgelig og sandfærdig

Kjærligheds-Vise,

indeholdende

en bedraget Elskerindes Klager over sin troløse Elsker.

Til Trykken befordret af den bedragne Pige.

Mel. En blid og venlig Aftenstund etc.

242.

En sørgelig og Sandfærdig Kjærligheds-Vise, indeholdende en bedraget Elskerindes Klager over sin troløse Elsker.
Trondhjem: W. Kirkgaard, [ca. 1840-50]. 4 sider.

300,-

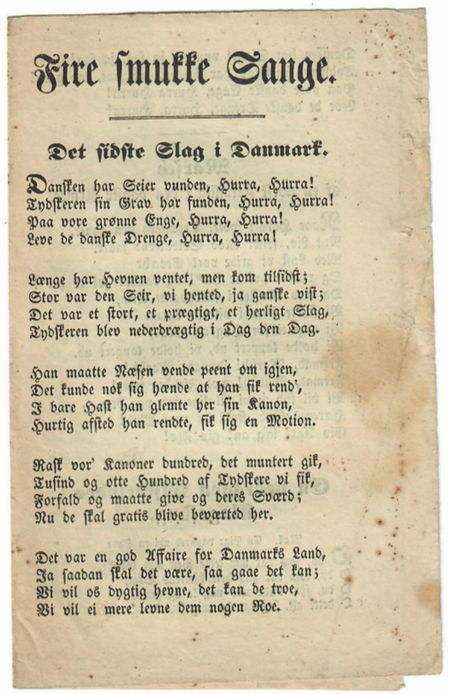

Fire smukke Sange.

Det sidste Slag i Danmark.

Dansken har Seier vunden, Hurra, Hurra!
Tydskeren sin Grav har funden, Hurra, Hurra!
Paa vore grønne Enge, Hurra, Hurra!
Leve de danske Drenge, Hurra, Hurra!

Længe har Hevnen ventet, men kom tilsidst;
Stor var den Seir, vi hented, ja ganske vist;
Det var et stort, et prægtigt, et herligt Slag,
Tydskeren blev nederdrægtig i Dag den Dag.

Han maatte Næsen vende peent om igjen,
Det kunde nok sig hænde at han fik rend',
I bare Hast han glemte her sin Kanon,
Hurtig afsted han rendte, fik sig en Motion.

Rask vor' Kanoner bundred, det muntert gik,
Tusind og otte Hundred af Tydskere vi fik,
Forfald og maatte give og deres Sværd;
Nu de skal gratis blive beværted her.

Det var en god Affaire for Danmarks Land,
Ja saadan skal det være, saa gaae det kan;
Vi vil os dygtig hevne, det kan de troe,
Vi vil ei mere levne dem nogen Roe.

243.

Fire smukke Sange.
[Trondhjem]: W. Kirkgaard, uten år. 4 sider.

200,-

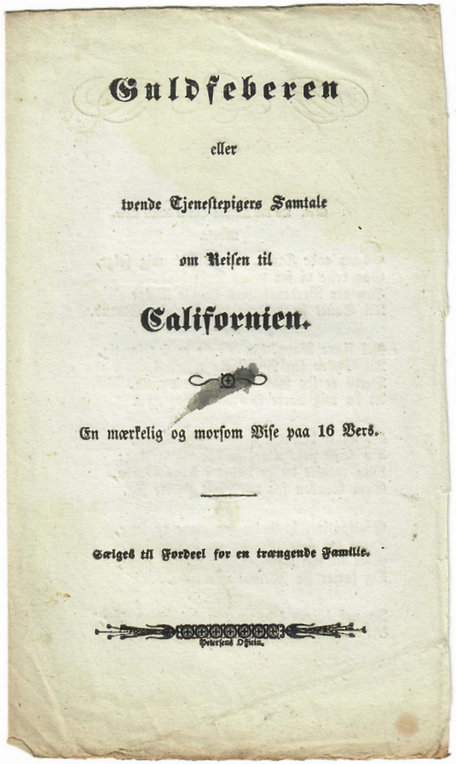

Guldfeberen

eller

tvende Tjenestepigers Samtale

om Reisen til

Californien.

En mærkelig og morsom Vise paa 16 Vers.

Sælges til Fordeel for en trængende Familie.

Hetterstad Digitale.

244.

Guldfeberen: eller tvende Tjenestepigers Samtale om Reisen til Californien : En mærkelig og morsom Vise paa 16 Vers. Sælges til Fordeel for en trængende Familie.
[Throndhjem]: Tilkjøbs hos Carl Sellander for 2 ß., [ca. 1850]. 4 sider.

600,-

TRONDHEIM



Sang

for

Throndhjems Arbeiderforening,

af

dens Stifter

Carl Johan Mikkelsen.

Georg E. Petersens Officin.

Tilkjøbs hos Carl Sallander.

245

Sang for Tronhjems Arbeiderforening, af dens Stifter Carl Johan Mikkelsen.
Trondhjem: Georg E. Petersens Officin, [ca. 1850]. 4 sider.
Trondhjems Arbeiderforening ble stiftet 1850.

350,-

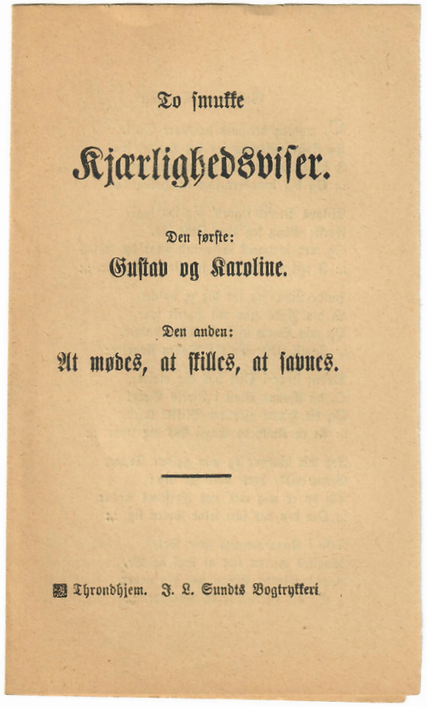

To smukke

Kjærlighedsviser.

Den første:

Gustav og Karoline.

Den anden:

At mødes, at skilles, at savnes.

Throndhjem. J. L. Sundts Bogtrykkeri.

246.

To smukke Kjærlighedsviser. Den første: Gustav og Karoline.
Den anden: At mødes, at skilles, at savnes.
Trondhjem: J. L. Sundts Bogtrykkeri, [ca. 1870]. 4 sider.

250,-

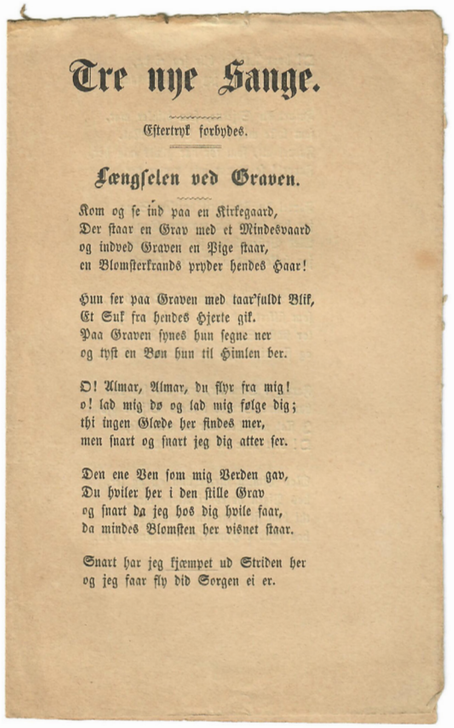

Tre nye Sange.

Eftertryk forbydes.

Længselen ved Graven.

Kom og se ind paa en Kirkegaard,
Der staar en Grav med et Mindesvaard
og indved Graven en Pige staar,
en Blomsterkrands pryder hendes Haar!

Hun ser paa Graven med taar'fuldt Blik,
Et Suk fra hendes Hjerte gik.
Paa Graven synes hun segne ner
og tyst en Bøn hun til Himlen ber.

O! Almar, Almar, du flyr fra mig!
o! lad mig dø og lad mig følge dig;
thi ingen Glæde her findes mer,
men snart og snart jeg dig atter ser.

Den ene Ven som mig Verden gav,
Du hviler her i den stille Grav
og snart da jeg hos dig hvile faar,
da mindes Blomsten her visnet staar.

Snart har jeg fjæmpet ud Striden her
og jeg faar fly did Sorgen ei er.

247.

Tre nye Sange.
[Trondhjem]: Trykt i Høysagers Enkes Bogtrykkeri, uten år. 4 sider.

250,-

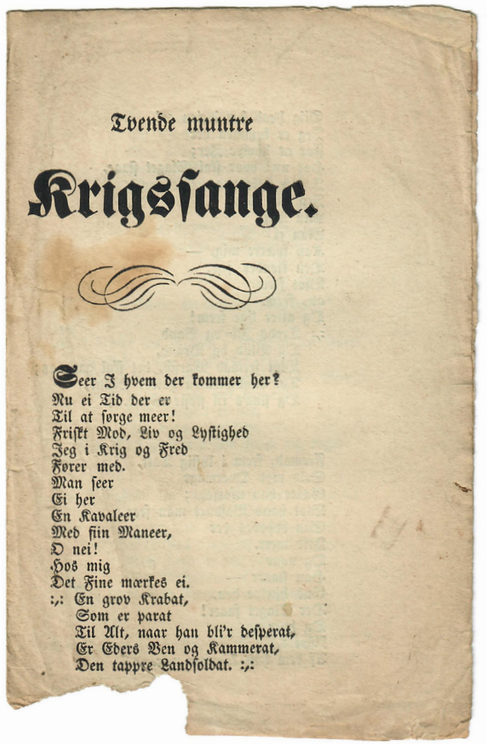

Tvende muntre

Krigssange.

Seer I hvem der kommer her?
Nu ei Tid der er
Til at sørge meer!
Friskt Mod, Liv og Lystighed
Jeg i Krig og Fred
Fører med.
Man seer
Ei her
En Kavaleer
Med fiin Maneer,
O nei!
Hos mig
Det Fine mærkes ei.
:,: En grov Krabat,
Som er parat
Til Alt, naar han bli'r desperat,
Er Eders Ven og Kammerat,
Den tappre Landsoldat. :,:

248.

Tvende muntre Krigssange.
Trondhjem: Georg E. Petersens Officin, [ca. 1850]. 4 sider.
Papirtap i nedre indre hjørne, intet teksttap.

250,-

UKJENT TRYKKESTED

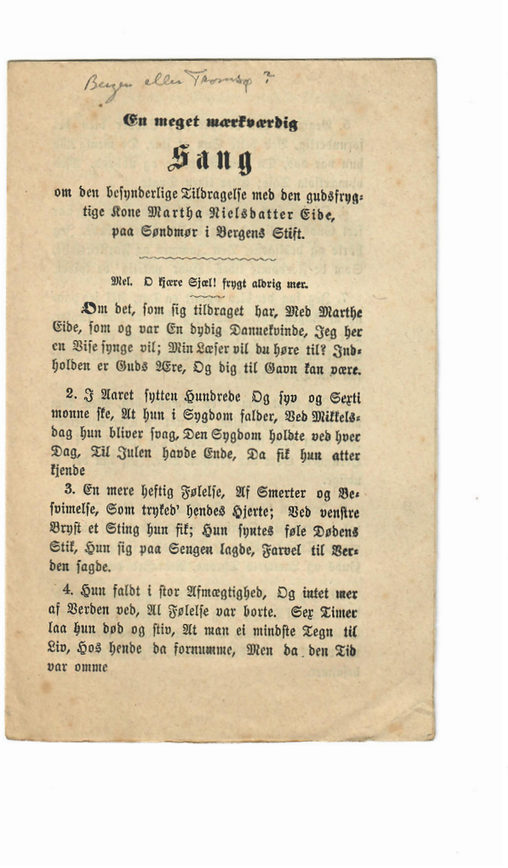

En meget mærkværdig

Sang

om den besynderlige Tildragelse med den gudsfrygtige Kone Martha Nielsdatter Eide, paa Søndmør i Bergens Stift.

Mel. O hjære Sjæl! frygt aldrig mer.

Om det, som sig tildraget har, Med Marthe Eide, som og var En dydig Dannekvinde, Jeg her en Vise synge vil; Min Læser vil du høre til? Indholden er Guds Ære, Og dig til Gavn kan være.

2. I Aaret sytten Hundrede Og syv og Sexti monne ske, At hun i Sygdom falder, Ved Mikkelsdag hun bliver svag, Den Sygdom holdte ved hver Dag, Til Julen havde Ende, Da fik hun atter kjende

3. En mere heftig Følelse, Af Smerter og Besvimelse, Som tryked' hendes Hjerte; Ved venstre Bryst et Sting hun fik; Hun syntes føle Dødens Stik, Hun sig paa Sengen lagde, Farvel til Verden sagde.

4. Hun faldt i stor Afmægtighed, Og intet mer af Verden ved, Al Følelse var borte. Sex Timer laa hun død og stiv, At man ei mindste Tegn til Liv, Hos hende da fornumme, Men da den Tid var omme

249

En mærkærdig Sang om den besynderlige Tildragelse med den gudsfrygtige Kone Marta Nielsdatter Eide, paa Søndmør i Bergens Stift.
Uten trykkested og år. 8vo. 8 sider, helt ark.

350,-

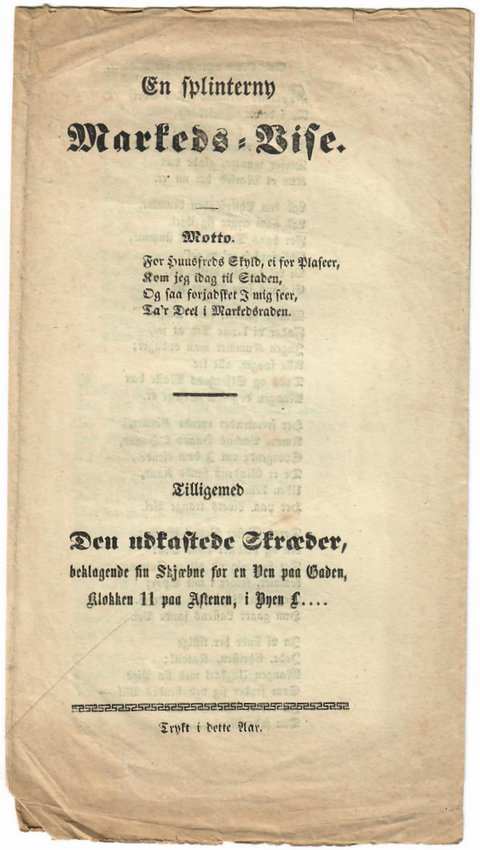

En splinterny

Markeds-Vise.

Motto.

For Hunefreds Skyld, ei for Plaseer,
Kom jeg idag til Staden,
Og saa forsadsket I mig seer,
Ta'r Deel i Markedsraden.

Tilligemed

Den udkastede Skræder,

beklagende sin Skjæbne for en Ven paa Gaden, Klokken 11 paa Aftenen, i Byen C....

Tryft i dette Aar.

250.

En splinterny Markeds-Vise. Tilligemed Den udkastede Skræder, beklagende sin Skjæbne for en Ven paa Gaden, klokken 11 paa Aftenen i Byen C....
Uten trykkested og år. 8vo. 4 sider. sider.

250,-

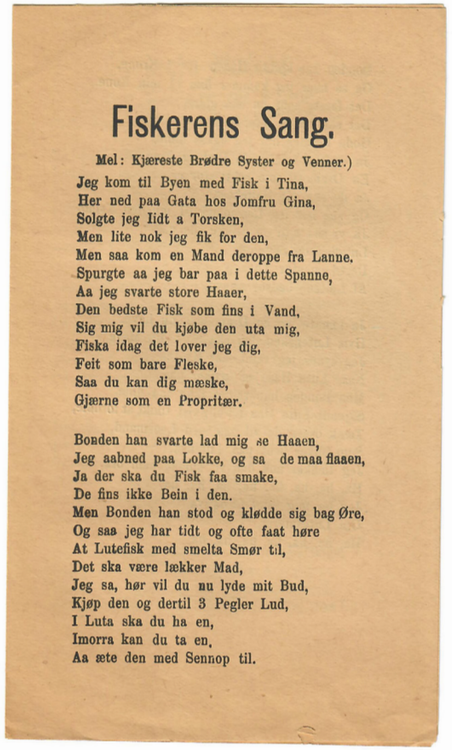

Fiskerens Sang.

Mel: Kjæreste Brødre Syster og Venner.)

Jeg kom til Byen med Fisk i Tina,
Her ned paa Gata hos Jomfru Gina,
Solgte jeg lidt a Torsken,
Men lite nok jeg fik for den,
Men saa kom en Mand deroppe fra Lanne.
Spurgte aa jeg bar paa i dette Spanne,
Aa jeg svarte store Haaer,
Den bedste Fisk som fins i Vand,
Sig mig vil du kjøbe den uta mig,
Fiska idag det lover jeg dig,
Feit som bare Fleske,
Saa du kan dig mæske,
Gjærne som en Propritær.

Bonden han svarte lad mig se Haaen,
Jeg aabned paa Lokke, og sa de maa flaaen,
Ja der ska du Fisk faa smake,
De fins ikke Bein i den.
Men Bonden han stod og klødde sig bag Øre,
Og sas jeg har tidt og ofte faat høre
At Lutefisk med smelta Smør til,
Det ska være lækker Mad,
Jeg sa, hør vil du nu lyde mit Bud,
Kjøp den og dertil 3 Pegler Lud,
I Luta ska du ha en,
Imorra kan du ta en,
Aa æte den med Sennop til.

251.

Fiskerens Sang.
Uten trykkested og år. 8vo. 4 sider.

150,-

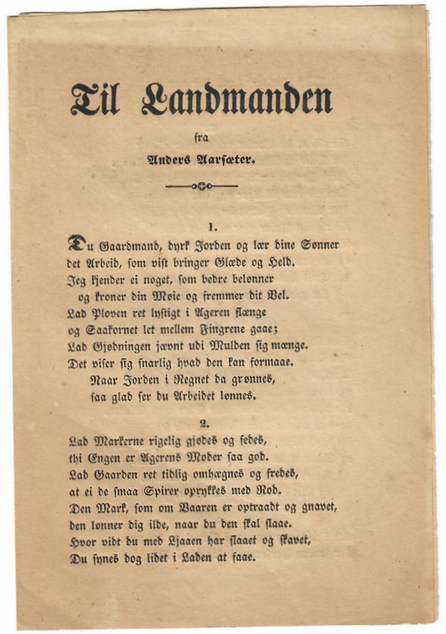

Til Landmanden

fra

Anders Aarsæter.

1.

Du Gaardmand, dyrk Jorden og lær dine Sønner
det Arbeid, som vist bringer Glæde og Held.
Jeg hjender ei noget, som bedre belønner
og kroner din Meie og fremmer dit Vel.
Lad Ploven ret lystigt i Ageren klænge
og Saakornet let mellem Fingrene gaae;
Lad Gjødningen jævnt udi Mulden sig mænge.
Det viser sig snarlig hvad den kan formaae.
Naar Jorden i Regnet da grønnes,
saa glad fer du Arbeidet lønnes.

2.

Lad Markerne rigelig gjødes og fedes,
thi Engen er Agerens Moder saa god.
Lad Gaarden ret tidlig ombægnes og fredes,
at ei de smaa Spirer oprykkes med Rod.
Den Mark, som om Vaaren er optraadt og gnavet,
den lønner dig ilde, naar du den skal saae.
Hvor vidt du med Ljaaen har slaaet og favet,
Du synes dog lidet i Laden at faae.

252.

Til Landmanden fra Anders Aarsæter.
Uten trykkested og år. 8vo. 4 sider.

200,-

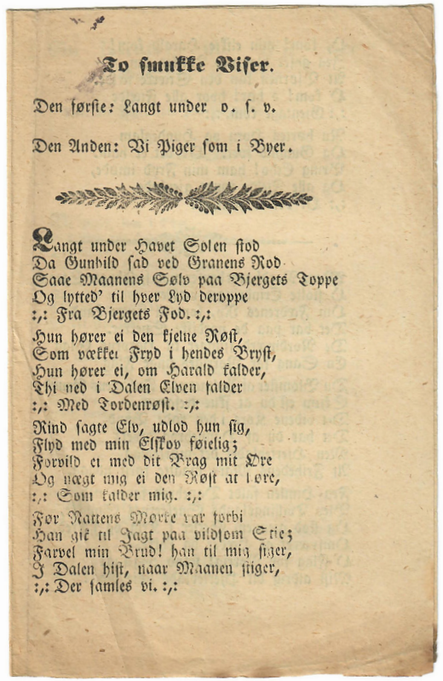

To smukke Viser.

Den første: Langt under o. s. v.

Den Anden: Vi Piger som i Byer.

Langt under Havet Solen stod
Da Gunhild sad ved Granens Rod
Saae Maanens Sølv paa Bjergets Toppe
Og lytted' til hver Lyd deroppe
:,: Fra Bjergets Fod. :,:

Hun hører ei den fjelne Røst,
Som vækker Fryd i hendes Bryst,
Hun hører ei, om Harald kalder,
Thi ned i Dalen Elven falder
:,: Med Tordenrøst. :,:

Rind sagte Elv, udlod hun sig,
Flyd med min Elskov føielig;
Forvild ei med dit Brag mit Øre
Og nægt mig ei den Røst at lore,
:,: Som kalder mig. :,:

For Nattens Mørke var forbi
Han gik til Jagt paa vildsom Stieg;
Farvel min Brud! han til mig sjger,
I Dalen hist, naar Maanen stiger,
:,: Der samles vi. :,:

253

To smukke Viser. Langt under o.s.v. Vi Piger som i Byer.
Uten trykkested og år. 8vo. 4 sider.

250,-

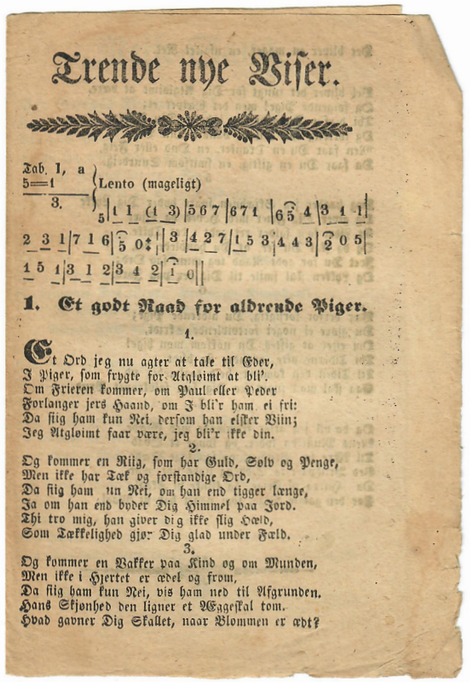

Trende nye Viser.

Tab. I, a
5=1
3.
Lento (mageligt)

1. Et godt Raad for aldrende Piger.

1.

Et Ord jeg nu agter at tale til Eder,
I Piger, som frygte for Ætgloimt at bli'.
Om Frieren kommer, om Paul eller Peder
Forlanger jers Haand, om I bli'r ham ei fri:
Da sig ham kun Nei, dersom han elsker Viin;
Jeg Ætgloimt faar være, jeg bli'r ikke din.

2.

Og kommer en Riig, som har Guld, Sølv og Penge,
Men ikke har Tæk og forstandige Ord,
Da sig ham nu Nei, om han end tigger længe,
Ja om han end byder Dig Himmel paa Jord.
Thi tro mig, han giver dig ikke sig Hæld,
Som Tækkelighed gjør Dig glad under Fæld.

3.

Og kommer en Vakker paa Kind og om Munden,
Men ikke i Hjerket er ædel og from,
Da sig ham kun Nei, vis ham ned til Afgrunden.
Hans Skjønhed den ligner et Ægeskal tom.
Hvad gavner Dig Skallet, naar Blommen er ædt?

254.

Trende nye Viser. Et godt Raad for aldrende Piger. Reisesang.
Uten trykkested og år. 8vo. 4 sider.

250,-

www.antikvariat-bryggen.no